DİJİTAL KÜTÜPHANE KANALI

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

https://rantey.org

Yedek ve Duyuru Kanallarımız
Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

• Telegram: https://t.me/birkitapbir

• WhatsApp Kanalımız : https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4IvMoc0Y

HASRET-34 =)

İYİ

OKUMALAR

Tatlı Bela
Özgün Adı : *Beautiful Disaster*
Jamie McGuire

Jamie McGuire

TATLI BELA

Çeviren
Boran Evren

YABANCI

Yayına Hazırlayan : Yanlı Enki - Nilüfer Akalın
Kapak Uygulama : Şükrü Karakoç
Grafik Uygulama : Özge Kılıç
Yayınevi Logosu : Ömer Aydoğdu

1. Baskı, Nisan 2013, İstanbul
ISBN: 978-605-63708-2-3

© Boran Evren, 2012
© Yabancı Yayınları, 2013
© Jamie McGuire, 2011
Kapak Görseli © JustinMcClure.tv

Sertifika No: 11407
Yayıncının yazılı izni olmaksızın alıntı yapılamaz.
Bu eser Akcalı Telif Hakları Ajansı aracılığıyla satın alınmıştır.

Yabancı™ Penguen Kitap-Kanet Bas. Yay. Paz. Tic. Ltd. Şti.'nin yan kuruluşudur.
Bahariye Cad. Dr. Ihsan Gürler Sok. Erozy Apt. A Blok No: 16/15 Kadıköy - İstanbul
Tel: (0216) 348 36 97 Faks: (0216) 449 98 34
www.yabanciyayinlari.com - www.ilknokta.com

Kapak, İç Baskı: Deniz Ofset Matbaacılık
Güneşpaşa Cad. Topkapı Center, Odin İş Merkezi No: 403/2 Topkapı-İstanbul
Tel: (0212) 613 30 06 - Faks: (0212) 613 51 97
Sertifika No: 29001

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Bu hikâyeye duydukları sevgiyle
bir dileği elinizdeki kitaba dönüştüren
hayranlarım için...

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Birinci Bölüm

Kırmızı Alarm

Odadaki her şey bana buraya ait değilsin diyordu. Merdivenler dökülüyordu, bağıran seyirciler omuz omuza duruyorlardı ve havada ter, kan ve küf karışımı bir koku vardı. Bağırarak söylenen sayılar ve isimler arasında sesler birbirine girdi, herkes kollarını uzatmış birbirine para veriyor ve gürültü yüzünden anlaşabilmek için el işaretleri yapıyorlardı. Kalabalığın arasından sıkışarak geçip en yakın arkadaşımın peşinden gittim.

"Paranı cüzdanından ayırma Abby!" diye bağırdı America. Gülümsemesi loş ışıkta bile kendini belli ediyordu.

"Ayrılmayın, başladığında ortam daha da kötü olacak!" diye bağırarak gürültünün sesini bastırdı Shepley. Shepley bizi bir insan denizinin içinden geçirirken America önce onun, ardından da benim elimi tuttu.

Bir hoparlörün keskin iniltisi dumanlı havayı adeta yardı. Sesten ürkerek sıçradım ve nereden geldiğini bulmak için etrafa bakındım. Bir adam tahta bir sandalyede oturmuş bir elinde bir tomar para, diğerinde de megafonu tutuyordu. Megafonu ağzına götürdü.

"Kan banyosuna hoş geldiniz! Eğer İktisat 101'i arıyordum diyorsanız... yolunu feci şaşırmışsın hocam! Eğer Çemberi arıyorsanız, tam yerine geldiniz! Benim adım

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Adam. Kuralları ben koyarım ve kimin kazandığını ben söylerim. Rakipler sahaya çıktıklarında bahis faslı biter. Dövüşçülere dokunmak, yardım etmek ve ringe yaklaşmak yasak! Eğer bu kurallara uymazsanız ölesiye dayak yer ve paranızı kaybedip dışarı atılırsınız! Bu sizin için de geçerli hanımlar! Yani, dalganızı sistemi sömürmek için kullanmayın çocuklar!"

Shepley başını salladı. Gürültüyü bastırarak "Sen adam mısın, Adam!" diye bağırdı mc'ye, belli ki arkadaşının konuşma şekli hoşuna gitmemişti.

Kalbim yerinden çıkacakmış gibi atıyordu. Pembe kaşmirden bir yelek ve inci küpelerimle kendimi Normandiya Çıkartması'ndaki çıtı pıtı bir öğretmen gibi hissediyordum. America'ya neyle karşılaşırsak karşılaşalım başa çıkacağıma söz vermiştim, ama şimdi olay yerine gelince onun kürdan gibi koluna iki elimle sarılmak istiyordum. Beni tehlikeye atacak bir şey yapmazdı ama kısa yoldan para kazanmaya ve kan görmeye odaklanmış 50 sarhoş üniversite öğrencisiyle bir bodrum katında olmamız nedeniyle buradan yara bere almadan çıkma şansımızın pek de yüksek olmadığını düşünüyordum.

America okul oryantasyonu sırasında Shepley ile tanışmasının ardından Eastern Üniversitesi'ndeki farklı bodrumlarda yapılan gizli dövüşlere onunla birlikte gitmeye başlamıştı. Her dövüş farklı bir yerde yapılıyor ve başlamasından bir saat öncesine kadar mekânı gizli tutuluyordu.

Görece biraz daha süt bir arkadaş çevrem olduğu için Eastern'da bir yeraltı dünyasının olduğunu öğrendiğimde şaşırmıştım; ama Shepley daha okula başlamadan bunu biliyormuş. Shepley'nin oda arkadaşı ve kuzeni Travis ilk dövüşünü yedi ay önce yapmış. Birinci sınıf öğrencisi olmasına rağmen Adam'ın Çemberi yaratıp yönettiği üç yılda gördüğü en ölümcül dövüşçüymüş. İkinci sınıfa geçen Travis hâlâ yenilmezliğini koruyordu. Travis ve Shepley kazandıkları paralarla rahat rahat kira ve faturalarını çıkartıyorlardı.

Adam bir defa daha megafonu ağzına götürdü ve bağırış çağırışlar feci şekilde arttı.

"Bu akşam yeni bir yarışmacımız var, Eastern Üniversitesi'nin serbest güreş yıldızı, Marek Young!"

Tezahüratlar başladı ve Marek odaya girdiğinde kalabalık Kızıl Deniz gibi ortadan ikiye ayrıldı.

Daire şeklinde bir alan boşaldı ve güruh yarışmacıyı yuhaladı, ıslıkladı ve ona meydan okudu. Marek durduğu yerde zıplayıp boynunu sağa sola sallarken yüzünde ciddi ve odaklanmış bir ifade vardı. Kalabalıktan gelen ses derin bir homurtuya dönüştü ve ben de odanın diğer tarafındaki hoparlörlerden gelmeye başlayan yüksek sesli müzik yüzünden ellerimle kulaklarımı kapadım.

"Diğer dövüşçümüzün tanıtılmaya ihtiyacı yok ama ödümü bokuma karıştırdığı için yine de tanıtacağım! Erkekler, altınıza yapmaya hazır olun, kızlar kendinizden geçmeye hazır olun! Size Travis 'Kuduz İt' Maddox'u takdim ederim!"

Travis odanın karşısındaki bir kapıda belirdiğinde müziğin sesini sonuna kadar açtılar. Üstü çıplak, rahat ve telaşsızdı. Sanki ofisine gelen bir çalışanmış gibi sakin sakin çemberin ortasına yürüdü. Yumruklarını Marek'inkilerle çarpıştırdığında dövmelerle kaplı teninin altındaki sıkı kasları gerildi. Travis eğilip Marek'in kulağına bir şeyler fısıldadığında güreşçi yüzündeki sert ifadeyi korumakta zorlandı. Marek'le Travis burun buruna durmuş, birbirlerine dik dik bakıyorlardı. Marek Travis'i öldürmek istermiş gibi bakıyordu; Travis ise biraz eğleniyormuş gibi.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Birkaç adım geriledikten ve Adam başlangıç düdüğünü çaldı. Marek savunma pozisyonu alınca Travis atağa geçti.

Ringde olanları göremeyince parmaklarının ucunda kalkıp sağa sola eğilerek ne olup bittiğini anlamaya çalıştım. Çığlık atan izleyicilerin arasından santim santim ringin kenarına doğru ilerledim. İnsanlar dirseklerini kaburgalarıma geçiriyor, omuzlarıyla çarpıp beni bir langırt topu gibi sağa sola itiyorlardı. Dövüşçülerin başlarının tepesini görebiliyordum, dolayısıyla kendime yol açarak ilerlemeye devam ettim.

Nihayet en öne geldiğimde Marek kalın kollarıyla Travis'i tutmuş yere indirmeye çalışıyordu. Marek hareketini tamamlamak için eğildiğinde Travis dizini Marek'in yüzüne geçirdi. Marek darbenin etkisinden kurtulamadan Travis ona daldı ve kanlı yüzünü tekrar tekrar yumrukladı.

Beş tane parmak koluma saplandı ve arkaya doğru çekildim.

"Sen ne halt ediyorsun Abby?" dedi Shepley.

"Arkadan göremiyorum ki!" dedim.

Dönüp son anda Marek'in sıkı bir yumruk attığını gördüm. Travis döndü ve bir an için başka bir yumruğu savuşturduğunu düşündüm, ama Travis dönüşünü tamamlayıp dirseğini Marek'in burnunun ortasına geçirdi. Yüzüme ve yeleğime kan sıçradı. Marek küt diye beton zemine yıkıldı ve bir an için odada mutlak bir sessizlik oldu.

Adam, Marek'in baygın bedenine kırmızı kare bir kumaş atınca kalabalık delirdi. Bir kez daha para el değiştirdi ve izleyicilerin yarısı ukala yarısı somurtkan bir ifade takındı.

Gelip gidenlerin bedenleri beni sağa sola itiyordu. America arkada bir yerlerden bana seslendi ama göğsümden beline kadar inen kırmızı iz beni hipnotize etmişti.

Bir çift siyah postal önümde durunca dikkatim yere yö-

neldi. Gözlerimi yukarıya doğru kaldırdım, kan içinde kalmış kot pantolon, heykel gibi karın kasları, ter içinde kalmış, çıplak, dövmeli bir göğüs ve en sonunda bir çift, sıcak kahverengi göz. Birisi arkamdan itti ve Travis yere düşmeden beni kolumdan tuttu.

"Hey! Ondan uzak dur!" Travis yüzünü buruşturup yarıma yaklaşan herkesi itti. Tişörtümü görünce yüzündeki sert ifade yumuşayıp bir gülümsemeye dönüştü ve ardından yüzümü bir havluyla kuruladı. "Bunun için özür dilerim, Güvercin."

Adam, Travis'in başının arkasını sıvazladı. "Yürü bakalım Kuduz İt! Paracıkların seni bekliyor!"

Travis gözlerini bir an için bile benim gözlerimden ayırmadı. "Süvetere çok yazık oldu. Sana yakışıyor." Bir saniye sonra hayranları tarafından çevrelenmiş, geldiği yoldan çıkıyordu.

America koluma asılıp "Aklından ne geçiyordu geri zekâlı?" diye bağırdı.

"Buraya bir dövüş izlemeye geldim değil mi?"

Shepley "Senin burada olmaman lazım Abby," diyerek beni azarladı.

"America'nın da," dedim.

"O ringin içine atlamayı denemiyor!" Suratını astı. "Haydi gidelim."

America gülümseyip yüzümü sildi. "Tam bir karın ağrısısın, biliyor musun Abby. Tanrım, seni seviyorum." Kolunu boynuma doladı ve merdivenlerden gecenin karanlığına çıktık.

America yurt odama kadar benimle gelip gülümseyerek oda arkadaşım Kara'ya aşağılayıcı bir bakış attı. Kanlı yeleği hemen üstümden çıkartıp çamaşırlığa attım.

"İğrenç. Nerelere gittin?" diye sordu Kara yatağından.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

America'ya baktım, o da omzunu silkti. "Burnu kanadı. Abby'nin meşhur burun kanamalarını bilmiyor musun?"

Kara gözlüklerini yukarı kaldırıp başını salladı.

"Eh, öğreneceksin." Bana göz kırptı ve çıkıp ardından kapıyı kapadı. Bir dakika bile olmamıştı ki telefonumdan bir ses geldi. Her zamanki gibi America, ayrıldıktan saniyeler sonra bana mesaj atmıştı.

Shepte kalıyorum yarın grşrz ring kraliçesi

Beni her an burnumdan oluk oluk kan akacakmış gibi izleyen Kara'ya bir göz attım.

"Şaka yapıyordu," dedim.

Kara umurunda olmadığını göstermek için başını salladı ve çarşafının üstündeki kitap yığınına döndü.

"Bir duş alacağım sanırsam," deyip, havlumu ve duş çantamı kaptım.

"Medyaya haber veririm," diye soğuk bir espri yaptı Kara, başını kaldırmadan.

Ertesi gün Shepley ve America öğle yemeğinde bana katıldılar. Tek başına oturmayı düşünmüştüm ama öğrenciler kafeteryaya doluştukça yanımdaki sandalyelere ya Shepley'nin yurt kardeşleri ya da Amerikan Futbolu oyuncuları oturmaya başladılar. Bir kısmı kavgayı izleyenler arasındaydı ama hiçbiri ringin yanındaki deneyimimden bahsetmedi.

"Shep," dedi birisi yanımızdan geçerken.

Shepley başını salladı ve America'yla beraber başımızı çevirdiğimizde Travis'in masanın ucunda bir sandalyeye oturduğunu gördük. Arkasından Sigma Kappa Tişörtü giymiş, motor kılıklı iki tane çakma sarışın gelmişti. Bir tanesi Travis'in kucağına otururken diğeri de yanına oturup tişörtünü çekiştirmeye başlamıştı.

America "Galiba az önce ağzımın içine azıcık kustum," diye mırıldandı.

Travis'in kucağında oturan sarışın America'ya döndü. "Söylediğini duydum şıllık."

America dürümünü alıp masanın üstüne fırlattı ve az farkla sarışını ıskaladı. Kız ağzını açıp bir şey söyleyemeden Travis dizlerini açıp kızı yere düşürdü.

Kız Travis'e bakıp "Ayyy!" diye çığlık attı.

"America benim arkadaşım. Oturacak başka bir kucak bulman lazım, Lex."

Ayağa kalkarken "Travis!" diye inledi.

Travis onu görmezden gelerek dikkatini tabağına verdi. Sarışın, kız kardeşine bakıp pufladı ve el ele tutuşup gittiler.

Travis, America'ya bakıp göz kırptı ve hiçbir şey olmamış gibi boğazına bir lokma daha tıktı. O sırada kaşındaki küçük bir kesiği fark ettim. Shepley'le bakıştılar ve Travis karşısında oturan futbolculardan biriyle muhabbete girişti.

Yemek masasındakiler teker teker kalkıp gittikleri halde America, Shepley ve ben hafta sonu planlarımızı tartışmak için oturmaya devam ettik. Travis gitmek için kalktı ama masanın sonuna geldiğinde durakladı.

"Ne?" dedi Shepley yüksek sesle, bir elini kulağına götürerek.

Onu mümkün olduğunca uzun bir süre görmezden geldim ama başımı yukarı kaldırdığımda Travis bana bakıyordu.

"Onu tanıyorsun Trav. America'nın en iyi arkadaşı hani. Geçen akşam bizimleydi," dedi Shepley.

Travis en çekici gülümsemesiyle bana baktı.

Kısa tıraşlı kahverengi saçları ve dövmeli kollarıyla üstünden asilik ile seks akıyordu ve beni baştan çıkarma çabasına gözlerimi yuvarlayarak karşılık verdim.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"Ne zamandır bir en iyi arkadaşın var Mare?" diye sordu Travis.

"İlk senemden beri," diye yanıtladı America, dudaklarını birbirlerine bastırıp bana bakıp gülümsemişti. "Hatırlamadın mı Travis? Onun süveterini mahvetmiştin."

Travis gülümsedi. "Ben çok süveter mahvediyorum."

"İğrenç," diye homurdandım.

Travis boş bir sandalyeyi döndürerek yanıma oturdu, kollarını sandalyenin üstünde kavuşturdu. "Demek sen Güvercinsin ha?"

"Hayır," diye patladım. "Benim bir ismim var."

Ona olan tavrımdan eğleniyormuş gibi gözüküyordu ki bu beni daha da kızdırdı.

"Peki o zaman. Adın ne?" diye sordu.

Onu görmezden gelerek tepsimdeki son elma tatlısından bir ısırık aldım.

"Madem öyle, senin adın Güvercin," dedi omzunu silkerek.

America'ya bakıp Travis'e döndüm ve "Burada yemek yemeye çalışıyoruz," dedim.

Travis benim tavrımı bir meydan okuma olarak algılayıp üstüme gelmeye başladı. "Benim adım Travis. Travis Maddox."

Gözlerimi devirdim. "Kim olduğunu biliyorum."

"Biliyorsun ha?" dedi Travis, yaralanmış kaşını kaldırarak.

"Boşuna kendinle böbürlenme. Elli sarhoş ismini bağırırken duymamak biraz zor."

Travis biraz doğruldu. "Bu sık sık başıma geliyor." Gözlerimi yeniden devirdim ve Travis kıkırdadı. "Bir tikin mi var?"

"Bir neyim mi var?"

"Bir tik. Gözlerini sağa sola döndürüp duruyorsun." Yeniden gülünce ona dik dik baktım.

"Yine de çok güzel olduklarını söylemek lazım," dedi yüzüme on-on beş santim kalana dek eğilerek. *"Bu renk ne ki? Gri mi?"*

Başımı eğip tabağıma bakarak karamel rengi saçlarımın aramızda bir perde oluşturmasını sağladım. Bu kadar yakınıma geldiğinde bende uyandırdığı duygular hoşuma gitmiyordu. Eastern'daki yüzlerce başka kız gibi onun yakınlarındayken yüzümün kızarmasını istemiyordum. Onun beni bu şekilde etkilemesini hiç mi hiç istemiyordum.

"Aklından bile geçirme Travis. O benim kardeşim sayılır," diye uyardı America.

"Bebeğim," dedi Shepley, "az önce ona 'olmaz' dedin. Artık hiç susmaz."

"Sen onun tipi değilsin," dedi America Travis'e.

Travis alınmış gibi yaptı. "Ben herkesin tipiyim!"

Saçlarımın arasından ona bakıp gülümsedim.

"Aha! Bir gülümseme. Demek ki rezil bir piç değilmişim." Göz kırptı. "Seninle tanıştığıma çok memnun oldum Güvercin." Masanın etrafında dolaşıp America'nın kulağına eğildi.

Shepley kuzenine bir tane kızarmış patates attı. "Dudaklarını hatunumun kulağından çek Trav!"

"Sosyalleşiyorum! Sadece sosyalleşiyorum!" Travis ellerini 'ben masumum' dercesine havaya kaldırıp geri geri yürüdü.

Kıkırdayıp dikkatini çekmek için elleriyle saçlarını düzelten birkaç kız onu takip ettiler. Onlar için kapıyı açınca neredeyse sevinçten çığlık atacaklardı.

America güldü. "Of, hayır ya. Başın belada Abby."

"Ne dedi ki?" diye sordum, endişeyle.

"Onu dairemize getirmeni istiyor değil mi?" dedi Shep-

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

ley. America başıyla onayladı ve Shep de başını iki yana salladı.

"Sen akıllı bir kızsın Abby. Bak sana şimdiden söylüyorum, eğer bu ucuz numaralara kanıp da nihayetinde ona öfkelenirsen bunu America'yla benden çıkartmak yok, tamam mı?"

Gülümsedim. "Kanmam merak etme. Şu Barbi ikizlere benzer bir halim mi var?"

America Shepley'i "Kanmaz merak etme," diye temin etti koluna dokunarak.

"Bu Travis'in ilk vukuatı değil Mare. Kaç defa 'en iyi arkadaş'la tek gecelik bir şey yaşayıp benim ilişkimi berbat ettiğini biliyor musun? Bir anda benimle çıkmak bir çıkar çatışmasına dönüşüyor çünkü kız düşmanla arkadaşlık etmiş oluyor! Sana söylüyorum Abby." Bana baktı. "Travis'in salak muhabbetlerine kandığın için gelip de Mare'e benimle çıkmayacağını söyleyemezsin, bunu ihtar olarak kabul et."

"Lüzumu yoktu ama teşekkürler," dedim. Shepley'i gülümseyerek rahatlatmaya çalıştım ama yıllardır Travis'in maceraları yüzünden canı yandığı için karamsarlığını dağıtmak kolay değildi.

America el sallayıp Shepley ile giderken ben de öğleden sonraki derslerime yöneldim. Sırt çantamın kayışlarını tutmuş parlak güneşin altında gözlerimi kısmıştım. Eastern küçük sınıflardan tanımadığım yüzlere kadar tam umduğum gibi çıkmıştı. Benim için yeni bir başlangıçtı: En nihayet geçmişim hakkında bir şeyler bilenlerin –ya da bildiklerini sananların– fısıldaşmalarını duymadan yürüyebileceğim bir yerdeydim. Başarılı, hevesli herhangi bir birinci sınıf öğrencisinden farklı değildim; kimse bakmıyor, arkamdan konuşmuyor, bana acımıyor ya da beni yargılamıyordu. Sadece görmelerini istediğim illüzyonu görüyorlardı: Kaşmir

yelekli, saçmalığa tahammülü olmayan Abby Abernathy.

Sırt çantamı yere koyup sandalyeye yığıldım ve laptop'umu çantadan çıkarmak için eğildim. Laptop'u masama yerleştirmek için doğrulduğumda Travis yan masaya oturdu.

"İyi. Benim için not alabilirsin," dedi. Bir yandan ağzındaki kalemi çiğnerken gülümsedi, kesinlikle en cazibeli gülümsemesiydi.

Ona iğrenerek baktım. "Sen bu dersi almıyorsun bile."

"Tabii ki de alıyorum. Genelde şurada otururum," deyip en üst sırayı işaret etti. Küçük bir kız grubu bana bakıyordu ve ortalarındaki sandalyenin boş olduğunu fark ettim.

"Senin için not almıyorum," dedim bilgisayarımı açarken.

Travis o kadar yakınıma eğildi ki nefesini yanağımda hissedebiliyordum. "Affedersin... istemeden de olsa seni rahatsız mı ettim?"

İçimi çekip başımı iki yana salladım.

"O zaman derdin nedir?"

Sesimi yükseltmeden "Seninle yatmayacağım. Artık vazgeçmen lazım," dedim.

Konuşmadan önce dudaklarında küçük bir tebessüm belirdi. "Senden benimle yatmanı istememiştim ki." Düşünceli düşünceli tavana bakmaya başladı. "İstemiş miydim?"

"Ben Barbi ikizler ya da yukarıdaki hayranların gibi değilim," dedim, arkamızdaki kızlara bir bakış atarak. "Senin dövmelerin ya da çocuksu caziben ya da zorlama umursamazlığın beni etkilemiyor, dolayısıyla soytarılık yapmayı kesebilirsin, tamam mı?"

"Tamam, Güvercin." Kabalığıma karşı sergilediği vurdumduymazlık beni öfkeden deliye döndürüyordu. "Niye bu gece America'yla beraber gelmiyorsunuz?" talebine huh-

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

layarak karşılık verdim ama o bana daha da yaklaştı. "Seni yatağa atmaya çalışmıyorum. Sadece seninle zaman geçirmek istiyorum."

"Yatağa atmak mı? Bu konuşmanla nasıl sevişecek birilerini bulabiliyorsun?"

Travis katılarak gülmeye başladı, bir yandan da başını iki yana sallıyordu. "Sadece bir gel. Yemin ederim seninle flört bile etmeyeceğim."

"Düşüneceğim."

Profesör Chaney amfiye girdi ve Travis de dikkatini amfinin ön tarafına verdi. Gülümsemeye devam ediyor, bu da gamzelerini ortaya çıkarıyordu. O gülümsedikçe ondan nefret etmeyi daha çok istiyordum ama tam da o gülümseme yüzünden bunu başaramıyordum.

Chaney "Kim bana hangi Başkan'ın eşinin şaşı olduğunu ve hangisinin son derece çirkin olduğunu söyleyebilir?" diye sordu.

"Bunu yazdığından emin ol," diye fısıldadı Travis. "İş görüşmelerinde bu bilgiye ihtiyacım olacak."

"Şşşş," dedim. Chaney'nin her söylediğini not alıyordum.

Travis sırıtıp sandalyesinde yayıldı. Dakikalar geçerken esnemekle omzuma yaslanıp monitörüme göz atmak arasında gidip geliyordu. Onu görmezden gelmek için bilinçli bir çaba harcadım, ama yakınlığı ve kollarının şişkin kasları bunu güçleştiriyordu. Chaney dersi bitirene kadar bileğine taktığı deri halkayla oynadı.

Aceleyle kapıdan çıkıp koridorda yürüdüm. Tam güvenli bir mesafede olduğumu düşündüğüm anda Travis Maddox yanımda beliriverdi.

"Düşündün mü?" diye sordu, güneş gözlüklerini takarken.

Ufak tefek bir kumral önümüze fırladı, gözleri kocaman açılmıştı ve umut doluydu. "Hey Travis," dedi cilveli bir şekilde saçlarıyla oynarken.

Durakladım, sesini ağdalı tonu beni iğrendirmişti ve çevresinden dolandım. O kızı daha önce Morgan Hall kız yurdunun dinlenme odasında normal bir sesle konuşurken görmüştüm. O sırada sesi kulağa çok daha yetişkin geliyordu ve üç yaşında bir çocuğun sesini taklit etmenin neresinin Travis'e çekici geleceğini düşündüğünü merak ettim. Travis bana yetişene dek bir süre daha tiz bir sesle gevezelik etmeye devam etti.

Cebinden bir çakmak çıkartıp bir sigara yaktı ve kalın bir duman üfledi.

"Nerede kalmıştım? Ha, evet... sen düşünüyordun."

Yüzümü buruşturdum. "Neden bahsediyorsun?"

"Bize gelmeyi düşündün mü?"

"Eğer evet dersem beni takip etmeyi kesecek misin?"

Önerdiğim koşulu düşündü ve ardından başıyla onayladı. "Evet."

"O zaman geleceğim."

"Ne zaman?"

İçimi çektim. "Bu akşam. Bu akşam size geleceğim."

Travis gülümseyip bir anda durdu. "Güzel. O zaman görüşmek üzere Güvercin," diye bağırdı arkamdan.

Köşeyi döndüğümde America'nın Finch ile bahçede durduğunu gördüm. Üçümüz de ayrı yönlendirme toplantısına katılmıştık ve onun iyi işleyen makinemize bile isteye stepne olacağından emindim. Aşırı uzun bir çocuk değildi ama yine de bir altmış ikilik olsam da bana epey yukarıdan bakıyordu. Yuvarlak gözleri, uzun ince hatlarını dengeliyor ve oksijenli saçını genellikle başının önünde bir iğne oluşturacak şekilde jöleliyordu.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"Travis Maddox mu? Tanrım, Abby, ne zamandır artıklarla besleniyorsun?" dedi Finch onaylamayan gözlerle.

America ağzındaki sakızı çekerek uzattı. "Onu iteleyerek durumu daha da kötüleştiriyorsun. Buna alışık değil."

"Ne yapmamı önerirsin? Onunla yatayım mı?"

America omzunu silkti. "Zaman kazandıracağı kesin."

"Ona bu gece dairelerine geleceğimi söyledim."

Finch ve America bakıştılar.

"Ne var? Evet dersem beni rahatsız etmeyi bırakacağını söyledi. Bu gece sen de oraya geliyorsun, değil mi?"

"Yani, evet," dedi America. "Sen gerçekten de geliyor musun?"

Gülümseyerek yanlarından geçip yurda girdim, bir yandan da Travis'in sözünü tutup benimle flört edip etmeyeceğini merak ediyordum. Anlaması zor biri değildi; beni ya bir meydan okuma olarak ya da yeterince çekici olmadığım için arkadaşı olabilecek bir kız olarak görüyordu. Hangisinin beni daha çok rahatsız ettiğini bilmiyordum.

Dört saat sonra America kapımı çalıp Shepley'le Travis'in dairesine gitmek için beni almaya geldi. Koridora çıktığımda sözünü sakınmadı.

"Iyyy, Abby! Evsizlere benzemişsin!"

"İyi," dedim, halimden memnun bir şekilde. Saçlarımı başımın üstünde karman çorman toplamıştım. Yüzümdeki makyajı silip lenslerimi çıkarmış ve yerlerine dört köşe siyah çerçeveli gözlükler takmıştım. Artık çöpe atılma zamanı gelmiş bir tişört ve eşofman altı giymiş, parmak arası terliklerle şappıdı şappıdı yürüyordum. Birkaç saat önce itici gözükmenin her halükarda en iyi plan olduğu fikri aklıma gelmişti. En iyi halde Travis anında rahatsız olup gülünç ısrarından vazgeçecekti. Eğer bir arkadaş arıyorsa da beraber

görülmek için fazla evcimen gözükmeye çalışıyordum.

America arabanın penceresini açıp sakızını tükürdü. "Ne istediğin o kadar belli ki. Niye kıyafetini tamamlamak için üstüne biraz köpek pisliği sürmedin?"

"Kimseyi etkilemeye çalışmıyorum," dedim.

"Belli oluyor."

Arabayı Shepley'lerin apartmanının otoparkına bıraktık ve America'nın peşi sıra merdivenlerden çıktım. Shepley kapıyı açtı ve ben içeri girerken güldü. "Sana ne oldu böyle?"

America "Etkileyici olmamaya çalışıyor," dedi.

America Shepley'nin peşinden odasına girdi. Kapı kapandı ve ben yalnız kaldım, kendimi ait olmadığım bir yerdeymiş gibi hissediyordum. Kapıya en yakın olan koltuğa oturup terliklerimi çıkardım.

Daire tipik bekâr evlerine göre zevkle döşenmişti. Duvarlarda beklenebileceği gibi yarı çıplak kadınların posterleri ve çalıntı sokak işaretleri vardı ama daire temiz, mobilyalar yeniydi ve bayat bira ve kirli çamaşır kokusunun eksikliği kendini belli ediyordu.

"Tam zamanında geldin," dedi Travis ve kanepeye çöktü.

Gülümseyip gözlüklerimi geriye doğru ittim, görünüşümden rahatsız olmasını bekliyordum. "America'nın bitirmesi gereken bir makalesi vardı."

"Makalelerden bahsetmişken, tarih dersinin makalesini yazmaya başladın mı?"

Darmadağınık saçlarıma tek bir laf bile etmemişti ve bu tepkisizliğine surat astım. "Sen başladın mı?"

"Bu öğleden sonra bitirdim."

"Gelecek çarşambayaydı," dedim şaşırarak.

"Bir oturuşta bitirdim işte, Grant hakkında iki sayfalık bir yazı ne kadar zor olabilir ki?"

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"Herhalde ben işleri geciktirmeyi seven birisiyim." Omzumu silktim. "Büyük ihtimalle bu hafta sonuna kadar yazmaya başlamayacağım."

"Tamam, eğer ihtiyacın olursa yardım istemekten çekinme."

Onun gülmesini ya da şaka yaptığını belli eden bir şeyler yapmasını bekledim, ama yüzünde samimi bir ifade vardı. Bir kaşımı kaldırdım.

"Bana makalemi yazmakta yardım mı edeceksin?"

"O dersten A almıştım," dedi, ona inanmamam biraz canını sıkmıştı.

"Arkadaşın her dersi A. Kendisi tam bir zihni sinir. Ondan nefret ediyorum," dedi Shepley, America'yı elinden tutup salona getirirken.

Travis'e inanmayan gözlerle bakınca kaşlarını kaldırdı. "Ne yani? Her tarafım dövmelerle kaplı ve hayatımı dövüşerek kazanıyorum diye iyi not alamaz mıyım? Yapacak başka işim olmadığı için okumuyorum ben."

"O zaman neden dövüşüyorsun ki? Niye burs almadın?"

"Aldım. Okul ücretinin yarısını aldım. Ama kitaplar, diğer harcamalar var; bir de okul ücretinin geri kalanını çıkarmam lazım. Ciddiyim Güvercin. Herhangi bir konuda yardım istemekten çekinme."

"Senin yardımına ihtiyacım yok, makalemi kendim yazabilirim." Konuyu kapatmak istedim. Konuyu orada kapatmalıydım ama onun bu yönünü öğrenmek merakımı uyandırmıştı. "Para kazanmanın başka bir yolunu bulamaz mısın? Daha az sadistçe olan?"

Travis omzunu silkti "Kolay yoldan para kazanıyorum. Alışveriş merkezinde çalışarak bu kadar kazanamam."

"Suratına yumruk yemeye kolay demezdim."

"Ne? Benim için endişeleniyor musun?" gözünü kırptı.

Ben surat yapınca kıkırdadı. "Pek sık yumruk yemiyorum. Yumruk salladıklarında yoldan çekiliyorum. O kadar da zor değil."

Tek bir kahkaha attım. "Sanki bu herkesin aklına gelmezmiş gibi konuşuyorsun."

"Ben yumruk attığımda yumruğumu yeyip karşılık vermeye çalışıyorlar. Böyle kavga kazanılmaz."

Gözlerimi devirdim. "Nesin sen? Karate Kid mi? Dövüşmeyi nereden öğrendin?"

Shepley'le America önce birbirlerine sonra da sessizce yere baktılar. Yanlış bir şey söylediğimi fark etmem uzun sürmedi.

Travis etkilenmiş gibi durmuyordu. "Alkol problemi olan, sinirli bir babam ve doğuştan serseri dört ağbim vardı."

"Hadi ya." Kulaklarıma kadar kızardım.

"Utanma Güvercin. Babam içmeyi bıraktı, ağbilerim de büyüyüp adam oldular."

"Utanmadım." Topuzumdan kaçan saçlarımla oynadım ve sonra da dağınık duran saçlarımı başka bir topuzda toplamaya karar verdim, ortamın sessizliğine aldırmamaya çalışıyordum.

"Doğal halin çok hoşuma gitti. Genelde buraya gelen kızlar böyle olmazlar."

"Buraya gelmek zorunda bırakıldım. Aklımda seni etkilemek yoktu." Planımın işe yaramamasına gıcık olmuştum.

Çocuksu, keyif aldığını belli eden gülümsemesiyle bana baktı ve ben de huzursuzluğumu bir parça dindirir diye ona biraz daha kızdım. Kızların çoğunun onun yakınındayken neler hissettiklerini bilmiyordum, ama nasıl davrandıklarını görmüştüm. Hayranlık ve heyecandan kıkırdamaktan çok baş dönmesi ve mide bulantısı hissediyordum ve o beni

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

gülümsetmek için uğraştıkça kendimi daha da huzursuz hissettim.

"Beni etkiledin bile. Genelde kızlara daireme gelmeleri için yalvarmam."

"Bundan eminim," dedim, yüzümü tiksintiyle buruşturarak.

Travis'in kendine olan güveni en beter tiptendi. Çekiciliğinin farkında olmakla kalmıyor, aynı zamanda kadınlar sürekli olarak kendilerini ona sundukları için benim soğuk tavırlarım ona değişik ve çekici geliyordu. Stratejimi değiştirmem gerekecekti.

America uzaktan kumandayla televizyonu açtı. "Bu gece güzel bir film var. Baby Jane'e neler olduğunu öğrenmek isteyeniniz var mı?"

Travis ayağa kalktı. "Tam yemeğe çıkmak üzereydim. Aç mısın Güvercin?"

"Ben yemek yemiştim."

"Hayır yemedin," dedi America, hatasını anlayamadan. "Aa... yani... doğru diyorsun, bir ... dilim pizza yediğini unutmuştum. Çıkmadan önce."

"Yaptığı hatayı düzeltmeye çalışırken girdiği acınacak hale yüzümü buruşturarak baktım ve sonra da Travis'in vereceği tepkiyi bekledim.

Odanın öbür tarafına yürüyüp kapıyı açtı. "Hadi gel, aç olmalısın."

"Nereye gidiyorsun?"

"Nereye istersen. Bir pizzacıya gidebiliriz."

Kıyafetime baktım. "Doğru düzgün bir şey giymedim."

Bir an için beni süzdü ve sonra da sırıttı. "İyi görünüyorsun. Hadi gidelim, açlıktan ölüyorum."

Ayağa kalkıp America'ya el salladım, Travis'in yanından geçip merdivenlere doğru yöneldim. Otoparkta durup

Travis'in mat siyah bir motosiklete binmesini dehşet içinde izledim.

"Eee..." bir şey diyemedim, terliğimden çıkan ayak parmaklarımı kıvırıp öylece durdum.

Sabırsızlıkla bana baktı. "Hadi bin. Yavaş gideceğim."

"Bu nedir?" diye sordum, benzin deposunun üstündeki yazıyı çok geç okumuştum.

"Bu bir Harley Night Rod. O benim hayatımın aşkı onun için binerken boyasını çizmemeye dikkat et."

"Ayağımda terlik var!"

Travis onun anlamadığı bir dilde konuşmuşum gibi bana baktı. "Ben çizme giyiyorum. Hadi atla."

Güneş gözlüklerini taktı ve anahtarı çevirip motoru çalıştırdı. Motosiklete tırmanıp arkamda tutunacak bir yer aradım ama parmaklarım koltuğun derisinden arka farın plastiğine kaydı.

Travis bileklerimden tutup kollarımı beline doladı. "Tutunabileceğin tek şey benim Güvercin. Sakın bırakma," dedi ve ayaklarıyla motosikleti itti. Bileğini bükmesiyle caddeye çıkıp füze gibi fırladık. Boşta kalan saçlarım rüzgârda yüzüme vuruyordu ve omzunun üstünde bakarsam gözlüklerimin böcek ölüleriyle kaplanacağını bildiğimden başımı eğip Travis'in arkasına sığındım.

Restorana yaklaşınca yavaşladık ve Travis motosikleti durdurur durdurmaz kendimi otoparkın güvenli beton zeminine atladım.

"Seni manyak!"

Travis gülerek motosikletin desteğini açtı ve indi. "Hız sınırına uydum."

"Evet, otobanda gidiyor olsaydık bu dediğin doğru olurdu!" deyip birbirine giren saçlarımı ayırmak için topuzumu açtım.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Travis yüzüme yapışan saçları çekmemi izleyip restoranın kapısına yürüdü ve benim için açık tuttu. "Sana bir şey olmasına izin vermem Güvercin."

Hızla yanından geçip içeri girdim, ayaklarım tam tutmuyordu. Kızartma ve baharat kokan restorana girdikten sonra Travis'i kırmızı, ekmek kırıntılarıyla dolu halının üstünde takip ettim. Öğrenci grupları ve ailelerden uzakta, köşede bir masaya oturup iki bira söyledi. Gözlerimle restoranı tarayıp söz dinlemeyen çocuklarına yemek yedirmeye çalışan anne babaları izledim ve Eastern öğrencilerinin meraklı bakışlarından gözlerimi kaçırdım.

Garson kız, "Tamamdır Travis," deyip siparişlerimizi not etti.

Mutfağa dönerken Travis'in orada olması biraz başını döndürmüşe benziyordu.

Aniden görünüşümden utanıp rüzgarın dağıttığı saçlarımı kulaklarımın arkasına sıkıştırdım. "Buraya sık gelir misin?" diye sordum, aksi bir tonla.

Travis dirseklerini masaya yasladı. Kahverengi gözlerini gözlerime kilitlemişti. "Senin olayın nedir Güvercin? Genel olarak erkeklerden mi nefret ediyorsun yoksa sadece benden mi?"

"Sadece senden sanırım," diye homurdandım.

Ruh halim onu eğlendirmişti, bir kahkaha atıp "Seni çözemiyorum. Benimle sevişmeden benden tiksinen ilk kızsın. Benimle konuşurken ne diyeceğini şaşırmıyorsun ve dikkatimi çekmeye de çalışmıyorsun," dedi.

"Bu bir oyun değil. Senden hoşlanmıyorum o kadar."

"Eğer benden hoşlanmasaydın burada olmazdın."

İsteneden de olsa suratımın asıklığı geçti, içimi çekip "Senin kötü birisi olduğunu söylemedim, sadece, sırf vajinam var diye cepte olduğumu düşünmeni istemiyorum," dedim. Travis'ten bir boğulma sesi gelene kadar gözlerimi masanın üstündeki tuz tanelerine dikip durdum.

Gözleri kocaman olmuş, katılarak gülüyordu. "Tanrım! Beni öldüreceksin! Budur. Bizim arkadaş olmamız lazım, hayır diyemezsin."

"Arkadaş olmamız sorun değil, ama bu her beş saniyede bir beni yatağa atmaya çalışmanı gerektirmez."

"Benimle yatmayacaksın. Anladım."

Gülümsememeye çalıştım ama başaramadım.

Gözleri parladı. "Sana söz veriyorum. Sen istemediğin sürece seninle ilgili fantezi bile kurmayacağım."

Dirseklerimi masaya dayadım. "Ve ben de bunu istemeyeceğim, dolayısıyla arkadaş olabiliriz."

Şeytani bir gülüşle biraz daha yakınıma eğildi. "Asla asla deme."

"Peki senin hikâyen nedir?" diye sordum. "Hep Travis 'Kuduz İt' Maddox muydun yoksa buraya geldikten sonra mı öyle oldun?" Lakabını söylerken her iki elimden iki parmağımla tırnak işareti yapmıştım; tanıştığımızdan beri ilk defa Travis'in kendine olan güveninin sarsıldığını gördüm. Biraz utanmış gözüküyordu.

"Yok. Lakabı ilk dövüşümden sonra Adam buldu."

Verdiği kısa yanıtlardan rahatsız olmaya başlamıştım. "Bu kadar mı? Bana kendinle ilgili hiçbir şey anlatmayacak mısın?"

"Ne öğrenmek istiyorsun?"

"Normal şeyler. Nereden geliyorsun, büyüdüğünde ne olmak istiyorsun... bunun gibi şeyler."

"Doğma büyüme buralıyım ve Ceza Hukuku öğrencisiyim."

İçini çekip çatal bıçaklarını içine sarılı oldukları peçeteden çıkarıp tabağının yanına dizdi. Çenesini sıkıp omzunun

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

üstünden baktı. Eastern futbol takımı oyuncularının oturduğu iki masadakiler kahkahalarla bir şeye gülüyorlardı ve Travis onların gülmelerinden hoşlanmamış gibiydi.

"Şaka yapıyorsun," dedim, inanamayarak.

"Hayır, buralardanım," dedi, dikkatini vermeden.

"Yani, okuduğun dalı kastediyorum. Bana pek ceza hukuku okuyacak bir tip gibi gelmiyorsun da."

Kaşlarını çatıp aniden konuşmamıza odaklandı. "Neden?"

Kollarını kaplayan dövmelere baktım. "Sadece işin hukuktan çok suç kısmıyla ilgileniyormuşsun gibi gözüktüğünü söyleyeceğim."

"Çoğunlukla bir belaya bulaşmam. Babam oldukça sert bu konuda."

"Annen nerede?"

"Ben çocukken ölmüş," dedi, havadan sudan konuşurmuş gibi.

"Ben... ben özür dilerim," dedim başımı sallayarak. Yanıtına hazırlıksız yakalanmıştım.

Özrümü geçiştirdi. "Onu hatırlamıyorum bile, ağbilerim hatırlıyorlar ama ben üç yaşımdayken ölmüş."

"Demek dört ağbin var ha? Kimin daha büyük olduğunu nasıl aklında tutuyordun?" diyerek dalga geçtim.

"Kimin daha büyük olduğunu bana en sert vuranların sıralamasıyla aklımda tuttum, yaş sıralamasıyla aynıydı çünkü. Thomas; ikizler, Taylor ve Tyler ve son olarak da Trenton. Asla, ama asla Taylor ve Ty ile aynı odada bulunmamalısın. Çember'de yaptıklarımın yarısını onlardan öğrendim. Trenton içlerinde en ufak tefek olanlarıydı, ama hızlıdır. Şu anda bana bir yumruk atabilecek olan bir tek o var."

Travis'in aynısı beş adamın aynı evde etrafta koşuşturmasını hayal etmek beni sersemletmişti, başımı salladım.

"Hepsinin dövmesi var mı?"

"Thomas hariç, o Kaliforniya'da bir reklam yöneticisi."

"Peki baban? O nerede?"

"Buralarda," dedi. Futbol takımına iyice gıcık olmuş, yine dişlerini sıkmaya başlamıştı.

Gürültünün geldiği masayı işaret edip "Neye gülüyorlar?" diye sordum. Başını salladı, belli ki bana söylemek istemiyordu. Kollarımı kavuşturup koltuğuma yerleştim, onu bu kadar rahatsız edecek ne söylediklerini düşünmek beni huzursuz etmişti. "Söyle bana."

"Seni yemeğe çıkarmak zorunda kalmama gülüyorlar. Genelde... benim olayım değildir."

"İlk defa mı?" Durumu anladıkça, yüzümün çehresi değişti, Travis yüz ifademi görünce irkildi. Düşünmeden konuştum. "Kılık kıyafetimin böyle olmasına rağmen seni benimle beraber görmelerine izin verdin, bir de seninle yatacağımı düşünüyorlar; dolayısıyla da sana gülüyorlar diye düşünüyorum," diye mırıldandım.

"Niye seninle görülmeyecek mişim?"

"Neden bahsediyorduk?" diye sordum, yanaklarımın kızarmasını durdurmaya çalışarak.

"Senden. Sen ne okuyorsun?"

"Şimdilik programımı seçmedim. Daha kesin kararımı vermedim ama Muhasebe'ye meyilliyim."

"Buralardan değilsin. Nereden geldin?"

"America'yla aynı yerdeniz, Wichita."

"Nasıl oldu da ta Kansas'tan buralara kadar geldin?"

Bira şişemin etiketini yoldum. "Uzaklaşmamız gerekiyordu."

"Neden?"

"Ebeveynimden."

"Haa. Peki ya America? Onunda mı anne-babasıyla sorunları var?"

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"Yok, Mark'la Pam dünya tatlısıdır. Beni de onlar yetiştirdi sayılır. America yalnız başıma gelmemi istemediği için peşimden geldi diyebiliriz."

Travis başıyla onayladı. "Peki niye Eastern?"

"Üçüncü derecenin olayı nedir?" diye sordum. Kişisel meselelere geçiyorduk ve ben rahatsız olmaya başlamıştım.

Futbol takımı masasından kalkarken birkaç sandalye birbirine çarptı. Kapıya yönelmeden önce son bir şaka yaptılar. Travis ayaklanınca bir anda hızlandılar. Grubun arkasındakiler Travis onlara yetişmeden kaçabilmek için az kalsın öndekilerin üstüne çıkıyorlardı. Travis öfke ve hayal kırıklığını güçlükle kontrol edip oturdu.

Bir kaşımı kaldırdım.

"Neden Eastern'ı seçtiğini anlatıyordun."

"Açıklaması zor," dedim omzumu silkerek. "Sadece doğru tercihmiş gibi geldi."

Menüsünü açarken gülümsedi. "Ne demek istediğini anlıyorum."

İkinci Bölüm
Domuz

Favori öğle yemeği masamızı tanıdık yüzler çevrelemişti. America bir yanımda, Finch diğer yanımda oturuyordu ve diğer sandalyeleri de Shepley ve Sigma Tau kardeşleri almışlardı. Kafeteryadaki uğultudan bir şey duymak güçtü ve klimayı yine donma derecesinin altına ayarlamışlardı. Havada kızartma ve ter kokusu vardı ama niyeyse herkes normale göre daha enerjik duruyordu.

Shepley önümde oturan adama selam verip "Hey, Brazil," dedi. Zeytuni teni ve çikolata renkli gözleri, öne indirdiği beyaz Eastern Futbol takımı kepiyle kontrast oluşturuyorlardı.

Kocaman, beyaz bir gülümsemeyle "Cumartesi günkü oyundan sonra kendini özlettin Shep. Senin için de beş altı tane bira içtim," dedi.

"Teşekkürler. Mare'i yemeğe çıkarmıştım," dedi, America'nın uzun sarı saçlarını öpmek için uzanırken.

"Sandalyemde oturuyorsun Brazil."

Brazil arkasında duran Travis'e bakmak için döndü ve ardından da şaşkınlıkla bana baktı. "Ha, kızlarından biri mi Travis?"

Başımı sallayıp "Tabii ki de hayır," dedim.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Brazil beklentiyle kendisine bakan Travis'e baktı. Brazil omzunu silkip tepsisini alıp masanın ucuna gitti.

Travis gülümseyip sandalyeye yerleşti. "N'aber Güvercin?"

Gözlerimi tepsisinden alamayarak "Bu nedir?" diye sordum. Tepsisindeki yemek erimiş muma benziyordu.

Travis gülüp cam bardağından su içti. "Kafeteryadaki bayanlar beni korkutuyorlar. Onların aşçılık becerilerini eleştirecek değilim."

Masada oturanların sorgulayıcı bakışları gözümden kaçmadı. Travis'in davranışı meraklarını uyandırmıştı ve onların Travis'in beraber oturmakta ısrar ederken gördükleri tek kız olmamdan kaynaklanan gülümsememi bastırdım.

America "Ihh... yemekten sonra şu Biyoloji testi var," diye inledi.

"Çalıştın mı?" diye sordum.

"Tanrım hayır. Geceyi erkek arkadaşıma senin Travis'le yatmayacağını temin ederek geçirdim."

Masamızın ucunda oturan futbol oyuncuları daha iyi duyabilmek için çirkin kahkahalarına ara verip diğer öğrencilerin dikkatini çekmişlerdi. Öfkeyle America'ya baktım ama o hiç üstüne alınmayıp omzuyla Shepley'i dürttü.

Travis, kuzenine bir paket ketçap atıp, "Tanrım Shep, durumun o kadar kötü ha?" dedi. Shepley cevap vermedi ama ben Travis'e konuyu değiştirdiği için teşekkür eden gözlerle baktım.

America sırtını sıvazladı. "Atlatacak. Sadece Abby'nin cazibene dirençli olduğuna inanması için zamana ihtiyacı var."

Travis burnunu çekti, alınmışa benziyordu. "Onu cezbetmeye çalışmadım. O benim arkadaşım." Shepley'ye baktım, "sana söylemiştim, endişelenmeni gerektirecek bir şey yok."

Shepley nihayet gözlerime baktı ve samimi olduğumu görünce az da olsa gözleri parladı.

Travis bana "Çalıştın mı?" diye sordu.

Suratımı astım. "Ne kadar çalışırsam çalışayım Biyoloji'den anlamayacağım. Bir türlü kafam basmıyor."

Travis ayağa kalktı. "Hadi gel."

"Ne?"

"Gidip notlarını alalım. Çalışmana yardımcı olacağım."

"Travis..."

"Kaldır kıçını Güvercin. O testten ful çekeceksin."

Geçerken America'nın sarı saç örgülerinden birini çektim. "Sınıfta görüşürüz Mare."

Gülümsedi. "Senin için yer tutarım. Her türlü yardıma ihtiyacım olacak."

Travis peşimden odama geldi ve o kitabımı açarken ben de defterimi çıkardım. Aman vermeden beni soru yağmuruna tuttu ve anlamadığım birkaç şeyi açıkladı. Onun anlattığı şekliyle kavramlar kafa karıştırıcı olmaktan çıkıp bariz hale geldiler.

"... ve somatik hücreler mitoz yoluyla çoğalırlar. Fazlar burada devreye girer. Kadın isimleri gibiler: Prometa Anatela."

Güldüm. "Prometa Anatela mı?"

"Profaz, metafaz, anafaz ve telofaz."

"Prometa Anatela," diye tekrar ettim, başımı sallayarak.

Elindeki kâğıtlarla başıma vurdu. "Bunu anladım. Bu notları ezbere biliyorsun."

İçimi çektim. "Peki... göreceğiz."

"Seninle sınıfa yürüyeceğim. Yolda sana sorular soracağım."

Çıkarken kapıyı kilitledim. "Bu testi becermezsem kızmazsın değil mi?"

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"Öyle bir şey olmayacak Güvercin. Ama bir sonraki için daha erken çalışmaya başlamamız lazım," dedi, yanımdan Fen Fakültesine doğru yürürken.

"Nasıl aynı anda bana ders verip, kendi ödevlerini yapıp bir yandan da dövüşlerin için antrenman yapacaksın?"

Travis güldü. "Dövüşlerim için antrenman yapmıyorum. Adam beni arayıp dövüşün nerede olduğunu söylüyor, ben de gidiyorum."

Elindeki kâğıda bakıp ilk sorusunu sormaya hazırlanırken ben de hayretler içinde başımı salladım. Sınıfıma geldiğimize neredeyse bütün notlarımın üstünden bir kez daha geçmiştik.

"Yık ortalığı," gülümsedi, bana notlarımı uzatıp eşiğe yaslandı.

"Hey, Travis."

Döndüğümde sınıfa doğru gelmekte olan uzun, biraz sıska bir adamın Travis'e gülümsediğini gördüm.

Travis başıyla selam verip "Parker," dedi.

Bana baktığında Parker'ın gözleri parladı ve gülümsedi. "Merhaba, Abby."

"Merhaba," dedim, adımı bilmesine şaşırmıştım. Onu daha önce derslerde görmüştüm ama tanışmamıştık.

Parker sandalyesine gidip yanında oturanlarla şakalaştı. "O kim?" diye sordum.

Travis omzunu silkti, ama gözlerinden gerildiği anlaşılıyordu. "Parker Hayes. Benim Sig Tau biraderlerimden biri."

"Sen bir derneğe mi üyesin?" diye sordum, şüpheyle.

"Sigma Tau, Shep'in derneği. Senin bildiğini sanıyordum," dedi, Parker'a bakıyordu.

"Yani... sende pek dernek üyesi tipi yok da ondan," dedim, gözümü kollarındaki dövmelerde gezdirirken.

Travis dikkatini bana verip sırıttı. "Babam buradan mezun ve kardeşlerimin hepsi Sigma Tau. Aileden geliyor."

"Senin cemiyete üye olmak için sürünmeni mi bekledi-ler?" diye sordum şüpheyle.

"Aslında hayır. Cemiyettekiler iyi çocuklar," dedi, kâğıtlarını sallayıp. "En iyisi sen amfiye gir."

"Bana yardım ettiğin için teşekkürler," dedim, onu dirseğimle dürterek. America yanımdan geçip amfiye girdi, ben de onun peşinden her zaman oturduğumuz yere gittim.

"Nasıl gitti?" diye sordu.

Omzumu silktim. "İyi bir hoca."

"Sadece hoca mı?"

"Aynı zamanda iyi bir arkadaş."

Hayal kırıklığına uğramış gibiydi, yüzündeki mutsuz ifadeye kıkırdayarak güldüm.

America hep iki arkadaşla çıkmamızı isterdi ve hem oda arkadaşı hem de kuzen olan iki çocukla çıkmamız onun için bir hayalin gerçekleşmesi gibi olacaktı. Eastern'a gitmeye karar verdiğimizde oda arkadaşı olmamızı önermişti, ama ben biraz özgür kalmak istediğim için bu fikri veto etmiştim. Dudağını sarkıtmayı bırakınca Shepley'nin arkadaşlarıyla beni ayarlama çalışmalarına başlamıştı.

Travis'in bana duyduğu güçlü ilgi onun planlarına cuk oturuyordu.

Testi göz açıp kapayıncaya kadar bitirip binanın dışındaki merdivenlere oturup America'yı beklemeye başladım. Yanıma gelip yenilmiş bir vaziyette yere çökünce konuşmasını bekledim.

"Bu korkunçtu!" diye bağırdı.

"Bizimle çalışmalısın, Travis konuları gerçekten iyi açıklıyor."

America inleyip başını omzuma koydu. "Hiç yardımcı olmadın! En azından görgü kuralları gereği bir şeyleri işaret

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

edemez miydin?" Kolumu boynuna dolayıp yurda kadar onunla beraber yürüdüm.

Bir sonraki hafta boyunca Travis tarih makaleme yardımcı oldu ve Biyoloji çalıştırdı. Profesör Campbell'ın ofisinin kapısına asılan notları beraber kontrol ettik. Benim öğrenci numaram üstten üçüncü sıradaydı.

"Sınıfın üçüncü en yüksek notu! Tebrikler Güvercin!" deyip koluyla beni sıktı. Gözleri heyecan ve gururla parlıyordu ve tuhaf bir duygu beni geriye doğru bir adım atmaya zorladı.

"Teşekkürler, Trav. Sensiz yapamazdım," dedim, tişörtünü çekerken.

Ben omzunun üstüne atıp arkamızdaki kalabalıkta kendine yol açarak ilerledi. "Yol açın millet! Bu zavallı kadının korkunç biçimde sakatlanmış, aşırı büyük beynine yer açın! O kahrolası bir dahi!"

Sınıf arkadaşlarımın merakla gülümseyen yüzlerine bakıp kıkırdadım.

Her gün düzenli olarak bir türlü bitmeyen ilişki dedikodularını inkar ettik. Travis'in şöhreti dedikoduların azalmasına yardımcı oldu. Daha önce hiçbir kızla bir geceden uzun süre beraber olduğu görülmemişti, dolayısıyla ne kadar çok beraber görülürsek o kadar çok insan ilişkimizin platonik olduğunu anlıyordu. İlişkimiz hakkındaki durmayan sorulara rağmen okuldaki kızların Travis'e olan ilgisi kesilmemişti.

Tarih dersinde yanıma oturup öğle yemeklerini benimle yemeye devam etti. Onun hakkında yanıldığımı anlamam uzun sürmedi. Hatta onu benim kadar iyi tanımayanlara karşı kendisini savunmaya başlamıştım.

Kafeteryada Travis önüme bir kutu portakal suyu koydu.

Ceketimi çıkarırken, "Buna gerek yoktu, kendim alırdım," dedim.

"Eh, artık almana gerek kalmadı," dedi, gülümsemesiyle sol yanağındaki gamzeyi belli ederek.

Brazil burnundan soludu. "Bu kız seni bir komiye mi dönüştürdü Travis? Sırada ne var? Speedo giyip onu palmiye yaprakları sallayarak serinletmeye mi başlayacaksın?"

Travis ona öldürecekmiş gibi baktı, ben de savunmasına koştum. "Sende bir Speedo'yu dolduracak vücut yok Brazil. Kapa çeneni."

Brazil ellerini havaya kaldırıp, "Sakin ol Abby! Şaka yapıyordum!" dedi.

"Sadece... onun hakkında böyle konuşma," dedim suratımı asıp.

Travis'in ifadesi şaşkınlıkla minnettarlık arası bir şeydi. Ayağa kalkıp "Bir yaşıma daha girdim, az önce bir kız beni savundu," dedi. Tepsisini alıp gitmeden önce Brazil'e bir kez daha uyarı mahiyetinde baktı, sonra da binanın dışında sigara içenlerin yanına gitti.

Onu gülüp konuşurken izlememeyi denedim. Gruptaki her kız ona biraz daha yakın olabilmek için gizli bir rekabet içindeydi ve America dikkatimin başka yerde olduğunu görünce dirseğiyle böğrümü dürttü.

"Neye bakıyorsun Abby?"

"Hiiiç. Bir şeye baktığım yok."

Çenesini elinin üstüne koyup başını salladı. "Ne istedikleri o kadar belli ki. Kızıl saçlı olana bak. Gözlerini her kırptığında ellerini saçlarının arasından geçiriyor. Travis'in bundan bıkıp bıkmadığını merak ediyorum."

Shepley başıyla onayladı. "Bıktı. Herkes onun hödüğün

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

teki olduğunu düşünüyor ama onu ehlileştirebileceğini düşünen her kıza ne kadar sabırlı davrandığını bilselerdi... Hiçbir yerde rahat bırakmıyorlar. İnan bana onun yerinde olsaydım bu kadar kibar davranmazdım."

America, Shepley'nin yanağını öpüp, "Sanki hiç de hoşuna gitmezdi," dedi.

Travis dışarı çıktığımda kafeteryanın yanında sigarasını bitiriyordu. "Güvercin, bekle, seninle amfiye yürüyeceğim."

"Travis her derse benimle birlikte yürümene gerek yok. Yolumu kendi başıma bulabiliyorum."

Uzun siyah saçları olan ve kısa bir etek giymiş bir kız kolayca Travis'in dikkatini dağıttı. Kız gülümseyerek Travis'in yanından geçti. Gözleriyle onu takip edip, başını ondan yana sallayıp sigarasını yere attı.

"Seninle sonra görüşürüz Güvercin."

"Tamamdır," dedim kızın yanına koşarken gözlerimi yuvarlayarak."

Derste Travis'in yeri boştu ve tanımadığı bir kız yüzünden dersi kaçırdığı için Travis'e gıcık olduğumu fark ettim. Profesör Chaney dersi erken bitirdi ve ben de saat üçte Finch ile buluşup ona Sherri Cassidy'nin Müzik Değerlendirme notlarını vereceğim için koşarak çimenleri geçtim. Saatime bakıp tempomu yükselttim.

"Abby?"

Parker çimenlerin üstünden koşup yanıma geldi ve benimle beraber yürümeye başladı. "Resmi olarak tanıştığımızı sanmıyorum," dedi elini uzatarak. "Parker Hayes."

Elini sıkıp gülümsedim. "Abby Abernathy."

"Biyoloji test sonuçları açıklandığında arkandaydım. Tebrikler," dedi ve ellerini ceplerine sokup gülümsedi.

"Teşekkürler. İnan bana Travis yardım etmeseydi listenin sonunda olurdum."

"Ha, siz ikiniz..."

"Arkadaşız."

Parker başını sallayıp gülümsedi. "Sana bu hafta sonu cemiyet binasında bir parti olduğunu söyledi mi?"

"Genellikle sadece Biyoloji ve yemek hakkında konuşuruz."

Parker güldü. "Tam Travis işte."

Morgan Hall'un kapısında Parker büyük yeşil gözleriyle yüzümü süzdü. "Gelmelisin. Eğlenceli olacak."

"America'yla konuşurum. Bir planımız olduğunu sanmıyorum."

"Siz ikiniz yapışık ikiz misiniz?"

"Bu yaz bir anlaşma yaptık. Kendi başına partiye gitmek yok."

"Akıllıca." Kararımızı başıyla onayladı.

"Shep'le yönlendirme toplantısında tanıştı, dolayısıyla onunla çok takılmam gerekmedi. İlk defa ondan gelmesini isteyeceğim dolayısıyla evet diyeceğini düşünüyorum." Utançtan yerin dibine geçecektim. Lafı gevelemekle kalmamış, aynı zamanda partilere davet edilmediğimi de açık etmiştim.

"Harika. Orada görüşürüz," dedi. Erkeksi çenesi ve doğal olarak bronz cildiyle, posterlere yakışacak mükemmellikte gülümsemesini sergileyip, kampüsün öteki tarafına gitmek üzere döndü.

Onun yürümesini izledim; uzun boyluydu, sinekkaydı tıraş olmuş, ütülü bir çizgili gömlek ve kot pantolon giymişti. Yürürken dalgalı koyu-sarı saçları dans ediyordu.

Dudağımı ısırdım, daveti gururumu okşamıştı.

Finch kulağıma eğilip, "Bak şimdi, o senin tarzına daha uygun," dedi.

"Hoş mu ne?" diye sordum, gülümsemeyi durduramıyordum.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"Evet, kesinlikle. Çıtı-pıtı, misyoner pozisyonu tarzında."

"Finch!" diye bağırıp omzuna bir yumruk attım.

"Sherri'nin notlarını getirdin mi?"

"Getirdim," deyip notları çantamdan çıkardım. Bir sigara yakıp dudaklarında tuttu ve gözlerini kısıp kâğıtlara baktı.

Sayfaları tarayıp, "Siktiğimin notları muhteşem," dedi. Notları katlayıp cebine koydu ve sigarasından bir nefes çekip "Morgan'ın sıcak su kazanının bozulması iyi olmuş; şu ukala dümbeleği sırığın seni gözleriyle yemesinden sonra soğuk bir duşa ihtiyacın vardır."

"Yurtta sıcak su yok mu?" diye haykırdım.

"Öyle diyorlar," dedi Finch, sırt çantasını omzundan geçirirken. "Matematik dersine gitmem lazım. Mare'a bu hafta sonu beni unutmamasını söylediğimi söyle."

"Söylerim," diye homurdandım, yurdun antika tuğla duvarlarına öfkeyle bakarken. Koşarak odama çıktım, kapıyı açıp sırt çantamı yere attım.

Masanın kendisine ait tarafında oturan Kara "Sıcak su yok," diye mırıldandı.

"Duydum."

Cep telefonum titreşti, kapağını kaldırdığımda America'nın kazana lanet okuyan bir mesaj attığını gördüm. Birkaç saniye sonra kapı çalındı.

America içeri gelip kendini yatağıma fırlattı, kollarını kavuşturmuştu. "Bu halta inanabiliyor musun? O kadar para ödüyoruz ve sıcak duş alamıyoruz öyle mi?"

Kara içini çekti. "Sızlanmayı bırak. Niye gidip erkek arkadaşının yanında kalmıyordun? Zaten ikide bir gidip onda kalmıyor muydun?"

America, Kara'nın oraya bir bakış attı. "İyi fikir Kara. Bazen gıcığın teki olman epey işe yarıyor."

Kara, America'nın laf sokmasına hiç aldırmayıp gözlerini bilgisayar ekranından ayırmadı.

America cep telefonunu çıkartıp inanılmaz bir hızla mesaj yazdı. Telefonu öttü ve bana bakıp gülümsedi. "Kazan tamir olana kadar Shep'lerde kalacağız."

"Ne? Ben gelmem," diye bağırdım.

"Evet geleceksin. Travis'le Shep'in dairelerinde iki banyoları varken burada buz gibi suyla duş almanın bir manası yok."

"Beni davet etmediler."

"Seni ben davet ediyorum. Shep çoktan sorun olmadığını söyledi. Koltukta yatabilirsin... Travis kullanmadığında."

"Peki ya kullanıyorsa?"

America omzunu silkti. "O zaman Travis'in yatağında yatabilirsin."

"Olmaz!"

Gözlerini devirdi. "Bebeklik yapma Abby. Siz ikiniz arkadaşsınız, değil mi? Eğer şimdiye kadar bir şeylere kalkışmadıysa, bundan sonra da kalkışacağını sanmıyorum."

Sözleri karşısında hiçbir şey söyleyemedim. Travis son iki haftadır şu ya da bu nedenle hep yakınımda olmuştu. Herkesi sadece arkadaş olduğumuza inandırmakla o kadar meşguldüm ki onun gerçekten de arkadaş olmak dışında bir niyetinin olmadığı düşüncesi aklımdan bile geçmemişti. Niye bilmiyorum ama kendimi aşağılanmış hissettim.

Kara büyük bir şaşkınlıkla bize baktı. "Travis Maddox seninle yatmaya çalışmadı mı?"

"Biz arkadaşız!" diyerek kendimi savundum.

"Biliyorum, ama hiç mi denemedi? Herkesle yattı o."

America ona bakıp "Biz hariç," dedi. "ve sen de hariç."

Kara omzunu silkti. "Yani, onunla tanışmadım. Sadece duydum."

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"Aynen," diye atladım. "Onu tanımıyorsun bile."

Kara varlığımızı unutup, bilgisayarına döndü.

İçimi çektim. "Tamam Mare. Eşyalarımı toplamam lazım."

Son derece heyecanlı bir şekilde "Seni birkaç gün idare edecek kadar eşya al. Kazanın ne zaman tamir olacağını kim bilir?" dedi.

Sanki gizlice düşman hatlarının arkasına gidecekmişim gibi bir dehşete kapıldım. "Ahh... tamam."

America bana sarılıp zıpladı. "Bu çok eğlenceli olacak!"

Yarım saat sonra eşyalarımızı Honda'sına yükleyip, Shep'lere doğru yola çıkmıştık. America arabayı kullanırken nefes almadan "şöyle yaparız-böyle yaparız," diye konuşuyordu. Her zamanki yere park edip kornayı çaldı. Shepley koşarak merdivenlerden inip bagajdan ikimizin de bavullarını aldı ve peşimizden merdivenleri çıktı.

Soluk soluğa "Kapı açık," dedi.

America kapıyı itip açık tuttu. Shepley valizlerimizi yere bırakırken "Tanrı aşkına! Bebeğim, senin bavulun Abby'ninkinden en az on kilo daha ağır!" diye homurdandı.

Bir kadın bluzunun düğmelerini ilkleyerek banyodan çıkınca America'yla donup kaldık.

Bizi gördüğüne şaşıran kadın "Merhaba," dedi. Çevresine makyaj bulaşmış gözleriyle bizi inceleyip bakışlarını bavullarımıza kilitledi. Onun Travis'in kafeteryadan sonra peşinden gittiği uzun bacaklı esmer olduğunu fark ettim.

America öfkeyle Shepley'e baktı.

Shepley ellerini havaya kaldırdı. "Kendisi Travis'le!"

Travis boxer şort giymiş bir halde köşeyi dönüp salona geldi ve esnedi. Konuğuna bakıp kalçasını pışpışladı. "Arkadaşlarım geldi. Gitsen iyi olur."

Kız gülümseyip kollarını Travis'in çevresine doladı ve

boynunu öptü. "Telefon numaramı tezgahın üstüne bırakırım."

Travis, umursamaz bir tavırla, "Eee.. boşuna zahmet etme," dedi.

Kız gözlerine bakmak için arkaya eğilerek "Ne?" diye sordu.

America "Her seferinde!" dedi. Kadına baktı. "Nasıl olur da buna şaşırabilirsin? O, Kahrolası Travis Maddox! Bu haltı yemesiyle meşhur ve yine de her seferinde şaşırıyorlar!" dedi, Shepley'e dönerek. Shepley kolunu beline dolayıp sakinleşmesini işaret etti.

Kız gözlerini kısıp Travis'e baktı ve ardından çantasını kapıp öfkeyle dışarı fırladı ve kapıyı çarptı.

Travis hiçbir şey olmamış gibi mutfağa gidip buzdolabını açtı.

America başını sallayıp koridora yürüdü, Shepley de bavulun ağırlığıyla beli bükülmüş bir halde onu takip etti.

Kendimi koltuğa atıp buraya gelmeyi kabul etmekle delilik mi yaptım diye düşündüm. Shepley'nin dairesinin ne yaptığını bilmeyen kaşarlarla kaynadığını bilmiyordum.

Travis, mutfak tezgahının arkasında durup kollarını göğsünün üstünde kavuşturdu ve gülümsedi. "Sorun nedir, Güvercin? Günün zor mu geçti?"

"Hayır. Sadece tiksindim."

"Benden mi?" Gülümsüyordu. Böyle bir konuşmayı beklediğini bilmem gerekiyordu. Ama bu tavrı sadece kendimi tutmamı zorlaştırmıştı.

"Evet, senden. Sen nasıl birisini kullanıp da sonra ona böyle davranabilirsin?"

"Ona nasıl davrandım ki? O bana telefon numarasını vermeyi teklif etti, ben de reddettim."

Vicdansızlığı ağzımı açık bıraktı. "Onunla seks yapacak-

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

sın ama telefon numarasını almayacaksın, öyle mi?"

Travis dirseklerini tezgaha dayadı. "Onu aramayacaksam neden telefon numarasını alayım ki?"

"Onu aramayacaksan neden onunla yatasın ki?"

"Kimseye hiçbir söz vermiyorum Güvercin. Koltuğuma yatıp bacaklarını açmadan önce bir ilişkiye girmemizi şart koşmadı."

Tiksinerek koltuğa baktım. "O da birilerini kızı Travis. Ya ileride bir gün birisi senin kızına böyle davranırsa?"

"Diyelim ki, benim kızım yeni tanıştığı hıyarın tekiyle yatağa atlamasa iyi olur."

Söylediklerinin mantıklı olmasına kızıp kollarımı kavuşturdum. "Yani hıyar olduğunu kabul etmenin yanı sıra seninle beraber olduğu için bir sokak kedisi gibi dışarı atılmayı hak ettiğini söylüyorsun, öyle mi?"

"Tek söylediğim ona karşı dürüst davranmış olduğum. O bir yetişkin, rızaya dayalı bir ilişkiydi... aslına bakarsan biraz fazla hevesliydi. Sanki bir suç işlemişim gibi davranıyorsun."

"Senin niyetin hakkında net bir fikri varmış gibi durmuyordu, Travis."

Kadınlar davranışlarını haklı çıkarmak için bir sürü şey uydururlar. O bana bir ilişki istediğini söylemedi, ben de ona ilişkisiz seks istediğimi söylemedim. Bu ikisinin arasındaki fark nedir?"

"Sen bir domuzsun."

Travis omzunu silkti. "Bana daha kötü şeyler söylendiği de olmuştu."

Koltuğa baktım, az önceki aktivite sırasında yastıkları yamulmuş ve üst üste yığılmışlardı. O kumaşın üstünde kendini sunan onca kadının düşüncesi beni iğrendirdi. Üstelik insanı kaşındıran bir kumaştı.

"Yatarkoltukta uyuyacağım," diye homurdandım.

"Neden?"

Ne olduğunu anlamamış gibi gözükmesine duyduğum öfkeyle ona sert sert baktım. "O şeyin üstünde uyumayacağım! Üstünde neler olduğunu Tanrı bilir!"

Bavulumu yerden kaldırdı. "Koltukta ya da yatarkoltukta uyumayacaksın. Yatağımda uyuyacaksın."

"Koltuktan daha hijyenik olduğuna eminim."

Benim yatağımda benden başka kimse yatmadı."

Gözlerimi devirdim. "Hadi oradan!"

"Yüzde yüz ciddiyim. Onları koltukta hallediyorum. Odama girmelerine izin vermem."

"Peki o zaman niye yatağına girmeye iznim var?"

Dudağının bir kenarı şeytani bir gülümsemeyle yukarı kıvrıldı. "Bu gece benimle sevişmeyi mi planlıyorsun?"

"Hayır!"

"Bu yüzden. Şimdi, dırdır etmeyi bırak da sıcak duşunu al. Sora da biraz Biyoloji çalışırız."

Bir an için ona öfkeyle bakıp istemeye istemeye emirlerine uydum. Duşun altında aşırı uzun kalıp sinirimin kan suyla üstümden akıp gitmesini sağladım. Saçıma şampuanla masaj yaparken ortak olmayan bir banyoda duş almanın ne kadar harika olduğunu düşünüp içimi çektim; terlik yok, duş çantası yok, sadece su ve buharın insanı rahatlatan karışımı.

Kapı açıldı ve yerimden sıçradım. "Mare?"

"Hayır, benim," dedi Travis.

Otomatik olarak kollarımla görmesini istemediğim yerlerimi kapadım. "Burada ne yapıyorsun? Çık dışarı!"

"Yanına havlu almayı unuttun ve sana elbiselerini ve diş fırçanı ve bir de çantanda bulduğum tuhaf yüz kremini getirdim."

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"Çantamı mı karıştırdın?" Yanıt vermedi, musluğun açıldığını ve dişlerini fırçaladığını duydum.

Plastik duş perdesini göğsüme tutarak dışarı baktım. "Çık dışarı Travis."

Bana baktı, dudakları diş macunu kaplıydı. "Dişlerimi fırçalamadan yatağa giremem."

"Bu perdenin yarım metre yakınına gelirsen uyuduğun sırada gözlerini oyacağım."

Gülüp, "Merak etme, seni dikizlemem Güvercin," dedi.

Kollarımla göğüslerimi kapatarak suyun altında bekledim. Tükürdü, gargara yaptı, sonra yeniden tükürdü ve ardından kapı kapandı. Durulandım, mümkün olduğunca çabuk kurulandım ve tişörtümle şortumu giyip gözlüklerimi taktım ve saçımı taradım. Travis'in getirdiği gece nemlendiricisini görünce gülümsemeden edemedim. İstediğinde düşünceli ve nazik olabiliyordu.

Travis yeniden kapıyı açtı. "Gel artık Güvercin. Seni beklerken ihtiyarladım!"

Tarağımı kafasına fırlatınca eğildi ve gülerek odasına gitti. Dişlerimi fırçalayıp koridordan odasına doğru yürüdüm; yolda Shepley'nin odasının önünden geçtim.

America karanlık odadan seslendi, "İyi geceler Abby."

"İyi geceler Mare."

Travis'in kapısına yavaşça iki defa vurmadan önce tereddüt ettim.

"İçeri gel Güvercin, kapıyı çalmana gerek yok."

Kapıyı açınca içeri girdim ve odanın öbür tarafındaki pencereye paralel yerleştirilmiş, demir çerçeveli yatağını gördüm. Yatak başlığının üstünde asılı duran bir Meksika şapkası dışında duvarlar çıplaktı. Odasının yarı çıplak kadınların posterleriyle kaplı olmasını beklemiştim, ama bir bira reklamı bile yoktu. Yatağı siyah, halısı griydi, odadaki diğer her şey beyazdı. Sanki yeni taşınmış gibiydi.

Travis, sarı lacivert ekose şortuma ve gri Eastern tişörtüme bakıp "Güzel pijama," dedi.

Yatağın üstüne oturup yanında duran yastığı pışpışladı. "Gelsene, korkma, ısırmam."

"Senden korkmuyorum," dedim, yatağın yanına gidip Biyoloji kitabımı yanına bıraktım. "Kalemin var mı?"

Başıyla gece masasını işaret etti. "En üst çekmece."

Yatağın üstünden uzanıp çekmeceyi açtım, üç tükenmez kalem, bir kurşun kalem, bir tüp K-Y jelibon ve farklı markalardan prezervatiflerle dolup taşan cam bir çanak vardı. Midem bulanarak bir tükenmez kalem aldım ve çekmeceyi kapattım.

Kitabımdan bir sayfayı açarken, "Ne var?" diye sordu.

"Reviri mi soydun?"

"Hayır. Niye?"

Tükenmez kalemin kapağını açarken yüzümdeki bulantı ifadesini bastıramadım. "Hayat boyu yetecek büyüklükteki prezervatif zulan..."

"Üzülmektense önlem almak lazım, değil mi?"

Gözlerimi devirdim. Travis sayfaları çevirirken yüzünde bilgiç bir gülümseme belirdi. Notları bana okurken önemli yerleri vurguladı ve bana sorular sorup anlamadığım yerleri sabırla açıkladı.

Bir saat sonra gözlüklerimi çıkardım ve gözlerimi ovuşturdum. "Tükendim. Bir makromolekülü daha ezberleyemeyeceğim."

Travis gülümseyerek kitabımı kapadı. "Tamam."

Durdum, yatağı nasıl paylaşacağımızdan emin değildim. Travis odadan çıkıp koridorda ilerledi ve duşu açmadan önce Shepley'nin odasına bir şeyler mırıldandı. Yatağa girip çarşafı boynuma kadar çektim ve suyun borulardan geçerken çıkardığı tiz sesi dinledim.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

On dakika sonra su sesi kesildi ve zemin Travis'in adımlarıyla gıcırdadı. Beline sardığı bir havluyla odaya girdi. Göğsünün her iki yanında dövmeleri vardı ve kaslı omuzları siyah tribal desenlerle kaplıydı.

Sağ kolundaki siyah çizgi ve desenler omzundan bileğine dek uzanıyordu; solda ise dövmeler, iç taraftaki tek bir satır yazı hariç dirseğinde bitiyordu. Dolabının önünde durup havluyu yere bırakıp boxer'ını giyerken bilerek arkamı döndüm.

Işığı söndürdükten sonra yatağa geldi.

Dönüp ona bakarak "Sen de mi burada uyuyacaksın?" diye sordum. Dolunayın ışığında gölgelerin kısmen kapattığı yüzünü görebiliyordum. "Yani evet. Bu benim yatağım."

"Biliyorum, ama ben..." Durakladım. Diğer seçeneklerim yatarkoltukla kanepeydi.

Travis sırıtıp başını salladı. "Bana güvenmiyor musun? Yemin ederim çok uslu olacağım," derken İzci sözüyle uzaktan yakından ilgisi olmayan birkaç parmağını kaldırdı.

Tartışmadım, sadece dönüp başımı yastığın üstüne koydum ve bedenlerimiz arasında net bir sınır oluşturmak için yatak örtüsünü arkama topladım.

Kulağıma "İyi geceler Güvercin," diye fısıldadı. Yanağımda hissettiğim nane kokulu soluğu tenimin her santimindeki tüyleri diken diken ediyordu. Tanrıya şükürler olsun oda karanlıktı da utançtan kıpkırmızı kesildiğimi göremiyordu.

Saatin alarmını duyduğumda sanki gözlerimi daha yeni kapamıştım. Alarmı kapatmak için uzandım ama parmaklarımın altında birinin sıcak tenini hissedince dehşet içinde geri çekildim. Nerede olduğumu hatırlamaya çalıştım. Yanıtı bulduğumda Travis'in az önce bilerek kendisine dokunduğunu sanacağının düşüncesi beni dehşete düşürdü.

"Travis, alarmın çalıyor," diye fısıldadım. Hâlâ kıpırdamamıştı. Onu dürtüp "Travis!" dedim. Yine kımıldamayınca üstünden uzanıp loş ışıkta yoklayarak saati buldum. Nasıl kapatılacağını bilmediğim için doğru düğmeyi bulana dek tepesine vurdum ve puflayarak kendimi yastığa bıraktım.

Travis güldü.

"Uyanık mıydın?"

"Uslu olacağıma söz verdim. Üstüme yatmana izin vermemekle ilgili bir şey söylemedim."

"Üstüne yatmadım," diye kendimi savundum. "Saate uzanamadım ve bugüne kadar duyduğum en sinir bozucu alarm olmalı. Can çekişen bir hayvan gibi ses çıkarıyor."

Uzanıp bir düğmeyi çevirdi. "Kahvaltı ister misin?"

Ona öfkeyle bakıp başımı salladım. "Aç değilim."

"Peki. Ben açım. Niye beraber arabaya atlayıp sokağın aşağısındaki kafeye gitmiyoruz?"

"Sabahın köründe araba kullanmadaki beceriksizliğini kaldırabileceğimi sanmıyorum," dedim. Yatağın öbür tarafından kalkıp terliklerimi giydim ve banyoya yöneldim.

"Nereye gidiyorsun?" diye sordu.

"Giyinip derse gideceğim. Ben buradayken yapacaklarımın bir listesini mi istiyorsun?"

Travis gerindi ve üstünde sadece boxer'ı olduğu halde üstüme geldi. "Her zaman bu kadar fevri misin yoksa seni yatağa atmak için karmaşık bir plan uygulamaya çalışmadığımı anlayınca geçecek mi?" Elleriyle omuzlarımı kavradı ve başparmaklarıyla omuzlarımı okşadığını hissettim.

"Ben fevri değilim."

Daha yakına eğilip kulağıma fısıldadı. "Seninle yatmak istemiyorum Güvercin. Bunun için senden çok fazla hoşlanıyorum."

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Yanımdan geçip banyoya yöneldi ve ben de şaşkınlıktan dona kalmış bir halde orada durdum. Kara'nın sözcükleri aklımda dönüp duruyordu. Travis Maddox herkesle yatmıştı; benimle yatmayı denemeyi bile arzu etmediği için elimde olmadan kendimde bir eksiklik varmış gibi hissettim.

Kapı yeniden açıldı ve America "Uyan uyan, şeker bal duyan!" diyerek içeri geldi, bir yandan da esneyip gülüyordu.

"Annene dönüşmeye başladın Mare," diye homurdandım, bavulumu karıştırırken.

"Vaaaaay... birileri dün gece uyuyamamış sanki ha?"

Aksi aksi "benim tarafıma dönmedi bile," dedim.

America'nın yüzünde bilgiç bir gülümseme belirdi. "Ah."

"Ah, ne?"

"Hiiç," deyip Shepley'nin odasına döndü.

Travis mutfakta bir melodi mırıldanırken yumurta yapıyordu. "Biraz istemediğine emin misin?"

"Eminim, teşekkürler."

"Shepley'le America geldiler ve Shepley dolaptan iki tabak alıp Travis'e uzattı; o da her iki tabağı da tepeleme omletle doldurdu.

Shepley tabakları tezgahın üstüne koydu ve America'yla oturup büyük ihtimalle dün gece açtıkları iştahlarını doyurdular.

America "Bana öyle bakma Shep, özür dilerim ama gitmek istemiyorum," dedi.

"Bebeğim, yurtta yılda iki defa parti veriliyor," dedi Shep bir yandan omletini yerken.

"Daha bir ay var. Bir kıyafet bulup bütün o kız hazırlıklarını yapmak için bol bol zamanın olacak."

"Evet Shep, var... bu gerçekten çok tatlı... ama orada tanıdığım kimse olmayacak."

"Oraya gelen kızların çoğu oradaki kimseyi tanımıyor oluyor," dedi, reddedilmesine şaşırmıştı.

America kamburunu çıkarttı. "Kız derneğine üye kaltaklar böyle şeylere davet edilirler. Hepsi birbirini tanıyor... tuhaf olur."

"Hadi ama Mare. Beni yalnız gitmek zorunda bırakma."

America, "Peki... belki Abby'yi götürecek birisini bulabilirsin?" deyip önce bana sonra da Travis'e baktı.

Travis bir kaşını kaldırdı ve Shepley de başını salladı. "Trav çift partilerine gitmez. Bunlar kız arkadaşını götürdüğün türden partiler ve... Travis... biliyorsun."

America omzunu silkti. "Abby'ye birini ayarlayabiliriz."

Gözlerimi kısıp ona baktım. "Farkındasın değil mi; sizi duyabiliyorum."

America gördüğümde hayır diyemediğim yüz ifadesini yaptı. "Lütfen Abby? Eğlenceli ve akıllı hoş bir çocuk buluruz ve seksi olacağını garanti edebileceğimi de biliyorsun. İyi vakit geçireceğine söz veriyorum! Ve kim bilir? Belki de ikiniz iyi anlaşırsınız?"

Travis tavayı lavaboya attı. "Onu götürmeyeceğimi söylemedim."

Gözlerimi devirdim. "Bana kıyak geçme Travis."

"Demek istediğim bu değildi Güvercin. Çift partileri kız arkadaşı olan adamlar için ve benim kız arkadaş olayına girmediğimi de herkes bilir. Ama seninle gidersek sonrasında evlilik yüzüğü diye tutturmandan endişe etmeme gerek olmayacağını biliyorum."

America alt dudağını sarkıttı. "Lütfen Abby, lütfen?"

"Bana öyle bakma!" diye şikayet ettim. "Travis gitmek istemiyor, ben gitmek istemiyorum... çok eğlenceli bir çift olmayız."

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

Travis kollarını kavuşturup lavaboya yaslandı. "Gitmek istemediğimi söylemedim. Eğer dördümüz gidersek eğlenceli olacağını düşünüyorum," deyip omzunu silkti.

Herkes bana bakıyordu ve ben de savunmaya geçtim. "Niye burada takılmıyoruz?"

America yine dudağını sarkıttı ve Shepley öne eğildi.

Çünkü ben gitmek zorundayım Abby. Ben birinci sınıf öğrencisiyim. Her şeyin yolunda gitmesini, herkesin birasının elinde olmasını vb. sağlamam lazım."

Travis yanıma geldi ve kollarını omuzlarıma dolayıp beni yanına çekti. "Hadi ama Güvercin. Benimle gelir misin?"

America'ya, sonra da Shepley'e baktım ve en sonunda da Travis'e. İçimi çekip, "Evet," dedim.

America ciyaklayıp bana sarıldı ve sonra da Shep'in elini sırtımda hissettim. Shepley,"Teşekkür ederim Abby," dedi.

Üçüncü Bölüm
Ucuz Numara

Finch bir nefes daha aldı. Dumanı iki kalın sütun halinde burnundan dışarıya üfledi. Beni dans, içki ve çok ısrarcı yeni bir arkadaşı içeren hafta sonu macerasını anlatarak şereflendirirken yüzümü güneşe döndüm.

"Eğer seni takip ediyorsa neden o adamın sana içki ısmarlamasına izin veriyorsun?" deyip güldüm.

"Çok basit Abby, beş kuruşum yok da ondan."

Yeniden güldüm, Finch Travis'in bize doğru yürüdüğünü görünce dirseğini kaburgalarıma geçirdi.

Finch oynak bir sesle "Hey, Travis," deyip bana göz kırptı.

Travis, başını sallayarak "Finch," dedi. Anahtarlarını salladı. "Eve gidiyorum Güvercin, seni de bırakayım mı?"

"Tam içeri girecektim," dedim, güneş gözlüklerimin altından sırıtarak.

"Bu gece benimle kalmayacak mısın?" dedi. Yüzünde şaşkınlık ve hayal kırıklığının karışımı bir ifade vardı.

"Hayır, kalacağım. Sadece unuttuğum birkaç şeyi almam lazım."

"Ne gibi?"

"Mesela jiletim. Niye merak ediyorsun?"

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Hınzır bir gülümsemeyle "Bacaklarını tıraş etme zamanın gelmişti zaten. Bütün gece benim bacaklarımı haşat ettiler," dedi.

Finch hızla dönüp bana bakarken gözleri yuvalarından fırlayacak gibiydi; Travis'e surat yaptım. "Dedikodular işte böyle başlıyorlar." Finch'e bakıp başımı salladım. "Onun yatağında uyuyorum... sadece uyuyorum."

"Tabii," dedi Finch ukala bir gülümsemeyle.

Kapıyı sertçe açıp yukarıya çıkmadan önce Finch'in koluna bir yumruk attım. İkinci kata geldiğimde Travis bana yetişmişti.

"Hemen delirme. Sadece şaka yapıyordum."

"Zaten herkes seks yaptığımızı varsayıyor. İşleri kötüleştiriyorsun."

"Onların ne düşündükleri kimin umurunda?"

"Benim, Travis, benim umurumda!" Kapımı itip açtım, elime geçirdiğim rastgele eşyaları küçük bir çantaya tıktım, sonra da öfkeyle fırlayıp çıktım; Travis peşimden geliyordu. Gülerek çantayı elimden aldı; öfkeyle ona baktım. "Komik değil. Bütün okulun senin orospularından biri olduğumu mu düşünmesini istiyorsun?"

Travis suratını astı. "Kimse böyle düşünmüyor. Ve eğer düşünüyorlarsa onların iyiliği için bunun kulağıma gelmemesini dilerim."

Kapıyı benim için açtı ve çıktıktan sonra aniden önünde durdum.

"Oha!" deyip bana çarptı.

Döndüm. "Aman Tanrım! İnsanlar büyük ihtimalle beraber olduğumuzu ve senin de utanmadan şeye... alışkanlıklarına devam ettiğini düşünüyorlar. Zavallının teki olduğumu düşünüyor olmalılar!" dedim, konuşurken durumu anlıyordum. "Artık seninle kalmamam lazım. Bir süre birbirimizi görmemeliyiz."

Çantamı ondan almamla elimden kapması bir oldu. "Kimse beraber olduğumuzu düşünmüyor. Güvercin. Bir şeyleri karıştırmak için benimle görüşmeyi kesmene gerek yok."

Çantayı çekiştirmeye başladık ve Travis bırakmayı reddince öfkeden hırladım. "Daha önce hiçbir kız -bir arkadaş- sende kaldı mı? Daha önce kızları arabanla okula getirdin mi? Her gün bir kızla yemek yedin mi? Kimse hakkımızda nasıl düşünmeleri gerektiğini bilmiyor, onlara söylesek bile!"

Eşyalarımı rehin almış, otoparka yürüyordu. Dertli bir ifadeyle, "Bunu halledeceğim tamam mı? Kimsenin benim yüzümden hakkında kötü düşünmesini istemiyorum," dedi. Gözleri parladı ve güldü. "İzin ver durumu telafi edeyim. Neden bu akşam Dutch'a gitmiyoruz?"

Küçümser bir tavırla "Orası bir motosikletli barı," dedim, çantamı motosikletine bağlamasını izlerken.

"Tamam, o zaman kulübe gidelim. Seni yemeğe çıkarırım ve sonra da Red Door'a gidebiliriz. Hesap benden."

"Beraber yemeğe çıkıp ardından da bir kulübe gitmemiz nasıl olacak da sorunu çözecek? İnsanların bizi bir arada görmesi sadece işleri daha da kötüleştirecek."

Motosikletine bindi. "Düşün. Ben, sarhoş, bir oda dolusu yarı çıplak kadının olduğu bir mekândayız öyle mi? İnsanların çift olmadığımızı anlamaları uzun sürmeyecek."

Peki ya ben ne yapmalıyım? Mesajın altını çizmek için barda bulduğum bir adamı eve mi atmam gerekiyor?"

Suratını asıp "Bunu demedim. Kendini kaptırmanın lüzumu yok," dedi.

Gözlerimi devirip motosikletin arkasına tırmandım ve kollarımı beline doladım.

"Barda bulduğun rastgele bir kız bizi takip edip eve ge-

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

lecek öyle mi? Durumu telafi etmek için yapacağın şey bu mu yani?"

"Kıskanmıyorsun değil mi, Güvercin?"

"Neyi kıskanacak mışım? Sabah kovacağın mikrop yuvası embesili mi?"

Travis gülüp Harley'nin motorunu çalıştırdı. Hız sınırının iki katı bir hızla eve uçarken geçtiğimiz ağaçları ve arabaları görmemek için gözlerimi kapadım.

Motosikletinden indikten sonra omzuna bir yumruk patlattım. "Yanında olduğumu unuttun mu? Beni öldürmeye mi çalışıyorsun?"

"Baldırların beni sıkıp öldürmeye çalışırken arkamda olduğunu unutmak biraz zor." Bir sonraki düşüncesiyle birlikte yüzüne ukala bir gülümseme geldi. "Aslında ölmenin daha iyi bir yolunu düşünemezdim."

"Sende çok yanlış olan bir şeyler var."

İçeri yeni girmişti ki America Shepley'nin odasından çıktı. "Bu gece dışarı çıkmayı düşünüyorduk, siz de gelecek misiniz?"

Travis'e bakıp sırıttım. "Red'e gitmeden önce suşiciye gideceğiz."

America'nın gülümsemesi bütün yüzünü kaplıyordu. "Shep!" diye bağırıp, banyoya koşturdu. "Bu gece dışarı çıkıyoruz."

Duşa en son giren bendim, dolayısıyla siyah bir elbise ve seksi pembe topuklu ayakkabılarımla banyodan çıktığımda Shepley, America ve Travis sabırsızlıkla kapının önde duruyorlardı.

America ıslık çaldı. "Vay be, Yavrum!"

Gülümseyerek iltifatını kabul ettim, Travis elini uzattı. "Güzel bacaklar."

"Büyülü bir jilet olduğunu söylemiş miydim?"

"Jiletle alakası olduğunu sanmıyorum," deyip gülümsedi ve beni çekip kapıdan dışarıya çıkardı.

Suşi barda çok gürültücü ve rahatsız ediciydik ve Red Door'a adım atmadan önce bütün gece yetecek kadar içmiştik. Shepley otoparka girdikten sonra park edecek bir yer bulması epey zaman aldı.

America "Bu gece olsa fena olmaz," diye homurdandı.

"Hey, geniş bir yer bulmam lazım. Sarhoş bir geri zekâlının arabayı çizmesini istemiyorum."

Arabayı park ettikten sonra Travis koltuğu öne eğip inmeme yardımcı oldu. "Kimliklerinizi soracaktım. Kusursuz olmuşlar. Buralardan almadınız herhalde."

"Evet, epey bir zaman önce yaptırtmıştık. Wichita'da... gerekli olmuşlardı," dedim.

Travis, "Gerekli mi?" dedi.

America, "İnsanın bağlantılarının olması iyi bir şey," dedi. Hıçkırıp ağzını kapadı, kıkırdıyordu.

"Tanrı aşkına, kadın," dedi Shepley, America sendeleyerek çakıl zemine çıkarken kolundan tutarak. "Bu gecenin senin için bittiğini düşünüyorum."

Travis'in yüzü asıldı. "Neden bahsediyorsun Mare? Hangi bağlantılar?"

"Abby'nin bazı arkadaşları var da şey yapıyorlar—"

Araya girip, "Onlar sahte kimlikler Trav," dedim. "Doğru dürüst yapılmalarını istiyorsan doğru insanları tanımalısın değil mi Trav?"

America bilerek Travis'ten uzağa baktı, bekledim.

Elini bana uzatıp, "Doğrudur," dedi.

Üç parmağını tutup gülümsedim, ifadesinden yanıtımın onu tatmin etmediğini anlamıştım.

Konuyu değiştirmek için ikinci bir deneme yaparak "Bir içkiye daha ihtiyacım var!" dedim.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

America "Şat isteriz!" diye bağırdı.

Shepley gözlerini yuvarladı. "Evet kesinlikle. İhtiyacın olan tam olarak da bu; bir şat daha!"

İçeri girince America hemen beni dans pistine götürdü. Sarı saçları dikkat çekiyordu ve müziğin ritmine uyarak hareket ederken ördek taklidi yapıp beni güldürüyordu. Şarkı bittiğinde çocukların yanına bara gittik. Aşırı derecede dolgun, platin sarısı saçlı bir hatun çoktan Travis'in yanında yerini almıştı. America tiksintiyle yüzünü buruşturdu.

Shep bir-iki metre ileride duran bir grup kızı işaret edip, "Bu bütün gece devam edecek Mare, onları görmezden gelmen lazım," dedi. Kızlar sarışını gözleyip sıranın kendilerine gelmesini bekliyorlardı.

America küçümseyerek, "Sanki Vegas bir akbaba sürüsünün üstüne kusmuş gibi," dedi.

Travis sigarasını yakarken iki bira daha ısmarladı ve sarışın şişkin, parlatıcı sürdüğü dudağını ısırıp gülümsedi. Barmen şişeleri açıp Travis'e verdi. Sarışın biralardan birini aldı ama Travis birayı elinden çekti.

Ona "Ee.. bu senin değil," deyip birayı bana verdi.

İlk aklımdan geçen birayı çöpe atmak oldu ama kadın o kadar rencide olmuş duruyordu ki, gülümseyip bir yudum aldım. Somurtarak gitti ve Travis'in gittiğini fark etmediğini görüp kıkırdadım.

"Sanki barda tanıştığı kızlara bira alan bir adammışım gibi," deyip başını salladı. Biramı kaldırıp ona gösterdim, yarım ağız gülümseyip "Sen farklısın," dedi.

Şişemi onunkiyle tokuşturup "Standardı olmayan bir adamın yatmak istemediği tek kız olmanın şerefine," dedim.

Birayı ağzımdan çekip "Sen ciddi misin?" dedi. Yanıt vermeyince bana doğru eğildi. "Her şeyden önce... stan-

dartlarım var. Hiç çirkin bir kadınla beraber olmadım. Hem de hiç. İkincisi, seninle yatmak istedim. Seni koltuğuma atmanın elli farklı yolunu düşündüm ama bir şey yapmadım çünkü artık sana o gözle bakmıyorum. Seni çekici bulmadığımdan değil, senin daha iyisini hak ettiğini düşündüğüm için."

Yüzüme yayılan kendini beğenmiş gülümsemeyi engelleyemedim. "Senin için fazla iyi olduğumu düşünüyorsun."

"Dünyada senin için yeterince iyi bir erkek olduğunu düşünmüyorum."

Yüzümdeki kendini beğenmiş ifade eriyip gitti ve yerini etkilenmiş, takdir eden bir ifadeye bıraktı. Boş şişemi bar tezgahına bırakıp "Teşekkürler, Trav," dedim.

Travis elimi tutup çekti. "Hadi gel," dedi, beni kalabalığın arasından dans pistine götürürken.

"Çok fazla içtim, yere düşeceğim!"

Travis gülümseyip beni kendisine doğru çekti ve kalçalarımı kavradı. "Çeneni kapa ve dans et."

America ve Shepley yanı başımızda belirdiler. Shepley sanki çok fazla Usher klibi izlemiş gibi hareket ediyordu. Travis bana yaslanarak yaptığı hareketlerle neredeyse panige kapılmama neden olacaktı. Bu hareketleri koltuğunda da yapıyorsa niye bu kadar çok kızın ertesi sabah aşağılanmayı göze aldığını anlayabiliyordum.

Ellerini kalçama yapıştırdı ve yüzünde farklı, neredeyse ciddi denebilecek bir ifadenin olduğunu gördüm. Ellerimi, dar gömleğinin altında, müziğin ritmiyle kasılıp oynayan kusursuz göğüs ve karın kaslarının üstünde gezdirdim. Sırtımı ona dönüp kollarımı belime doladığında gülümsedim. İçtiğim içkilerin de etkisiyle vücudumu çekip kendi vücuduna yasladığında aklıma hiç de arkadaşça olmayan düşünceler geldi.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Dans ettiğimiz şarkı bitmeden bir sonraki parça başladığında Travis hiç bara dönmeye niyetliymiş gibi görünmüyordu. Ensemde ter damlaları belirmeye ve yanıp sönen farklı renklerdeki ışıklar başımı döndürmeye başladı. Gözlerimi kapayıp başımı omzuna dayadım. Ellerimi tutup kaldırdı ve boynuna doladı. Ellerini kollarımdan aşağıya belime ve nihayet kalçalarıma indirdi. Dudaklarını ve dilini boynumda hissettiğimde kendimi geri çektim.

Güldü, şaşırmış görünüyordu. "Ne var Güvercin?"

Tepemin tası attı ve söylemek istediğim sert sözler öfkem yüzünden boğazıma dizildi. Bara dönüp bir Corona daha ısmarladım. Travis yanımdaki tabureye oturup parmağını kaldırarak kendisine de bir tane istedi. Barmen biramı getirir getirmez dikip yarısını içtim ve şişeyi tezgaha vurdum.

"Bunun insanların hakkımızda düşündüklerini değiştireceğini mi sanıyorsun?" deyip saçımı yana atarak öptüğü yeri kapadım.

Hemen güldü. "Bizim hakkımızda ne düşündükleri hiç umurumda değil."

Ona pis bir bakış atıp yüzümü öne çevirdim.

Koluma dokunup, "Güvercin," dedi.

Ondan uzaklaştım. "Yapma. Asla beni o koltuğa atmana izin verecek kadar sarhoş olamam."

Yüzü öfkeyle çarpıldı, ama bir şey söyleyemeden dolgun dudaklı, devasa mavi gözleri ve fazla açık bir dekoltesi olan siyah saçlı bir afet yanına geldi.

Malum yerlerini zıplatarak "Bak sen, bu Travis Maddox'ın ta kendisi değil mi?" dedi.

Travis birasından bir yudum alıp gözlerini benimkilere kilitledi. "Selam Megan."

Kız gülümseyip "Beni kız arkadaşınla tanıştırsana," dedi. Gözlerimi devirdim.

Travis kalan birayı dikip boş şişeyi tezgahın üstünden kaydırdı. Sipariş vermek için bekleyen herkes şişenin tezgahın üstünden kayıp çöp kutusuna düşmesini izledi. "O benim kız arkadaşım değil."

Megan'ın elini kaptı ve o da mutlulukla peşinden dans pistine koştu. Pistte Travis'in kızı bir yemediği kaldı. Travis'in hareketlerine gösterdiği müsamaha yüzünden rezil oluyorlardı ve Travis onu tutup eğdiğinde arkamı döndüm.

Bir adam yanıma otururak "Keyfin kaçmış gibi görünüyorsun," dedi. "Şuradaki erkek arkadaşın mı?"

"Hayır, sadece arkadaşım," diye homurdandım.

"Bu iyi. Eğer erkek arkadaşın olsaydı senin için epey tuhaf olurdu." Dans pistine bakıp gördükleri karşısında başını salladı.

"Sen onu bana sor," dedim, biramdan kalanları içerken. İçtiğim son iki biranın tadını bile almamıştım ve dişlerim uyuşmuşlardı.

Adam "Bir tane daha ister misin?" diye sordu. Dönüp ona bakınca gülümsedi. "Adım Ethan."

Uzattığı elini sıkıp "Abby," dedim.

Barmene bakıp iki parmağını kaldırdı; gülümsedim. "Teşekkürler."

"Buralarda mı oturuyorsun?" diye sordu.

"Eastern'daki Morgan Hall'da kalıyorum."

"Hinley'de bir dairem var."

"Devlet Üniversitesi'ne mi gidiyorsun?" diye sordum. "Orası... bir saat uzaklıkta değil mi? Burada ne arıyorsun?"

"Geçen mayıs mezun oldum. Küçük kız kardeşim Eastern'da okuyor. İş ararken onun yanında kalıyorum."

"A-ha... gerçek dünyada yaşıyorsun ha?"

Ethan güldü. "Evet ve hakkında söylenen her şey gerçek."

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Cebimden dudak parlatıcımı çıkartıp barın arkasındaki duvarı kaplayan aynaya bakarak dudaklarıma sürdüm.

Dudaklarımı birbirlerine bastırmamı izlerken, "Bu hoş bir renk," dedi.

Travis'e olan öfkemi ve alkolün verdiği ağırlığı hissederek gülümsedim. "Belki daha sonra deneyebilirsin."

Ben ona doğru eğildiğimde Ethan'ın gözleri parladı ve dizime dokunduğunda gülümsedim. Travis aramıza girince elini çekti.

"Hazır mısın Güvercin?"

"Birisiyle konuşuyorum Travis," deyip onu ittim. Gönleği pistte yaptığı rezalet yüzünden ter içindeydi ve elimi göstere göstere eteğime sildim.

Travis surat yaptı. "Bu adamı tanıyor musun?"

"Bu Ethan," dedim yeni arkadaşıma becerebildiğim kadar işveli bir gülümsemeyle bakarak.

Ethan bana göz kırptı sonra Travis'e bakıp elini uzattı. "Tanıştığımıza sevindim."

Travis pes edip elimi onun bulunduğu yöne sallayıp "Ethan, bu Travis," diyene dek beklentiyle bana baktı.

"Travis Maddox," dedi; Ethan'ın eline sanki onu koparmak istiyormuş gibi bakıyordu.

Ethan'ın gözleri kocaman açıldı ve utanarak elini çekti. "Travis Maddox mu? Eastern'daki Travis Maddox mu?"

Yanağımı yumruğuma dayayıp dehşet içinde az sonra başlaması kaçınılmaz olan testosteron dolu hikâye değiş tokuşunu bekledim.

Travis kolunu arkamdan uzatıp bar tezgahına dayandı. "Evet, ne vardı?"

"Hocam, geçen sene Shawn Smith'le dövüşmeni izledim, birinin ölümüne tanık olacağımı sanmıştım!"

Travis öfkeyle Ethan'a tepeden baktı. "Tekrar görmek ister misin?"

Ethan güldü, hızla bir bana bir Travis'e bakıp duruyordu. Travis'in ciddi olduğunu anladığında bana özür dilermiş gibi gülümseyip kalkıp gitti.

Travis "Şimdi hazır mısın?" diye patladı.

"Biliyor musun sen tam bir götsün."

Travis, "Bana daha kötü şeyler söyledikleri olmuştu," deyip tabureden kalkmama yardım etti.

America ve Shepley'nin peşinden arabaya gittik ve Travis elimden tutup otoparkın öbür tarafına gitmeme yardımcı olmak istediğinde sertçe elimi çektim. Önüme geçince aniden durdum ve aramızda beş-on santim kalana dek yaklaşınca da arkaya eğildim.

"Seni öpüp bu işi bitirmem lazım!" diye bağırdı. "Saçmalıyorsun! Senin boynunu öptüm, ne varmış bunda?"

Nefesindeki bira ve sigara kokusunu alabiliyordum. "Ben senin tokmakçın değilim Travis."

Söylediklerime inanamayarak başını salladı. "Asla öyle olduğunu söylemedim! Haftada yedi gün, günde yirmi dört saat etrafımdasın, benimle aynı yatakta uyuyorsun ama bu sürenin yarısında benimle görülmek istemiyormuş gibi davranıyorsun!"

"Buraya seninle geldim!"

"Sana her zaman saygılı davrandım Güvercin!"

Geri adım atmadım. "Hayır bana sana aitmişim gibi davranıyordun. Ethan'ı öyle kaçırmaya hakkın yoktu!"

"Ethan'ın kim olduğunu biliyor musun?" diye sordu. Başımı sallayınca bana doğru eğildi." Ben biliyorum. Geçen sene cinsel saldırıdan tutuklandı, ama suçlamalar düştü."

Kollarımı kavuşturdum. "Ha, demek ki ortak bir noktanız varmış öyle mi?"

Travis gözlerini kıstı ve çene kasları seğirmeye başladılar. Soğuk, alçak bir sesle "Sen bana tecavüzcü mü diyorsun?" dedi.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Dudaklarımı birbirine bastırdım, haklı olduğu için ona daha da kızmıştım. Çok ileri gitmiştim. "Hayır sadece sana kızgınım."

"İçkiliydim, tamam mı? Tenin yüzümün on santim ötesindeydi ve sen güzelsin ve terlediğinde harika kokuyorsun. Seni öptüm! Özür dilerim! Kendine gel artık!"

Özrü dudaklarımın kenarlarını yukarı kıvrılmasına neden oldu. "Güzel olduğumu mu düşünüyorsun?

Tiksintiyle suratını astı. "Muhteşemsin ve bunu biliyorsun. Neye gülüyorsun?"

Boş yere keyfimi belli etmemeye çalıştım. "Hiiç. Hadi gidelim."

Travis bir defa gülüp başını salladı. "Ne...? Sen...? Sen tam bir baş belasısın!" diye bağırdı, öfkeyle bana bakıyordu. Gülümsememi durduramıyordum ve birkaç saniye sonra Travis de gülümsemeye başladı. Başını yeniden sallayıp kolunu boynuma sardı. "Beni deli ediyorsun. Bunun farkındasın değil mi?"

Daireye geldiğimizde hepimiz içeriye sendeleyerek girdik. Saçımdaki sigara kokusundan kurtulmak için dosdoğru banyoya gittim.

Duştan çıktığımda Travis'in bana giymem için tişörtlerinden birini ve bir de boxer getirdiğini gördüm.

Tişört beni yuttu ve boxer da tişörtün altında kayboldu. Yatağa çakılıp içimi çektim, parkta söyledikleri nedeniyle hâlâ gülümsüyordum.

Travis bir an için bana baktı ve göğsümün sıkıştığını hissettim. Üstüne atlayıp dudaklarımı dudaklarına bastırmak için neredeyse karşı konulamaz bir arzu hissettim ama damarlarımda dolaşıp kalbimde fırtınalar estiren alkol ve hormonlara karşı gelmeyi başardım.

Travis arkasını dönüp "İyi geceler, Güvercin," dedi.

Yerimde duramıyordum, henüz uyumaya hazır değildim. Eğilip çenemi omzuna koyarak "Trav?" dedim.

"Evet?"

"Sarhoş olduğumun farkındayım ve az önce bunun üstüne feci bir kavga ettik, ama..."

Travis hâlâ arkası bana dönük, "Bu gece seninle seks yapmayacağım, onun için istemekten vazgeç," dedi.

"Ne? Hayır!" diye bağırdım.

Travis gülüp göndü, bana bakarken gözlerinde yumuşak bir ifade vardı. "Ne var Güvercin?"

İçimi çektim. "Bu var," dedim, başımı göğsüne yasladım ve kollarımı açıp onu kavrayarak ona mümkün olduğu kadar sıkı sarıldım.

Kasılıp ellerini kaldırdı, sanki nasıl tepki vereceğini bilemiyormuş gibiydi. "Sen sarhoşsun."

"Biliyorum," dedim, utanmak için fazla sarhoştum.

Bir elini gevşetip sırtıma koydu ve diğerini de ıslak saçlarıma; sonra da dudaklarını alnıma bastırdı. "Hayatımda tanıdığım en kafa karıştırıcı kadınsın."

"Bu gece bana yaklaşan tek adamı kaçırdıktan sonra en azından bunu yapabilirsin."

"Tecavüzcü Ethan'dan mı bahsediyorsun? Evet onun yüzünden sana borçlandım."

"Boş ver," dedim beni kendinden uzaklaştırmak üzere olduğunu hissederek.

Çekilmemi engellemek için kolumu tutup karnına bastırdı. "Hayır, ciddiyim. Daha dikkatli olmalısın. Eğer ben orada olmasaydım... Düşünmek bile istemiyorum. Ve bir de kalkıp onu kovaladığım için özür dilememi mi istiyorsun?"

"Özür dilemeni istemiyorum, onunla ilgisi yok."

"Peki neyle ilgisi var?" diye sordu, gözlerimde bir şey

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

arıyordu. Yüzü benimkinden sadece beş-on santim ötedeydi ve nefesini dudaklarımda hissedebiliyordum.

Suratımı astım. "Sarhoşum Travis, sahip olduğum tek bahane bu."

"Sadece uyuyana dek sana sarılmamı mı istiyorsun?"

Yanıt vermedim.

Doğrudan gözlerime bakmak için pozisyonunu değiştirdi. Kaşlarını çatıp "haklı olduğumu göstermek için hayır demeliyim," dedi. "Ama eğer şimdi hayır desem ve sonra bir daha asla böyle bir şeyi istemezsen kendimden nefret ederim."

Yanağımı göğsüne dayadım ve o kollarını daha da sıktı. "Bir özüre ihtiyacın yok Güvercin. İhtiyacın olan tek şey istemek."

Camdan içeri gelen güneş ışığı ve kulak zarımı delecek kadar yüksek sesle çalan alarm karşısında büzüldüm. Travis beni hem kolları hem de bacaklarıyla kavramış, hâlâ uyuyordu. Bir kolumu kurtarıp erteleme düğmesine basmak için manevra yaptım. Yüzümü silip benden beş santim ötede derin bir uykuda olan Travis'e baktım.

"Aman Tanrım," diye fısıldadım, nasıl bu kadar dolandığımızı merak ederek. Derin bir nefes alıp kendimi onun kollarından kurtarmaya uğraşırken nefesimi tuttum.

Travis "Dur iki dakika Güvercin, uyumaya çalışıyorum," deyip beni daha da sıktı.

Birkaç denemeden sonra kendimi kurtarıp yatağın kenarına oturdum ve çarşaflara sarılı yarı çıplak bedenine baktım. Bir an için onu izleyip içimi çektim. Aramızdaki sınırlar belirsizleşiyordu ve hepsi benim hatamdı.

Elini çarşafların üstünden kaydırıp parmaklarıma dokundu. Gözleri yarı açık, "Sorun nedir Güvercin?" diye sordu.

"Bir bardak su alacağım, bir şey ister misin?" Travis başını sallayıp gözlerini kapadı, yanağını yatağa dayamıştı.

Köşeyi döndüğümde Shepley yatarkoltuktan "Günaydın Abby," diye seslendi.

"Mare nerede?"

"Hâlâ uyuyor. Niye bu kadar erken kalktın?" diye sordu saate bakarak.

"Alarm çaldı, ama içtikten sonra hep erken kalkarım. Bir lanet olmalı."

"Ben de," başıyla onayladı.

"Mare'i kaldırsan iyi olur. Bir saat sonra dersimiz var," deyip musluğu açtım ve bir yudum almak için eğildim.

Shepley başıyla onayladı. "Ben de uyumasına izin verecektim."

"Bunu yapma. Eğer dersi kaçırırsa öfkeden deliye döner."

"Hadi ya," deyip ayağa kalktı. "En iyisi onu uyandırayım o zaman." Geriye döndü. "Hey, Abby?"

"Efendim."

"Travis'le aranızda neler oluyor bilmiyorum ama seni kızdırmak için aptalca bir şey yapacağını biliyorum. Muzdarip olduğu bir alışkanlık. İnsanlarla sık yakın ilişki kurmaz. Bir nedenden ötürü seninle yakınlaştı. Ama onun içindeki şeytanları görmezden gelmelisin. Emin olmasının tek yolu bu."

"Neden emin olmasının?" diye sordum, yaptığı melodramatik konuşma karşısında bir kaşımı kaldırmıştım.

Basitçe "Engeli aşacağından," diye yanıt verdi.

Başımı sallayıp güldüm. "Sen ne dersen öyle Shep."

Shepley omzunu silkti, sonra da odasına girip gözden kayboldu. Yumuşak fısıldaşmalar, hoşnutsuz bir inleme ve ardından da America'nın tatlı kıkırdamasını duydum.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Çanağımdaki yulaf ezmesini karıştırırken biraz da çikolata şurubu ilave ettim.

Travis, sadece yeşil ekoseli boxer giymiş bir halde gelip "İğrençsin Güvercin," dedi. Gözlerini ovuşturup dolaptan bir kutu mısır gevreği çıkardı.

Şişenin kapağını kapatıp "Sana da günaydın," dedim.

"Doğum gününün yaklaştığını duydum. Ergenlik yıllarının son direnişi..." Sırıttı, gözleri şişmiş ve kızarmışlardı.

"Evet... doğum günlerini pek sevmem. Mare ile yemeğe falan gideriz diye düşünmüştüm." Gülümsedim. "İstersen sen de gelebilirsin."

"Tamamdır," omzunu silkti. "Gelecek pazar mı?"

"Evet. Senin doğum günün ne zaman?"

Sütü kâseye döküp, mısır gevreğini kaşığıyla ıslattı. "Nisan'da. Nisan'ın biri."

"Atıyorsun."

"Hayır, ciddiyim," dedi mısır gevreğini çiğnerken.

"Doğum günün Bir Nisan mı?" diye yeniden sordum bir kaşımı kaldırarak.

Güldü. "Evet! Gecikeceksin. Giyinsem iyi olur."

"Mare ile gidiyorum."

Omzunu silkerken kendisini kontrol ettiğini görebiliyordum. "Nasıl istersen," dedi, kahvaltısını bitirmek için sırtını bana dönerek.

Dördüncü Bölüm
İddia

America amfinin karşı tarafına bakmak için eğilip "Kesinlikle sana bakıyor," dedi.

"Bakmasana şapşal, seni görecek."

America gülüp el salladı. "Zaten gördü. Hâlâ bakıyor."

Bir an tereddüt ettim ve sonunda onun tarafına bakacak kadar cesaret topladım. Parker sırıtarak doğrudan bana bakıyordu.

Gülümsemesine karşılık verdim ve laptop'uma bir şeyler yazıyormuş numarası yaptım.

"Hâlâ bakıyor mu?" diye fısıldadım.

"Evet," deyip kıkırdadı.

Dersten sonra Parker koridorda beni durdurdu.

"Bu hafta sonu partiye geleceğini unutma."

"Unutmam," dedim, yüzümde herhangi bir ifade olmaması ya da aptalca bir şey yapmamak için kendimi kasarak.

Travis ve Shep'le öğle yemeğinde buluşmak için America'yla çimenlerden geçip kafeteryaya doğru gidiyorduk. İkisi bize yaklaştıklarında hâlâ Parker'ın hallerini hatırlayıp gülüyordu.

America "Selam bebeğim," deyip erkek arkadaşını ağzının ortasından öptü.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"Bu kadar komik olan nedir?" diye sordu Shepley.

"Ha, sınıftaki bir çocuk bir saat boyunca Abby'ye baktı da. Çok şirindi."

Shepley, "Abby'ye baktığı sürece sıkıntı yok," deyip göz kırptı.

Travis surat asıp "Kimdi?" diye sordu.

Sırt çantamın yerini değiştirip, Travis'in çantayı kollarımdan alıp taşımaya başlamasına neden oldum. Başımı salladım. "Mare hayal görüyor."

"Abby, seni koca yalancı! Parker Hayes'ti ve çok belliydi. Adamın bir salyalarını akıtmadığı kaldı."

Travis'in ifadesi tiksintiye dönüştü. "Parker Hayes mi?"

Shepley America'nın elini çekiştirdi. "Yemeğe gidiyoruz. Bu öğleden sonra güzelim kafeterya mutfağının tadını çıkaracak mısınız?"

America yanıt olarak onu yeniden öptü ve Travis'le ben de onları takip ettik. America'yla Finch'in arasına oturdum ama Travis karşımdaki her zamanki yerine oturmadı. Birkaç metre öteye oturdu. O anda yolda gelirken pek bir şey söylememiş olduğunu fark ettim.

"Trav, iyi misin?" diye sordum

"Ben mi? İyiyim, niye ki?" dedi, yüzündeki ifadeyi yumuşatıp.

"Çok sessizsin."

Futbol takımından birkaç kişi gülerek masaya oturdular. Travis yemeğiyle oynuyor, canı sıkkın gözüküyordu.

Chris Jenks Travis'in tabağına bir patates kızartması fırlattı. "N'aber Trav? Tina Martin'i hallettiğini duydum. Bugün hakkında demediğini bırakmadı."

Travis gözlerini yemeğinden ayırmadan "Kapa çeneni Jenks," dedi.

Travis'in karşısında oturan kaslı devin bakışlarımın tüm

gücünü hissedebilmesi için öne eğildim. "Kes artık Chris."

Travis delici bakışlarla gözlerimin içine baktı. "Başımın çaresine bakabilirim Abby."

"Üzgünüm, ben..."

"Üzgün olmanı istemiyorum. Senin hiçbir şey olmanı istemiyorum," diye patladı, masayı itip hiddetle kapıdan çıkarak uzaklaştı.

Finch kaşlarını kaldırıp bana baktı. "Bu neydi şimdi?"

Çatalımı tatlıma batırıp içimi çektim. "Bilmiyorum.

Shepley sırtımı sıvazladı. "Seninle ilgisi yoktu Abby."

America "Sadece bazı dertleri var," diye ekledi.

"Ne gibi dertleri var?" diye sordum.

Shepley omzunu silkip dikkatini tabağına verdi. "Travis'le arkadaş olmak için sabır ve affedicilik gerektiğini bilmelisin. O kendine has bir adamdır."

Başımı salladım. "Bu herkesin gördüğü Travis... Benim tanıdığım Travis değil."

Shepley öne doğru eğildi. "Arada bir fark yok. Sadece olayları akışına bırakmalısın."

Dersten sonra America ile daireye döndüğümüzde Travis'in motosikleti gitmişti. Odasına gidip yatağa kıvrıldım ve başımı koluma dayadım. Travis sabah iyiydi. Geçirdiğimiz onca zaman içinde hiçbir şeye canının sıkıldığına tanık olmamıştım. Sadece bu da değil aynı zamanda America'nın Travis'in canını neyin sıktığını biliyormuş gibi durması da beni rahatsız ediyordu.

Gözlerim ağırlaşırken daha yavaş nefes almaya başladım. Uykuya dalmam uzun sürmedi. Gözlerimi açtığımda hava kararmıştı. Travis'in kalın sesini de içeren sesler koridordan odaya geliyorlardı. Sessizce koridor boyunca ilerledim ve adımın geçtiğini duyunca donakaldım.

Shepley, "Abby anlıyor Trav. Kendini çok suçlu hissetme," dedi.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

America, "Zaten çiftler partisine gidiyorsunuz, ona çıkma teklif etsen ne zararı olur ki?" diye sordu.

Kasıldım, Travis'in vereceği yanıtı bekliyordum. "Onunla çıkmak istemiyorum; sadece onun yakınında olmak istiyorum. O ...farklı."

America rahatsız olmuş bir sesle "Nasıl farklı?" diye sordu.

"Benim saçmalıklarıma karnı tok, ferahlatıcı bir tavrı var. Mare, sen kendin söyledin: ben onun tipi değilim. Bizim olayımız... böyle işte."

America "Onun tipine düşündüğünden daha yakınsın," dedi.

Becerebildiğim kadar sessizce geri gitmeye başladım ve ahşap zemin ayağımın altında gıcırdayınca uzanıp Travis'in odasının kapısını kapadım ve salona gittim.

America sırıtarak "Selam Abby," dedi. "Şekerlemen nasıldı?"

"Beş saat uyudum. Şekerlemeden çok komaya yakındı."

Travis bir an için bana baktı ve ben ona gülümseyince doğrudan üzerime yürüdü, elimi tuttu ve beni çekip odasına götürdü. Kapıyı kapattı ve kalbimin göğsümden fırlayacakmış gibi attığını duydum; kendimi egomu ezecek başka bir şey söylemesine hazırlıyordum.

Kaşlarını çattı. "Özür dilerim Güvercin. Bugün sana tam bir göt gibi davrandım."

Gözlerindeki pişmanlığı görünce biraz gevşedim. "Bana kızgın olduğu bilmiyordum."

"Sana kızgın değildim. Sadece sevdiğim insanlara patlamak gibi bir huyum var. Boktan bir bahane olduğunu biliyorum ama üzgünüm," dedi, beni kollarıyla sararken.

Yanağımı göğsüne dayadım, iyice yerleştirdim. "Neye kızmıştın?"

"Önemli değil. Beni tek endişelendiren sensin."

Ona bakabilmek için başımı geriye çektim. "Senin triplerinle başa çıkabilirim."

Gözleri birkaç saniye yüzümü taradı ve ardından dudaklarına küçük bir gülümseme yayıldı. "Bana niye tahammül ettiğini bilmiyorum ve tahammül etmesen ne yapardım onu da bilmiyorum."

Nefesindeki sigara ve nane kokusu karışımını alabiliyordum ve dudaklarına baktım, bedenim yakınlığımıza tepki veriyordu. Travis'in ifadesi değişti ve soluğu tekledi—o da fark etmişti.

Neredeyse fark edilemeyecek kadar az bir mesafeden bana doğru eğildi, sonra da cep telefonu çalınca ikimiz de yerimizden zıpladık. İçini çekti, telefonunu cebinden çıkardı.

"Evet, Hoffman? Tanrım... tamam. Kolay bir binlik olacak. Jefferson?" Bana bakıp göz kırptı. "Orada olacağız." Telefonu kapatıp elimi tuttu. "Benimle gel." Beni çekip salona götürdü. Shepley'e "Arayan Adam'dı," dedi. "Brady Hoffman doksan dakika içinde Jefferson'da olacak."

Shepley başını sallayıp cep telefonunu çıkardı. Dövüş bilgilerini hızla girip Çember'den haberdar olanlara metin mesajıyla özel bir davet gönderdi. Mesaj gönderdiği on kişi kendi listelerindeki on kişiye mesaj atacaklardı ve onlar da aynı şeyi yapacaklar, sonunda da her üye dövüşün nerede yapılacağını öğrenecekti.

"İşte başladık," dedi America, gülümseyerek. "Hadi hazırlanalım!"

Dairedeki atmosfer hem gergin hem de neşeliydi. En az etkilenen Travis gibi duruyordu, sanki gündelik bir işi halletmeye gidecekmiş gibi sakince kısa tişörtünü ve botlarını giydi.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

America beni Travis'in odasına götürüp kaşlarını çattı. "Üstünü değiştirmen lazım Abby. Bunu dövüşe giderken giyemezsin."

"Geçen sefer lanet olası bir yelek giydiğimde hiçbir şey söylememiştin," diye protesto ettim.

"Geçen sefer geleceğini düşünmemiştim. Al," deyip üstüme giyecek bir şeyler attı, "bunları giy."

"Bunu giymeyeceğim!"

Shepley salondan bağırarak "Haydi gidelim!" dedi.

America "Acele et!" diye konuyu kapatıp Shepley'nin odasına koştu.

America'nın üstüme attığı derin dekolteli sarı bikiniyi ve düşük belli sarı kot pantolonu üstüme geçirip ardından bir çift topuklu ayakkabı giydim ve koridordan salona doğru ilerlerken tarakla saçlarımı üstünkörü düzelttim. America odasından çıktığında yeşil, kısa bir askılı elbise ve ona uyan topuklular giymişti ve köşeyi döndüğümüzde Travis'le Shepley kapının önünde duruyorlardı.

Travis'in ağzı açık kaldı. "Tanrım, hayır, olmaz. Beni öldürtmeye mi çalışıyorsun? Üstünü değişmen lazım Güvercin."

Aşağı bakıp "Ne?" dedim.

America ellerini beline koydu, "Hoş duruyor Trav, onu rahat bırak!"

Travis elimden tutup beni odasına götürdü. "Üstüne bir tişört giy... ve spor ayakkabı. Rahat bir şeyler."

"Ne? Niye?"

Kapısının önünde durup, "Çünkü Hoffman'dan çok kimin memelerine baktığından endişe ediyor olacağım," dedi.

"Kimin ne düşündüğünü umursamadığını söylediğini düşünüyordum."

"Bu farklı bir senaryo Güvercin." Travis önce göğsüme

ardından da yüzüme baktı. "Bununla dövüşe gelemezsin, dolayısıyla lütfen... sadece... lütfen üstünü değiştir." Kekeleyip beni odaya itti ve kapıyı kapattı.

"Travis!" diye bağırdım. Topuklularımı fırlatıp çıkardım ve ayaklarıma bir çift Converse geçirdim. Ardından bikinimi çıkarıp odanın öbür ucuna fırlattım. Sonra da ilk elime geçen tişörtü üstüme geçirdim ve koridoru koşarak geçip eşikte durdum.

Puflayarak "Daha iyi oldu mu?" derken bir yandan da saçlarımı atkuyruğu yaptım.

"Evet!" dedi Travis. Rahatlamıştı. "Haydi gidelim!"

Otoparka koştuk. Ben motosikletin arkasına atlayınca Travis, motoru çalıştırıp patinaj çekip yola fırladı ve üniversiteye giden yolu adeta uçarcasına geçtik. Heyecanla belini sıktım; kapıdan çıkarken koşturmamız damarlarıma adrenalin pompalanmasını sağlamıştı.

Travis kaldırıma çıkıp motosikletini Jefferson Güzel Sanatlar Binası'nın arkasındaki gölgelerin arasına park etti. Güneş gözlüklerini başının üstüne itip gülümseyerek elimi tuttu ve binanın arkasına sıvıştık. Zemine yakın açık bir pencerenin önünde durdu.

Durumu anlamamla birlikte gözlerim kocaman açıldı. "Şaka yapıyorsun."

Travis gülümsedi. "Bu VIP girişi. Diğer herkesin nasıl girdiğine inanamazsın."

Travis bacaklarını pencereden aşağı sarkıtıp sonra da gözden kaybolurken başımı salladım. Eğilip hiçliğe seslendim, "Travis!"

"Aşağıya gel Güvercin. Önce bacaklarını sarkıt, seni yakalayacağım."

"Karanlığa atlayacağımı düşünüyorsan delirmiş olman lazım!"

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

"Seni yakalayacağım! Söz veriyorum! Şimdi, nazlanma da gel buraya!"

İçimi çekip elimi alnıma götürdüm. "Bu delilik!"

Oturdum, sonra da vücudumun yarısı karanlıkta sallanana dek bacaklarımı aşağıya sarkıttım. Karın üstü olacak şekilde dönüp ayak parmaklarımla zemine erişmeye çalıştım. Ayaklarımın Travis'in eline dokunmasını bekledim, ama elim kaydı ve arkaya doğru düşerken ciyakladım. İki el beni yakaladı ve karanlıkta Travis'in sesini duydum.

Gülerek, "Bir kız gibi düşüyorsun," dedi.

Beni yere indirip karanlığın içine çekti. Bir düzine adımdan sonra bağırarak sayılar ve isimleri söyleyen o tanıdık sesi duydum ve sonra oda aydınlandı. Köşede duran bir fener odayı Travis'in yüzünü ancak seçebileceğim kadar aydınlatıyordu.

"Ne yapıyorsun?"

"Bekliyorum. İçeri girmeden önce Adam'ın milleti gaza getirmesi lazım."

Kıpırdandım. "Burada mı durayım yoksa içeri mi gireyim? Dövüş başladığında nerede olmalıyım? Shep'le Mare neredeler?"

"Diğer taraftan girdiler. Beni takip et yeter. Seni o karanlık çukura bensiz göndermeyeceğim. Adam'ın yanında dur; ezilmeni engeller. Aynı anda sana göz kulak olup yumruk atamam."

"Ezilmek mi?"

"Bu gece daha fazla izleyici olacak. Brady Hoffman State'ten. Onların kendi Çember'leri var. Hem bizim hem de onların tayfa burada olacak, dolayısıyla odada işler çığrından çıkacak."

"Gergin misin?" diye sordum.

Gülümseyip bana baktı. "Hayır. Ama sen biraz gerilmiş gibisin."

"Belki de," diye kabul ettim.

"Eğer daha iyi hissetmeni sağlayacaksa onun bana dokunmasına izin vermem. Hayranları için bir yumruk isabet ettirmesine bile izin vermem."

"Bunu nasıl başaracaksın?"

Omzunu silkti. "Genellikle bir tane vurmalarına izin veririm – adil gözükmesini sağlamak için."

"Sen... İnsanların sana vurmalarına izin mi veriyorsun?"

"Birinin bana vurmasına fırsat vermeden canına okusaydım bu ne kadar eğlenceli olurdu ki? İşler için iyi olmaz, kimse bana karşı bahse girmezdi."

Kollarımı kavuşturup, "Çok saçma," dedim.

Travis bir kaşını kaldırdı. "Seninle dalga geçtiğimi mi düşünüyorsun?"

"Sana sadece sen izin verdiğinde vurabildiklerine inanmakta zorlanıyorum."

"Bunun üstüne bahse girmek ister misiniz Abby Abernathy?" Gülümsedi, gözleri parlamıştı.

Gülümsedim. "Kabul. Bence sana bir defa vuracak."

"Peki ya vuramazsa? Ne kazanıyorum?" diye sordu. Duvarın ardındaki bağrışlar bir kükremeye dönüşürken omzumu silktim. Adam kalabalığı selamladı ve kuralların üstünden geçti.

Travis ağzı kulaklarına varana dek sırıttı. "Eğer sen kazanırsan bir ay boyunca seks yapmayacağım." Bir kaşımı kaldırdım ve Travis yeniden gülümsedi. "Ama eğer ben kazanırsam benimle bir ay yaşamak zorundasın."

"Ne? Zaten sende kalıyorum! Bu nasıl bir iddia böyle?" diye gürültüyü bastırarak bağırdım.

Travis gülümseyip göz kırparak "Bugün Morgan'ın kazanını tamir ettiler," dedi.

Adam Travis'in adını haykırırken, küçümseyen bir gü-

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

lümsemeyle ifadem yumuşamıştı. "Senin seks yapmamaya çalışmanı izlemek her şeye değer."

Travis beni yanağımdan öpüp, dimdik, odaya doğru yürüdü. Arkasından gittim ve bir sonraki odaya girdiğimizde o küçük mekâna sığışmış olan insanların çokluğu karşısında afalladım. Sadece ayakta duracak yer vardı ama biz odaya girince itişme ve bağırışlar arttı. Travis başıyla beni işaret etti ve sonra Adam'ın eli omzumdaydı, beni yanına çekti.

Adam'ın kulağına eğildim. "Benden Travis'e iki," dedim.

Cebimden iki yüzlük çıkarmamı izlerken Adam'ın kaşları havaya fırladı. Elini uzattı ve ben de parayı avucuna yapıştırdım.

Bana şöyle, baştan aşağı bir bakıp "Düşündüğüm gibi süt değilmişsin," dedi.

Brady Travis'ten biraz daha uzundu ve onları karşı karşıya dururken görünce yutkundum. Brady ayı gibiydi, Travis'in iki katı irilikte, safi kastan oluşan bir vücudu vardı. Travis'in yüzündeki ifadeyi göremiyordum, ama Brady'nin kan istediği belliydi.

Adam dudaklarını kulaklarıma dayadı. "Kulaklarını kapatman iyi olabilir ufaklık."

Ellerimle kulaklarımı kapadım ve Adam düdüğü çaldı. Travis saldırmaktansa birkaç adım geriledi. Brady bir yumruk savurdu ve Travis sağa doğru eğildi. Brady bir yumruk daha savurdu ve Travis onu da savuşturup öbür tarafa kaydı.

Adam "Ne halt ediyorsun Travis? Bu bir boks maçı değil!" diye bağırdı.

Travis Brady'nin burnuna bir yumruk indirince bodrumdaki gürültü kulakları sağır edecek seviyeye ulaştı. Travis Brady'nin çenesine bir sol kroşe gömdü ve Brady her

biri boşa giden birkaç yumruk denediğinde yüreğim ağzıma geldi. Travis yüzüne dirsek atınca Brady ekurilerinin üstüne düştü. Tam bitmek üzere olduğunu düşündüğümde Brady yumruklar sallayarak geri döndü. Brady hamle ardına hamle yapmasına karşın Travis'e yetişemiyordu. İki adam da terle kaplanmışlardı ve Brady Travis'i bir defa daha ıskalayıp elini beton bir sütuna geçirdiğinde heyecanla iç çektim. Elini karnına bastırıp iki büklüm olduğunda Travis işi bitirmek için hamle yaptı.

Dur durak bilmiyordu, önce dizini Brady'nin yüzüne geçirdi, ardından da onu evire çevire dövdü, ta ki Brady tökezleyip yere düşene dek. Adam yanımdan ayrılıp Brady'nin kanlı yüzüne kırmızı kareyi attığında odadaki gürültü çığrından çıktı.

Travis hayranlarının arasında kayboldu, ben de sırtımı duvara dayayıp geldiğimiz kapıya doğru ilerledim. Fenere erişmek müthiş bir rahatlamaydı. Yere düşüp ezilmekten endişe etmiştim.

Gözlerimi kapıya dikmiş kalabalığın küçük odaya akmasını bekliyordum. Birkaç dakika geçip de Travis ortalarda görünmeyince geldiğimiz pencereye dönmeye hazırlandım. Aynı anda mekânı terk etmeye çalışan insanların çokluğu nedeniyle etrafta dolaşmak güvenli sayılmazdı.

Tam karanlığa adım attığımda arkamda birinin ayak seslerini duydum. Travis panik içinde beni arıyordu.

"Güvercin!"

"Buradayım!" diye bağırıp kollarına koştum.

Travis bana bakıp kaşlarını çattı. "Ödümü bokuma karıştırdın! Sana erişebilmek için neredeyse bir kavga daha başlatacaktım... Nihayet buraya ulaşıyorum ve sen yoksun!"

"Döndüğüne sevindim. Karanlıkta yolumu bulmaya çalışmaya pek heves etmiyordum."

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Yüzündeki bütün endişe kayboldu ve yerini kocaman bir gülümsemeye bıraktı. "Yanılmıyorsam bahsi kaybettin."

Adam ayaklarını vura vura içeri geldi, bana ve sonra da öfkeyle Travis'e baktı. "Konuşmamız lazım."

Travis bana göz kırptı. "Bir yere gitme. Hemen dönerim."

Karanlığın içinde kayboldular. Adam sesini birkaç defa yükseltti ama ne dediğini çıkartamadım. Travis dönerken cebine bir tomar para sıkıştırıyordu, sonra yarım ağızla gülümsedi. "Yeni elbiselere ihtiyacın olacak."

"Beni gerçekten de bir ay boyunca seninle yaşamak zorunda bırakacak mısın?"

"Beni bir ay boyunca seks yapmamak zorunda bırakacak mıydın?"

Güldüm, öyle yapacağımı biliyordum. "Morgan'a uğramamız lazım."

Travis'in yüzü aydınlandı. "Bu ilginç olacak."

Adam yanımızdan geçerken kazandıklarımı avucuma tıkıştırıp dağılan kalabalığın arasına karıştı.

Travis bir kaşını kaldırdı. "Sen bahse mi girdin?"

Gülümseyip omzumu silktim. "Bu heyecanı kaçırmak istemedim."

Beni pencereye götürüp tırmanarak dışarı çıktı, sonra da dönüp benim ferah gece havasına çıkmama yardım etti. Gölgelerde cırcır böcekleri ötüyor, yanlarından geçerken susuyorlardı. Yolun kenarındaki uzun çimler yumuşak meltemde dalgalanıyor, sahile dalgaların kıyıya vurmasını duyabilecek kadar yakın olmadığım zamanlarda denizden gelen sesi anımsatıyorlardı. Hava çok sıcak ya da çok soğuk değildi; mükemmel bir geceydi.

"Neden seninle kalmamı istiyorsun ki zaten?" diye sordum.

Travis omzunu silkip ellerini ceplerine soktu. "Bilmiyorum. Sen etraftayken her şey daha iyi."

Sözlerinin verdiği sıcaklık tişörtünün üstündeki kırmızı lekeleri görmemle uçup gitti. "Iyy. Her tarafın kan içinde."

Travis umursamaz bir ifadeyle tişörtüne baktı ve kapıyı açıp içeri girmemi işaret etti. Yatağına uzanmış çalışmakta olan Kara'nın yanından geçtim, çevresine dizdiği kitaplar tarafından tutsak alınmışa benziyordu.

"Bu sabah kazanı tamir ettiler," dedi.

Dolabımı karıştırırken "Duydum," dedim.

Travis Kara'ya "Selam," dedi.

Ter ve kan içindeki Travis'i gören Kara'nın yüzü şekilden şekile girdi.

"Travis, bu oda arkadaşım, Kara Lin. Kara, bu Travis Maddox."

Kara gözlüklerini yukarı itip, "Tanıştığımıza memnun oldum," dedi. Tıka basa doldurduğum çantalarıma baktı. "Taşınıyor musun?"

"Yok. Bir bahsi kaybettim de."

Travis kahkahalarla gülüp çantalarımı aldı. "Hazır mısın?"

"Evet. Bunların hepsini sizin daireye nasıl taşıyacağız? Motorunla geldik."

Travis gülümseyip cep telefonunu çıkardı. Bagajlarımı sokağa taşıdı ve birkaç dakika sonra Shepley'nin siyah antika Charger'ı yurdun önüne geldi.

Yolcu tarafındaki pencere açıldı ve America başını çıkartıp "N'aber fıstık?" dedi.

"Senden n'aber? Morgan'ın kazanı çalışmaya başlamış. Shep'le kalmaya devam mı ediyorsun?"

Göz kırptı. "Evet bu akşam kalırım diye düşünmüştüm. Bir iddia kaybettiğini duydum."

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Ağzımı açamadan Travis bagaj kapağını kapattı ve Shep gaza bastı, America da çığlık atıp koltuğuna düştü.

Harley'sine yürüdük ve yerime oturmamı bekledi. Kollarımı ona doladığımda elini elimin üstüne koydu.

"Bu gece burada olmana sevindim Güvercin. Daha önce hiçbir dövüşte bu kadar eğlenmemiştim."

Çenemi omzuna koyup gülümsedi. "Çünkü girdiğimiz bahsi kazanmaya çalışıyordum."

Bana bakmak için başını çevirdi. "Aynen öyle." Gözlerinde eğleniyormuş gibi bir ifade yoktu; ciddiydi ve ciddi olduğunu görmemi istiyordu.

Kaşlarımı kaldırdım. "Bu yüzden mi bugün bu kadar keyfin kaçıktı? Kazanı tamir ettiklerini ve benim bu akşam gideceğimi bildiğin için mi?"

Travis yanıt vermedi; sadece gülümseyip motorunu çalıştırdı. Daireye giderken motosikleti şaşırtıcı derecede yavaş kullandı. Her kırmızı ışıkta elini elime ya da dizime koyuyordu. İlişkimizin sınırları yeniden belirsizleşiyordu ve her şeyi berbat etmeden bir ayı nasıl beraber geçireceğimizi düşündüm. İlişkimizin belirsiz yanları hiç beklemediğim şekillerde netleşiyorlardı.

Apartmanın otoparkına vardığımızda Shepley'nin Charger'ı her zamanki yerindeydi.

Basamakların önüne gittim. "Onlar bir süredir evdeyken gelmekten nefret ediyorum. Sanki işlerini bölüyormuşuz gibi hissediyorum."

"Buna alışman lazım. Önümüzdeki dört hafta boyunca burası senin mekânın olacak," Travis gülümseyip bana arkasını döndü. "Hadi gel."

"Ne?" diye gülümsedim.

"Gel, seni yukarı taşıyacağım."

Kıkırdayıp sırtına sıçradım, kollarımı göğsüne dolayıp

parmaklarımı birbirine geçirdim ve Travis merdivenleri koşarak çıktı. Merdivenler bitmeden America kapıyı açıp gülümsedi.

"Şunlara da bak hele. Eğer sizi tanımasam..."

Shepley koltuktan "Abartma Mare," diye bağırdı.

America sanki çok şey söylemiş gibi gülümsedi ve ardından ikimizin de geçebilmesi için kapıyı sonuna kadar açtı. Travis yatarkoltuğa yığıldı. Bana yaslanınca ciyakladım.

America, "Bu akşam aşırı keyiflisin Trav. Hayrola?" diye yem attı.

Uzanıp yüzüne baktım. Onu hiç bu kadar keyifli görmemiştim.

"Mare, az önce bok gibi para kazandım. Düşündüğümün iki katı. Mutlu olmayacak ne var?"

America sırıttı. "Travis'in baldırımı okşayan eline bakıp "Hayır başka bir şey var," dedi. Haklıydı, Travis'te bir değişiklik vardı. Sanki hayatına memnuniyet ve keyif getiren bir şeyler olmuş gibi huzurlu bir havası vardı.

Shepley "Mare," diye uyardı.

"Tamam. Başka bir şey hakkında konuşurum. Abby, Parker seni bu hafta sonu Sig Tau partisine davet etmedi mi?"

Travis'in gülümsemesi kaybolup bana döndü ve yanıtımı beklemeye başladı.

"EE... evet, yani? Hepimiz gitmiyor muyuz?"

Shepley dikkatini televizyona vermiş, "Ben orada olacağım," dedi.

America beklentiyle Travis'e bakıp "Bu da benim de gideceğim anlamına geliyor," dedi.

Travis bir an için beni izleyip bacağımı dürttü. "Seni o mu götürüyor?"

"Hayır, sadece partiden haberdar etti, o kadar."

America hin bir ifadeyle sırıttı, nerdeyse heyecandan ye-

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

rinde duramayacaktı. "Ama seninle orada görüşeceğini söyledi. Gerçekten de tatlı bir çocuk."

Travis America'ya kızgın bir bakış atıp bana döndü. "Gidiyor musun?"

"Ona gideceğimi söyledim." Omzumu silktim. "Sen gidiyor musun?"

O anda Shepley'nin dikkati Travis'e yöneldi. "Geçen hafta gitmeyeceğini söylemiştin."

"Fikrimi değiştirdim Shep. Sorun nedir?"

"Hiç," diye homurdanıp yatak odasına çekildi.

America Travis'e surat astı. "Sorunun ne olduğunu biliyorsun," dedi. "Niye onu deli etmeyi bırakıp şu işi bitirmiyorsun?" Shepley'nin yanına, odasına gitti ve kapalı kapının ardından ancak belli belirsiz fısıldaşmaları duyulabiliyordu.

"Peki, herkesin öğrenmesine sevindim," dedim.

Travis ayağa kalktı. "Hızlı bir duş alacağım."

"Aralarında bir şeyler mi dönüyor?" diye sordum.

"Hayır, sadece Shepley paranoya yapıyor."

"Bizim yüzümüzden," diye tahminde bulundum. Travis'in gözleri parladı ve başıyla onayladı.

"Nedir?" diye sordum ona şüpheyle bakarken.

"Haklısın. Bizimle ilgili. Uyuya kalma olur mu? Seninle bir şey hakkında konuşmak istiyorum."

Birkaç adım geri geri gitti ve ardından banyo kapısının ardında gözden kayboldu. Saçımı parmağıma sararken "biz" sözcüğünü nasıl vurguladığını ve bunu söylerkenki yüz ifadesini düşünüyordum. Aramızda hiç sınırlar olmuş muydu ve Travis'le benim arkadaş olduğumuzu düşünen bir tek ben mi kalmıştım diye merak ettim.

Shepley odasından fırladı ve America da peşinden koştu. Neredeyse yalvarıyordu. "Shepley, yapma!"

Shep önce banyo kapısına, ardından da bana baktı. Sesi alçak ancak kızgındı. "Söz vermiştin Abby. Sana Travis'e anlayışlı davranmanı söylediğimde ikinizin ilişkiye girmenizi istememiştim! Sadece arkadaş olduğunuzu düşünmüştüm!"

"Öyleyiz," dedim, bu sürpriz saldırısı beni sarsmıştı.

"Hayır değilsiniz!" Öfkeden patlayacak gibiydi.

America omzuna dokundu. "Bebeğim, sana söyledim, her şey iyi olacak."

America'nın elini itti. "Niye bu konuda bu kadar ısrarcısın Mare? Sana neler olacağını söyledim!"

America Shepley'nin yüzünü ellerine aldı. "Ve ben de sana öyle olmayacağını söyledim. Bana güvenmiyor musun?"

Shepley içini çekti, önce ona sonra bana baktı sonra da ayaklarını vura vura odasına döndü.

America kendini yanıma, yatarkoltuğa atıp pofladı. "Travis'i sizin aranızda ne olursa olsun onunla olan ilişkimizin etkilenmeyeceğini bir türlü kafasına sokamıyorum. Ama benzer durumlardan canı çok yanmış. Bana inanmıyor."

"Neden bahsediyorsun Mare? Travis'le ben beraber değiliz. Biz sadece arkadaşız. Daha önce neler dediğini duydun... Benimle o şekilde ilgilenmiyor."

Bunu söylediğini duydun mu?"

"Evet."

"Ve inandın mı?"

Omzumu silktim. Fark etmez. Hiçbir zaman olmayacak. Zaten bana o gözle bakmadığını söyledi. Hem o tam bir ilişkifobik, senin dışında yatmadığı bir kız arkadaşı olduğunu sanmıyorum ve ruhsal dalgalanmalarına ayak uyduramıyorum. Shep'in farklı düşünmesine inanamıyorum."

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"Çünkü o Travis'i tanımakla kalmayıp aynı zamanda onunla konuştu da Abby."

"Ne demek istiyorsun?"

Shepley yatak odasından seslendi, "Mare?"

America içini çekti. "Sen benim en yakın arkadaşımsın. Bazen seni senden iyi tanıdığımı düşünüyorum. İkinizi bir arada gördüğümde sizle Shep ve benim aramızdaki tek fark bizim sevişiyor olmamız. Bunun dışında? Hiçbir fark yok."

"Çok büyük, devasa bir fark var. Shep eve her gece başka bir kızla geliyor mu? Sen yarın sevgilin olabilecek bir adamla takılacak mısın? Mare, Travis'le aramda bir şey olmayacağını biliyorsun. Bunu neden tartıştığımızı bile bilmiyorum. America'nın ifadesi hayal kırıklığına dönüştü. "Bir şeyleri uydurduğum yok Abby. Son bir ay neredeyse her anı onunla beraber geçirdin. Kabul et, ona karşı beslediğin duyguların var."

Travis, beline sardığı havluyu sıkılaştırırken "Boşver Mare," dedi.

Travis'in sesini duyunca ikimizde yerimizden zıpladık ve Travis'in gözlerine baktığımda mutluluğunun uçup gitmiş olduğunu gördüm. Tek bir kelime etmeden koridora geçti ve America üzüntüyle bana baktı.

"Bir hata yaptığını düşünüyorum," diye fısıldadı. "Senin bir adamla buluşmak için o partiye gitmene gerek yok, tam burada senin için deli olan bir adam var zaten," deyip beni yalnız bıraktı.

Yatarkoltukta sallanıp geçen hafta olan her şeyin üstünden geçtim. Shepley bana kızgındı, America benden hayal kırıklığına uğramıştı ve Travis... o da onu hiç görmediğim kadar mutlu olmaktan konuşamayacak kadar gücenmeye geçiyordu. Yanına yatamayacak kadar kaygılı olduğum için duvar saatinde dakikaların geçmesini izledim.

Travis odasından çıkıp koridora çıkana kadar bir saat geçti. Köşeyi döndüğünde yatağa gelmemi isteyeceğini düşündüm ama giyinmişti ve motorunun anahtarları elindeydi. Gözlerini güneş gözlükleriyle saklamıştı ve kapı kolunu tutmadan önce ağzına bir sigara aldı.

Dikilip "Gidiyor musun?" diye sordum. "Nereye gidiyorsun?"

"Dışarı," dedi, kapıyı sertçe çekip açtı sonra da dışarı çıkıp çarparak kapattı.

Kendimi yatarkoltuğa atıp ofladım. Bir şekilde kötü kadın olmuştum ve nasıl bu konuma geldiğim hakkında en ufak bir fikrim yoktu.

Televizyonun üstündeki saat sabaha karşı ikiyi gösterdiğinde nihayet yatağa gitmeye karar verdim. O olmadan yatak çok boş gözüküyordu ve durmadan onu arama düşüncesi aklıma geliyordu. Travis'in motosikleti otoparka girdiğinde neredeyse uyuyakalmıştım. Kısa süre sonra iki araba kapısı kapandı ve birkaç kişinin merdivenlerden çıktığını duydum. Travis anahtarı kilide sokmakla uğraştı ve ardından kapı açıldı. Gülüp bir şeyler mırıldandı ve ardından bir değil, iki kadının sesini duydum. Kıkırdamaları öpüşme ve inleme sesleriyle kesiliyordu. Yüreğim ezildi ve anında böyle hissettiğim için kendime kızdım. Kızlardan biri ciyaklayınca gözlerimi sımsıkı kapadım ve sonra da üçünün birden koltuğa düşmelerinden çıktığından emin olduğum bir ses geldi.

America'dan anahtarları istemeyi düşündüm ama Shepley'nin odası doğrudan koltuğa bakıyordu ve salondan gelen seslere eşlik etmesi gereken manzaraya tanık olmayı göze alamadım. Başımı yastığın altına sakladım ve ve kapı açıldığında gözlerimi kapadım. Travis odanın öbür tarafına yürüyüp çekmeceden prezervatif kavanozunu çıkardı, son-

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

ra da çekmeceyi kapatıp koşarak salona gitti. Kızlar bana bir saat gibi gelen bir süre kıkırdadılar sonra de sessizlik oldu.

Birkaç saniye sonra daireyi inlemeler, hırıltılar ve çığlıklar doldurdu. Sanki salonda bir porno film çekiliyormuş gibiydi. Ellerimle yüzümü kapayıp başımı salladım. Geçen hafta silinen ya da bulanıklaşan sınırların yerine geçilmez taş bir set çekilmişti. Gülünç duygularımı def edip kendimi sakinleşmeye zorladım. Travis, Travis'ti ve biz de şüphe götürmez şekilde arkadaştık, sadece arkadaş.

Bir saat sonra çığlıklar ve diğer mide bulandırıcı sesler sona erdi ve yerini kapı dışarı edilen kadınların mızmızlanmaları ve homurdanmalarına bıraktı. Travis, duş alıp yatağın kendi tarafına atlayıp bana sırtını döndü. Duş aldıktan sonra bile bir atı küfelik edecek kadar çok viski içmiş gibi kokuyordu ve bu halde eve kadar motosiklete bindiği için inanılmaz öfkelendim.

Utancım geçip öfkem zayıfladıktan sonra bile uyuyamadım. Travis'in solukları derinleşip düzenli bir hale geldikten sonra oturup saate baktım. Bir saatten kısa bir süre içinde güneş doğacaktı. Çarşafları üstümden attım, koridora çıkıp dolaptan bir battaniye aldım. Travis'in yaptığı grup seksin tek kanıtı yerdeki iki prezervatif paketiydi. Üstlerinden atlayıp kendimi yatarkoltuğa bıraktım.

Gözlerimi kapadım; açtığımda America'yla Shepley koltukta oturmuş, konuşmadan sesi kapatılmış olan televizyonu izliyorlardı. Gün ışığı daireyi aydınlatıyordu ve hareket etmeye kalktığımda sırtıma bıçak saplanmış gibi oldu.

America uyandığımı fark etti. Yanıma koşup, "Abby?" dedi. Tedirgin bir ifadeyle beni izledi. Öfke, gözyaşları ya da başka bir duygusal patlama bekliyordu.

Shepley berbat bir haldeydi. "Dün akşam için özür dilerim Abby. Bu benim hatam."

Gülümsedim. "Sorun değil, Shep. Özür dilemene gerek yok."

America'yla Shepley bakıştılar ve America elimi yakaladı. "Travis markete gitti. O... onun ne olduğunun bir önemi yok. Eşyalarını topladım, Travis eve dönmeden önce seni yurda götüreceğim, böylece onunla konuşmak zorunda kalmayacaksın."

O âna dek içimden ağlamak gelmemişti; atılıyordum. Konuşurken sesimin titrememesi için çaba harcadım, "Duş alacak zamanım var mı?"

America başını salladı. "Hadi gidelim Abby, senin onu görmek zorunda kalmanı istemiyorum. O bunu hak etmiyor..."

Kapı hızla açılıp duvara çarptı ve Travis içeri girdi, kollarını marketten aldığı öteberiyle doluydu. Doğrudan mutfağa gitti, hışımla taşıdığı kavanoz ve kutuları dolaplara yerleştirmeye başladı.

"Güvercin uyandığında bana haber verin olur mu?" dedi, yumuşak bir sesle. "Spagetti aldım ve krep ve çilek ve bir de şu bir boka benzemeyen çikolata parçacıklı yulaflı şeyden, bir de Fuity Pebbles Cereal'ı seviyordu, değil mi Mare?" deyip döndü.

Beni gördüğünde donakaldı. Rahatsız bir duraklamanın ardından yüzü yumuşadı ve sesi de yumuşak ve tatlıydı. "Selam, Güvercin."

Uyandığımda kendimi yabancı bir ülkede bulmuş olsaydım ancak bu kadar şaşırırdım. Olanlara anlam veremiyordum. Önce evden atıldığımı sanıyordum, şimdi de Travis kolları en sevdiğim yiyeceklerle dolu çıkagelmişti.

Ne yapacağını bilemediği ellerini ceplerine sokup salona geldi. "Aç mısın Güvercin? İstersen krep yapabilirim. Ya da şey var, eee... biraz yulaf ezmesi var. Ve bir de sana kızların

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

tıraş olurken kullandıkları pembe köpüklü halttan aldım ve bir de saç kurutma makinesi ve bir.... Bir... bir saniye, içeride," deyip yatak odasına koştu.

Kapı açılıp kapandı ve sonra yüzü bembeyaz bir halde köşeyi döndü. Derin bir nefes aldı, kaşları çatıldı. "Eşyaların toplanmış."

"Biliyorum," dedim.

Yıkılmış bir halde "Gidiyorsun," dedi.

Travis'e onu bakışlarıyla öldürecekmiş gibi bakan America'ya baktım. "Gerçekten de onun kalacağını mı ummuştun?"

Shepley "Bebişim," diye fısıldadı.

"Başlatma bebişine Shep. Onu savunayım deme." America öfkeden kudurmuştu.

Travis çok çaresiz duruyordu. "Çok özür dilerim Güvercin. Ne diyeceğimi bilemiyorum."

America, "Haydi Abby, gel," dedi. Ayağa kalkıp koluma dan çekti.

Travis bir adım atacak oldu, ama America parmağını ona doğrulttu. "Bana bak Travis, eğer onu durdurmaya çalışırsan seni öldürürüm! Anladın mı gece uyumanı bekler, üstüne benzin döker çakmağı çakarım!"

Kendisi de biraz çaresiz gözüken Shepley, "America," dedi. Kuzeniyle sevdiği kadın arasında kalıp ezildiğini görebiliyordum ve hali içimi acıtıyordu. Ta en başından beri kaçınmaya çalıştığı duruma düşmüştü.

Odadaki gerilimden tükenmiş bir halde, "Ben iyiyim," dedim.

Shepley, neredeyse umutlanarak, "Ne demek iyisin?" dedi.

Gözlerimi devirdim. "Travis eve bardan topladığı iki karıyı getirdi. Ne olmuş yani?"

America endişelenmiş görünüyordu. "Eee-veet. Abby, Travis'in yaptığına gocunmadığını mı söylemeye çalışıyorsun?"

Hepsine birden baktım. "Travis eve kimi isterse getirebilir. Burası onun dairesi."

America bana aklımı yitirmişim gibi baktı, Shepley gülümsemek üzereydi ve Travis eskisinden de kötü görünüyordu.

Travis, "Eşyaların sen toplamadın mı?" diye sordu.

Başımı sallayıp saate baktım; öğleden sonra iki olmuştu. Banyoya giderken, "Hayır ve şimdi hepsini çıkarıp yeniden yerleştirmem gerekecek. Daha hâlâ yemek yemem, duşa almam ve giyinmem lazım..." dedim. Banyoya girip kapıyı kapar kapamaz kapıya dayanıp yere çöktüm. America'yı aramızı ciddi biçimde bozacak kadar gıcık ettiğimin farındaydım ama Shepley'e bir söz vermiştim ve sözümü tutmak niyetindeydim.

Birisi kafamın üstünde bir yerde yavaşça kapıya vurdu. Travis "Güvercin?" dedi.

Normal bir sesle konuşmaya çalışarak, "Evet?" dedim.

"Kalıyor musun?"

"Eğer gitmemi istersen giderim ama iddia iddiadır."

Travis'in alnını yavaşça kapıya vurmasıyla kapı titredi. "Gitmeni istemiyorum ama gidersen seni suçlamam."

"İddiadan olan borcumu siliyor musun?"

Uzun bir sessizlik oldu. "Evet dersem gidecek misin?"

"Yani, evet. Burada yaşamıyorum ki şapşal şey," dedim, kendimi zorlayıp küçük bir kahkaha atarak.

"O zaman olmaz, hâlâ borçlusun."

Yukarıya bakıp başımı salladım, sulanan gözlerim yanıyorlardı. Niye ağladığım konusunda en ufak bir fikrim yoktu ama duramıyordum. "Artık duş alabilir miyim?"

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"Evet..." İçini çekti.

America, koridordan geçerken ayak seslerini duydum. Travis'in yanından geçerken "Sen bencil bir piçsin," diye homurdandı, Shepley'nin odasına girip kapıyı çarparak kapadı.

Kendimi iterek yerden kalktım, soyunup duşu açtım, ardından da duş perdesini çektim.

Kapıyı bir kere daha çaldıktan sonra Travis boğazını temizledi. "Güvercin? Eşyalarının bir kısmını getirdim."

"Lavaboya koysana. Oradan alırım."

Travis içeri girip kapıyı ardından kapadı. "Deliye dönmüştüm. America'ya bütün arızalarımı tek tek saydığını duyunca canım sıkıldı. Sadece gidip birkaç içki içip bir şeyleri çözmeyi istiyordum. Ama daha ne olduğunu anlayamadan it gibi sarhoş olmuştum ve şu kızlar..." Durakladı. "Bu sabah uyandığımda yatakta yoktun ve seni yatarkoltukta gördüm ve yerde paketleri görünce kusacak gibi oldum."

"Bana rüşvet vermek için markette o kadar para harcayacağına sadece gelip kalmamı isteyebilirdin."

"Para umurumda değil Güvercin. Gidip bir daha benimle hiç konuşamamandan korkmuştum."

Açıklaması canımı yaktı. Benim için ne kadar yanlış olduğunu anlatmamı duymasının ona neler hissettireceği üstüne düşünmemiştim ve şimdi durum çözülemeyecek kadar düğüm olmuştu.

"Duygularını incitmek istememiştim," dedim, suyun altında dururken.

"İstemediğini biliyorum. Ve artık benim söylediklerimin önemi yok çünkü her şeyi çok fena batırdım... hep yaptığım gibi."

"Travis?"

"Efendim?"

"Bir daha içkiliyken motoruna binme olur mu?"

Nihayet derin bir nefes alıp da konuşana dek tam bir dakika bekledim. "Evet, tamam," deyip çıktı ve kapıyı kapattı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Beşinci Bölüm
Parker Hayes

Kapıya vurulduğunu duyunca "İçeri gel," diye bağırdım.

Travis eşikte donakaldı. "Vay be."

Gülümseyip elbiseme baktım. Uzayıp kısa bir eteğe dönüşen bir bustiyerdi ve daha önce giydiklerime göre daha cüretkardı. Malzeme ince siyah ve transparandı ve ten rengi, askısız bir sütyenin üstüne giymiştim. Parker o partide olacaktı ve kesinlikle dikkat çekici olmak istiyordum.

Topuklarımın üstünde dönerken "Harika görünüyorsun," dedi.

Ben de şık beyaz gömleğine ve kot pantolonuna bakıp başımı sallayarak beğendiğimi belirttim. "Sen de hoş olmuşsun."

Kollarını direklerine kadar sıvayıp karmaşık dövmelerini ortaya çıkarmıştı. Ellerini ceplerine sokarken en sevdiği deri bilekliğini takmış olduğunu fark ettim.

America'yla Shepley salonda bizi bekliyorlardı.

Shepley'nin peşinden arabaya giderken America, "Parker seni gördüğünde heyecandan altına yapacak," dedi.

Travis kapıyı açınca Charger'ın arka koltuğuna geçtim. Daha önce defalarca aynı şekilde yolculuk yapmış olsak da şimdi yan yana oturuyor olmak tuhaf geliyordu.

Sokağın iki yanı arabalarla doluydu; yer bulamayıp ön bahçeye park edenler bile vardı. Ev tıka basa dolmuştu ve insanlar hâlâ gelmeye devam ediyorlardı. Shepley arabayı arka bahçeye çekti, sonra da oğlanlar önde, biz arkada eve girdik.

Travis bana bira dolu kırmızı plastik bir bardak verip kulağıma fısıldadı. "Bunları benden ya da Shep'ten başka kimseden alma. Birilerinin içkine bir şeyler atmasını istemiyorum."

Gözlerimi devirdim. "Kimsenin içkime bir şeyler koyacağı yok Travis."

"Sadece benden gelmeyen bir şey içme tamam mı? Artık Kansas'ta değilsin Güvercin."

Alay ederek, "Bunu daha önce söyleyen olmamıştı," dedim ve bir içki aldım.

Aradan bir saat geçmesine rağmen Parker kendini göstermemişti. America'yla Shepley oturma odasında yavaş bir şarkıyla dans ederlerken Travis elimi çekip "Dans etmek ister misin?" dedi.

"Hayır, teşekkürler," dedim.

Suratı asıldı.

Omzuna dokundum. "Sadece yorgunum Trav."

Elini elime koyup konuşmaya başladı ama arkasına baktığımda Parker'ı gördüm. Travis yüzümün ifadesinin değiştiğini fark edip döndü.

Parker gülümsedi, "Selam Abby! Gelebilmişsin!"

"Evet, geleli bir saat filan oldu," deyip elimi Travis'in elinin altından çektim.

Müziğin üstünden bağırarak "inanılmaz görünüyorsun!" dedi.

"Teşekkürler!" Sırıtıp Travis'e baktım. Dudaklarını birbirine bastırmıştı ve kaşlarının arasında bir çizgi oluşmuştu.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Parker başıyla oturma odasını işaret edip gülümsedi. "Dans etmek ister misin?"

Burnumu kırıştırıp başımı salladım. "Yok, biraz yorgunum."

Parker Travis'e döndü. "Senin gelmeyeceğini sanıyordum."

Travis açıklama yapmak zorunda kalmasına sıkılarak "Fikrimi değiştirdim," dedi.

Parker "Bunu görebiliyorum," deyip bana baktı. "Biraz hava almak ister misin?"

Başımla onaylayıp Parker'ın peşinden merdivenleri çıktım. İkinci kata çıkarken durup elimi tutmak için uzandı. Tepeye ulaştığımızda Fransız tipi balkona açılan kapıları itip açtı.

"Üşüdün mü?" diye sordu.

"Biraz serinledim," deyip Parker ceketini çıkartıp omuzlarıma koyarken gülümsedim. "Teşekkürler."

"Buraya Travis'le mi geldin?"

"Aynı arabayla geldik."

Parker'ın ağzı kulaklarına vardı ve sonra da bahçeye baktı. Çimlerin üstü krepon kâğıdı, bira kutuları ve boş içki şişeleriyle doluydu. Ivır zıvırın ortasında Sig Tau biraderleri başyapıtlarının etrafında toplanmışlardı: bira fıçılarından yapılmış ve beyaz ışıklarla donatılmış bir piramit.

Parker başını salladı. "Sabah burası tamamen dağılmış olacak. Temizlik ekibine çok iş çıkacak."

"Bir temizlik ekibiniz mi var?"

"Evet," gülümsedi, "kendilerine birinci sınıf öğrencileri de deniyor."

"Zavallı Shep."

"O dahil değil. Travis'in kuzeni olduğu ve Ev'de yaşamadığı için yırtıyor."

"Sen Ev'de mi kalıyorsun?"

Parker başıyla onayladı. "Son iki yıldır. Ama bir daire kiralamam lazım, çalışmak için daha sessiz bir yere ihtiyacım var."

"Dur tahmin edeyim... İşletme mi?"

"Biyoloji, Anatomi'den de yan dal yapıyorum. Bir yılım daha kaldı, sonra da MCAT'e girip bir aksilik olmaza Harvard Tıp Fakültesi'ne yollanacağım."

"Kabul edildiğini nereden biliyorsun?"

"Babam Harvard mezunu. Yani, emin değilim ama okuluna epey cömert davranan bir mezun kendisi, anlarsın ya. Not ortalamam 4.0, SAT'tan 2200 aldım, ACT'den 36 aldım. Bir yer kapma ihtimalim epey yüksek."

"Baban bir doktor mu?"

Parker masum bir gülümsemeyle onayladı. "Ortopedik cerrah."

"Etkileyici."

"Sen ne yapacaksın?" diye sordu.

"Henüz karar vermedim."

"Tipik birinci sınıf yanıtı."

Dramatik bir şekilde iç çektim. "Galiba az önce sıradışı olma şansımı kaybettim."

"Ah, bu konuda endişelenmen gereksiz. Derslerin ilk günü seni fark ettim. Birinci sınıf öğrencisi olarak Calculus III'te ne arıyordun?"

Gülümseyip saçımı parmağıma doladım. "Matematik benim için kolay sayılır. Lisede verilen dersleri bitirip Wichita State'te yaz okulunda iki Calculus dersi almıştım."

"İşte bu etkileyici," dedi.

Balkonda bir saatten uzun bir süre durup çevredeki restoranlardan Travis'le nasıl bu kadar iyi arkadaş olduğumuza kadar her şey hakkında konuştuk.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

"Aslında bahsini açmayacaktım ama herkes siz ikiniz hakkında konuşuyor gibi."

"Harika," diye mırıldandım.

"Travis için alışılmadık bir durum. Kadınlarla arkadaş olmaz. Çoğunlukla onları kendine düşman eder."

"Ondan emin değilim. Ya kısa süreli hafıza kaybı yaşayan ya da iş Travis'e gelince fazla affedici olan epey bir kadın gördüm."

Parker güldü. Beyaz dişleri altın rengi teniyle kontrast oluşturarak parladılar. "İnsanlar ilişkinizi anlamıyorlar. Kabul etmelisin ki biraz muğlak."

"Onunla yatıp yatmadığımı mı soruyorsun?"

Gülümsedi. "Eğer yatıyor olsaydın buraya onunla gelmemiş olurdun. Onu on dört yaşımdan beri tanıyorum ve nasıl iş gördüğünü gayet iyi bilirim. Ama arkadaşlığınız bana ilginç geliyor."

"Neyse o." Omzumu silktim. "Takılıyoruz, yemek yiyoruz, televizyon izliyoruz, ders çalışıyoruz ve tartışıyoruz. Bundan ibaret."

Parker bir kahkaha atıp dürüstlüğüm karşısında başını salladı. "Senin Travis'e haddini bildirme izni olan tek kişi olduğunu duydum. Bu gurur verici bir tanım."

"Artık bu da ne demekse; Travis herkesin bahsettiği kadar kötü biri değil."

Güneş ufuktan yükselmeye başlarken gökyüzü önce mor, ardından da pembeye döndü. Parker saatine baktı, sonra da çimlerin üzerinde, seyrelmeye başlayan kalabalığa. "Parti bitmiş gibi gözüküyor."

"En iyisi gidip Shep'le Mare'i bulayım."

"Seni ben bıraksam sorun olur mu?" diye sordu.

Heyecanımı bastırmaya çalıştım. "Hiç olmaz. America'ya haber vermem lazım." Kapıdan geçtim, sonra da bir anda

için cızladı ve döndüm. "Travis'in nerede yaşadığını biliyor musun?"

Parker, kalın kaşlarını çattı. "Evet, niye ki?"

"Ben de orada kalıyorum," deyip tepkisine hazırlanmak için kendimi kastım.

"Travis'le mi yaşıyorsun?"

"Bir iddiayı kaybettim sayılır, dolayısıyla bir aylığına oradayım."

"Bir ay mı?"

"Uzun hikâye," deyip utangaç bir tavırla omzumu silktim.

"Ama siz sadece arkadaşsınız, öyle mi?"

"Evet."

"O zaman seni Travis'lere götürürüm," deyip gülümsedi.

America'yı bulmak için merdivenlerden indim ve kendisiyle konuşmakta olan sarhoş kıza gıcık olmuşa benzeyen, sıkıcı Travis'in yanından geçtim. America'yı bulup elbisesini çekiştirirken Travis de peşimden koridora geldi.

"Siz gidin. Parker beni eve bırakmayı teklif etti."

America gözleri heyecanla parlayarak "Ne?" dedi.

Travis öfkeyle "Ne?" diye sordu.

America Travis'e "Bir sorun mu var?" diye sordu.

Travis, America'ya kızgın bir bakış atıp beni köşeye çekti, dişlerini sıkmıştı. "Adamı tanımıyorsun bile."

Kolumu elinden kurtardım. "Bu seni ilgilendirmez Travis."

"Tabii ki ilgilendirir. Senin hiç tanımadığın biriyle eve dönmene izin vermeyeceğim. Ya sana bir şey yapmaya kalkarsa?"

"İyi olur! Epey hoş çocuk!"

Travis'in yüz ifadesi şaşkınlıktan öfkeye dönüştü ve ken-

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

dimi söyleyeceklerine hazırladım. "Parker Hayes mi Güvercin? Hakikaten Parker Hayes mı hoş?" diye hoşnutsuzlukla tekrarladı. "Adamın ismi bile bir acayip."

Kollarımı kavuşturdum. "Kes artık Travis, huyarlık ediyorsun."

Öne yaslandı, çaresiz duruyordu. "Sana elini sürerse onu öldürürüm."

Her sözcüğü vurgulayarak "Ondan hoşlanıyorum," dedim.

İtirafım karşısında taş kesildi, ardından ciddi bir ifade takındı. "Tamam. Eğer bu işin sonunda seni arabanın arka koltuğuna atıp üstüne çıkarsa gelip seni kurtarmamı bekleme."

Ağzım açık kalmıştı; hakarete uğramış ve öfkeden deliye dönmüştüm. Omzumla onu itip geçerken "Merak etme, beklemem," dedim.

Travis kolumu yakalayıp içini çekti ve omzunun üstünden bana baktı. "Öyle demek istemedim Güvercin. Eğer seni incitirse –sadece kendini rahatsız hissetmene neden olacak bir şey yapsa bile– bana haber ver."

Öfkem dindi ve omuzlarım düştü. "Öyle demek istemediğini biliyorum ama bu aşırı korumacı ağbi tribinden vazgeçmen lazım."

Travis bir kahkaha attı. "Ağbi tribinde falan değilim Güvercin. Uzağından bile geçmiyorum."

Parker yanıma gelip ellerini ceplerine sokup kolunu bana uzattı. "Hazır mıyız?"

Travis dişlerini sıktı, Travis'in yüzünü görmemesi için Parker'ın diğer tarafına geçtim. "Evet, hadi gidelim." Parker'ın koluna girdim ve Travis'e görüşürüz demek için dönmeden önce birkaç adım ilerledim, ama Travis öfkeyle Parker'ın başının arkasına bakıyordu. Bakışları bana yönelince yüzü yumuşadı.

Dişlerimin arasından "Kes şunu," deyip, Parker'ı kalabalıktan arta kalanların arasından takip edip arabasına gittim. "Benimki gümüş renkli olan." Uzaktan kumandanın düğmesine basınca arabasının farları iki defa yanıp söndü. Benim için kapıyı açınca gülerek "Porsche mu kullanıyorsun?" dedim.

"O sadece bir Porsche değil. O bir Porsche 911 GT3. Arada bir fark var."

"Dur tahmin edeyim, kendisi hayatının aşkı, değil mi?" dedim. Travis'in motosikleti hakkında söylediklerini tekrar edip.

"Hayır, kendisi bir araba. Hayatımın aşkı soyadımı alacak olan kadın."

Söylediklerinden etkilendiğimi belli etmemeye çalışarak küçük bir gülümsemeyle karşılık verdim. Elimi tutup arabaya binmeme yardımcı oldu ve sürücü koltuğuna geçtikten sonra başını arkaya yaslayıp gülümseyerek bana baktı.

"Bu akşam ne yapıyorsun?"

"Bu akşam mı?" diye sordum.

"Sabah oldu. Başka birisi önce davranmadan seni yemeğe davet etmek istedim."

Yüzüme yavaşça bir gülümseme yayıldı. "Herhangi bir planım yok."

"Seni saat altıda alsam olur mu?"

"Tamam," derken parmaklarını parmaklarımın arasına geçirerek elimi tutmasını izledim.

Parker beni doğrudan Travis'lere götürdü; hız sınırını aşmadan ve elimi bırakmadan. Harley'nin arkasına park etti, inip kapımı açtı. Kapının önüne geldiğimizde yanağımı öpmek için eğildi.

Kulağıma "Biraz dinlen. Bu akşam görüşürüz," diye fısıldadı.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

"Güle güle," deyip kapının kolunu çevirdim. İttiğimde kapı aniden açıldı ve öne doğru sendeledim.

Travis kolumdan tutup düşmemi engelledi. "Dikkat et, balkabağı."

Arkamı dönüğümde Parker'ın bize rahatsız bir ifadeyle baktığını gördüm. Dairenin içine bakmak için eğildi. "Evlerine götürmemi istediğin, aşağılanmış, bir başına kalmış bir kız var mı?"

Travis öfkeyle Parker'a baktı. "Başlatma kızından."

Parker gülümseyip göz kırptı. "Kızların kendi arabalarını sürebilecek durumda olmalarının işine geldiğini keşfettiğinden beri o kadar sık olmasa da, bu konuda yaptığım yardımları unutturmuyorum."

"Böyle olması işleri kolaylaştırıyordur," diye takıldım Travis'e.

"Hiç komik değil Güvercin."

"Güvercin mi?" diye sordu Parker.

"Aaa... Travis'in bana taktığı lakap, nereden aklına geldiğini bilmiyorum." İlk defa tanıştığımız akşam Travis'in bana taktığı isim bana tuhaf gelmişti.

Parker, "Öğrendiğin zaman bana da anlatman lazım. İyi bir hikâyesi varmış gibi duruyor," deyip gülümsedi. "İyi geceler, Abby."

"Günaydın demek istiyorsun değil mi?" dedim, merdivenlerden aşağıya inmesini izlerken.

"Evet aynen," diye bağırdı tatlı bir gülümsemeyle.

Travis kapıyı çarparak kapattı; yüzüme çarpmaması için başımı çekmem gerekmişti. "Ne var?" diye patladım.

Travis başını sallayıp yatak odasına yürüdü. Onu takip ettim ve sonra topuklumu çıkarırken tek ayak üstünde zıpladım. "O hoş biri Trav."

İçini çekip yanıma geldi. "Dikkat et," deyip bir kolunu

belime sarıp eliyle topuklularımı çıkardı. Ayakkabılarımı dolaba fırlatıp tişörtünü çıkarıp yatağa girmeye hazırlandı.

Elbisemin fermuarını açıp kalçalarımın üstünden sıyırdım ve köşeye fırlattım. Üstüme bir tişört geçirip sütyenimi çözdüm ve tişörtümün kolundan çekip çıkardım. Saçımı başımın üstünde topladığım sırada Travis'in bana baktığını fark ettim.

"Daha önce görmediğin bir şey olmadığından eminim," deyip gözlerimi yuvarladım. Çarşafın altına geçip başımı yastığıma yerleştirip kıvrıldım. Kemerini çözüp pantolonunu aşağı indirdi ve çıkarıp attı.

Bir an sessizce dururken bekledim. Sırtım ona dönük olduğu için yatağın yanında ses çıkarmadan ne yaptığını merak ettim. Nihayet oturduğunda yatak ağırlığının altında eğildi ve elini kalçama koyduğunda kasıldım.

"Bu akşam bir dövüş kaçırdım," dedi. "Adam aradı ve ben gitmedim."

Yüzüne bakmak için dönüp, "Neden?" diye sordum.

"Senin eve döndüğünden emin olmak istedim."

Burnumu kırıştırdım. "Bana bakıcılık yapmana gerek yoktu."

Parmağını kolum boyunca gezdirip tüylerimi diken diken etti. "Biliyorum. Galiba hâlâ geçen gece yüzünden vicdan azabı çekiyorum."

"Sana umursamadığımı söylemiştim."

Dirseğine dayanıp doğruldu, yüzünde şüpheci bir ifade vardı. "Umurunda olmadığı için mi yatarkoltukta uyudun? Bu yüzden mi?"

"Senin... arkadaşların gittikten sonra uyuyamadım."

"Yatarkoltukta gayet güzel uyumuştun. Niye benim yanımda uyuyamadın?"

"Az önce evlerine gönderdiği iki bar kaltağı gibi kokan

bir adamın yanında niye uyuyamadın, diye mi soruyorsun? Bilmem! Ne kadar bencilce davranmışım!"

Travis irkildi. "Üzgün olduğumu söylemiştim."

"Ve ben de umursamadığımı. İyi geceler," deyip döndüm.

Birkaç saniye sessiz kaldık. Elini yastığımın üstünde gezdirip elimin üstüne koydu. Parmaklarımın arasındaki ince deriyi okşayıp dudaklarını saçlarıma bastırdı. "Benimle bir daha konuşmayacağından ne kadar korkmuş olsam da... galiba umurunda olmamak daha kötü."

Gözlerim kapandı. "Benden ne istiyorsun Travis? Yaptıklarından üzülmememi istiyorsun ama aynı zamanda seni umursamamı da istiyorsun. America'ya benimle çıkmak istemediğini söylüyorsun, ama ben aynı şeyi söylediğimde o kadar sinirleniyorsun ki dışarı fırlayıp kendini kaybedene dek içiyorsun. Ne yaptığını anlayamıyorum."

"O şeyleri America'ya bu yüzden mi söyledin? Seninle çıkmayacağımı söylediğim için mi?"

Dişlerim kilitlendi. Az önce onunla oyunlar oynadığımı ima etmişti. Düşünebildiğim en doğrudan yanıtı verdim. "Hayır, söylediğimde ciddiydim. Sadece seni aşağılamak gibi bir niyetim yoktu."

"Öyle konuşmamın nedeni sadece," sinirli sinirli kısa saçlarını kaşıdı, "işleri berbat etmek istememdi. Senin hak ettiğin adam olmak için çabalamaya nasıl başlayacağımı bile bilmiyorum. Sadece bir şeyleri kafamda çözmeye çalışıyordum."

"Hiçbir şey anlamadım. Biraz uyumam lazım. Bu akşam biriyle çıkıyorum."

"Parker'la mı?" diye sordu, öfkesini gizleyemeden.

"Evet. Artık uyuyabilir miyim?"

"Tabii," deyip yataktan fırladı ve dışarı çıkıp kapıyı çarparak kapattı. Yatarkoltuk ağırlığının altında gıcırdadı ve televizyonun boğuk sesi geldi. Gözlerimi kapayıp birkaç saat için de olsa kestirebilmek için yeterince sakinleşmeye çalıştım.

Güç bela gözlerimi açtığımda saat öğleden sonra üçtü. Havlumu ve bornozumu kapıp kör topal banyoya gittim. Duş perdesini kapar kapamaz kapı açılıp kapandı. Birinin konuşmasını bekledim ama gelen tek ses klozetin kapağının duvara çarpması oldu.

"Travis, sen misin?"

"Yok, benim," dedi America.

"Burada mı işemek zorundasın? Sizin kendi tuvaletiniz var."

"Shep yarım saat içeride kalıp bira boku sıçtı. Oraya girmem."

"Güzelmiş."

"Bu gece biriyle çıkacağını duydum. Travis'in canı çok sıkılmış!" dedi işveyle.

"Saat altıda! America, Parker o kadar tatlı ki. O çok..." gerisini getiremeyip içimi çektim. Kaptırıp gidiyordum ki bu benim yaptığım bir şey değildir. Tanıştığımız anın ne kadar mükemmel olduğunu düşünüp duruyordum. Tam ihtiyacım olan şeydi: Travis'in tam zıddı.

America kıkırdayıp "Dilini mi yuttun?" dedi.

Başımı perdeden çıkardım. "Eve dönmek istemedim! Onunla sonsuza dek konuşabilirdim!"

"Ümit vaat ediyormuş gibi duruyor. Ama burada olman biraz tuhaf değil mi?"

Suyun altına girip durulandım. "Ona açıkladım."

America sifonu çekince rezervuarın musluğu açıldı ve duşun suyu bir anlığına buz gibi oldu. Bir çığlık atmamla kapının çarparak açılması bir oldu.

Travis "Güvercin?" dedi.

America güldü. "Sadece sifonu çektim Travis, sakin ol."

"Ha. İyi misin Güvercin?"

"Harikayım. Çık dışarı." Kapı yeniden kapanınca içimi çektim. "Kapılarda kilit olmasını istesem çok mu ileri gitmiş olurum?" America yanıt vermedi.

"Mare?"

"Siz ikinizin anlaşamaması çok yazık oldu. Dünyada senden başka bir kızın onu..." İçini çekti. "Neyse, boş ver. Artık bir önemi kalmadı."

Suyu kapayıp bir havluya sarındım. "Sen de onun kadar kötüsün. Bu bir hastalık. Burada herkes deli. Güya ona kızgın olacaktın... hatırladın mı?"

"Biliyorum," deyip başıyla onayladı.

Yeni saç kurutma makinemi çalıştırıp Parker'la buluşmama hazırlanma sürecine başladım. Saçımı perma yapıp tırnaklarımı ve dudaklarımı koyu kırmızıya boyadım. İlk buluşma için biraz fazlaydı. Aynada kendime bakıp dudak büktüm. Etkilemeye çalıştığım Parker değildi. Görünen o ki Travis beni oyun oynamakla suçladığında alınacak bir durumda değildim.

Son bir kez aynada kendime baktığımda suçluluktan kıvranacak gibi oldum. Travis bütün gücüyle çabalıyordu ve ben de inatçı bir velet gibi davranıyordum. Salona gittiğimde Travis gülümsedi, hiç de beklediğim tepki değildi.

"Sen... güzel olmuşsun."

"Teşekkür ederim," dedim, sesinde kızgınlık ya da kıskançlık olmaması beni sarsmıştı.

Shepley ıslık çaldı. "İyi seçim Abby. Erkekler kırmızıyı beğenirler."

America "Ve buklelerin de şahane olmuş," diye ekledi.

Kapı çaldı ve America gülümseyip abartılı bir heyecanla el salladı. "İyi eğlenceler!"

Kapıyı açtım. Parker'ın elinde küçük bir buket vardı, kusursuz bir takım giyip kravat takmıştı. Gözlerini hızla elbisemden ayakkabılarıma, oradan da yukarıya kaydırdı.

Derinden etkilenmiş bir şekilde, "Bugüne kadar gördüğüm en güzel şey sensin," dedi.

America'ya el sallamak için arkama döndüm, o kadar kocaman gülümsüyordu ki her dişini görebiliyordum. Shepley'nin yüzünde gururlu bir baba ifadesi vardı ve Travis gözlerini televizyondan ayırmıyordu.

Parker elini uzatıp beni pırıltılı Porsche'una götürdü. İçeri girdiğimizde rahatlayıp bir oh çekti.

"Ne oldu?" diye sordum.

"İtiraf etmem lazım, Travis Maddox'un âşık olduğu kadını... kendi dairesinden almak konusunda biraz gergindim. Bugün kaç kişinin beni deli olmakla suçladığını bilemezsin."

"Travis bana âşık değil. Bazen yanımda olmaya bile tahammül edemiyor."

"O zaman bir aşk-nefret ilişkiniz mi var? Çünkü biraderlerime bu gece seninle çıktığı söylediğimde hepsi aynı şeyi söylediler. Son zamanlarda çok tutarsız davranıyor, normalde olduğundan da fazla. Dolayısıyla hepsi de aynı kanıdalar."

"Yanılıyorlar," diye ısrar ettim.

Parker dünyadan haberim yokmuş gibi başını salladı. Elini elime koydu. "Hadi yola çıkalım. Bir masa ayırttım."

"Nerede?"

"Biasetti's'de. Şansımı deneyeyim dedim. Umarım İtalyan mutfağını seviyorsundur."

Bir kaşımı kaldırdım. "Nasıl bu kadar az zaman kala rezervasyon yaptırabildin? Orası her zaman tıka basa doludur."

"Eee... orası bizim restoranımız. Yani yarısı bizim."

"İtalyan yemeklerini severim."

Parker restorana tam olarak hız sınırında gitti, düzgün bir şekilde sinyal verip her sarı ışıkta uygun bir hızda yavaşladı. Konuşurken gözlerini neredeyse hiç yoldan ayırmıyordu. Restorana geldiğimizde kıkırdadım.

"Ne var?" diye sordu.

"Sadece çok... çok dikkatli bir sürücüsün. Bu iyi bir şey."

"Travis'in motosikletinde olmaktan farklı mı?" gülümsedi.

Gülmeliydim, ama aradaki fark iyi bir şeymiş gibi gelmedi. "Bu akşam Travis'ten konuşmayalım. Tamam mı?"

"Nasıl istersen," deyip, kapımı açmak için dışarı çıktı.

Körfeze bakan büyük bir pencerenin yanındaki bir masaya oturtulduk. Elbise giymiş olmama karşın restorandaki diğer kadınlara kıyasla fakir gözüküyordum. Her yerlerinden elmaslar sarkıyordu ve kokteyl elbiseleri giymişlerdi. Daha önce hiç bu kadar klas bir yerde yemek yememiştim.

Siparişlerimizi verdik. Parker menüsünü kapatıp garsona gülümsedi. "Bir de bir şişe Allegrini Amarone alalım lütfen."

Garson "Tabii efendim," deyip menülerimizi aldı.

Masanın üstünden eğilip, "Burası inanılmaz," diye fısıldadım.

Yeşil gözlerinde yumuşak bir ifade belirdi. "Teşekkür ederim, babama böyle söylediğini ileteceğim."

Bir kadın masamıza yaklaştı. Sarı saçlarını sıkı bir Fransız topuzu yapmıştı ve gri bir tutam perçemlerinin mükemmel dalgalarını bölüyordu. Boynundaki ya da kulaklarında ileri geri sallanan mücevherlere bakmamayı deneim ama dikkat çekmek üzere tasarlanmışlardı. Kısık mavi gözleri beni hedef aldı.

Hızla dönüp Parker'a baktı. "Arkadaşın kim Parker?"

"Anne, Abby Abernathy, Abby, annem, Vivienne Hayes."

Parker'ın annesi uzattığım elimi sıkıp bıraktı. Daha önce çok yaptığı belli olan bir şekilde yüzünün sert hatlarını ilgisinin çekildiğini belli edecek şekilde değiştirdi ve Parker'a baktı. "Abernathy?"

Yutkundum. İsmimi tanımış olmasından endişe ediyordum.

Parker'ın yüzünde bir sabırsızlık ifadesi belirdi. "Anne, Abby Wichita'dan geldi. Onun ailesini tanımazsın. Eastern'da okuyor."

"Öyle mi?" Vivienne yeniden beni süzdü. "Parker seneye Harvard'a gidiyor."

"Bana söyledi. Bunun harika olduğunu düşünüyorum. Çok gurur duyuyor olmalısınız."

Gözlerinin etrafındaki gerilim az da olsa yumuşadı ve ağzının kenarları kendini beğenmiş bir gülümsemeyle yukarı doğru çevrildi. "Öyleyiz, teşekkürler."

Sözlerinin bu kadar kibarca olup da hakaret dolu olabilmesine hayran kalmıştım. Bir günde geliştirdiği bir yetenekmiş gibi durmuyordu. Bayan Hayes başka insanlara üstünlüğünü göstererek yıllarını geçirmiş olmalıydı.

"Seni görmek güzeldi anne, iyi geceler." Parker'ın yanağını öptü, başparmağıyla ruj lekesini sildi ve masasına döndü. "Özür dilerim, burada olacağını bilmiyordum."

"Sorun yok. Çok ... hoş duruyor."

Parker güldü. "Bir piranaya göre evet, öyle." Kıkırdamamı bastırdım ve Parker özür dilermiş gibi gülümsedi. "Sana ısınacaktır. Sadece biraz zaman alıyor."

"Umarım sen Harvard'a gitmeden önce ısınmış olur."

Yemekler, Eastern, kalkülüs ve hatta Çember hakkında

durmaksızın konuştuk. Parker cazibeli ve eğlenceliydi ve hep doğru şeyler söyledi. Parker'a selam vermek için çeşitli insanlar masaya geldiler ve Parker her seferinde gururlu bir gülümsemeyle beni masaya gelenlerle tanıştırdı. Restoranda bir ünlü muamelesi görüyordu ve kalktığımızda mekândaki herkesin değer biçen bakışlarını üstümde hissettim.

"Şimdi ne yapıyoruz?" diye sordum.

"Ne yazık ki pazartesi sabahı ilk iş Karşılaştırmalı Omurgalı Anatomisi'nden sınavım var. Epey çalışmam lazım," deyip elimi tuttu.

Çok hayal kırıklığına uğramış gibi gözükmemeye gayret ederek "Geçmiş olsun," dedim.

Beni eve geri götürdü ve elimden tutarak merdivenlerden çıkardı.

"Teşekkür ederim Parker." Pişmiş kelle gibi sırıttığımın farkındaydım. "Muhteşem zaman geçirdim."

"İkinci defa çıkmayı istemek için çok mu erken?"

"Hiç de değil," dedim, sevinçten adeta parlıyordum.

"Seni yarın ararım, olur mu?"

"Harika."

Ve sonra ne yapacağımızı bilemediğimiz sessizlik anı geldi. Buluşmaların nefret ettiğim kısmı. Öpmek ya da öpmemek, bu sorudan nefret ederdim.

Beni öpüp öpmeyeceğini merak etme şansım olmadan önce yüzümü ellerine alıp kendine çekti ve dudaklarına dudaklarıma bastırdı. Dudakları yumuşak ve sıcak ve harikaydılar. Geri çekilip ardından beni bir kez daha öptü.

"Yarın konuşuruz Abs."

Elimi sallayıp merdivenlerden inip arabasına gitmesini izledim. "Güle güle."

Bir kez daha kapı kolunu çevirdiğimde kapı içeri çekildi

ve ben de öne doğru düştüm. Travis beni yakalayınca dengemi buldum.

Kapıyı ardımdan kapayıp, "Şunu yapmayı keser misin?" dedim.

"*Abs* mi? Nesin sen, kondisyon aleti mi?" dedi aşağılayarak.

Aynı aşağılayıcı sesle "Güvercin ne peki?" dedim. "Kalbimlara sıçan can sıkıcı bir kuştan başka?"

Savunmaya geçip "Güvercin senin hoşuna gidiyor," dedi. "O bir kumru, çekici bir kız, pokerde kazanan bir el, istediğini seç. Sen benim Güvercinimsin."

Topuklularımı çıkartırken kolunu tuttum, sonra da odasına yürüdüm. Pijamalarımı giyerken ona kızgın kalmak için elimden geleni yaptım.

Travis yatağa oturup kollarını kavuşturdu. "İyi vakit geçirdin mi?"

"Evet," dedim ve iç geçirdim, "muhteşem zaman geçirdim. Mükemmel zaman geçirdim. O..." Onu tanımlamak için yeterli bir sözük bulamadım, dolayısıyla başımı sallamakla yetindim.

"Seni öptü mü?"

Dudaklarımı bastırdım ve başımı salladım. "Gerçekten de yumuşak dudakları var."

Travis irkildi. "Dudaklarının nasıl olduğunu duymak istemiyorum."

"İnan bana önemli bir şey. İlk öpücüklerde hep endişeli olurum ama bu seferki o kadar kötü değildi."

"Öpüşmek seni endişelendiriyor mu?" dedi gülerek, söylediklerimi komik bulmuştu.

"Sadece ilk öpücükler. Onlardan nefret ediyorum."

"Eğer Parker Hayes'i öpmek zorunda olsaydım ben de nefret ederdim."

Altıncı Bölüm

Dönüm Noktası

Pazartesi akşamki buluşmamız her beklentimi karşıladı. Çin yemeği yerken Parker'ın çubuk kullanmadaki hünerlerine kakırdadım. Beni eve getirdiğinde Travis, Parker beni öpme fırsatı bulamadan kapıyı açtı. Bir sonraki çarşamba dışarı çıktığımızda Parker beni arabada öptü.

Perşembe günü öğle yemeğinde Parker kafeteryada yanıma gelip Travis'in yerine otururak herkesi şaşırttı. Travis sigarasını bitirip içeri geldiğinde umursamaz bir tavrla Parker'ın yanından geçip masanın sonunda oturdu. Megan yanına geldi ama Travis bir el işaretiyle gitmesini söyleyince hayal kırıklığına uğradı. Bundan sonra masaya bir sessizlik çöktü ve Parker'ın söylediği herhangi bir şeye odaklanmakta zorlandım.

Parker dikkatimi çekip "Davet edilmediğimi var sayıyorum," dedi.

"Ne?"

"Doğum günü partinin pazar günü olduğunu duydum. Davet edilmedim mi?"

America Travis'e baktı, Travis de Parker'a kafasını kopartacakmış gibi bakıyordu.

America alçak bir sesle, "Sürpriz partiydi Parker," dedi.

Parker büzülüp, "Ah be," dedi.

America'ya "Benim için sürpriz bir parti mi düzenlemiştin?" dedim.

Omzunu silkti. "Trav'in fikriydi. Pazar günü saat altıda Brazil'in evinde."

Parker'ın yanakları uçuk pembe bir renge büründü. "Artık kesinlikle davetli değilimdir herhalde."

"Hayır, tabii ki de davetlisin!" dedim, masanın üstündeki elini tutarak. On iki çift göz ellerimize odaklandı. Parker'ın çektiğimiz dikkatten en az benim kadar rahatsız olduğunu görebiliyordum, dolayısıyla elini bırakıp ellerimi kucağıma koydum.

Parker ayağa kalktı. "Dersten önce halletmem gereken birkaç işim var. Daha sonra seni ararım."

"Tamam," deyip özür diler bir şekilde gülümsedim.

Parker masanın üstünden uzanıp dudaklarımı öptü. Sessizlik bütün kafeteryayı kaplamıştı ve America Parker çıktıktan sonra dirseğiyle beni dürttü.

"Herkesin seni izliyor olması tüyler ürpertici değil mi?" diye fısıldadı. Kaşlarını çatıp odanın etrafına bakındı. "Ne var?" diye bağırdı America. "Kendi işinize baksanıza pis röntgenciler!" İnsanlar teker teker başlarını çevirdiler ve kafeteryanın her zamanki uğultusu yavaşça geri döndü.

Ellerimle gözlerimi kapadım. "Ne var biliyor musun? Önceden Travis'in ne olup bittiğinden habersiz, saf zavallı kız arkadaşıydım. Şimdi de kötü kadın oldum çünkü herkes Travis'le Parker arasında pin pon topu gibi gidip geldiğimi düşünüyor." America bir şey söylemeyince başımı kaldırıp ona baktım. "Nasıl yani? Bana senin de bu zırvalığa inandığını söyleme sakın!"

"Bir şey demedim!" dedi.

İnanmayan gözlerle ona baktım. "Ama böyle düşünüyorsun, değil mi?"

America başını salladı ama konuşmadı. Bir anda diğer öğrencilerin bana buz gibi bakışlarla baktıklarını fark etmeye başlamıştım ve ayağa kalkıp masanın diğer ucuna yürüdüm.

Travis'in omzunu dürtükleyip "Konuşmamız lazım," dedim. Kibar konuşmaya çalışmıştım ama içimden yükselen öfke sözlerimi keskinleştirmişti. En iyi arkadaşım dahil olmak üzere bütün öğrenciler iki erkeği idare ettiğimi düşünüyordu. Bu durum için tek bir çözüm vardı.

Travis, "Konuş bakalım," deyip kızarmış unla kaplı bir şeyi ağzına tıktı.

Bizi duyabilecek mesafedeki herkesin meraklı bakışlarını hissedince elim ayağıma dolandı. Travis yerinden kımıldamayınca kolunu tutup iyi bir çektim. Ayağa kalkıp yüzünde bir sırıtma ile peşimden geldi.

"Ne var Güvercin?" dedi, önce kolunu kavradığım elime, sonra da bana baktı.

"İddiamızdan kalan borcumu silmelisin," diye yalvardım.

Yüzü düştü. "Gitmek mi istiyorsun? Neden? Ne yaptım ki?"

"Sen bir şey yapmadın Trav. Herkesin gözünü dikip baktığını fark etmedin mi? Hızla üniversitenin paryasına dönüşüyorum."

Travis başını sallayıp bir sigara yaktı. "Benim sorunum değil."

"Evet öyle. Parker herkesin ona benimle çıkarak kendini öldürmeye çalıştığını, çünkü senin bana âşık olduğu söylediklerini anlattı."

Travis'in kaşları şaşkınlıkla yukarı fırladı ve sigarasının dumanını yutup öksürdü. "İnsanlar öyle mi diyorlar?" dedi öksürüklerinin arasında.

Başımla onayladım. Kocaman açılmış gözlerini başka bir yere çevirip sigarasından bir nefes daha aldı.

"Travis? Borcumu silmelisin. Aynı anda hem Parker'la çıkıp hem de seninle yaşayamam. İnsanlarda çok korkunç bir izlenim bırakıyor!"

"O zaman Parker'la çıkmayı bırak."

Ona öfkeyle baktım. "Sorun bu değil ve sen de bunu biliyorsun."

"Ayrılmak istemenin tek nedeni bu mu? İnsanların hakkında ne söyledikleri mi?"

"En azından eskiden ben saftım sen de kötü adamdın," diye homurdandım.

"Soruma yanıt ver Güvercin."

"Evet!"

Travis benim öteme, kafeteryaya girip çıkan öğrencilere baktı. Düşünüyordu ve karar vermesini beklerken sabırsızlandım.

Nihayet dikleşti, kararını vermişti. "Hayır."

Başımı salladım. Yanlış anladığımdan emindim. "Affedersin, anlayamadım."

"Hayır. Sen kendin söyledin: İddia iddiadır. Bir ay bitince Parker'la yoluna devam edeceksin, o bir doktor olacak, evlenecek ve 2,5 çocuğunuzu yapacaksınız ve ben de seni bir daha asla görmeyeceğim." Söylediklerini duyunca yüzünü buruşturdu. "Daha üç haftam var. Millet kafeteryada dedikodu yapıyor diye bundan vazgeçecek değilim."

Pencereden içeriye baktığımda kafeteryadaki herkesin bizi izlediğini gördüm. İstemeden üzerime çektiğim dikkat yüzünden gözlerim yanmaya başlamıştı. Travis'i omzumla itip bir sonraki derse gitmek üzere yola düştüm.

Travis arkamdan "Güvercin," diye seslendi.

Dönüp bakmadım.

O gece America banyonun karo zeminine oturmuş erkekler hakkında gevezelik ederken aynanın önünde durmuş saçımı atkuyruğu yapmaya uğraşıyordum. America'nın söylediklerini yarım yamalak dinliyordum, çünkü Travis'in ne kadar sabırlı davrandığını düşünüyordum –normal hayline göre– Parker'ın beni iki gecede bir kendi dairesinden almasından hiç hazzetmediğini düşünecek olursak.

Borcumu silmesini istediğimde ve insanların, bana âşık olduğunu söylediklerini ona anlattığımda yüzünde oluşan ifade bir anda aklıma geldi. Niye bunu inkâr etmediğini merak ediyordum.

"Evet, Shep ona çok sert davrandığını düşünüyor. Daha önce hiç kimseyi şey yapacak kadar umursamamıştı—"

Travis başını banyo kapısından içeri uzatıp saçımla uğraşmamı izleyip gülümsedi. "Akşam yemeğine gitmek istermisin?"

America ayağa kalkıp aynada kendine baktı ve parmaklarıyla altın rengi saçlarını taradı. "Eğer siz de gelmek isterseniz Shep şehir merkezindeki yeni Meksika lokantasına bir uğramak istiyor."

Travis banı salladı, "Bu gece Güvercin ile baş başa gideriz diye düşünmüştüm."

"Ben Parker'la buluşacağım."

"Yine mi?" dedi, sıkkın bir sesle.

"Yine," dedim, neşeli bir sesle.

Zil çaldı, aceleyle Travis'in yanından geçip kapıyı açmaya gittim. Parker önümde duruyordu, doğuştan dalgalı, sarı saçları, tıraşlı, temiz yüzünü çerçeveliyordu.

Parker, "Hiç muhteşem gözükmediğin oluyor mu?" diye sordu.

Travis arkamdan "Buraya ilk geldiğindeki haline dayanarak evet diyeceğim," dedi.

Gözlerimi devirip gülümseyerek bir parmağımı kaldırıp Parker'a beklemesini işaret ettim. Dönüp kollarımı Travis'in çevresine sardım. Önce şaşkınlıkla kasıldı ama ardından rahatlayıp beni sımsıkı kendisine bastırdı.

Gözlerine bakıp gülümsedim. "Doğum günü partimi organize ettiğin için teşekkür ederim. Senden başka bir akşam için yemek sözü alabilir miyim?"

Travis'in yüzünden bir düzine duygu geçti ve sonra ağzının kenarları yukarıya kıvrıldı. "Yarın olur mu?"

Onu sıkıp sırıttım. "Tabii ki de." Parker elimi tutarken Travis'e el salladım.

Parker "Bu da neydi?" diye sordu.

"Son zamanlarda aramız bozuktu. Bu benim zeytin dalı uzatma denemem."

Parker benim için abranın kapısını açarken "Endişelenmeli miyim?" diye sordu.

"Hayır." Yanağını öptüm.

Yemekte Parker Harvard'dan, Cemiyet Evi'nden ve kiralık bir daire arama planlarından bahsetti. Kaşları çatıldı. "Doğum günü partisine Travis ile mi geleceksin?"

"Emin değilim. O konuda bir şey söylemedi."

"Eğer onun için sorun olmazsa seni ben götürmek istiyorum." Elimi tutup parmaklarımı öptü.

"Ona sorarım. Parti onun fikriydi, dolayısıyla..."

"Anlıyorum. Eğer olmazsa seninle orada görüşürüz," deyip gülümsedi.

Parker beni eve götürüp arabayı apartmanın önüne park etti. Bana veda öpücüğü verirken dudaklarını benden ayırmakta tereddüt etti. Dudakları çenemi takip edip kulağıma ve oradan da boynumun ortasına gezinirken sertçe el frenini çekti. Beni hazırlıksız yakalamıştı ve ben de yaptıkları karşısında sessizce içimi çektim.

"O kadar güzelsin ki," diye fısıldadı. "Saçlarını geriye atmış, boynunu açığa çıkarmıştın, bütün gece gözlerini senden alamadım. Boynunu öpücüklere boyunca soluksuz kaldım, soluklarım inlemeye dönüşmeye başlamıştı.

"Ne diye bu kadar bekledin?" Gülümsedim, daha rahat erişebilmesi için çenemi kaldırdım.

Parker dudaklarıma odaklandı. Yüzümü ellerine alıp beni her zamankinden daha sıkı bir şekilde öptü. Arabada hareket etmek için fazla yerimiz yoktu ama olan mekânı elimizden geldiğince iyi kullandık. Parker bana doğru eğildi ve ben de pencereye doğru düşerken bacağımı kaldırıp dizimi kırdım. Dili ağzımın içine girdi ve ayak bileğimi kavrayıp sonra da elini bacağımın üstünden baldırıma kaydırdı. Birkaç dakika içinde soluklarımızla arabanın camları buğulanmıştı. Dudakları köprücük kemiğime dokunduğu sırada cama vurulan yumrukların sesiyle irkilip başını yukarı kaldırdı.

Parker doğrulup oturdu ve ben de oturup elbisemi düzelttim. Kapı çekilip açıldığında yerimde zıpladım. Travis'le America arabanın yanında duruyorlardı, America'nın suratı asılmış bana anlayışla bakıyordu, Travis ise her an öfkeden gözleri kararıp saldırıya geçecekmiş gibiydi.

Parker "Ne halt ettiğini sanıyorsun Travis?" diye bağırdı.

Durum bir anda son derece tehlikeli hale gelmişti. Daha önce Parker'ın sesini yükselttiğini duymamıştım, Travis'in yumruk yaptığı ellerinin eklem yerleri bembeyaz kesilmişti – ve ben de ikisinin arasındaydım. America'nın Travis'in cüsseli koluna yerleştirdiği eli küçücük duruyor, başını onu sessizce uyarmak için Parker'a sallıyordu.

America, "Abby gelsene, seninle konuşmamız lazım," dedi.

"Ne hakkında?"

"Sadece gel işte!" diye patladı.

Parker'a baktığımda gözlerinde kızgınlık vardı. "Özür dilerim, gitmeliyim."

"Tamam, sorun yok. Sen git."

Travis Porsche'tan inmeme yardımcı olup bir tekmeyle kapıyı kapattı. Dönüp onunla araba arasında durdum ve omuzunu ittim. "Senin derdin ne? Kes artık!"

America endişeli görünüyordu. Neden olduğunu anlamam uzun sürmedi. Travis leş gibi viski kokuyordu; ya Travis'e eşlik etmekte ısrar etmişti ya da Travis ondan gelmesini istemişti. Her durumda America, şiddeti engellemek için oradaydı.

Parker'ın parıltılı Porsche'unun lastikleri civaklayarak otoparkı terk ederken Travis bir sigara yaktı. "Şimdi içeri girebilirsin Mare."

America eteğimi çekiştirdi "Hadi gel Abby."

Travis, "Abby, seni kalsana iki dakika," dedi kızgınlıkla.

Başımla America'ya gitmesini işaret ettim ve tereddüt etse de gitti. Kollarımı kavuşturup tartışmaya hazırlanmış, çekeceği söylevin ardından patlamaya hazırlanıyordum. Travis sigarasından birkaç nefes aldı ve bir açıklama yapmayacağı belli olunca sabrım taştı.

"Bunu neden yaptın?" diye sordum.

"Neden mi? Çünkü seni benim apartmanımın önünde yiyip bitiriyordu da ondan!" diye bağırdı. Gözleri odaklanmamıştı ve aklı başında bir konuşma yapacak halde olmadığını fark ettim.

Sakin bir sesle konuşmaya devam ettim. "Senin yanında yapıyor olabilirim ama bu gelip de benim işime burnunu sokabileceğin anlamına gelmez."

Sigarasını yere attı. "Bundan çok daha iyisini hak ediyor-

sun Güvercin. Seni ucuz bir liseli kaltak gibi arabanın arka koltuğunda becermesine izin vermemelisin."

"Onunla seks yapmayacaktım!"

Az önce Parker'ın arabasının durduğu boş alanı işaret etti. "Ne yapıyordunuz peki?"

"Hiç daha önce birisiyle oynaşmadın mı Travis? O kadar ileriye gitmeden bir şeyler yaptığın olmadı mı?"

Sanki anlamsız sesler çıkarıyormuşum gibi bakıp surat-nı astı ve başını salladı. "İnsan niye böyle bir şey yapar ki?"

"Böyle yapan çok kişi var... Özellikle de birileriyle çıkan insanlar."

"Camların hepsi buğulanmıştı, araba sallanıyordu... başka ne düşünecektim ki?" deyip kollarını boş otoparka doğru salladı.

"Belki de beni gizlice gözetlemeyi bırakmalısın!"

Yüzünü ovuşturup başını saldı. "Buna dayanamıyorum Güvercin. Delirecekmiş gibi hissediyorum."

Kollarımı havaya kaldırıp bırakarak ellerimle bacaklarıma vurdum. "Neye dayanamıyorsun?"

"Onunla yatarsan duymak istemiyorum. Uzun süreliğine hapse girmemem için öğrenmemem lazım, onun... bana söylemesen yeter."

"Travis," dedim kızarak. "Bunu söylediğine inanamıyorum! Bu benim için büyük bir adım."

"Bütün kızlar öyle derler!"

"Senin orospularından bahsetmiyoruz burada! Benden bahsediyoruz!" deyip ellerimi göğsüme yapıştırdım. "Ben daha hiç... aaah! Neyse boşver." Ondan uzağa yürümeye başladım ama beni kolumdan tutup kendisine döndürdü.

"Sen daha hiç ne yapmadın?" diye sordu, biraz ağzı dolanıyordu. Yanıt vermedim, yanıt vermeme gerek yoktu. Gözlerinden neden bahsettiğimi anladığını okuyabiliyor-

dum, bir kahkaha attı. "Sen bakire misin?"

"Ne olmuş?" dedim, yanaklarım alev almışlardı sanki.

Uzaklara daldı, viskinin etkisi altında düşünmeye çalışırken gözlerini odaklamaya çalışıyordu. "Demek America bu yüzden fazla ileriye gitmeyeceğinden o kadar emindi."

"Lisede dört yıl boyunca aynı çocukla çıktım. Baptistti, gençlere vaaz veren bir rahip olmak istiyordu! Lafını bile etmedik!"

Travis'in öfkesi uçup gitti ve rahatladığı gözlerinden belli oluyordu. "Rahip ha? O kadar çabalayıp bekâretinizi koruduktan sonra ne oldu peki?"

"Evlenip Kansas'ta kalmak istiyordu. Ben istemiyordum."

Çaresizce konuyu değiştirmeye çalışıyordum. Travis'in sesindeki eğlenen ton beklediğimden daha az aşağılayıcıydı. Onun geçmişimi daha fazla kurcalamasını istemiyordum.

Bana doğru bir adım atıp yüzümü ellerine aldı. "Bir bakire," dedi, başını sallayarak. "Red'de nasıl dans ettiğini gördükten sonra hiç tahmin etmezdim."

"Aman ne komik," dedim ayaklarımı vura vura merdivenleri çıkarken.

Travis beni takip etmeye yeltendi ama ayağı takılıp sırtının üstüne düştü ve histerik kahkahalar atmaya başladı.

"Ne yapıyorsun? Ayağa kalk!" dedim kalkmasına yardım ederken.

Kolunu boynuma doladı ve merdivenlerden çıkmasına yardım ettim. Shepley'le America çoktan yatağa girmişlerdi dolayısıyla onlardan yardım gelmesi zordu, ben de ayak bileklerimi kırmamak için topuklularımı fırlatarak çıkartıp Travis'i yatak odasına götürdüm. Sırt üstü yatağa düşerken beni de yanında çekti.

Yatağa düştüğümüzde yüzüm onunkinin sadece birkaç santim uzağındaydı. İfadesi bir anda ciddileşti. Kendini doğrultturken beni neredeyse öpüyordu ama onu itin. Travis'in kaşları çatıldı.

"Kes şunu Trav," dedim.

Çabalamayı bırakana dek beni kendisine bastırdı, bir eliyle koççasını açınca elbisem omzumdan sarkmaya başladı. "O güzel dudaklarınla bakire dediğinden beri... sana şu elbiseden çıkmanda yardım etmek için yoğun bir istek içindeyim."

"Şansına küs. Yirmi dakika önce Parker'ı aynı şeyi istediği için öldürmek üzereydin, dolayısıyla ikiyüzlülük yapmayı bırak."

"Parker'a başlatma... Seni benim tanıdığım gibi tanımıyor o."

"Trav, hadi ama. Kıyafetini çıkaralım da yat artık."

"Ben de bundan bahsediyorum," dedi gülerek.

Nihayet bacaklarının arasında dengemi bulmayı başarıp "Ne kadar içtin sen?" diye sordum.

"Yettiği kadar," deyip gülümsedi, elbisemin eteğini çekiştirmeye başlamuştı.

"Büyük ihtimalle bir damacanayı dolduracak kadar içmişsin," deyip eline vurdum. Dizimi onun yanında yatağa dayayıp tişörtünü çekip çıkardım. Yeniden bana uzanınca bileğini tutup havadaki kötü kokuyu kokladım. "Tanrım Trav, Jack Daniel's fıçısının içine düşmüş gibi kokuyorsun."

Başını sarhoş sarhoş sallayıp "Jim Beam," diye düzeltti.

"Yanmış odun ve kimyasal atık gibi kokuyor."

"Tadı da aynen öyle," deyip güldü. Kemerini açıp pantolonundan çıkardım. Kendisini sarsmam onu güldürdü ve başını kaldırıp bana baktı. "Sen en iyisi bekâretini koruma ya bak Güvercin. Sert oynamaktan hoşlandığımı bilirsin."

"Kapa çeneni," deyip pantolonunun düğmelerini çözdüm ve önce kalçasının aşağısına indirip ardından da bacaklarından sıyırıp çıkardım. Denim pantolonu yere atıp ellerim belimde soluk soluğa durdum. Bacakları yatağın kenarından sallanıyordu, gözleri kapalıydı ve derin, düzenli nefeslerle soluyordu. Suzmuştu.

Dolabın yanına gidip kıyafetlerimizi karıştırırken başımı salladım. Elbisemin fermuarını açıp kalçalarımın üstüne inene dek itip ayak bileklerimin etrafına düşmeye bıraktım. Elbisemi ayağımla köşeye fırlattıktan sonra tokamı çıkartıp saçlarımı sallayarak açtım.

Dolap kıyafetlerimizle dolup taşıyordu ve o karmakarışık yığının içerisinden bir tişört bulmaya çalışırken yüzüme düşen saçları üfleyerek uzaklaştırmaya çalıştım. Bir tişörtü askısından almaya çalışırken Travis arkadan gelip bana çarptı ve kollarını belime doladı.

"Ödümü patlattın!" diye şikayet ettim.

Elini tenimin üstünde gezdirdi. Öncekinden farklıydı, yavaş ve amaçlı. Beni kendine çekip yüzünü saçlarıma gömerek dudaklarını ensemde gezdirdiğinde gözlerimi kapadım. Çıplak teninin kendi tenimde hissedince yaptıklarına itiraz edebilmem için bir an geçmesi gerekti.

"Travis..."

Saçımı yana çekip dudaklarını bir omzumdan öbürüne gezdirirken sütyenimin kopçasını açtı. Ensemin kökünü öptüğünde gözlerimi kapadım; ağzının sıcak yumuşaklığının verdiği his dur demek için fazla güzeldi. Belini belime bastırdığında genzimden gelen bir inlemeye hakim olmadım, beni ne kadar istediğini boxer'ının altından hissedebiliyordum. Nefesimi tuttum, daha az önce o kadar karşı olduğum o büyük adımla aramızdaki tek şeyin iki incecik kumaş parçası olduğunun farkındaydım.

Travis beni çevirip yüzüme baktı, sonra da bana yaslanıp sırtımı duvara dayadı. Gözlerimiz birbirine kenetlendi ve çıplak tenime bakarken gözlerindeki çaresiz özlemi görebiliyordum. Daha önce de kadınlara baktığını görmüştüm ama bu farklıydı. Beni fethetmek istemiyordu; benim evet demememi istiyordu.

Beni öpmek için eğilip sadece iki santim kala durdu. Dudaklarımda teninden gelen sıcaklığı hissedebiliyordum ve onu çekip hedefine ulaşmasını sağlamamak için kendimi tutmam gerekti. O düşündüğü sırada parmakları çıplak tenime adeta saplanmışlardı ve sonra elleri sırtımdan külotumun kenarına kayıverdi. Başparmakları dantelli kumaş ile kalçamın arasına kaydı ve tam o narin kumaş parçasını bacaklarımın aşağısına sıyırmak üzereyken tereddüt etti. Tam ağzımı açıp evet diyecekken gözlerini sımsıkı kapattı.

"Böyle olmaz," diye fısıldadı, konuşurken dudakları dudaklarıma teğet geçiyordu. "Seni istiyorum ama böyle olmamalı."

Tökezledi, gerisin geri yatağa düştü ve bir an kollarını karnımın üstünde kavuşturmuş halde öylece durdum. Solukları düzenli hale gelince kollarımı hâlâ elimde tuttuğum tişörte geçirip tişörtü başımdan aşağıya çektim. Travis kımıldamadı ve ben de uzun, yavaş bir of çektim, eğer yatağa girersem, Travis daha az namuslu bir bakış açısıyla uyanacak olursa ikimizi de durduramayacağımı çok iyi biliyordum.

Aceleyle salona gidip kendimi yatarkoltuğa attım ve ellerimle yüzümü kapadım. İçimde hayal kırıklığının katman katman biriktiğini hissedebiliyordum. Parker hakarete uğradığını hissedip gitmişti, Travis bana ilgi göstermek için başka biriyle, gerçekten hoşlandığım biriyle görüşmeye başlamamı beklemişti ve sarhoşken bile yatmaktan çekindiği tek kız benmişim gibi duruyordu.

Ertesi sabah büyük bir bardağa portakal suyu koyup iPod'umdan gelen müziğe başımı sallayarak eşlik ediyordum. Güneş doğmadan önce uyanıp saat sekize kadar yatarkoltukta kıvranmıştım. Kalkınca da benim kadar tez canlı olmayan ev arkadaşlarım uyanana dek mutfağı temizleyerek zaman geçirmeye karar vermiştim. Bulaşıkları makineye yerleştirip etrafı silip süpürdüm, sonra da tezgahı sildim. Mutfak pırıl pırıl olunca da temiz çamaşırlarla dolu sepeti alıp koltuğa oturdum ve çevremde bir düzineden fazla yığın oluncaya dek çamaşır katladım.

Shepley'nin odasından mırıltı sesleri geldi. America kıkırdadı ve birkaç dakika süren bir sessizliğin ardından salonda yalnız başına oturduğum için beni rahasız eden sesler geldi.

Katlanmış çamaşırları sepete yerleştirip Travis'in odasına taşıdım, dün gece düştüğü yerden milim kımıldamadığını görünce gülümsedim. Sepeti yere bıraktım ve yorganı üstüne örttüm, yattığı yerde ters dönünce de gülmemek için kendimi tuttum.

Travis "Manzara, Güvercin," deyip anlaşılmayan bir şeyler daha geveledikten sonra uyumaya devam etti.

Kendimi onu izlemekten alıkoyamadım; rüyasında beni gördüğünü bilmek açıklayamadığım bir şekilde beni son derece heyecanlandırmıştı. Travis yeniden derin bir uykuya dalacakmış gibi gözüküyordu, dolayısıyla bir duş almaya karar verdim, etrafta dolaşırken çıkardığım seslerden America ve Shepley'nin birilerinin uyanık olduğunu anlamalarını sağlayıp inlemelerini ve yatağın duvara çarparken çıkardığı sesleri keseceğini umuyordum. Suyu kapattığımda çıkardıkları seslerin duyulmasından hiç de rahatsız olmadıklarını anladım.

Saçımı tararken America'nın tiz çığlıkları karşısında

gözlerimi devirdim, bir porno yıldızından çok bir kanişten geliyormuş gibiydiler. Kapı çalınca mavi bornozumu giyip kemerini bağladım ve koşarak salonu geçtim. Shepley'nin yatak odasından gelen sesler anında kesildiler ve kapıyı açtığımda Parker'ın gülümseyen yüzüyle karşılaştım.

"Günaydın," dedi.

Islak saçımı elimle arkaya attım. "Burada ne arıyorsun?"

"Dün akşamki vedalaşma biçimimiz hoşuma gitmedi. Bu sabah doğum günü hediyeni almak için çıktım ve vermek için bekleyemedim. Dolayısıyla," deyip ceketinin cebinden pırıltılı bir kutu çıkardı, "İyi ki doğdun, Abs."

Gümüş renkli paketi elime tutuşturdu ve ben de yanağını öpmek için eğildim. "Teşekkür ederim."

"Haydi, durma. Açtığında yüzündeki ifadeyi görmek istiyorum."

Kutunun alt tarafındaki teybin altına parmağımı sokup paket kâğıdını çıkardım ve Parker'a verdim. Kutuyu açınca beyaz altından bir bileziğe oturtulmuş ışıl ışıl elmaslardan oluşan bir ip gördüm.

"Parker," diye fısıldadım.

Parker sevinçten adeta parlıyordu. "Beğendin mi?"

"Beğendim," deyip bileziği huşu içinde kaldırıp gözlerimin önünde tuttum, "ama bu çok fazla. Bir yıldır çıkıyor olsak bile bunu kabul edemezdim, nerede kaldı bir hafta."

Parker yüzünü buruşturdu. "Böyle diyebileceğin aklıma gelmişti. Bütün sabah her yerde mükemmel doğum günü hediyesini aradım ve bunu gördüğüm anda sadece tek bir yere ait olabileceğini anladım," deyip bileziği elimden aldı ve bileğime geçirdi. "Ve haklıydım da. Sende muhteşem durdu."

Bileğimi kaldırıp başımı salladım, gün ışığında yansıyan renklerden hipnotize olmuş gibiydim. "Bugüne kadar gör-

düğüm en güzel şey. Daha önce hiç kimse bana böyle..." Aklıma *pahalı* sözcüğü geldi ama söylemek istemedim. "... İnce işlenmiş bir şey almamıştı. Ne diyeceğimi bilemiyorum."

Parker güldü ve ardından yanağımı öptü. "Yarın takacağını söyle."

Ağzım kulaklarıma vardı. Bileğime bakıp "Yarın takacağım," dedim.

"Beğenmene sevindim. Yüzündeki ifade yedi tane mağazayı gezmeme değdi."

İçimi çektim. "Yedi tane mağazaya mı gittin?" Başını sallayınca yüzünü ellerime aldım. "Teşekkür ederim, bu mükemmel," deyip onu çabucak öptüm.

Bana sımsıkı sarıldı. "Geri dönmem lazım. Annemlerle öğle yemeği yiyeceğim, seni sonra ararım olur mu?"

Merdivenlerden aşağı inmesini izlerken arkasından "Olur. Teşekkür ederim!" diye bağırdım.

Gözlerimi bileğimden alamadan içeriye koştum.

America elimi kapıp "Oha, Abby o ne!" diye bağırdı. "Bunu nereden buldun?"

"Parker getirdi. Doğum günü hediyem," dedim.

America önce bana ardından da bileziğe baktı. "Sana elmas bir tenis bileziği mi aldı? Hem de sadece bir haftadan sonra? Seni daha iyi tanımasaydım kasıkların büyülüymüş derdim!"

Bir kahkaha atmamla kıkırdamaya başladık ve salonun ortasında kontrolden çıkmış bir halde dakikalarca güldük.

Shepley odasından çıktı, yorgun ve tatmin olmuş gözüküyordu. "Siz iki manyak burada durmuş neye gülüyorsunuz böyle?"

America bileğimi kaldırdı. "Bak! Parker'ın aldığı doğum günü hediyesi!"

Shepley gözlerini kıstı, sonra bir anda kocaman açtı. "Oha."

"Evet, di mi?" dedi America başını sallayarak.

Travis sendeleyerek salona girdi, biraz dayak yemiş gibi duruyordu. Kotunun düğmelerini iliklerken "Deli gibi gürültücüsünüz," diye homurdandı.

"Affedersin," dedim, elimi America'nın elinden çektim. Neredeyse yaşadıklarımız aklıma geldi ve onunla göz göze gelemediğimi fark ettim.

Portakal suyundan kalanları içip elinin tersiyle ağzını sildi. "Dün akşam o kadar içmeme hangi hıyar izin verdi?"

America burnundan soludu, "Sen izin verdin. Abby Parker'la çıktıktan sonra çıkıp beşinci şişeni aldın ve geri dönmeden önce tamamını içtin."

"Ah be," dedi, başını sallayarak. Bana bakıp "Eğlendiniz mi?" diye sordu, bana bakarak.

"Sen ciddi misin?" diye sordum, düşünmeden öfkemi belli etmiştim.

"Ne var?"

America güldü. "Onu Parker'ın arabasından çekip çıkardın. Bizimkiler liseliler gibi oynaşırken sen başka bir şeyler döndüğünü sanıp kafayı yedin. Buharlanmış pencereleri falan görünce kırmızı görmüş boğaya döndün!"

Travis uzaklara daldı, dün akşamdan kalan anılarını tarıyordu. Kendimi sakinleştirmeye çalıştım. Eğer beni arabadan çektiğini hatırlamıyorsa bekâretimi kendisine gümüş bir tabakta sunmama ramak kaldığını da hatırlayamazdı.

Ürkek bir sesle "Ne kadar kızgınsın?" diye sordu.

"Epey kızgınım." Duygularımın Parker'la ilgisinin olmamasına daha da kızgındım. Bornozumun kuşağını sıkıp ayaklarımı vura vura yatak odasına yürüdüm. Travis'in ayak sesleri hemen arkamdaydı.

Suratına kapatmaya çalıştığım kapıyı yakalayıp "Güvercin," dedi. Kapıyı yavaş yavaş iterek açtı ve hiddetimin karşısında eziyet çekmek için karşımda durdu.

"Dün gece bana söylediğin herhangi bir şeyi hatırlıyor musun?" diye sordum.

"Hayır. Niye? Sana kötü mü davrandım?" Kanlı gözlerinin endişeyle dolu olması öfkemi artırmaktan başka bir işe yaramıyordu.

"Hayır, bana kötü davranmadın! Sen... ben..." Ellerimle gözlerimi kapadım ve sonra Travis'in elini bileğimde hissedince donup kaldım.

Dehşet içinde bileziğe bakıp "Bu nereden geldi?" diye sordu.

"O benim," dedim, ondan uzaklaşarak.

Gözlerini bileğimden ayırmadı. "Daha önce hiç görmedim. Yeni gibi duruyor."

"Yeni zaten."

"Nereden buldun?"

"On beş dakika önce Parker getirdi," dedim, yüz ifadesinin kafa karışıklığından öfkeye dönüşmesini izlerken.

"O ukala dümbeleği burada ne halt ediyordu? Geceyi burada mı geçirdi?" diye sordu. Sesi her soruyla biraz daha yükseliyordu.

Kollarımı kavuşturdum. "Bu sabah doğum günü hediyemi almak için alışveriş yapmaya gitmiş ve sonra da buraya getirmiş."

"Daha doğum günün değil." Öfkesini kontrol altına almaya çalışırken yüzü koyu kırmızı bir renk aldı.

"Bekleyememiş," dedim, çenemi inatçı bir gururla yukarı kaldırmıştım.

"Kıçını o arabadan çekip çıkarmama şaşmamak lazım, görünen o ki..." sesini kesip dudaklarını sımsıkı birbirine bastırdı.

Gözlerimi kıstım. "Ne ki? Görünen ne ki?"

Dişlerini sıkıp derin bir nefes alıp burnundan verdi. "Hiç. Sadece canım sıkkın ve aslında düşünmediğim bir şey söyleyecektim."

"Bu seni daha önce durdurmamıştı."

"Biliyorum. Üstünde çalışıyorum," deyip kapıya yürüdü. "Sen giyinmene bak."

Kapı koluna uzandığında duraklayıp kolunu ovuşturdu. Parmakları tenin moraran yerlerine eriştiğinde kolunu sıyırıp çürüğü fark etti. Bir an için koluna bakıp sonra da bana döndü.

"Dün gece merdivenlerden düştüm. Ve sonra sen yatağa gitmeme yardım ettin..." dedi, aklındaki bulanık imgelerin arasında dolaşırken.

Kalbim yerinden fırlayacak gibiydi ve anıların su yüzüne çıkmasını izlerken yutkundum. Gözlerini kıstı. "Biz," diye başladı, bana doğru bir adım attı, dolaba ve ardından da yatağa baktı.

"Hayır, yapmadık. Hiçbir şey olmadı," deyip başımı salladım.

Büzüldü, dün gecenin kafasında canlandığı belli oluyordu. "Parker'ın pencerelerini buğulandırıyorsun. Seni arabadan çekiyorum ve sonra da..." deyip başını salladı. Kapıya dönüp kapı kolunu tuttu, parmak eklemleri bembeyaz olmuşlardı. "Beni kahrolası bir psikopata dönüştürüyorsun Güvercin," diye homurdandı omzunun üstünden. "Senin yanındayken düzgün düşünemiyorum."

"Yani olanlar benim hatam öyle mi?"

Döndü. Bakışları yüzümden bornozuma, bacaklarıma ve ardından ayaklarıma kayıp gözlerime geri döndü. "Bilmiyorum. Hatırladıklarım net değil... ama hayır dediğini hatırlamıyorum."

Bir adım ilerledim, bu ilgisiz küçük gerçeği tartışamaya hazırdım ama yapamadım. Haklıydı. "Ne dememi istiyorsun Travis?"

Önce bileziğe ardından da bana suçlayan gözlerle baktı. "Hatırlamayacağımı mı umuyordun?"

"Hayır! Unuttuğun için sana kızgındım!"

Kahverengi gözleriyle kafamın içindekileri görebiliyormuş gibi bakıyordu, "Neden?"

"Çünkü eğer yapmış olsaydım... yapmış olsaydık... ve sen yapmadın... neden bilmiyorum! Sadece kızgındım işte!"

Hışımla odayı aşıp birkaç santim ötemde durdu. Elleri yanaklarıma dokundu, bakışlarıyla yüzümü tararken solukları hızlandı. "Biz ne yapıyoruz Güvercin?"

Gözlerimi kemerine diktim, sonra yukarıya, karnındaki kaslara ve dövmelere, oradan da göğsüne geçtim, nihayet bakışlarımı sımsıcak, kahverengi göz bebeklerinde sabitledim. "Sen söyle."

Yedinci Bölüm
On dokuz

Shepley kapıya vurup "Abby?" dedi. "Mare'in yapacak birkaç işi vardı. Gitmen gerekirse diye sana haber vermemi istedi."

Travis gözlerini gözlerimden ayırmamıştı. "Güvercin?"

Shepley'e, "Evet," diye seslendim. "Halletmem gereken bazı işler var."

"Tamamdır, America bekliyor, sen hazır olunca çıkarsınız," dedi Shepley ve koridorda uzaklaştığını belli eden ayak sesleri duyuldu.

"Güvercin?"

Dolaptan birkaç şey alıp yanından geçtim. "Bunu daha sonra konuşabilir miyiz? Bugün yapacak çok işim var."

"Tabii," dedi yapmacık bir gülümsemeyle.

Banyoya kaçmak büyük bir rahatlıktı. Kapıyı çabucak arkamdan kapattım. Bu dairede geçirmem gereken iki hafta daha vardı ve bu konuşmayı ertelemenin bir yolu da yoktu – en azından o kadar uzun bir süre için. Beynimin mantıkla ilgilenen kısmı Parker'ın benim tipim olduğunda ısrar etti: çekici, akıllı ve bana ilgi duyuyor. Travis'le neden uğraştığımsa asla anlayamayacağım bir şeydi.

Nedeni ne olursa olsun ikimizi de çılgına çeviriyordu.

Ben iki farklı kişiye bölünmüştüm: Parker'la beraberken uysal, kibar kişi ve Travis'in yanındayken dönüştüğüm öfkeli, kafası karışık, hüsran dolu kişi. Bütün okul Travis'in eski, ne yapacağı belli olmayan halinden düpedüz deliye dönüşmesini izlemişti.

Çabucak giyinip America'yla şehir merkezine gitmek için Travis'le Shepley'nin yanından ayrıldım. America sabahki kaçamak sevişmelerini kıkırdayarak anlattı, ben de gerekli yerlerde başımı sallayarak onu dinledim. Bileziğim arabanın tavanında küçücük ışık noktaları oluşturup bana hızla yapmam gereken seçimi hatırlatırken konuya konsantre olmak zordu. Travis bir yanıt istiyordu ve benim verecek bir yanıtım yoktu.

"Tamam, Abby. Neler oluyor? Hiç sesin çıkmıyor."

"Travis'le olayımız... tam bir karmaşa."

"Neden?" dedi, burnunu kırıştırıp güneş gözlüğünü yukarı iterek.

"Bana ne yaptığımızı sordu."

"Ne yapıyorsunuz? Sen Parker'la değil misin?"

"Ondan hoşlanıyorum ama daha bir hafta oldu. Ciddi falan değiliz."

"Travis'e karşı duyguların var değil mi?"

Başımı salladım. "Onun hakkında ne hissettiğimden emin değilim. Sadece bir şeyler olması aklıma yatmıyor, Mare. Travis fazla kötü çocukluk yapıyor."

"Sorun ikinizin de çıkıp neler döndüğünü söylemeyecek olması. İkiniz de olabileceklerden o kadar korkuyorsunuz ki aranızdaki bu şeye karşı dişinizi tırnağınıza takmış mücadele ediyorsunuz. Travis'in gözlerinin içine bakarak onu istediğini söyleyecek olursan bir daha başka bir kadına bakmayacağını biliyorum."

"Bunu Travis'in ağzından mı duydun?"

"Evet. Ben içeriden bilgi alıyorum, unuttun mu?"

Bir an durup düşündüm. Travis Shepley'le benim hakkımda konuşuyordu ama Shepley, konuştuklarını America'ya anlatıp bir ilişki yaşamamızı desteklemezdi. Bana anlatacağını bilirdi. Bu da tek bir olasılık var demek oluyordu: America onları tesadüfen duymuştu. Ona neler konuşulduğunu sormak istedim ama kendimi tuttum.

"Durum kırılmak için hazır bekleyen bir kalp gibi," deyip başımı salladım. "Sadık kalma gibi bir becerisinin olduğunu sanmıyorum."

"Bir kişiyle arkadaşlık kurma becerisi de yoktu ama siz ikiniz şüphe götürmez şekilde bütün Eastern'ı şoke etmeyi başardınız."

Bileziğimi yoklayıp içimi çektim. "Bilemiyorum. İşlerin şu anki halinden rahatsız değilim. Sadece arkadaş olarak kalabiliriz."

America başını salladı. "Ama sadece arkadaş değilsiniz ki," diyerek içini çekti. "Ne var biliyor musun? Benim için bu konuşma bitmiştir. Gidip saçımızı başımızı yaptıralım. Sana doğumgünün için yeni bir kıyafet alırım."

"Bu tam da ihtiyacım olan şey," dedim.

Saatler süren manikür, pedikür, fırçalanma, ağda ve pudralanmadan sonra parlak sarı topuklularımı giyip yeni gri elbisemi üstüme geçirdim.

America, "İşte bildiğimiz, sevdiğimiz Abby bu!" deyip güldü ve kıyafetime bakıp başını salladı. "Bunu mutlaka yarınki partiye giymelisin."

"Zaten plan bu değil miydi?" dedim ukala ukala sırıtarak. Cüzdanımdaki cep telefonum titreşince alıp kulağıma dayadım. "Alo?"

Travis, "Yemek zamanı geldi! Siz ikiniz nereye kayboldunuz böyle?" dedi.

"Biraz kendimizi şımarttık. Senle Shep biz çıkıp gelmeden önce de nasıl yemek yenileceğini biliyordunuz. İdare edeceğinizden eminim."

"Cidden mi? Sizi merak ettik aslında."

America'ya bakıp gülümsedim. "Biz iyiyiz."

"Ona hemen döneceğimizi söyle. Brazil'e uğrayıp Shep için birkaç ders notu almam lazım, ondan sonra seni eve bırakacağım."

"Duydun mu?" diye sordum.

"Evet. Tamam o zaman. Görüşürüz Güvercin."

Brazil'in evine giderken konuşmadık. America kontağı kapatıp önümüzdeki apartmana baktı. Shepley'nin America'dan arabayla gidip notları almasını istemesi beni şaşırtmıştı. Shepley'le Travis'in dairesinden sadece bir blok uzaktaydık.

"Sorun nedir Mare?"

"Brazil beni çok ürkütüyor. Shep'le buraya son gelişimizde benimle flörtleşiyordu."

"O zaman ben de seninle geliyorum. Sana bir göz kırpsın, o gözü yeni topuklumla çıkartırım, oldu mu?"

America gülümseyip beni kucakladı. "Teşekkürler Abby!"

Binanın arkasına yürüdük ve kapıyı çalmadan önce America derin bir nefes aldı. Bekledik ama kapıyı açan olmadı.

"Herhalde evde yok, değil mi?" diye sordum.

"Burada," dedi sinirli sinirli. Kapının tahtasına yumruğuyla vurunca kapı açılıverdi.

İçerdeki kalabalık hep bir ağızdan, "İYİ Kİ DOĞDUUN!" diye bağırdı.

Tavan pembe-siyah kabarcıklardan oluşuyordu çünkü her bir santimi misafirlerin yüzüne sarkan uzun gümüş ren-

gi ipleri olan helyum balonlarıyla kaplıydı. Kalabalık ayrılıp yol açtı ve Travis açılan yoldan yüzünde kocaman bir gülümsemeyle bana doğru ilerledi ve yanağıma dokunup alnımı öptü.

"İyi ki doğdun Güvercin."

"Daha yarına kadar doğmuş sayılmam," dedim. Hâlâ şoku üstümden atamamıştım ve çevremizdeki herkese gülümsemeye çalıştım.

Travis omzunu silkti. "Ne yapacağımızı öğrendiğine göre sana sürpriz yapmak için son dakikada birkaç değişiklik yapmamız gerekti. Sürpriz oldu mu?"

"Kesinlikle!" dedim Finch bana sarılırken.

Finch dudaklarımı öperek, "İyi ki doğdun bebeğim!" dedi.

America dirseğiyle beni dürttü. "İyi ki işlerimi halletmeye giderken seni yanıma almışım, yoksa kendi partine geldiğinde sıçan gibi gözüküyor olacaktın!"

Travis elbisemi süzüp, "Harika görünüyorsun," dedi.

Brazil bana sarılıp yanağını yanağıma bastırdı. "Umarım America'nın *Brazil Korkutucu* hikâyesinin seni buraya çekmek için yapılmış bir numara olduğunun farkındasındır."

America'ya baktım. Gülerek bana, "İşe yaradı, değil mi?" dedi.

Herkes sırayla bana sarılıp iyi dileklerini ilettikten sonra America'nın kulağına eğildim. "Parker nerede?"

"Daha sonra gelecek," diye fısıldadı. "Shepley ona ancak bu öğleden sonra erişebildi."

Brazil müziğin sesini açınca herkes çığlık attı. Mutfağa yürürken, "Buraya gel Abby!" dedi. Mutfak tezgahının üstüne şat bardakları dizip bardan bir şişe tekila çıkardı. "Futbol takımı sana iyi ki doğdun diyor, bebek," deyip gülümserken şat bardaklarına Patron doldurdu. "Bizde doğum günleri böyle kutlanır: On dokuz yaşına mı girdin? İşte on dokuz şat bardağı seni bekliyor. Onları içebilirsin ya da başkalarına verebilirsin ama ne kadar içersen bunlardan o kadarı senin olur," deyip bir avuç dolusu yirmi dolarlık banknotu gözlerimin önünde tuttu.

"Aman Tanrım," diye ciyakladım.

Travis, "Dik kafana Güvercin!" dedi.

Brazil'e şüpheyle baktım. "İçtiğim her şat için yirmi dolar mı alacağım?"

"Aynen öyle tüy sıklet. Cüssene bakacak olursak gecenin sonunda altmış papelden olacakmışız gibi gözüküyor."

"Tekrar düşün Brazil," deyip ilk şat bardağını elime aldım, dudaklarıma değdirip yavaşça ağzımın ortasına getirdim, bir anda başımı arkaya atıp tekilayı içtim ve dudaklarımdan ayırmadan ağzımın öbür tarafına kadar götürüp yere bırakıp diğer elimle yakaladım.

Travis, "Hadi ordan be!" diye bağırdı.

"Bu gerçekten de israf, Brazil," dedim, ağzımın kenarlarını silerken. "Şat yaparken Cuervo kullanırsın, Patron değil."

Brazil'in yüzündeki ukala gülümseme kayboldu ve başını sallayıp omuz silkti. "Tamam o zaman, on iki futbol oyuncusunun cüzdanı bende ve az önce on şatı bitiremezsin diye fısıldadılar."

Gözlerimi kıstım, "On beş tane içmeme iki misli ya da hiç."

Shepley, "Oha!" diye bağırdı. "Doğum gününde kendini hastanelik etmene izin yok Abby!"

America Brazil'e bakıp, "Yapabilir," dedi.

Brazil emin değildi. "Bir şata kırk papel mi diyorsun?"

"Korktun mu?" diye sordum.

"Hadi ordan, ne korkması! Sana şat başına yirmi verece-

ğim ve on beşe gelirsen de alacağın toplam parayı iki katına çıkartacağım."

"Kansas'ta doğum günlerini böyle kutlarız," deyip bir şat daha diktim.

Bir saat ve üç şattan sonra oturma odasında Travis'le dans ediyordum. Bir rock balad çalıyordu. Travis bir yandan dans ederken diğer yandan şarkının sözlerini söyleyerek şarkıya eşlik ediyordu. İlk nakaratın sonunda beni arkaya yatırdı ve ben de kollarımı arkaya bıraktım. Beni kendine çekip kaldırdı ve içini çekti.

"İçtiğim şatların sayısı çift haneli olduğunda bunu yapamazsın," diye kıkırdadım.

"Bu akşam ne kadar inanılmaz gözüktüğünü söylemiş miydim?"

Başımı sallayıp ona sarıldım ve başımı omzuna koydum. Bana daha sıkı sarılıp yüzünü boynuma gömdü. Kararlar, bilezikler ve farklı kişiliklerimi unutturdu; tam olarak olmak istediğim yerdeydim.

Müzik hızlandığında kapı açıldı.

"Parker!" deyip onu kucaklamak için koştum. "Gelebildin!"

"Geciktiğim için özür dilerim Abs," dedi, dudaklarını benimkilere bastırarak. "İyi ki doğdun."

"Teşekkürler," derken gözümün ucuyla Travis'in bize baktığını gördüm.

Parker bileğimi tutup kaldırdı, "Takmışsın."

"Takacağımı söylemiştim. Dans etmek ister misin?"

Başını salladı. "Eee... ben dans etmem."

"Ha. Peki, altıncı Patron şatını dikmeme tanık olmak ister misin?" Gülümseyip beş yirmiliğimi kaldırdım. "On beşe gelirsem iki katını alacağım."

"Bu biraz tehlikeli değil mi?"

Kulağına eğildim. "Onları bildiğin söğüşlüyorum. Bu oyunu on altı yaşımdan beri babamla oynarım."

"Ha," dedi, yüzünü buruşturmasından onaylamadığı belli oluyordu. "Babanla tekila mı içerdin?"

Omzumu silktim. "Onun yakınlık kurma biçimi böyleydi."

Parker gözlerini benden ayırıp kalabalığı süzerken etkilenmemiş görünüyordu. "Uzun süre kalamam. Yarın erkenden babamla ava çıkacağız."

"Partimin bu gece yapılması iyi oldu, yoksa gelemezdin," dedim. Planlarını duyunca şaşırmıştım.

Gülümseyip elimi tuttu. "Zamanında dönmüş olurdum."

Onu mutfağa götürdüm. Bir şat daha aldım, dikip önceki beşine yaptığım gibi baş aşağı masaya vurdum. Brazil bana bir yirmilik daha verdi ve ben de dans ederek oturma odasına gittim. Travis beni yakaladı ve America ve Shepley'le dans ettik.

Shepley kıçıma bir şaplak attı. "Bir!"

America ikinci bir şaplak ekledi ve sonra Parker dışında partideki herkes katıldı.

On dokuza geldiğimizde Travis ellerini ovuşturdu. "Sıra bende!"

İncinmiş popomu ovuşturdum. "Yavaş ol! Kıçım acıyor!"

Kötü adam sırıtmasıyla elini omzunun çok üstüne kaldırdı. Gözlerimi sımsıkı kapadım. Bir iki saniye sonra arkaya baktım. Elini tam çarpacakken durdurup nazikçe dokundu.

"On dokuz!" diye bağırdı.

Misafirler coşkuyla bağırdılar ve America sarhoş sarhoş *İyi ki Doğdun* şarkısını söylemeye başladı. Sıra ismimi söylemeye geldiğinde, herkes "Güvercin" deyince güldüm.

Yeniden yavaş bir şarkı çalmaya başlayınca Parker beni

derme çatma dans pistine çekti. Neden dans etmediğini anlamam uzun sürmedi.

"Affedersin," dedi üçüncü defa ayak parmaklarıma bastıktan sonra.

Başımı omzuna yasladım. "Gayet iyi gidiyorsun," diye yalan söyledim.

Dudaklarını dudaklarıma bastırdı. "Pazartesi gecesi ne yapacaksın?"

"Seninle yemeğe çıkacaktım aslında."

"Evet. Yeni dairemde."

"Bir ev bulmuşsun!"

Gülüp başıyla onayladı. "Fakat dışarıdan şipariş etmemiz lazım. Aşçılığım yenebilir bir şeyler pişirmeme imkân sağlayacak seviyede değil."

Ona gülümseyip, "Ben ne yapsan yerim," dedim.

Parker odanın etrafına bakınıp beni koridora götürdü. Beni kibarca duvara yaslayıp yumuşak dudaklarıyla öptü. Elleri her yerdeydi. İlk önce ona katıldım ama dili dudaklarımın arasından içeri girince güçlü bir şekilde yanlış bir şey yapmakta olduğum duygusuna kapıldım.

"Tamam, Parker," deyip çekildim.

"Her şey yolunda mı?"

"Sadece misafirlerim varken karanlık bir köşede seninle oynaşmamın kabalık olduğunu düşünüyorum."

Gülümseyip beni bir kez daha öptü. "Haklısın, özür dilerim. Sadece gitmeden önce sana unutamayacağın bir öpücük vermek istemiştim."

"Gidiyor musun?"

Yanağıma dokundu. "Beş saat sonra uyanmam lazım Abs."

Dudaklarımı birbirine bastırdım. "Tamam. Pazartesi görüşüyor muyuz?"

"Yarın görüşeceğiz. Döndüğümde sana uğrarım."

Beni kapıya götürüp gitmeden önce yanağımı öptü. Shepley, America ve Travis'in hep birlikte bana baktıklarını fark ettim.

Kapı kapandığında Travis, "Babacık gitti!" diye bağırdı. "Partiye başlamanın zamanı geldi!"

Herkes neşeyle bağırdı ve Travis beni dans pistinin ortasına çekti.

"Bir dakika... bir programım var," deyip onu elinden tutup tezgaha götürdüm. Bir şat daha diktim ve Travis diğer uçtaki şatı alıp yuvarladığında güldüm. Bir tane daha diktim, o da aynısını yaptı.

Brazil, "Yedi tane kaldı," deyip bana iki tane daha yirmi dolarlık banknot verdi.

Travis beni oturma odasına çekerken ağzımı sildim. Önce America, ardından Shepley'le dans ettim ama futbol takımından Chris Jenkins benimle dans etmeye çalıştığında Travis onu tişörtünden tutup çekti ve başını salladı. Chris omzunu silkip döndü ve gördüğü ilk kızla dans etmeye başladı.

Onuncu şat kötü koydu, Brazil'in koltuğunda başım dönerek America'yla dans ederken ilk okul çocuklarına benziyorduk. Ortada bir şey yokken kıkırdıyor, kollarımızı müziğin ritmine uymaya çalışarak sallıyorduk.

Sendeleyip, nerdeyse arka üstü koltuktan aşağıya düşecektim, ama Travis'in elleri beni sabitlemek için kalçamdaydı.

"Kendini kanıtladın," dedi, "bugüne kadar gördüğüm her kızdan daha fazla içtin. Sana daha fazla içki yok."

"Canın cehenneme," dedim ağzım dolanarak. "O şat barajının dibinde beni bekleyen altı yüz dolar var ve para için aşırı bir şey yapamayacağımı söyleyecek son insan sensin."

"Güvercin, paraya bu kadar çok ihtiyacın varsa..."

Küçümsemeyle burnumdan soluyup, "Senin paranı istemiyorum," dedim.

"Şu bileziği rehinciye vermeni önerecektim," dedi.

Tam America gece yarısına doğru geri sayıma başladığında Travis'in koluna bir yumruk attım. Saatin kolları on ikide üst üste geldiklerinde bağırıp çığlık atarak kutladık.

On dokuz yaşındaydım.

America'yla Shepley yanaklarımı öptüler ve sonra Travis beni kucağına alıp döndürdü.

Yumuşak bir ifadeyle, "İyi ki doğdun Güvercin," dedi.

O sıcacık kahverengi gözlerine bakarken bir an için içlerinde kaybolup gittiğimi hissettim. Birbirimize bakarken odada zaman durmuş gibiydi. O kadar yakındık ki nefesini tenimde hissedebiliyordum.

"Şatlar!" deyip sendeleyerek tezgaha gittim.

Brazil, "Çok dağılmış gözüküyorsun Abby. Geceyi bitirmenin zamanı geldi," dedi.

"Ben mızıkçı değilim," dedim. "Paramı görmek istiyorum."

Brazil son iki bardağın altına bir yirmilik yerleştirdi ve ardından takım arkadaşlarına bağırdı: "İçecek! On beş tane yirmilik lazım!"

Hepsi homurdanıp gözlerini yuvarladılar ve cüzdanlarını çıkartıp on beş tane yirmiliği son şat bardağının arkasına bir deste yaptılar. Travis benim on beş bardağımın öbür tarafındaki dört bardağı yuvarlamıştı.

Chris, "Bir kızla on beş şat içeceğine dair bahse girip de elli papel kaybedeceğimi rüyamda görsem inanmazdım," diye şikayet etti.

"İnanmalısın Jenks," deyip her iki elime de birer bardak aldım.

İki şatı da dikip boğazıma kadar gelen kusmuğun yatışmasını bekledim.

Travis bana doğru bir adım atıp, "Güvercin?" dedi.

Bir parmağımı kaldırdım ve Brazil gülümsedi. "Kendinden geçecek," dedi.

America başını sallayıp, "Hayır geçmeyecek," dedi. "Derin bir nefes al Abby."

Gözlerimi kapayıp derin derin soluk aldım ve son şatı elime aldım.

Shepley, "Aman Tanrım Abby! Alkol zehirlenmesinden öleceksin!" diye bağırdı.

America, "Olaya hakim, merak etme," dedi.

Başımı arkaya devirip tekilanın boğazımdan aşağıya kaymasına izin verdim. Sekiz numaralı şattan beri dilim damağım uyuşmuş haldeydi ve seksen derece alkolün sertliği beni etkilemeyi çoktan bırakmıştı. Brazil para destesini bana uzatırken partideki herkes kendinden geçmişçesine bağırıp çığlık attı.

Gururla, "Teşekkürler," deyip tomarı sütyenimin içine sokuşturdum.

Travis oturma odasından çıkarken kulağıma, "Şu anda inanılmaz seksisin," diye fısıldadı.

Sabaha kadar dans ettik ve damarlarımdaki tekila kendimi hiçliğin kollarına bırakmamı kolaylaştırdı.

Sekizinci Bölüm

Söylentiler

Nihayet göz kapaklarımı yapıştıkları gözlerimden soymayı başardığımda yastığımın kot ve bacaklardan oluştuğunu gördüm. Travis sırtını küvete dayamış oturuyordu. Başını duvara yaslayıp kendinden geçeli çok olmuştu. Kendimi hissettiğim kadar kötü gözüküyordu. Üstümdeki yorganı çekip ayağa kalktım ve lavabonun üstündeki aynadan dehşet verici yansımama baktım.

Zombiye dönmüştüm.

Rimelim gözümün etrafına bulaşmıştı, yanaklarımdan aşağı inen siyah göz yaşı lekeleri vardı, ağzımın çevresine ruj bulaşmıştı ve saçlarım darmadağınık olmuşlardı.

Travis çarşaflar, havlular ve battaniyelerle çevrelenmişti. Ben, önceki gece tükettiğim on beş şat tekilayı çıkartmakla meşgulken üstünde uyumak için bir döşek oluşturmaya çalışmıştı. Travis saçımı klozetin dışında tutmuş ve bütün gece benim yanımda durmuştu.

Musluğu açıp su istediğim sıcaklığa gelene dek elimi altında tuttum. Yüzümdeki makyaj artıklarını temizlerken yerden bir inleme sesi geldi. Travis ayılmaya başlamıştı; gözlerini ovuşturup gerindi ve yanına bakıp beni göremeyince panikle yerinde zıpladı.

"Tam buradayım," dedim. "Niye yatağa gidip biraz uyumuyorsun?"

Gözlerini bir kez daha silip, "Sen iyi misin?" dedi.

"Evet iyiyim. Yani, koşulları düşünürsen daha iyi olamam herhalde. Bir duş alınca kendimi daha iyi hissedeceğim."

Ayağa kalktı. "Bilesin diye söylüyorum, dün gece delilik unvanımı elimden aldın. Nereden estiğini bilmiyorum ama bir daha böyle bir şey yapmanı istemiyorum."

"Büyürken yaşadığım şeyler Travis. Önemli bir şey değil."

Çenemi ellerine alıp gözlerimin altında kalmış olan rimelleri başparmaklarıyla sildi. "Benim için önemliydi."

"Tamam bir daha yapmam. Mutlu oldun mu?"

"Evet. Ama eğer kafayı yemeyeceğine söz verirsen sana söyleyeceğim bir şey var."

"Tanrım, ne yaptım?"

"Hiç, sadece America'yı araman lazım."

"Nerede?"

"Morgan'da. Dün gece Shep'le birbirlerine girdiler."

Koştura koştura duşumu aldım ve Travis'in lavaboya bıraktığı elbiseleri hışımla üstüme geçirdim. Banyodan çıktığımda Shepley'le Travis oturma odasında oturuyorlardı.

"Ona ne yaptın?" diye hesap sordum.

Shepley'nin yüzü düştü. "Bana hakikaten kızgın."

"Neler *oldu*?"

"Seni bu kadar içmeye cesaretlendirmesine çok kızmıştım. Hastanelik olacağını düşünüyordum. Derken iş kontrolden çıktı ve bir de baktım birbirimize bağırıyoruz. İkimiz de sarhoştuk, Abby. Geri alamayacağım bazı şeyler söyledim," başını sallayıp yere baktı.

"Ne gibi şeyler?" diye sordum kızgınlıkla.

"Ona kullanmış olmaktan ötürü gurur duymadığım bir takım sıfatlarla hitap ettim ve ardından da gitmesini söyledim."

"Onun buradan sarhoşken gitmesine izin mi verdin? Sen geri zekâlı falan mısın?" deyip çantamı kaptım.

Travis, "Sakin ol Güvercin, çocuk kendini yeterince kötü hissediyor zaten," dedi.

Cep telefonumu çantamdan çıkarıp America'yı aradım.

"Alo?" Sesi berbat geliyordu.

"Yeni duydum," içimi çektim. "İyi misin?" Kimse bizi duymadan konuşabilmek için koridora yürümeden önce arkamı dönüp Shepley'e pis pis baktım.

"Ben iyiyim. O tam bir göt." Sözcükleri tükürürmüş gibi söylüyordu ama sesindeki incinmişliği duyabiliyordum. America duygularını saklama sanatında ustaydı ve benim dışımda kimse kırılmış olduğunu anlayamazdı.

"Seninle gelemediğim için üzgünüm."

Sorun etmediğini belli eden bir tonda, "Kendinde değildin Abby," dedi.

"Niye gelip beni almıyorsun? Konuşuruz."

Telefona soludu. "Bilmiyorum. Gerçekten de onu görecekmişim gibi hissetmiyorum."

"O zaman içeride kalmasını söylerim."

Uzun bir sessizlikten sonra uzaktan anahtarlarının şıkırtısını duydum. "Tamamdır. İki dakikaya orada olacağım."

Oturma odasına gidip çantamı omzuma astım. America'yı beklemek için kapıyı açmamı izlediler ve Shepley koltukta öne doğru eğildi.

"Buraya mı geliyor?"

"Seni görmek istemiyor, Shep. Ona içeride kalacağını söyledim."

İçini çekip kendini yastıkların üstüne bıraktı. "Benden nefret ediyor."

"Onunla konuşurum. Ama sen de muhteşem bir özür metni düşünmeye başlasan iyi olur."

On dakika sonra bir arabanın kornasına iki defa basıldı ve ben de dışarı çıkıp kapıyı kapadım. Merdivenlerin dibine indiğimde Shepley koşarak yanımdan geçip America'nın kırmızı Honda'sının yanına gitti ve onu görmek için arabanın camına eğildi. Olduğum yerde durup America'nın dümdüz ileriye bakarak Shepley'i terslemesini izledim. Arabanın camını indirince Shepley açıklama yapmaya başladı. Sonra da tartışmaya başladılar. Onlara mahremiyet sağlamak için içeri girdim.

Travis merdivenlerden aşağı inip, "Güvercin?" dedi.

"Durum iyi gözükmüyor."

"Bırak kendileri çözsünler. İçeri gelsene," deyip parmaklarını parmaklarıma doladı ve beni yukarıya doğru çekti.

"O kadar kötü müydü?" diye sordum.

Başını salladı. "Epey kötüydü. Ama cicim ayları daha yeni bitiyor. Üstesinden gelirler."

"Daha önce hiç kız arkadaşı olmamış birisi için ilişkiler hakkında epey bilgilisin."

"Dört erkek kardeşim ve bol miktarda arkadaşım var," dedi, kendi kendine sırıtarak.

Shepley ayaklarını vura vura daireye girip kapıyı çarparak kapadı. "Bu kadın laftan anlamıyor!"

Travis'i yanağından öptüm. "Sahneye çağrılıyorum."

Travis, "Bol şans," dedi.

America'nın yanına oturunca bir of çekti. "Bu herif laftan anlamıyor!"

Kıkırdadım ama bana sert bir bakış atınca sustum. "Affedersin," deyip gülümsememi bastırdım.

Gidecek bir yer belirlemeden yola çıktık. America bağırdı ve ağladı ve biraz daha bağırdı. Bazen benim yerimde

Shepley oturuyormuş gibi atıp tuttu. Ben ses çıkarmadan oturup tamamen kendine has bir yöntemle yaşananların üstesinden gelmesini izledim.

"Bana sorumsuzsun dedi! Bana! Sanki seni tanımıyormuşum gibi! Sanki bunun iki katını içip babanın yüzlerce dolarını söğüşlediğini görmemişim gibi. Neden bahsettiğinin farkında değil. Hayatının nasıl olduğunun farkında değil! Benim neler bildiğimi bilmiyor ve sanki kız arkadaşı değilim de çocuğuymuşum gibi davranıyor!" Elimi elinin üstüne koydum ama o elini çekti. "İlişkimizin senin yüzünden yürümeyeceğini düşünüyordu ve sonra da işleri batıran kendisi oldu. Ve *senden* bahsetmişken; dün akşam Parker'la yaptığın da neydi?"

Konunun bir anda değişmesi beni hazırlıksız yakalamıştı. "Ne demek istiyorsun?"

"Travis senin için bir parti verdi Abby ve sen de kalkıp Parker'la yiyiştin. Ve sonra da kalkıp niye herkes arkamdan konuşuyor anlayamıyorum, diyorsun!"

"Bekle bir dakika! Parker'ı durduran bendim. Travis'in benim için parti verip vermediği ne fark eder? Ben *onunla* değilim ki!"

America dümdüz ileriye bakıp burnundan soludu.

"Tamamdır Mare. Nedir? Şimdi de bana mı çatacaksın?"

"Sana çattığım falan yok. Sadece geri zekâlılarla arkadaşlık yapmıyorum."

Başımı sallayıp, geri alamayacağım bir şey söylememek için pencereden dışarıya baktım. America'nın hep uzaktan kumandam ondaymış gibi istediği anda kendimi bok gibi hissettirme becerisi olmuştu.

"Neler olduğunu görmüyor musun?" diye sordu. "Travis dövüşmeyi bıraktı. Sensiz dışarıya çıkmıyor. Şu kaşar ikizlerden sonra eve kız getirmedi. Parker'ı öldürmüş de

değil ve sen de insanların o ikisini parmağının ucunda oynattığını söylemelerinden şikayet ediyorsun. Neden böyle söylentiler var biliyor musun Abby? Gerçek oldukları için."

Başımı yavaşça ona doğru çevirdim, ona becerebildiğim en pis şekilde bakmaya çalıştım. "Senin ne sorunun var?"

"Artık Parker'la çıkıyorsun ve ölesiye mutlusun," dedi dalga geçermiş gibi. "Peki neden Morgan'da değilsin?"

"Çünkü bir iddiayı kaybettim, bunu biliyorsun!"

"Tanrı aşkına Abby! Parker'ın ne kadar mükemmel olduğundan bahsediyorsun, onunla dışarı çıkıp muhteşem zaman geçiriyorsun, onunla saatlerce telefonda konuşuyorsun ve sonra da her gece, istisnasız Travis'le aynı yatakta uyuyorsun. Bu tabloda yanlış bir şeyler var, sence nedir? Parker'dan gerçekten hoşlanıyor olsaydın şu anda eşyalarını toplayıp Morgan'a gitmiş olurdun."

Dişlerimi sıktım. "Bugüne kadar kumar borcumu ödemediğim olmadığını biliyorsun Mare."

Direksiyonu kırarken, "Ben de böyle düşündüm," dedi. "Travis'i istiyorsun ve Parker'a ihtiyacın olduğunu düşünüyorsun."

"Öyle gözüktüğünü biliyorum ama –"

"Herkes bunu bu şekilde görüyor. Dolayısıyla insanların senin hakkında söylediklerinden hoşlanmıyorsan—değiş. Bu Travis'in kabahati değil. Senin için 180 derece dönüş yaptı. Bunun meyvelerini sen yiyorsun ve senin meyvelerini de Parker."

"Daha bir hafta önce eşyalarımı topladın ve Travis'i bir daha asla yanıma yaklaştırmamaya yemin ettin. Şimdi de onu bana savunuyorsun öyle mi?"

"Abigail! Onu savunmuyorum seni aptal! Seni kolluyorum! Siz ikiniz birbiriniz için deli oluyorsunuz! Artık bir şeyler yapman lazım!"

"Nasıl olur da onunla beraber olmam gerektiğini düşünebilirsin?" diye kıvrandım. "Beni onun gibi adamlardan uzak tutman lazım!"

Dudaklarını birbirine bastırdı, sabrının taştığı belliydi. "Kendini babandan uzaklaştırmak için onca uğraştın. Parker'ın aklına girmiş olmasının tek nedeni bu! Mick'in tam zıddı ve Travis'in seni geldiğin yere geri göndereceğini düşünüyorsun. O senin baban gibi değil Abby."

"Öyle olduğunu söylemedim, ama böyle bir ilişkiye girersem babamın yolundan gitmek için gereken her şeyi yapmış olacağım. "

"Travis sana bunu yapmaz. Onun için ifade ettiğin anlamı küçümsediğini düşünüyorum. Sadece gidip ona –"

"Hayır. Herkesin bana Wichita'da baktığı gibi baksın diye her şeyi bırakıp buralara gelmedik. Şimdi esas konumuza odaklanalım. Shep seni bekliyor."

"Shep hakkında konuşmak istemiyorum," deyip ışıklarda durdu.

"Sefil olmuş vaziyette Mare. Seni *seviyor*."

Gözleri sulandı ve alt dudağı titredi. "Umurumda değil."

"Evet umurunda."

"Biliyorum," diye inleyip başını omzuma yasladı.

Yeşil yanana kadar ağladı, sonra da başını öptüm. "Yeşil ışık."

Doğrulup burnunu sildi. "Ona çok pis şeyler söyledim. Artık benimle konuşacağını sanmıyorum."

"Seninle konuşacak. Ona öfkeli olduğunu biliyordu."

America yüzünü silip yavaşça bir u dönüşü yaptı. Benimle içeri gelmesini sağlamak için çok konuşmamın gerekeceğinden endişe ediyordum ama daha arabanın motorunu kapatmadan Shepley merdivenlerden koşarak aşağıya indi.

Arabanın kapısını hızla açtı ve America'yı tutup ayaklarının ucuna kadar kaldırdı. "Çok üzgünüm bebeğim. Senin işine karışmamalıydım. Ben... lütfen gitme. Sensiz ne yapardım bilmiyorum."

America yüzünü ellerine alıp gülümsedi. "Sen ukala bir götsün ama seni yine de seviyorum."

Shepley onu aylardır görmemiş gibi tekrar tekrar öptü ve ben de işimi iyi yapmanın gururuyla gülümsedim. Travis eşikte durup sırıtıyordu, eve girdim.

"Ve sonra sonsuza dek mutlu yaşadılar," dedi Travis, arkamdan kapıyı kapatırken.

Kendimi koltuğa atınca yanıma oturup bacaklarımı kucağına aldı.

"Bugün ne yapmak istersin Güvercin?"

"Uyumak. Ya da dinlenmek... ya da uyumak."

"Önce sana hediyeni verebilir miyim?"

Omzunu ittim. "Kapa çeneni. Bana hediye mi aldın?"

Yüzünde tedirgin bir gülümseme belirdi. "Elmas bir bilezik değil ama beğeneceğini düşündüm."

"Beğenirim, alman yeter."

Bacaklarımı kucağından kaldırdı ve sonra da Shepley'nin yatak odasına girip gözden kayboldu. Mırıldandığını duyunca bir kaşımı kaldırdım ve sonra elinde bir kutuyla salona geldi. Kutuyu ayaklarımın dibine koyup yanına çömeldi.

"Acele et, şaşırmanı istiyorum," deyip gülümsedi.

"*Acele mi edeyim*?" diye sorup kutunun kapağını açtım.

Bir çift kocaman siyah gözün bana baktığını görünce ağzım açık kaldı.

"Yavru köpek!" diye bir çığlık atıp kutunun içine uzandım. Siyah, fırça gibi tüyleri olan bebeği kaldırıp yüzüme yaklaştırdım ve o da yüzümü küçük ıslak öpücüklerle kapladı.

Travis'in yüzü ışıl ışıl, zaferle parlıyordu. "Ondan hoşlandın mı?"

"Erkek mi? Ona âşık oldum! Bana yavru bir köpek almışsın!"

"Kendisi bir teriyer. Perşembe günü dersten sonra onu almak için üç saat araba sürdüm."

"Yani Shepley'le arabasını tamirhaneye götürdüğünüzü söylediğinde..."

"Hediyeni almaya gitmiştik," diyerek başıyla onayladı.

"Bu kıpırdanıyor!" Güldüm.

Travis, "Kansaslı her kızın bir Toto'ya ihtiyacı vardır," deyip kucağımdaki minnacık tüy yumağını yerinde tutmama yardımcı oldu.

"Gerçekten de Toto'ya benziyor! Ona bu adı vereceğim," deyip burnumu kırıştırıp yerinde duramayan yavruya baktım.

"Burada kalabilir. Sen Morgan'a döndükten sonra ona bakarım," yarım ağızla gülümsedi, "ve ayrıca kendisi bir ayını doldurduktan sonra gelip beni ziyaret edeceğinin de güvencesi oluyor."

Dudaklarımı birbirine bastırdım. "Her halükarda geri gelirdim Trav."

"Şu anda yüzünde olan gülümseme için her şeyi yapardım."

Yavruyla, "Bence senin de biraz kestirmen lazım Toto. Evet, evet, senin de uyuman lazım," diyerek cilveleştim.

Travis başını sallayıp beni kucağına aldı, ardından da ayağa kalkıp, "Gel o zaman," dedi.

Beni yatak odasına götürdü, yatak örtüsünü kaldırdı ve sonra da beni yavaşça yatağa bıraktı. Üzerimden emekleyip uzanıp perdeleri kapattı ve sonra da yastığının üstüne düştü.

"Dün gece yanımda kaldığın için teşekkür ederim," dedim, Toto'nun yumuşak kürkünü okşarken. "Banyonun zeminde uyumana gerek yoktu."

"Dün gece hayatımın en iyi gecelerinden biriydi."

Yüzündeki ifadeyi görmek için döndüm. Ciddi olduğunu görünce ona şüpheyle baktım. "Kusup duran bir salakla aynı yerde klozet ve küvetin arasındaki sert, soğuk karo zeminde uyumak mı hayatının en iyi gecelerinden biriydi?"

"Hayır, sen hastayken senin yanında uyanık kalmak ve senin kucağımda uyuya kalman en iyi gecelerimden biriydi. Rahat değildi, bir gram uyuyamadım ama on dokuzuncu yaş gününe seninle beraber girdim ve aslında sarhoşken epey tatlısın."

"Bütün o öğürmeler ve çıkartmalarımın arasında son derece hoş olduğumdan eminim."

Beni kendisine çekip koynuma kıvrılmış olan Toto'yu okşadı. "Kafası klozetteyken bile muhteşem görünen tanıdığım tek kadınsın. Ki bu da epey bir şey demek."

"Teşekkür ederim Trav. Seni bir daha bana bakıcılık yapmak zorunda bırakmayacağım."

Yastığına yaslandı. "Her neyse. Hiç kimse senin saçını benim tuttuğum gibi tutamaz."

Kıkırdayıp gözlerimi kapadım ve kendimi karanlığa bıraktım.

America beni sallayarak, "Uyan Abby!" diye bağırdı.

"Toto yanağımı yalıyordu. "Kalktım, kalktım."

"Yarım saat sonra dersimiz başlayacak!"

Yataktan fırladım. "Kaç... on dört saattir uyuyor muyum? Nasıl yani?"

"Boş ver onu şimdi! Duşa girmen lazım! On dakika içinde hazır olmazsan valla seni bırakır giderim!"

"Duş alacak zamanım yok!" deyip içinde uyuduğum elbiseleri değiştirdim.

Travis başını eline dayayıp güldü. "Siz kızlar komiksiniz. Bir derse geç kaldınız diye dünyanın sonu gelmez."

"Eğer America'ysan gelir. Hiçbir dersi kaçırmaz ve geç kalmaktan nefret eder," deyip üstüme bir tişört geçirdim ve kotumu giydim.

"Bırak Mare önden gitsin, seni ben götürürüm."

Botlarımı giyerken önce bir ayağımın sonra da diğerinin üstünde zıpladım. "Çantam arabasında Trav."

"Sen bilirsin," diyerek omzunu silkti, "sadece derse yetişeceğim diye kaza yapmayın da." Toto'yu kaldırıp minnacık bir futbol topuymuş gibi kolunun altına alıp koridora çıktı.

America'yla kapıdan çıkıp arabaya koşturduk. "Sana yavru bir köpek aldığına inanamıyorum," dedi, otoparktan geri geri çıkarken arkasına bakarak.

Travis sabah güneşinin altında üstünde sadece boxer'ıyla çıplak ayak durmuş, üşüdüğü için kollarını kavuşturmuştu. Gururlu bir baba gibi Toto'nun küçük bir çimen parçasını koklamasını izledi.

"Daha önce hiç köpeğim olmamıştı," dedim. "Bu iş enteresan olacak."

America arabayı birinci vitese almadan önce Travis'e baktı. Başıyla onu işaret edip, "Şuna bak," dedi, "Travis Maddox: Bay Annecik."

"Toto çok şirin, onun pençelerinde senin kalbin bile muhallebiye dönecek."

"Dönerken Toto'yu yurda götüremeyeceğini biliyorsun değil mi? Travis'in işin bu kısmını düşündüğünü sanmıyorum."

"Travis ona dairesinde bakacak."

Bir kaşını kaldırdı. "Tabii ki de öyle yapacak. Travis ileriyi düşünüyor. Bunu kabul etmek lazım," deyip başını sallarken gaza bastı.

Poflayıp bir dakikalığına da olsa dinlenmek için kendimi koltuğa bıraktım. Vücudum adrenalini emdikten sonra üstüme doğum günü sonrası komanın ağırlığı çöktü. America ders bittiğinde beni dirseğiyle dürttü ve ben de onu takip edip kafeteryaya gittim.

Shepley bizi kapıda karşıladı ve anında bir şeylerin ters gittiğini anladım.

Shepley, "Mare," diyerek kolunu tuttu.

Travis koşarak yanımıza geldi ve ellerini kalçalarına koyup soluklandı.

"Öfkeli kadınlardan oluşan bir güruhtan mı kaçıyorsun?" diye takıldım.

Başını salladı. "İçeri... girmeden önce... seni... yakalamaya çalışıyordum," dedi soluk soluğa.

America Shepley'e, "Neler oluyor?" diye sordu.

Shepley, "Bir söylenti çıkmış," diye başladı. "Herkes Travis'in Abby'yi eve götürdüğünü ve... ayrıntılar değişiyor ama hepsi epey kötü."

"*Ne*? Ciddi misin?" diye bağırdım.

America gözlerini yuvarladı. "Kimin umurunda Abby? İnsanlar haftalardır sen ve Travis hakkında atıp tutuyorlardı. İlk defa birileri sizi yatmakla suçluyor değil ki."

Travis'le Shepley bakıştılar.

"Ne?" dedim. "Başka bir şey var, değil mi?"

Shepley irkildi. "Senin Brazil'in evinde Parker'la yatıp sonra da Travis'in seni... eve götürmesine izin verdiğini söylüyorlar, yani en azından başlangıçta."

Ağzım açık kaldı. "Harika! Şimdi de okulun kaltağı oldum, öyle mi?"

Travis'in gözleri kararda ve dişlerini sıktı. "Bu benim hatam. Eğer başka birisi olsaydı senin hakkında böyle konuşuyor olmazlardı." Kafeteryaya yürüdü, ellerini yumruk yapmıştı.

America'yla Shepley arkasından gittiler. America, "Kim-
senin ona bir şey söyleyecek kadar aptal olmaması için dua
edelim," dedi.

Shepley, "Ya da Abby'ye," diye ekledi.

Travis birkaç sandalye ötemde, masanın karşı tarafına
oturdu, elinde Reuben'i kara kara düşünüyordu. Bana bak-
masını, onu bir gülümsemeyle rahatlatmayı umarak bekle-
dim. Evet, Travis kötü şöhretliydi, ama Parker'ın beni kori-
dora götürmesine ben izin vermiştim.

Kuzenine bakarken Shepley beni dirseğiyle dürttü. "Sa-
dece kötü hissediyor. Büyük ihtimalle söylentileri dindir-
meye çalışıyordur."

Elimle önümdeki boş alana vurarak, "Orada oturmana
gerek yok Trav. Hadi gel, buraya otur," dedim.

Chris Jenks Travis'in tabağına bir parça salata atıp,
"Doğum gününü epey sağlam kutlamışsın diye duydum
Abby," dedi.

Travis öfkeyle bakarak, "Ona bulaşma Jenks," diye uyar-
dı.

Chris gülümseyip yuvarlak, pembe yanaklarını şişirdi.
"Parker'ın öfkeden delirdiğini duydum. Dün dairene geldi-
ğinde seninle Travis'in hâlâ yatakta olduğunuzu söyledi."

America küçümseyen bir sesle, "Kestiriyorlardı Chris,"
dedi.

Gözlerim Travis'e kaydı. "Parker uğradı mı?"

Rahatsız olup sandalyesinde kıpırdandı. "Sana söyleye-
cektim."

"Ne zaman?" diye patladım.

America kulağıma eğildi. "Parker söylentiyi duyup seni
rahatlatmak için gelmişti. Onu durdurmaya çalıştım ama
doğrudan odaya gitti ve... gördüklerini kesinlikle yanlış
anladı."

Dirseklerimi masaya dayayıp yüzümü ellerimle kapa-
dım. "Bu gittikçe daha da iyiye gidiyor."

Chris, "O halde siz gerçekten de bir şey yapmadınız,
ha?" diye sordu. "Vay be. Bu cidden boktan bir durummuş.
Ben de tam Abby'nin sana uygun bir kız olduğunu düşün-
meye başlamıştım Trav."

Shepley, "Artık dursan iyi edersin Chris," diye uyardı.
Chris takım arkadaşlarına bakıp gülerek, "Eğer onunla
yattıysan benim de bir denememe izin verir misin?" dedi.

İlk başta yüzüm utançtan alev almış gibi oldu ama sonra
Travis'in sandalyesinden fırlaması üzerine America kula-
ğımın dibinde çığlık attı. Travis masanın üstünden uzanıp
bir eliyle Chris'in boğazını diğeriyle de tişörtünü yakaladı.
Devasa boyutlardaki defans oyuncusu masanın üstünden
kayarken düzinelerce sandalye, oturanlar olan biteni göre-
bilmek için ayağa kalkarken gıcırdadı. Travis arka arkaya
Chris'in yüzüne yumruk atıyor, her darbeden önce dirseği-
ni iyice yukarıya kaldırıyordu. Chris'in yapabildiği tek şey
elleriyle yüzünü örtmekti.

Hiç kimse Travis'e dokunmadı. Kontrolden çıkmıştı ve
şöhreti yüzünden kimse yoluna çıkmaya cesaret edemiyor-
du. Futbol oyuncuları, takım arkadaşlarının karo zemine
yatırılıp, amansızca dayak yemesini sinip büzülerek çıt çı-
karmadan izlediler.

"Travis!" diye çığlık atıp masanın öbür tarafına koştum.

Travis yumruğunu havada durdurup Chris'in tişörtünü
bırakınca Chris yere düştü. Bana bakmak için döndüğünde
soluk soluğa kalmıştı; onu hiç bu kadar korkunç bir halde
görmemiştim. Omzuyla beni itip geçerken yutkunup bir
adım geri attım.

Peşinden gitmek için bir adım atacak oldum ama Ameri-
ca kolumu tuttu. Shepley, America'yı çabucak öpüp kuzeni-
nin peşinden kapıdan çıktı.

America, "Tanrım," diye fısıldadı.

Dönüp Chris'in takım arkadaşlarının onu yerden kaldırmasını izledik; kırmızı, şişmiş yüzünü görünce içim cız etti. Burnundan kan sızıyordu, Brazil masadan aldığı bir peçeteyi ona uzattı.

Chris, "O deli orospu çocuğunu bir yakalarsam!" diye homurdanıp sandalyeye oturdu ve elini yüzüne götürdü. Bana baktı. "Özür dilerim Abby. Sadece şaka yapıyordum."

Yanıt vermek için söyleyebileceğim bir şey yoktu. Az önce ne olduğunu ondan daha iyi açıklayamazdım.

"İkisiyle de yatmadı," dedi America.

"Çeneni ne zaman kapatman gerektiğini hiç bilmiyorsun Jenks," dedi Brazil.

America kolumdan çekti. "Hadi gidelim."

Zaman kaybetmeden beni arabasına götürdü. Arabayı birinci vitese taktığında bileğini tuttum. "Bekle! Nereye gidiyoruz?"

"Shep'lere gidiyoruz. Travis'le yalnız kalmasını istemiyorum. Görmedin mi? Adam tamamen uçmuş vaziyette!"

"Peki, ben de onun etrafında olmak istemiyorum!"

America söylediklerime inanamayarak bana baktı. "Belli ki bir şeyler geçiriyor. Ne olduğunu öğrenmek istemez misin?"

"Bu noktada kendimi koruma dürtüm merakımdan daha ağır basıyor Mare."

"Onu durduran tek şey senin sesindi Abby. Senin sözünü dinler. Onunla konuşman lazım."

İçimi çekip elimi bileğinden çektim ve kendimi koltuğuma bıraktım. "Tamamdır. Hadi gidelim."

Otoparka girdik ve America arabasını Shepley'nin Charger'ıyla Travis'in Harley'sinin arasına park etti. Merdivenlere yürüyüp kendisi de olaya biraz dramatiklik katmak is-

termiş gibi ellerini kalçalarına koydu.

America, "Hadi gel Abby!" diye seslenip eliyle peşinden gitmemi işaret etti.

Tereddüt etsem de sonunda onu takip ettim, Shepley'nin koşarak merdivenlerden inip America'nın kulağına bir şeyler fısıldadığını görünce durdum. Bana bakıp başını salladı ve America'nın kulağına bir şeyler daha fısıldadı.

"Ne var?" diye sordum.

"Shep..." ne diyeceğini bilemeyip elini kolunu oynattı. "Shep içeri girmemizin iyi bir fikir olmadığını düşünüyor. Travis hâlâ epey kızgın."

"Benim içeri girmemem gerektiğini düşünüyor demek istiyorsun," dedim. America süklüm püklüm omzunu silkip Shepley'e baktı.

Shepley omzuma dokundu. "Sen yanlış bir şey yapmadın Abby. O sadece... sadece şu anda seni görmek istemiyor o kadar."

"Eğer yanlış bir şey yapmadıysam neden beni görmek istemiyor?"

"Emin değilim; bana bununla ilgili bir şey söylemiyor. Senin karşında sükunetini kaybettiği için utandığını düşünüyorum."

"Sükunetini bütün kafeteryanın önünde kaybetti! Benim bununla ne ilgim var?"

Shepley bakışlarını gözlerimden kaçırarak, "Düşündüğünden fazlası," dedi.

Bir an için ikisini izledim, sonra da aralarından kendime yol açıp koşarak merdivenleri çıktım. Kapıları çarparak açıp içeri girdiğimde salonda kimse yoktu. Travis'in odasının kapısı kapalıydı, gidip kapıyı çaldım.

"Travis? Benim, kapıyı aç."

"Git buradan Güvercin," diye seslendi kapının ardından.

Kapıyı biraz aralayıp içeri baktığımda yatağın uzak ucuna oturmuş pencereden dışarı baktığını gördüm. Toto kendisiyle ilgilenilmediği için mutsuz, sırtını patiliyordu.

"Sana neler oluyor Trav?" diye sordum. Yanıt vermeyince yanına gidip kollarımı kavuşturdum. Dişlerini sıktı ama yüzünde kafeteryadaki o korkutucu ifade yoktu. Üzgün görünüyordu. Kesif, çaresiz bir hüzün.

"Benimle bunun hakkında konuşmayacak mısın?"

Bekledim ama sessizliğini bozmadı. Kapıya döndüğümde nihayet içini çekti. "Geçen gün Brazil bana laf ettiğinde hemen beni savunmaya geçtiğini hatırlıyor musun? Eh işte, bugün olan da aynısıydı. Sadece biraz kendimi kaptırdım."

"Chris bir şey söylemeden de kızgındın," dedim, dönüp yanına otururak.

Pencereden bakmaya devam etti. "Daha önce söylediğimde ciddiydim. Gitmen lazım Güvercin. Tanrı biliyor ben senden uzak kalamıyorum."

Koluna dokundum... "Gitmemi istemiyorsun."

Travis yeniden dişlerini sıktı ve beni kolunun altına aldı. Bir an için durdu ve alnımı öpüp yanağını şakağıma bastırdı. "Ne kadar çabaladığım fark etmeyecek. Eninde sonunda benden nefret edeceksin."

Kollarımı bedenine sardım. "Bizim arkadaş olmamız lazım, hayır diyemezsin," diye alıntı yaptım.

Kaşlarını çatıp pencereden dışarıya bakmaya devam ederken beni kollarına aldı. "Neredeyse her gece senin uyumanı seyrediyorum. Öyle huzurlu oluyorsun ki. Bende öyle bir huzur yok. İçimde her zaman kaynayan bir kazan gibi öfke, hiddet var – senin uyumanı izlediğim zamanlar hariç."

"Parker geldiğinde yaptığım da buydu," diye devam etti. "Uyanıktım ve içeri girip yüzünde bir şok ifadesiyle orada

öylece durdu. Ne düşündüğünü biliyordum ama ona durumu açıklamadım. Açıklamadım çünkü aramızda bir şeyler olduğunu düşünmesini istedim. Şimdi de bütün okul o gece her ikimizle de beraber olduğunu düşünüyor."

Toto burnunu sürte sürte kucağıma kadar gelmişti ve ben de kulaklarını kaşıyordum. Travis uzanıp onu okşadı ve sonra da elini elimin üstüne koydu. "Özür dilerim."

Omzumu silktim. "Eğer dedikodulara inanıyorsa bu onun sorunu."

"İkimizi yatakta beraber yatarken gördükten sonra başka bir şey düşünmesi zor olsa gerek."

"Sende kaldığımı biliyor. Hem Tanrı aşkına, bütün elbiselerim üstümdeydi."

Travis içini çekti. "Büyük ihtimalle bunu fark edemeyecek kadar kızgındı. Ondan hoşlandığını biliyorum Güvercin. Ona açıklamalıydım. Sana bunu borçluyum."

"Bir önemi yok."

"Kızmadın mı?" diye sordu, şaşırmıştı.

"Bunun yüzünden mi canın bu kadar sıkkın? Bana gerçeği anlattığında sana öfkeleneceğimi mi düşündün?"

"Öfkelenmelisin. Birisi kendi başına itibarımı sıfıra indirseydi biraz kızgın olurdum."

"İtibar senin umurunda değil. Başkalarının ne düşündüğünü zerre kadar umursamayan Travis'e ne oldu?" diye takılıp onu omzumla dürttüm.

"Bu milletin hakkında söylediklerini duyduğunda yüzünde oluşan ifadeyi görmemden önceydi. Benim yüzümden zarar görmeni istemiyorum."

"Asla bana zarar verecek bir şey yapmazsın."

"Kolumu kesmeyi tercih ederim," deyip içini çekti.

Yanağını saçlarıma dayadı. Ona verecek bir yanıtım yoktu ve o da söyleyeceklerini bitirmiş gibiydi, dolayısıyla bir

süre öylece durduk. Arada bir Travis beni biraz daha sıkıyordu. Beni kollarına almasına izin vermek dışında kendisini iyi hissettirmek için başka ne yapabileceğimi bilemediğimden tişörtünü tuttum.

Güneş batmaya başladığında kapının yavaşça tıklandığını işittim. "Abby?" America'nın sesi kapının öbür tarafından çok alçak geliyordu.

Travis, "İçeri gel Mare," diye yanıtladı.

America Shepley'le beraber içeri geldi ve bizi birbirimizin kollarında görünce gülümsedi. "Bir şeyler yemeye gidecektik. Pei Wei'ye gidecek gibi misiniz?"

Travis "Iğğ.. yine mi Çin yemeği Mare? Hakikaten mi?"

Gülümsedim, kendine gelmiş gibiydi.

America da farkına vardı. "Evet hakikaten. Geliyor musunuz, gelmiyor musunuz?"

"Açlıktan ölüyorum," dedim.

Travis yüzünü buruşturup, "Tabii ki öylesin, öğle yemeğini kaçırdın," dedi. Ayağa kalkıp beni de beraberinde kaldırdı. "Hadi gel. Sana yiyecek bir şeyler alalım."

Pei Wei'deki masaya oturana kadar kolunu omzumdan çekmedi.

Travis lavaboya gider gitmez America eğilip, "Eee? Ne konuştunuz?" dedi.

"Hiç," deyip omzumu silktim.

Bir kaşını kaldırdı. "İki saat odasındaydın. Hiçbir şey söylemedi mi?"

Shepley, "Genellikle öfkeli olduğunda bir şey söylemez," dedi.

America beni dürterek, "Bir şeyler söylemiş olmalı," dedi.

"Beni savunurken kendini biraz kaptırdığını ve Parker odaya daldığında gerçeği söylemediğini söyledi. İşte bu kadar," deyip tuzlukla biberliği düzelttim.

Shepley gözlerini kayıp başını salladı.

America dikleşip, "Ne oldu bebeğim?" diye sordu.

"Travis," içini çekip gözlerini yuvarladı. "Boş ver."

America'nın yüzünde inatçı bir ifade vardı. "Hayır, hayır, hayır, öyle başlayıp da —"

Travis oturup kolunu arkama attığında sustu. "Kahretsin! Yemek hâlâ gelmedi mi?"

Restoran kapanana dek gülüp eğlendik, sonra da dönüş yolculuğu için arabaya doluştuk. Shepley America'yı sırtına alıp merdivenlerden çıkardı ama Travis arkada kalıp onların peşinden gitmemem için kolumdan tuttu. Kapının ardında kaybolana dek arkadaşlarımızı izledi ve sonra yüzünde pişmanlık dolu bir gülümseme belirdi. "Bugün için senden özür dilemem lazım. Dolayısıyla; özür dilerim."

"Zaten özür dilemiştin. Sorun değil."

"Hayır, Parker için özür dilemiştim. Etrafta dolaşıp saçma sapan şeyler yüzünden insanlara saldıran bir psikopat olduğumu sanmanı istemem," dedi, "ama senden özür dilemem lazım çünkü seni doğru nedenden ötürü savunmadım."

"Ve bu neden de..." diye yokladım.

"Ona atlamamın nedeni seni denemek için sırada olduğunu söylemesiydi, sana takılması değil."

"Bir sıra olduğunun ima edilmesi beni savunman için yeterli bir neden Trav."

"Demek istediğim de bu. Ona öfkelendim çünkü bu söylediğinin seninle yatmak istediği anlamına geldiğini düşündüm."

Travis'in ne demek istediğini anladıktan sonra tişörtünü iki yandan tutup alnımı göğsüne bastırdım. "Ne var biliyor musun? Umurumda değil," dedim, ona bakarak. "İnsanla-

rın ne söyledikleri ya da niye kendini kaybettiğin ya da niye Chris'in suratını dağıttığın. Son istediğim şey adımın çıkması ama herkese arkadaşlığımızı açıklamaktan sıkıldım. Canları cehenneme."

Travis'in gözleri yumuşadı ve ağzının kenarları yukarı kıvrıldı. "Arkadaşlığımız mı? Bazen beni dinleyip dinlemediğini merak ediyorum."

"Ne demek istiyorsun?"

"Hadi içeri girelim. Yorgunum."

Başımı salladım ve yürümeye başladık. Travis eve girene dek kolunu omzumdan ayırmadı. America'yla Shepley çoktan odalarına kapanmışlardı, ben de sessizce duş alıp çıktım. Travis ben pijamalarımı giyerken Toto'yla dışarıda oturdu ve yarım saat içinde ikimiz de yatağa girmiştik.

Başımı koluma dayadım ve uzun bir of çekip rahatladım. "Sadece iki hafta kaldı. Ben Morgan'a dönünce drama ihtiyacını nasıl karşılayacaksın?"

"Bilmiyorum," dedi. Karanlıkta bile yüzünde işkence çekiyormuş gibi bir ifade olduğunu görebiliyordum.

"Hey," koluna dokundum. "Şaka yapıyordum."

Uzun bir süre onu izledim, nefes almasını, gözlerini kırpmasını, gevşemeye çalışmasını. Bir süre ne yapacağını bilemedi sonra dönüp bana baktı. "Bana güveniyor musun Güvercin?"

"Evet, niye ki?"

"Buraya gel," deyip beni kendine çekti. Başımı göğsüne koymadan önce bir iki saniye kasıldım. Neler geçiriyor olursa olsun yanında olmama ihtiyacı vardı ve istesem de itiraz edemezdim. Onun yanında yatmanın doğru olduğunu hissediyordum.

Dokuzuncu Bölüm
SÖZ

Finch başını salladı. "Tamam, şimdi, Parker'la mısın, yoksa Travis'le mi? Kafam karıştı."

"Parker benimle konuşmuyor. Dolayısıyla o mesele şu sıralar biraz havada," deyip zıplayarak sırt çantamı düzeltim.

Sigarasının dumanını üfleyip eliyle diline yapışmış bir parça tütünü aldı. "O zaman Travis'le mi berabersin?"

"Biz arkadaşız Finch."

"Herkesin ikinizin arasında ayrıcalıklı arkadaşlık tarzı, acayip bir şeyler döndüğünü düşündüğünün farkındasın değil mi?"

"Umurumda değil. İstediklerini düşünsünler.

"Ne zamandan beri? Benim tanıyıp sevdiğim, endişeli, gizemli, ketum Abby'ye ne oldu?"

"Bütün bu söylentiler ve varsayımların stresine dayanamayıp öldü."

"Bu çok fena. Onu parmağımla gösterip gülmeyi özleyeceğim."

Finch'in koluna bir yumruk attım, o da güldü. "İyi. Rol yapmayı bırakmanın zamanı gelmişti zaten," dedi.

"Ne demek istiyorsun?"

"Tatlım, hayatının çoğunu rol yaparak geçirmiş biriyle konuşuyorsun. Seni beş kilometre öteden tespit etmiştim."

"Ne demeye çalışıyorsun Finch? Gizli bir lezbiyen olduğumu mu?"

"Hayır, bir şeyler gizlediğini. O yelekler, Parker Hayes'le pahalı restoranlara giden ağırbaşlı seçkin kız havaları falan... bu sen değilsin. Ya küçük bir kasabada striptizciydin ya da rehabilitasyondan çıkıp geldin. Benim tahminim ikincisi."

Kahkahalarla güldüm. "*Berbat* tahmin yapıyorsun!"

"Peki sırrın ne o zaman?"

"Sana söyleseydim artık sır olmazdı, değil mi?"

Şeytani bir gülümseme hatlarını sertleştirdi. "Ben sana benimkini gösterdim, şimdi sıra sende."

"Sana kötü haberi veren olmak istemezdim Finch ama cinsel yönelimin tam olarak bir sır sayılmaz."

"Hassiktir! Ve ben de gizemli seks kediciği tarzı bir çekiciliğimin olduğunu düşünüyordum," deyip sigarasından bir nefes daha aldı.

Nasıl bir yanıt alacağımdan korkarak sordum, "Aile hayatın nasıldı Finch?"

"Annemle aram harikadır... babamla aramızda çözmemiz gereken bir sürü mesele oldu ama hepsini hallettik."

"Mick Abernathy'den bir baba olarak nefret ediyorum."

"O da kim?"

Kıkırdadım. "Gördün mü? Kim olduğunu bilmiyorsan hiç de büyük bir olay değil."

"O kim?"

"Rezil bir adam. Kumar, içki, öfke.. ailemin kanında var. America'yla buraya gelmemizin nedeni bana taze bir başlangıç yapma fırsatı sağlamaktı. Alkolik bir yıldız eskisinin kızı olarak bilinmenin yükünü taşımayacağım bir yerde olmak için buraya geldik."

"Wichita'lı bir kumar yıldızı eskisi mi?"

"Nevada'da dünyaya gelmişim. O zamanlar Mick'in eline sürdüğü her şey altına dönüşüyormuş. Ben on üç yaşıma bastığımda şansı döndü."

"Ve seni suçladı."

"America kaçabilmem için benimle buraya gelerek çok şeyden vazgeçti ve ben de buraya gelir gelmez doğrudan Travis'e denk geldim."

"Ve Travis'e baktığında.."

"Fena halde tanıdık geliyor."

Finch başını sallayıp sigarasını yere attı. "Siktir ya. Abby, gerçekten de boktan bir durummuş."

Gözlerimi kıstım. "Eğer az önce sana anlattıklarımı birilerine anlatacak olursan, mafyayı ararım. Bazılarını şahsen tanıyorum."

"Saçmalık."

Omzumu silktim. "İster inan ister inanma."

Finch şüpheyle bana bakıp gülümsedi. "Resmi olarak tanıdığım en havalı kişisin."

"Senin için üzüldüm Finch. Daha sık dışarı çıkmalısın," deyip kafeteryanın girişinde durdum.

Çenemi tutup kaldırdı. "Her şey yoluna girecek. Her şeyin bir nedeninin olduğu hikâyesine körü körüne inananlardanım. Buraya geldiniz, America Shep ile tanıştı, senin yolun bir şekilde Çember ile kesişti, bir şekilde Travis Maddox'un dünyasını alt üst ettin. Bir düşünsene," deyip dudaklarıma küçük bir öpücük kondurdu.

Travis, "Yavaş ol!" dedi. Belimi kavrayıp beni havaya kaldırdı ve arkasına geçirip yere bıraktı. "Bu haltı yemesinden endişe edeceğim son insan sendin Finch! Bari sen yapma!" diye takıldı.

Finch Travis'in yanına eğilerek göz kırptı, "Daha sonra görüşürüz kurabiyem."

Travis dönüp bana baktığında gülümsemesi silinmişti. "Suratın niye asık?"

Başımı sallayıp adrenalinin işini yapmasını bekledim. "Sadece o lakaptan hoşlanmıyorum. Bazı kötü anıları deştiriyor."

"Şu rahibin şefkatini belli etmek için kullandığı bir terim miydi?"

"Hayır," diye homurdandım.

Travis avcunu yumrukladı. "Gidip Finch'i eşek sudan gelinceye kadar dövmemi ister misin? Ona bir ders vereyim mi? Onu iki seksen yere sereceğim."

Gülümsememe engel olamadım. "Eğer Finch'i iki seksen yere sermek isteseydim ona Prada'nın kapandığını söylemem yeterli olurdu. İşin kalanını kendisi hallederdi."

Travis gülüp beni kapıya doğru itti. "Hadi gidelim! Burada harcanıyorum!"

Masada beraber oturup çimdikler ve böğrümüze attığımız dirseklerle birbirimize sataştık. Travis iddiayı kaybettiğim geceki kadar iyimserdi. Masadaki herkes durumu fark etti ve benimle bir mini yemek kavgası başlattığında çevremizdeki masalarda oturanların dikkati bize yöneldi.

Gözlerimi yuvarladım. "Kendimi hayvanat bahçesinde sergileniyormuş gibi hissediyorum."

Travis bir an beni izledi, bize bakanları fark etti ve sonra ayağa kalktı. "YAPAMAM!" diye bağırdı. Odadaki herkes dönüp ona bakarken ben de huşu içinde seyrettim. Travis başını aklından geçen bir ritme göre sallıyordu.

Shepley gözlerini kapadı, "Off, hayır."

Travis gülümsedi. "Get no…sa…tis…faction," diye şarkı söylemeye başladı. Masaya tırmanırken şarkıyı söylemeye devam etti; herkesin gözü üstündeydi.

Eliyle masanın sonundaki futbol oyuncularını işaret etti

ve onlar da gülümseyip hep bir ağızdan şarkıyı söylemeye başladılar. Mekândaki herkes elleriyle masaya vurarak ritim tutuyordu.

Travis yumruğunu mikrofon gibi tutarak şarkı söyleyip yanımdan geçti.

Herkes tek bir ağızdan şarkı söylüyordu, "HEY, HEY, HEY!"

Travis kalçalarını oynatınca salondaki kızlardan ıslıklar ve çığlıklar yükseldi. Yine yanımdan geçip nakaratları sanki bütün öbür tarafına söylemeye başladı; futbol oyuncuları korosu olmuşlardı.

Alkışlayan izleyicilerini işaret etti. Birkaç kişi kalkıp onunla dans etti ama çoğu şaşkınlık içinde eğlenerek gösterisini izledi.

Yan masaya sıçrayınca America ciyaklayıp ellerini çırptı ve dirseğini böğrüme geçirdi. Başımı salladım; belli ki ölüp *High School Musical'da* uyanmıştım.

Futbol oyuncuları, "Na, na, nanana! Na, na, na! Na na, nanana!" diye mırıldanıyorlardı.

Travis mikrofon yumruğunu havaya kaldırdı, sonra da aşağıya atlayıp masanın üstüne uzandı ve yüzüme bakıp şarkıyı söylemeye devam etti.

Bütün salonda bir alkış koptu, hatta birkaç kişi ıslık çalıyordu. Alnımı öpünce başımı salladım. Travis ayağa kalkıp seyircileri selamladı. Önümdeki sandalyesine döndüğünde güldü.

"Artık sana bakmıyorlar değil mi?" dedi soluk soluğa.

"Teşekkür ederim, zahmet etmeseydin," dedim.

"Abs?"

Başımı kaldırdığımda Parker'ın masanın diğer ucunda oturduğunu gördüm. Herkesin gözü tekrar üzerimdeydi.

Parker, "Konuşmamız lazım," dedi, tedirgin gözüküyor-

du. America'ya, Travis'e ve sonra da Parker'a baktım. "Lütfen, olur mu?" diye sorup ellerini ceplerine soktu.

Başımı sallayıp peşinden dışarıya çıktım. Pencerelerin yanından geçip, binanın yanına görünmeyeceğimiz bir yere yürüdü. "Yeniden sana dikkat çekmek istememiştim. Bundan nefret ettiğini biliyorum."

"O zaman eğer konuşmak istiyorduysan telefon açabilirdin," dedim.

Başıyla onayladı, yere bakıyordu. "Seni kafeteryada bulmak gibi bir niyetim yoktu. Önce bir şeyler olduğunu gördüm sonra da seni görünce içeri dalıverdim. Özür dilerim."

Bir şey söylemeden bekledim, konuşmaya devam etti. "Travis'le aranızda ne olduğunu bilmiyorum. Beni ilgilendirmez... seninle sadece birkaç defa buluştuk. İlk başta canım sıkılmıştı ama sonra sana karşı hislerim olmasa rahatsız olmayacağımı fark ettim."

"Onunla yatmadım Parker. Tuvaletine bir litre Patron kusarken saçlarımı tuttu. Aramızdaki en romantik an buydu."

Bir kahkaha attı. "İlişkimize hak ettiği fırsatı veremediğimizi düşünüyorum... sen Travis'in yanında kalırken olmaz. Abby, işin aslı şu—ben senden hoşlanıyorum. Adının ne olduğundan emin değilim ama seni düşünmeden duramıyorum." Gülümsedim ve o da elimi tutup parmağını bileziğimin üstünde gezdirdi. "Büyük ihtimalle bu gülünç hediyeyi vererek seni korkuttum, ama daha önce hiç böyle bir şey yaşamamıştım. Sanki senin ilgini çekmek için sürekli olarak Travis'le yarışıyormuşum gibi hissediyorum."

"Bilezikle beni korkutmadın."

Dudaklarını birbirine bastırdı. "Birkaç hafta içinde seni yeniden dışarı çıkarmak istiyorum, Travis'le geçirmen gereken bir ay dolduktan sonra. O zaman dikkatimiz dağılmadan birbirimizi tanımaya odaklanabiliriz."

"Bana uyar."

Eğilip gözlerini kapadı ve dudaklarını dudaklarıma bastırdı. "Yakında seni ararım."

El sallayıp onu geçirdikten sonra kafeteryaya dönüp Travis'in yanından geçtim.

Beni yakalayıp kucağına oturttu. "Ayrılmak zor mu geldi?"

"Morgan'a döndüğümde yeniden denemek istiyor."

"Siktir. Başka bir iddia bulmam gerekecek," deyip tabağını önüme çekti.

Sonraki iki hafta geçip gitti. Dersler dışında uyumadığım her an Travis'in yanındaydım ve bu sürenin çoğunda ikimiz yalnızdık. Beni akşam yemeğine çıkardı, içmek ve dans etmek için Red'e götürdü, bovling oynamaya gittik ve bu arada iki dövüşe çağrıldı. Katılana kadar gülmediğimiz zamanlarda şakadan güreşiyorduk ya da Toto'yu da aramıza alıp birbirimize sarılarak bir film izliyorduk. Göz süzmekten ibaret olsa bile kendisine ilgi gösteren her kızı ısrarla görmezden geliyordu ve herkes yeni Travis'ten bahseder olmuştu.

Daireden son gecemde America'yla Shepley açıklanamaz bir biçimde ortada yoklardı ve Travis özel bir Son Gece yemeğiyle uğraşıyordu. Şarap aldı, peçetelerimizi masaya yerleştirdi ve hatta o geceye özel çatal bıçak takımı bile aldı. Tabaklarımızı kahvaltı tezgahına yerleştirip karşı karşıya oturmak için taburesini öbür tarafa çekti. İlk defa çıktığımızı hissettim.

"Bu gerçekten iyi olmuş Trav. Yeteneklerini benden saklıyormuşsun," dedim, yaptığı Cajun tavuk ezmesini çiğnerken.

Kendini gülümsemeye zorladı ve muhabbeti havadan sudan konularla sınırlamak için kendisini zorladığını fark

ettim. "Sana daha önceden söylemiş olsaydım her gece böyle yemekler isterdin." Gülümsemesi kaybolup gitti ve bakışlarını masaya çevirdi.

Yemeğimle oynadım. "Ben de seni özleyeceğim Trav."

"Buraya gelmeye devam edeceksin değil mi?"

"Geleceğimi biliyorsun. Ve sen de Morgan'a gelip tıpkı önceden yaptığın gibi çalışmama yardım edeceksin."

"Ama aynı olmayacak," içini çekti. "Sen Parker'la çıkıyor olcaksın, kendmizi başka işlere vereceğiz... yollarımız ayrılacak."

"O kadar da değişmeyecek."

Bir kahkaha atmayı başardı. İlk tanışmamızı gören kimse şu anda burada oturacağımızı tahmin edebilir miydi? Üç ay önce beni bir kıza veda ettiğim için bu kadar kederli olacağıma asla inandıramazdın."

İçim burkuldu. "Kederli olmanı istemiyorum."

"O zaman gitme," dedi. Yüzünde öyle çaresiz bir ifade vardı ki suçluluktan boğazım düğümlenmiş gibi hissettim.

"Buraya taşınamam Travis. Bu delilik olur."

"Kim demiş. Hayatımın en iyi iki haftasını geçirdim."

"Ben de."

"O zaman neden seni bir daha hiç görmeyecekmişim gibi hissediyorum?"

Verecek bir yanıtım yoktu. Dişlerini sıktı ama kızgın değildi. Yanına gitme arzum dayanılmaz hale gelince kalkıp tezgahın çevresinden dolaştım ve kucağına oturdum. Bana bakmayınca boynuna sarılıp yanağımı yanağına bastırdım.

Kulağına yaklaşıp, "Nasıl bir baş belası olduğumu anlayıp beni özlemenin nasıl bir şey olduğunu unutacaksın," dedim.

Sırtımı sıvazlarken ofladı. "Söz mü?"

Geriye yaslanıp gözlerine baktım ve yanaklarına ellerimle dokundum. Baş parmağımla çenesini okşadım; yüzünü o halde görmek canımı yakıyordu. Gözlerimi kapayıp ağzının köşesini öpmek için eğildim ama döndüğü için dudaklarının istediğimden büyük bir kısmını öptüm.

Öpücük beni şaşırtmış olsa da kendimi hemen geri çekmedim.

Travis dudaklarını dudaklarımdan ayırmasa da daha ileri gitmedi.

Nihayet geri çekilip bir gülümsemeyle ortamı yumuşattım. "Yarın çok işim olacak. Mutfağı temizleyip yatağa gideceğim."

"Sana yardım ederim," dedi.

Konuşmadan bulaşıkları yıkarken Toto da ayağımın dibinde uyuyordu. Son bulaşığı da kurulayıp tezgahaya koyduktan sonra elimi –biraz fazla sıkı– tutup beni yatak odasına götürdü. Koridordan yatak odasının kapısına giden yol normalin iki katı uzun sürmüştü sanki. İkimiz de vedalaşma anının sadece birkaç saat uzaklıkta olduğunu biliyorduk. Bu defa yatağa girmek için tişörtlerinden birini giyerken beni izlemiyormuş numarası yapmaya kalkışmadı. Üstünde sadece boxer'ı kalana dek soyundu ve battaniyenin altına girip benim de ona katılmamı bekledi.

Yanına gelince Travis lambayı kapatıp izin alma ya da özür dileme ihtiyacı duymadan beni kendisine çekti. Kollarını sıkıp içini çekti ve ben de yüzümü koynuna yerleştirdim. Hayatımın geri kalanı boyunca bu anı özleyeceğimi biliyordum, dolayısıyla sonuna kadar yaşamak için elimden geleni yaptım.

Pencereden dışarı baktı. Yüzüne ağaçların gölgesi vuruyordu. Travis gözlerini sımsıkı kapattı ve sanki yer yarılmış da düşüyormuşum gibi hissetmeye başladım. Onun acı çektiğini görmek ızdırap vericiydi. Sadece benim neden ol-

duğunu bilmek değil... aynı zamanda bunu dindirebilecek tek kişinin ben olduğumu bilmek de.

"Trav? İyi misin?" diye sordum.

Konuşmadan önce uzun bir sessizlik oldu. "Hayatımda hiç daha az iyi olmamıştım."

Alnımı boynuna bastırdım ve beni biraz daha sıkı kavradı. "Bu çok saçma," dedim. "Birbirimizi her gün görmeye devam edeceğiz."

"Bunun doğru olmadığını biliyorsun."

Hissettiğimiz kederin ağırlığı altında eziliyorduk ve ikimizi de kurtarmak için bastırılamaz bir istek duydum. Çenemi kaldırdım ama tereddüt ettim; yapmak üzere olduğum şey bütün her şeyi değiştirecekti.

Travis zaten tensel yakınlığı zaman geçirmekten başka bir şey olarak görmüyor dedim kendi kendime, gözlerimi yeniden kapatıp korkularımı yuttum. Bir şeyler yapmak zorundaydım, yoksa ikimizin de sabaha kadar dehşet içinde dakikaların geçmesini izleyeceğimizi biliyordum.

Dudaklarımla boynuna dokunup yumuşak, yavaş bir öpücükle tenini tadarken kalbim yerinden fırlayacak gibiydi. Travis şaşkınlıkla aşağıya baktı ve sonra ne istediğimi anlayınca gözleri yumuşadı.

Aşağıya eğilip dudaklarını narin bir tatlılıkla dudaklarıma bastırdı. Dudaklarından gelen sıcaklık ayak parmaklarıma kadar yayıldı ve onu kendime doğru çektim. Artık ilk adımı atmıştık ve benim burada durmak gibi bir niyetim yoktu.

Dudaklarımı ayırıp Travis'in dilinin benimkine geçmesine izin verdim. "Seni istiyorum," dedim.

Aniden öpüşmesi yavaşladı ve kendini geri çekmeye çalıştı. Başladığımı bitirmeye kararlıydım ve onu daha büyük bir endişeyle öpmeye devam ettim. Bunun üzerine Travis

dizlerinin üstüne kalkana kadar kendi çekti. Ben de onunla birlikte doğrularak, dudaklarımızın birbirinden ayrılmasını engelledim.

Beni engellemek için omuzlarımı tuttu. Soluk soluğaydı, eğlendiğini belli eden bir gülümsemeyle, "Bu ne şimdi?" diye sordu. "Bunu yapmak zorunda değilsin Güvercin. Bu gece bununla ilgili değil."

Kendini geri tutuyordu ama gözlerinden kendisini uzun süre kontrol edemeyeceğini anlayabiliyordum.

Yeniden ona doğru eğildim. Bu sefer kolları dudaklarımla dudaklarına değmeme izin verecek kadar gerilediler. Kaşlarımın altınsan kararlılıkla ona baktım. Sözcükleri dile getirmeden önce kendimi toplarlamam gerekti ama kararlıydım, bunu söyleyecektim. Dudaklarım ağzında, "Beni yalvartma," diye fısıldadım.

Bu iki sözcüğü duyunca bütün çekinceleri ortadan kayboldu. Beni sert ve şevkli bir şekilde öptü. Parmaklarımı sırtından aşağıya kaydırıp gergince boxer'ının lastiğinin etrafında dolaştırdım. O anda dudaklarından sabırsızlandığını hissettim ve vücuduyla beni itince yatağa düştüm. Dili bir kez daha dilimi okşuyordu ve elimi boxer'ıyla teninin arasına kaydıracak cesareti bulunca inledi.

Travis tişörtümü çekip çıkardı ve ardından bir elini kalçama kaydırıp külotumu tuttu ve bacaklarımdan aşağıya çekti. Elini uyluğumun iç tarafına kaydırırken ağzı bir kez daha benimkiyle buluştu ve parmakları daha önce hiçbir erkeğin dokunmadığı yerlere geldiğinde tutmakta olduğum nefesimi uzun, yükselip alçalan bir inlemeyle verdim. Elinin her hareketiyle dizlerim ağrıyıp titriyordu ve parmaklarımı etine batırdığımda üstüme çıktı. "Güvercin," dedi soluk soluğa, "bu akşam olmak zorunda değil. Sen hazır olana dek beklerim."

Komidinin üst çekmecesine uzanıp açtım. Plastik paketi parmaklarımın arasına alıp ağzıma götürdüm ve ambalaji ısırarak açtım. Serbest elini arkamdan çekti ve ardından boxer'ını indirip aramızda olmalarına tahammül edemiyormuş gibi bir tekmeyle fırlatıp attı.

Ambalaj parmaklarının arasında hışırdadı ve bir iki saniye sonra onu kasıklarımın arasında hissettim. Gözlerimi kapadım.

"Bana bak Güvercin."

Gözlerimi kaldırıp ona baktığımda gözlerinde aynı anda hem şefkat hem de kararlılık gördüm. Başını yana eğip eğildi ve beni yumuşakça öptü, ardından vücudu gerildi ve küçük, yavaş bir hareketle içime girdi. Geri çekildiğinde hissettiğim rahatsızlıkla dudağımı ısırdım. Sonra yeniden içime girdi, acıyla gözlerimi sımsıkı kapadım. Bacaklarımı kalçalarına sımsıkı dolayınca beni bir kez daha öptü.

"Bana bak," diye fısıldadı.

Gözlerimi açtığımda kendini bir kez daha içime itti ve ben de o muhteşem yanma hissiyle çığlık attım. Ben gevşeyince vücudunun vücuduma göre olan hareketi daha ritmik hale geldi. Başlarda hissettiğim tedirginlik tamamen kaybolmuştu. Travis bana doyamıyormuş gibi etimi avuçluyordu. Beni kendisine çekti ve hissettikleri dayanılmaz derecede yoğunlaşınca inledi.

Ağzını ağzıma yaklaştırmıştı, "Seni o kadar uzun zamandır istiyorum ki Abby. Tek istediğim şey sensin," dedi soluk soluğa.

Bir eliyle uyluğumu tutup dirseğiyle kendini destekledi. Benden sadece birkaç santim yukarıdaydı. Tenimizi ince bir ter tabakası kaplamaya başladı ve dudaklarıyla çenemi kat edip ensemden aşağıya giden bir çizginin üstünde gezdirdiğinde de belimi yukarı doğru kıvırdım.

"Travis," diye inledim.

Adını söylediğimde yanağını yanağıma bastırdı ve hareketleri katılaştı. Boğazından çıkardığı sesler daha yüksek hale geldi ve nihayet kendisini son bir kez içime bastırıp üstümde inleyip titredi.

Birkaç saniye sonra rahatladı ve soluk alıp vermesi yavaşladı.

Yorgun, hoşnut bir gülümsemeyle, "Amma da etkileyici bir ilk öpücüğün varmış," dedim.

Yüzümü süzüp yanıt verdi, "Senin son ilk öpücüğün."

Yanıt veremeyecek kadar şoke olmuştum.

Yanıma karın üstü uzandı, bir kolunu belimin üstüne uzattı ve alnını yanağıma dayadı. Soluklarının iyice yavaşladığını duyana dek parmaklarımı sırtında dolaştırdım.

Saatlerce uyanık kalıp Travis'in derin nefeslerini ve dışarıdaki ağaçların dalları arasında dolaşan rüzgarı dinledim. America'yla Shepley sessizce kapıyı açıp eve girdiler ve parmaklarının ucunda koridoru geçip odalarına giderken fısıldaşdıklarını duydum. Eşyalarımı sabahtan toplamıştık ve ertesi sabahın ne kadar zor olacağını düşünüp irkildim. Travis bir defa benimle yattığında merakının tatmin olacağını düşünmüştüm ama bunun yerine sonsuza dek beraber olmaktan bahsetmeye başlamıştı. Aramızda geçenlerin bir başlangıç değil de son olduğunu öğrendiğinde yüzünün alacağı ifadeyi düşününce gözlerimi kapadım. Onunla beraber olamazdım ve ona bunu söylediğimde benden nefret edecekti.

Kendimi kolunun altından kurtarıp giyindim, ayakkabılarımı elime alıp Shepley'nin odasına gittim. America yatakta oturuyordu ve Shepley de dolabın önünde tişörtünü çıkarmaktaydı.

Shepley, "Hey şey yolunda mı Abby?" diye sordu.

Benimle koridora çıkmasını işaret edip, "Mare?" dedim. Endişeli gözlerle bana bakıp başını salladı. "Neler oluyor?"

"Beni hemen Morgan'a götürmen lazım. Yarına kadar bekleyemem."

Dudaklarının bir tarafı yukarıya kıvrıldı. "Hiçbir zaman veda etmek konusunda iyi olmadın."

Shepley'le America eşyalarımı taşımama yardımcı oldular ve Morgan Hall'a olan yolculuğumu America'nın arabasının penceresinden dışarıyı izleyerek geçirdim. Çantalarımın sonuncusunu da odaya taşıdıktan sonra America bana sarıldı.

"Artık her şey o kadar farklı olacak ki."

"Beni eve getirdiğin için teşekkür ederim. Güneş birkaç saat içinde doğacak. Git artık," deyip onu bir defa sıkarak bıraktım.

America odamdan çıkarken arkasına bakmadı ve sinirli sinirli dudağımı çiğnedim. Ne yaptığımı öğrenince sinirden küplere bineceğini biliyordum.

Tişörtüm başımdan geçirirken çatırdadı, havadaki statik elektrik kışın yaklaşmasıyla daha da artmıştı. Kendimi biraz kayıp hissedip kalın yorganımın altında bir top olacak şekilde büzüldüm ve burnumdan nefes aldım. Travis'in kokusu tenime sinmişti.

Yatak soğuk ve yabancı geliyordu, Travis'in yatağının tam zıddıydı. Otuz gün boyunca küçücük bir daireyi Eastern'ın en kötü şöhretli serserisiyle paylaşmıştım ve bütün o didişmeler ve gece misafirliklerinden sonra olmak istediğim tek yer orasıydı.

İlk telefon sabah saat sekizde geldi ve sonraki bir saat boyunca her beş dakikada bir telefonum çaldı.

Kara, "Abby!" diye homurdandı. "Şu aptal telefonu aç."

Uzanıp telefonu kapattım. Kapının gümlediğini duyana dek günü planladığım gibi odama saklanıp geçiremeyeceğimi anlamamıştım.

Kara kapının koluna asılıp çekti, "Ne var?"

America onu itip içeri girdi. "Neler oluyor?" diye bağırdı. Gözleri kırmızı ve şişti ve hâlâ pijamalarının içindeydi.

Oturdum. "Ne var Mare?"

"Travis yıkılmış vaziyette! Bizimle konuşmuyor, evin altını üstüne getirdi, müzik setini odanın öbür tarafına attı... Shep onun aklını başına getiremiyor!"

Avuçlarımla gözlerimi ovup gözlerimi kırpıştırdım. "Bilmem ki."

"Bok bilmezsin! Bana neler olduğunu anlatacaksın ve bunu hemen şimdi yapacaksın, anladın mı!"

Kara duş torbasını alıp kaçtı. Çıkarken kapıyı çarpınca yüzümü buruşturdum, danışmanımıza ya da daha beteri öğrenci dekanına anlatmasından korkuyordum.

"Tanrı aşkına America, sesini alçak tut," diye fısıldadım.

Dişlerini gıcırdattı. "Sen ne halt ettin?"

Yaptığımdan ötürü Travis'in bana kızgın olacağını düşünmüştüm, kafayı yiyip sağa sola saldıracağı aklımın ucundan bile geçmemişti. "Ben... bilmiyorum," deyip yutkundum.

"Senin gitmene yardım ettiğimizi öğrendiğinde Shep'e yumruk atmaya çalıştı. Abby! Ne olursun söyle!" diye yalvardı gözleri dolarak. "Olanlar beni korkutuyor!"

Gözlerindeki korku gerçeğin sadece bir kısmını söylememe yetti "Sadece veda edemedim. Benim için zor olduğunu biliyorsun."

"Bu başka bir şey Abby. Travis delirmiş gibi! Bağırarak senin adını söylediğini duydum. Sonra da bütün dairede delirmiş gibi seni aradı. Shep'in odasına dalıp nerede oldu-

gunu söylememizi istedi. Sonra da sana telefonla ulaşmayı denedi. Tekrar, tekrar, tekrar aradı," içini çekti. "Yüzü... Tanrım, Abby onu hiç böyle görmemiştim."

"Yatağının çarşaflarını yırtıp attı, yastıklarını attı, yumruk atıp aynasını kırdı, kapısını tekmeledi... menteşelerinden çıkardı. Hayatımda gördüğüm en korkutucu şeydi!"

Gözlerimi kapatıp birikmiş olan yaşlarımın yanaklarımdan süzülmesine neden oldum.

America cep telefonunu suratıma tuttu. "Onu aramak zorundasın. En azından arayıp, 'ben iyiyim' demek zorundasın."

"Tamam, arayacağım."

Telefonu yeniden uzattı. "Kaçmak yok, şimdi arıyorsun."

Telefonu alıp tuşlara basarken bir yandan da ona ne diyebileceğimi düşünmeye çalıştım. Telefonu kapıp numarayı çevirdi ve bana geri uzattı. Telefonu kulağıma tutup derin bir nefes aldım.

Travis, "Mare?" diyerek telefonunu açtı, sesi kaygıyla boğuklaşmıştı.

"Benim."

Travis konuşmadan önce birkaç saniyelik bir sessizlik oldu. "Dün gece içine şeytan mı girdi? Sabah kalktım ve sen gitmiştin ve sen... sen bana veda bile etmeden gidiyorsun öyle mi? Niye?"

"Özür dilerim ben -"

"Özür mü dilersin? Burada kafayı sıyırdım! Telefonuna cevap vermiyorsun, dışarıya sıvışıyorsun ve—n—niye? Nihayet her şeyi çözdüğümüzü sanmıştım!"

"Sadece düşünmek için biraz zamana ihtiyacım var."

"Neyi düşünmek için?" Durdu. "Seni... seni incittim mi?"

"Hayır! Öyle bir şey değil! Çok ama çok özür dilerim.

America'nın sana anlattığından eminim. Ben veda edemiyorum."

"Seni görmem lazım," dedi, sesinden çaresizlik akıyordu.

İçimi çektim. "Bugün yapmam gereken bir sürü şey var Trav. Bavullarımı boşaltmam ve bir ton çamaşır yıkamam lazım."

"Pişman olmuşsun," dedi, sesi kırılarak.

"Öyle... mesele o değil. Biz arkadaşız. Bu değişmeyecek."

"Arkadaş mı? Peki dün akşam ne bok yedik?" dedi, öfkesi telefondan çıkıp suratıma çarpmıştı.

Gözlerimi sımsıkı kapattım. "Ne istediğini biliyorum. Sadece... bunu şu anda yapamam."

"O halde biraz zamana ihtiyacın var, öyle mi?" diye sordu daha sakin bir sesle. "Bunu bana söyleyebilirsin. Benden böyle kaçmana gerek yoktu."

"En kolayı buymuş gibi geldi."

"Kimin için kolay?"

"Uyuyamadım. Sabah nasıl olacağını düşünüp durdum, eşyalarımı Mare'in arabasına yüklememizi ve... yapamadım Trav," dedim.

"Artık burada olmayacak oluşun yeterince kötü. Öylece hayatımdan çıkıp gidemezsin."

Kendimi gülümsemeye zorladım. "Seninle yarın görüşürüz. Aramızda bir soğukluk olmasını istemiyorum, tamam mı? Sadece bir şeyleri çözmem gerekiyor. O kadar."

"Tamam," dedi. "Bunu yapabilirim."

Telefonu kapattığımda America bana öfkeyle bakıyordu. "Onunla yattın ha! Seni fahişe! Bir de bana anlatmayacaktın öyle mi?"

Gözlerimi yuvarlayıp kendimi yastığa bıraktım. "Bu se-

nanle ilgili değil Mare. Bu meşele resmi olarak içinden çıkılmaz hale gelmiş durumda."

"Olayın neresi bu kadar zor anlamıyorum. Siz ikiniz delirecek seviyede mutlu olmanız lazım, kapıları kilitli odalarda saklanmanız değil!"

"Onunla olamam," diye fısıldadım, gözlerimi tavandan ayırmadan.

Elini elime koydu ve yavaşça konuştu. "Travis zor bir adam. İnan bana, onun hakkındaki bütün kaygılarını tamamen anlıyorum, ama senin için daha şimdiden ne kadar değiştiğine baksana! Son iki haftayı bir düşünsene Abby! O Mick değil."

"Ben Mick'im! Travis'le bir ilişkiye girerim ve uğrunda çaba harcadığımız her şey... Puf!" Parmaklarımı şıklattım. "Uçar gider!"

"Travis bunun olmasına izin vermez."

"Bu onun elinde olan bir şey değil, di mi?"

"Onun kalbini kıracaksın Abby. Onun kalbini kıracaksın! Âşık olacak kadar güvendiği ilk kız sensin ve sen de onu duvara çivileyeceksin!"

Yalvaran sesine eşlik eden yüz ifadesini görmek için başımı öbür tarafa çevirdim. "Mutlu sona ihtiyacım var. Buraya bunun için geldik."

"Bunu yapmak zorunda değilsin. İlişkiniz yürüyebilir."

"Şansım tükenene dek."

America ellerini havaya kaldırıp bıraktı. "Tanrım, Abby, yine bu zırvalığa başlama. Bunun hakkında konuşmuştuk."

Telefonum çaldı ve ekrana baktım. "Parker arıyor."

Başını salladı. "Daha konuşmamız bitmedi."

America'nın öfkeyle bakan gözlerinden kaçırıp telefonu açtım. "Alo?"

"Abs! Özgürlüğünün ilk günü kutlu olsun! Kendini nasıl hissediyorsun?" dedi.

"Ee... özgür hissediyorum," dedim, heyecanlıymış gibi bile yapamıyordum.

"Yarın akşam yemeğe çıkmamıza ne dersin? Seni özledim."

"Evet," deyip kolumun yeniyle burnumu sildim. "Yarın mükemmel olur."

Telefonu kapattıktan sonra America suratını astı. "Döndüğüm zaman bana soracak," dedi. "Neler konuştuğumuzu öğrenmek isteyecek. Ona ne diyeceğim?"

"Ona verdiğim sözü tutacağımı söyle. Yarın bu saatte beni özlemiyor olacak."

Onuncu Bölüm
Blöfçü

İki masa ileride ve bir masa yanda oturan Shepley'le America oturduğum yerden güçlükle görülebiliyorlardı. Eğilip Travis'in normalde oturduğum boş sandalyeye bakıp sonra da masanın sonunda oturmasını izledim. Saklandığım için kendimi çok gülünç hissediyordum ama kendimi karşısında tam bir saat oturacak gibi de hissetmiyordum. Yemeğimi bitirince derin bir nefes alıp dışarıya, Travis'in sigarasını içtiği yere gittim.

Gecenin büyük kısmını Travis'le ilişkimizi eski haline döndürecek bir plan yaparak geçirmiştim. Eğer yaşadıklarımızı onun normalde sekse yaklaştığı gibi değerlendirirsem bunu başarma şansım daha fazla olacaktı. Plan onu tamamen kaybetme riskini içeriyordu ama devasa erkeklik gururunun onun da benim gibi davranmamı sağlayacağını düşünüyordum.

"Selam," dedim.

Yüzünü buruşturdu. "Yemekte seni görürüm diye düşünmüştüm."

"Girip çıkmam gerekti, ders çalışmam lazım," omzumu silkip, en iyi aldırmazlık rolümü sergiledim.

"Yardıma ihtiyacın var mı?"

"Kalkülüs. Bir sorun yaşayacağımı sanmıyorum."

"Moral destek vermek için gelebilirim." Gülümseyip elini cebine soktu. Bunu yaparken kolundaki sımsıkı kaslar gerildi ve aynı kasların Travis içime girerken gerilmelerinin görüntüsü son ayrıntısına kadar gözümde canlandı.

"Ee... ne?" diye sordum, bir anda aklımda beliren o erotik imge dikkatimi dağıtmıştı.

"Dün gece hiç yaşanmamış gibi mi davranmamız gerekiyor?"

"Yoo, niye?" Şaşırmış numarası yaptım ve o da içini çekti. Davranışlarım canını sıkmıştı.

"Bilmem... senin bekâretini aldığım için olabilir mi?" Bana eğilip bir sır verir gibi alçak sesle konuşmuştu.

Gözlerimi yuvarladım. "Geçen gecenin bir bakireyi ilk kirletişin olmadığından eminim Trav."

Tam da korktuğum gibi aldırmaz tavırlarım onu kızdırdı. "Aslına bakarsan, öyleydi."

"Hadi ama... aramızda bir soğukluk olmasını istemediğimi söylemiştim."

Travis sigarasından son bir nefes alıp yere attı. "Evet, son birkaç günde öğrendiğim bir şey varsa o da işlerin her zaman istediğin gibi gitmediğidir."

Parker, "Selam Abs," deyip beni yanağımdan öptü.

Travis Parker'a öldürecekmiş gibi baktı.

Parker, "Seni saat altı gibi alırım, olur mu?" dedi.

Başımı salladım. "Altı olur."

"Görüşürüz," deyip yoluna devam etti. Onun gidişini izlerken son on saniyenin sonuçlarından korkuyordum.

Travis güçlükle bastırdığı bir öfkeyle, "Bu gece onunla mı çıkıyorsun?" diye sordu. Dişlerini sıkıyordu ve gıcırdatmaya başladığını görebiliyordum.

"Sana Morgan'a dönünce bana çıkma teklif edeceğini söylemiştim. Beni dün aradı."

"O konuşmayı yapmanızdan sonra işler biraz değişti ama, değil mi?"

"Niye ki?"

Dönüp yürümeye başlayınca yutkunarak gözyaşlarımı tutmaya çalıştım. Travis durup geri geldi ve bana doğru eğildi. "Bunun yüzünden bugünden sonra seni özlemeyeceğimi söyledin! Parker'la aranızda bir şeyler olacağını öğreneceğimi ve... Seni unutacağımı mı düşündün? Bana güvenmiyor musun, yoksa senin için yeterince iyi değil miyim? Söyle bana kahrolası! Bana böyle davranman için sana ne yaptığımı söyle!"

Geri çekilmeden doğrudan gözlerine bakmaya devam ettim. "Bana bir şey yapmadın. Ne zamandan beri seks senin için ölüm kalım meselesi oldu?"

"Seninle yaptığımdan beri!"

Etrafa baktığımda olay olduğumuzu gördüm. İnsanlar yavaşça yanımızdan geçiyor, bize bakıp fısıldaşıyorlardı. Kulaklarımın yandığını hissettim ve bu sıcaklık yüzüme yayılıp gözlerimi sulandırdı.

Gözlerini kapayıp yeniden konuşmadan önce kendini sakinleştirmeye çalıştı. "Bu mudur yani? Benim için bir anlamının olmadığını mı düşünüyorsun?"

"Sen Travis Maddox'sun."

Başını tiksintiyle salladı. "Seni daha iyi tanımasaydım geçmişimi gözüme soktuğunu söylerdim."

"Dört hafta öncesine geçmiş dendiğini bilmiyordum." Yüzü çarpıldı ve ben de güldüm. "Şaka yapıyorum! Travis, sorun yok. Ben iyiyim, sen iyisin. Olay haline getirmenin bir lüzumu yok."

Yüzü tamamen ifadesizleşti ve burnundan derin bir nefes aldı. "Ne yapmaya çalıştığını biliyorum."

Bir an için kendini düşüncelerine verince gözleri uzaklara daldı. "O halde yapmam gereken tek şey sana kanıtlamak." Gözlerini kısıp gözlerimin içine baktı, tıpkı bir dövüşe başlıyormuş gibi kararlıydı. "Eğer hemen önüme geleni düzmeye geri döneceğimi sanıyorsan yanılıyorsun. Başka kimseyi istemiyorum. Arkadaş mı olmak istiyorsun? Tamam arkadaş olacağız. Ama yaşadıklarımızın seksten ibaret olmadığını ikimiz de farkındayız."

Hışımla yanımdan geçip gittiğinde ben de tuttuğumu bilmediğim nefesi bıraktım. Travis bana bakıp bir sonraki dersine girmek üzere yoluna devam etti. Gözümden kaçıp yanağıma süzülen tek bir gözyaşını çabucak sildim. Sündüm düşmüş bir halde derse giderken sınıf arkadaşlarımın meraklı bakışları beni takip etti.

Parker ikinci sıradaydı ve onun yanındaki masaya kaydım.

Yüzünde bir sırıtma belirdi. "Bu akşamı iple çekiyorum."

Nefes alıp gülümsedim. Travis'le yaptığımız konuşmanın etkisinden kurtulmaya çalışıyordum. "Plan nedir?"

"Daireme yerleştim. Akşam yemeğini orada yeriz diye düşünmüştüm."

"Ben de bu geceyi iple çekiyorum," deyip kendimi ikna etmeye çalıştım.

America Parker'la yiyeceğim yemeğe hazırlanmama yardım etmeyi reddettiği için tereddütle de olsa Kara bu gecelik asistanım olmayı kabul etmişti. Onun yardımıyla seçtiğim elbiseyi giydiğim gibi çekip çıkardım ve kot pantolon giydim. Bütün öğleden sonra planımın başarısızlığa uğramasını kara kara düşündükten sonra kendimi elbise giymeye ikna edemiyordum. Serin havayı düşünerek kahverengi bir kolsuz gömleğin üstüne ince, fildişi rengi bir kaşmir süveter geçirdim ve kapıda bekledim. Parker'ın parlak Porsche'u Morgan'ın önüne geldiğinde beni almak için arabadan in-

mesine fırsat vermeden kapıyı açıp dışarı çıktım.

Kapıyı tutarken, "Gelip seni alacaktım," dedi, hayal kırıklığına uğradığını belli eden bir sesle.

"O zaman seni yürüme zahmetinden kurtardım," dedim emniyet kemerimi bağlarken.

Yanıma geçip uzandı ve yüzümün her iki yanından o yumuşak, dolgun dudaklarıyla öptü. "Vay be!" dedi, nefes alırken. "Dudaklarını özlemişim."

Nefesi nane kokuyordu, parfümü inanılmazdı, ellen sıcak ve yumuşaktı ve kot pantolonuyla yeşil gömleğinin içinde harika görünüyordu ama bir şeylerin eksik olduğu duygusundan kurtulamıyordum. Başlardaki heyecanım çok bariz bir şekilde eksikti ve bunu elimden aldığı için içimden Travis'e lanet okudum.

Kendimi zorlayarak gülümsedim. "Bunu iltifat kabul ediyorum."

Dairesi tam tahmin ettiğim gibiydi: kusursuz, her köşede pahalı elektronik aletlerle dolu ve büyük ihtimalle annesi tarafından dekore edilmiş.

"Evet? Nasıl olmuş sence?" dedi, yeni oyuncağıyla hava atan bir çocuğun sırıtmasıyla.

"Harika," dedim.

Yüzündeki oyuncu ifade yerini daha mahrem bir şeye bıraktı ve beni kollarına çekip boynumu öptü. Vücudumdaki her kas kasıldı. Bu daireden hemen çıkmak istiyordum.

Cep telefonum çaldı ve ona özür dileyen bir gülümsemeyle bakıp telefonu açtım.

"Buluşmanız nasıl gidiyor Güvercin?"

Parker'a sırtımı dönüp fısıldayarak yanıt verdim. "Ne istiyorsun Travis?" Sesimin sertçe çıkmasını istemiştim ama onu duymanın verdiği rahatlık ses tonumu yumuşatmıştı.

"Yarın bovling oynamaya gitmek istiyorum. Takım arkadaşına ihtiyacım var."

"Bowling mi? Beni daha sonra arayamaz mıydın?" Sözler ağzımdan çıkarken kendimi iki yüzlü hissettim; daha az önce Parker'ın dudaklarını benden uzak tutacak bir bahane aradığını unutmamıştım.

"İşinin ne kadar süreceğini ben nereden bileyim? Ah. Lütfen yanlış anlama..." Konuşmayı kesti, sesinden söylediklerinden eğlendiği anlaşılıyordu.

"Zamanım olduğunda seni arayacağım tamam mı?"

"Hayır, tamam değil. Arkadaş olacağımızı söyledin ama tıklamayacağız öyle mi?" Ben gözlerimi yuvarlarken Travis de ofladı. "Bana gözlerini yuvarlama. Gelecek misin, gelmeyecek misin?"

"Gözlerimi yuvarladığımı nereden bildin? Beni gözetliyor musun?" diye sordum, perdelerin çekili olduklarını fark ederken.

"Sen hep gözlerini yuvarlarsın. Evet? Hayır? Buluşmanın değerli saniyelerini harcıyorsun."

Beni o kadar iyi tanıyordu ki. O anda gelip beni almasını söylemek istedim ama direnip kendimi tuttum. Yine de gülümsemekten kendimi alamadım.

"Evet!" dedim alçak bir sesle. "Gideceğim."

"Seni saat yedide alırım."

Parker'a döndüm, Cheshire Kedisi gibi sırıtıyordum.

Yüzünde bilgiç bir ifadeyle, "Travis mi?" diye sordu.

"Evet," deyip suratımı astım; yakalanmıştım.

"Hâlâ sadece arkadaşsınız değil mi?"

"Hâlâ sadece arkadaşız," deyip başımı salladım.

Masada oturup Çin Restoranı'ndan ısmarladığımız yemeği yedik. Bir süre sonra ona ısındım ve ne kadar cazibeli olduğunu hatırladım. Kendimi hafiflemiş hissediyordum. Neredeyse söylediği her şeye gülüyordum, modum akşamın başlarına göre çok değişmişti. Modumu yükseltenin

Travis'le dışarı çıkma planlarımız olduğunu inkar edemezdim.

Yemekten sonra bir film izlemek için koltuğa geçtik ama daha film başlamadan Parker beni sırtüstü yatırmıştı. Pantolon giymiş olduğum için mutluydum, bir elbise giymiş olsam onu bu kadar rahat uzaklaştıramazdım. Dudakları köprücük kemiğime doğru indi ve eli kemerimde durdu. Beceriksizce çekip açmaya çalıştı ve başardığında da altından çekilip ayağa kalktım.

"Tamaaam! Bu gecelik bu kadar," deyip kemerimi taktım.

"Ne?"

"Defans... orta saha? Boş ver. Geç oldu. Ben en iyisi gideyim."

Oturup bacaklarıma sarıldı. "Gitme Abs. Seni buraya bunun için getirdiğimi düşünmeni istemiyorum."

"Gerçekten mi?"

"Tabii ki!" deyip beni kucağına çekti. "On iki haftadır düşündüğüm tek şey sensin. Sabırsız davrandığım için özür dilerim."

Yanağımı öptü, ben de ona doğru eğildim ve nefesi ensemi gıdıkladığımda güldüm. Ona dönüp dudaklarımı dudaklarına bastırdım ve bir şeyler hissetmek için elimden geleni yaptım – ama başarılı olamadım. Kendimi çekip derin bir nefes aldım.

Parker kaşlarını çattı. "Affedersin dedim ya."

"Geç oldu dedim ya."

Arabasıyla Morgan'a gittik ve Parker bana iyi geceler öpücüğü verdikten sonra elimi sıktı. "Yeniden deneyelim. Yarın Biasetti's'e ne dersin?"

Dudaklarımı birbirine bastırdım. "Yarın Travis'le bowlinge gideceğim."

"O zaman Çarşamba'ya ne dersin?"

"Çarşamba harika olur." dedim, uyduruk bir gülümsemeyle.

Parker koltuğunda konum değiştirdi. Bir şeyler söylemeye hazırlanıyordu. "Abby? İki hafta sonra Cemiyet Evi'nde bir çiftler partisi var..."

Yapacağımız kaçınılmaz tartışmayı düşününce içim buruldu.

"Ne var?" diye sordu sinirden gülerek.

"Seninle gidemem," dedim ve arabadan çıktım.

Peşimden gelip beni Morgan'ın girişinde yakaladı. "Planların mı var?"

İrkildim. "Travis beni çok önceden davet etmişti."

"Travis seni nereye davet etmişti?"

"Çiftler partisine," diye açıkladım biraz sinir olmuş bir halde.

Parker'ın yüzü kızardı ve ağırlığını öbür tarafına verdi. "Çiftler Partisi'ne Travis'le mi gidiyorsun? O öyle şeylere gitmez. Hem siz sadece arkadaşsınız. Onunla gitmenin bir anlamı yok."

"America ben olmadan Shep'le gitmeyecekti."

Rahatladı. "O halde benimle gidebilirsin," deyip gülümsedi ve parmaklarını parmaklarıma doladı.

Çözüm önerisinin karşısında yüzümü buruşturdum. "Travis'le olan planımı iptal edip seninle gidemem."

"Bir sorun görmüyorum," diyerek omzunu silkti. "Sen America gidebilsin diye orada olacaksın ve Travis de gitmekten kurtulmuş olacak. Çift Partileri'nin yasaklanması taraftarı. Kız arkadaşlarımızın bu partileri bizi bir ilişkimizin olduğun ilan etmeye zorlamak için kullandığını düşünüyor."

"Gitmek istemeyen bendim. O beni ikna etti."

"Şimdi bir bahanen var işte," omzunu silkti. Fikrimi değiştireceğime dair güveni beni çileden çıkartıyordu.

"Hiç gitmek istememiştim."

Parker'ın sabrı taşmıştı. "Sadece açık olmak istiyorum; sen Çiftler Partisi'ne gitmek istemiyorsun, Travis gitmek istiyor. Seni davet etti ve sen de ilk başta gitmeyi istememiş olmana rağmen benimle gidebilmek için Travis'le olan planını iptal etmek istemiyorsun, öyle mi?"

Gözlerine bakarken zorlandım. "Ona bunu yapamam Parker, özür dilerim."

"Bir çiftler partisinin ne olduğunu biliyorsun değil mi? Erkek arkadaşınla gittiğin bir şeydir."

Ukala tavrı ona duyduğum empatiyi tamamen ortadan kaldırmıştı. "Bir erkek arkadaşım yok, dolayısıyla teknik olarak gitmemem lazım zaten."

"Bir kere daha deneyeceğimizi düşünmüştüm. Aramızda bir şeyler olduğunu düşünmüştüm."

"Ben deniyorum."

"Ne yapmamı bekliyorsun? Benim cemiyetimin çiftler partisine başka biriyle giderken evde tek başıma oturmamı mı? Başka bir kızı mı davet etmeliyim?"

Tehdidinden rahatsız olup, "Ne istersen onu yapabilirsin," dedim.

Bana bakıp başını salladı. "Başka bir kızı davet etmek istemiyorum."

"Kendi partine gitmemeni beklemiyorum. Seninle orada görüşürüz."

"Başka birisini davet etmemi mi istiyorsun? Ve sen de Travis'le gideceksin. Bunun ne kadar saçma olduğunun farkında mısın?"

Kollarımı kavuşturup kavga etmeye hazırlandım. "Ona seninle çıkmaya başlamadan önce evet dedim Parker. İptal edemem."

"Edemez misin, yoksa etmek istemiyor musun?"

"Aynı şey. Anlamadığın için üzgünüm."

Morgan'ın kapısını açtım ve Parker elini elime koydu. "Tamam," dedi, pes ederek. "Bu belli ki üstünde çalışmam gereken bir mesele. Travis senin en iyi arkadaşlarından biri; bunu anlıyorum. Bunun ilişkimizi etkilemesini istemiyorum. Tamam mı?"

"Tamam," dedim başımı sallayarak.

Kapıyı açıp içeri girmemi işaret etti ve içeri girmemden önce yanağımdan öptü. "Çarşamba saat altı olur mu?"

"Altıda," deyip merdivenlerden çıkarken ona el salladım.

America köşeyi döndüğümde duş odasından çıkıyordu ve beni fark ettiğinde gözleri parladı. "Selam bebek! Nasıl gitti bakalım?"

"Eh işte," dedim, hevesim kaçmış bir şekilde.

"Ah be."

"Travis'e söyleme, olur mu?"

Pufladı. "Söylemem. Ne oldu?"

"Parker beni çiftler partisine davet etti."

America havlusunu sıktı. "Trav'ı ekmeyeceksin değil mi?"

"Hayır ve Parker bu durumdan hiç mutlu değil."

"Doğal olarak," deyip başını salladı. "Aynı zamanda çok da kötü oldu."

America uzun, ıslak saçlarını bir omzunun üstüne attı, çıplak teninden su damlıyordu. America yürüyen bir çelişkiydi. Eastern'a beraber taşınabilmemiz için başvurmuştu. Kendisini benim vicdanım olarak bellemiş, doğuştan gelen yoldan çıkma dürtülerime yenilir gibi olduğumda müdahale edip beni yeniden yola sokmuştu. Travis'le beraber olmam benim hakkımda verdiğimiz her karara ters düşüyor-

du ve o, Travis'in en sağlam destekçisi olmuştu.

Duvara yaslandım. "Hiç gitmesem bana çok kızar mıydın?"

"Hayır, inanılmaz derecede ve geri dönüşsüz olarak gıcık olurdum. Bu söylediğin kız kavgası nedeni Abby."

"O halde gidiyorum," deyip anahtarımı kilide soktum.

Cep telefonum çaldı ve ekranda Travis'in komiklik yapan yüzü belirdi. "Alo?"

"Eve geldin mi?"

"Evet, beni beş dakika önce bıraktı."

"Beş dakika sonra orada olacağım."

"Ne?! Travis, bekle!" dedim, telefonu kapattıktan sonra.

America güldü. "Az önce Parker'la seni hayal kırıklığına uğratan bir akşam geçirdin ve Travis aradığında yüzün güldü. Gerçekten de bu kadar kalın kafalı mısın?"

"Gülümsemedim," diyerek karşı çıktım. "Buraya geliyor. Onu dışarıda karşılayıp yattığımı söyler misin?"

"Hadiii, hayır... git kendin söyle."

"Evet Mare, dışarı çıkıp yatakta olduğumu söylemem kesinlikle çok işe yarayacaktır." Bana arkasını dönüp kendi odasına yürüdü. Ellerimi havaya kaldırıp bıraktım. "Mare! Lütfen!"

"İyi eğlenceler Abby," deyip gülümsedi ve odasına girip gözden kayboldu.

Merdivenlere geldiğimde Travis'in motosikletini ön merdivenlerin oraya park ettiğini gördüm. Üstünde siyah bir çizim olan beyaz bir tişört giymiş, kollarındaki dövmeleri belirginleştirmişti.

"Üşümüyor musun?" diye sordum, ceketime daha sıkı sarınarak.

"Güzel olmuşsun. İyi vakit geçirdin mi?"

"Aaa... evet teşekkürler," dedim, dikkatim dağılmıştı.

"Burada ne arıyorsun?"

Gazı verince motor hırlayarak canlandı. "Kafamı temizlemek için biraz dolaşacaktım. Senin de benimle gelmeni istiyorum."

"Hava soğuk Trav."

"Gidip Shep'in arabasını almamı ister misin?"

"Yarın beraber bovling oynamaya gideceğiz. O zamana kadar bekleyemez misin?"

"Her günün her saniyesi seninle beraber geçirmekten, eğer şansım yaver giderse, seni günde on dakika görmeye geçtim."

Gülümseyip başımı salladım. "Sadece iki gün oldu Trav."

"Seni özledim. Kıçını kaldır da gidelim."

Tartışamadım. Ben de onu özlemiştim, ona itiraf edebileceğimden çok daha fazla. Ceketimin fermuarını çekip arkasına geçtim ve parmaklarımı pantolonunun kemer halkalarına geçirdim. Bileklerimi çekip göğsünün üstüne koydu ve birbirlerinin üstüne kavuşturdu. Onu yeterince sıkı tuttuğuma ikna olduktan sonra kalktık ve yola çıktık.

Yanağımı sırtına dayayıp gözlerimi kapadım ve kokusunu içime çektim. Bana evini ve çarşaflarını ve beline bir havlu sarıp etrafta dolaşırken nasıl koktuğunu anımsattı. Şehir bir hayal gibi etrafımızdan geçip gitti ve ne kadar hızlı gittiğini ya da tenimi kamçılayan rüzgarın ne kadar soğuk olduğunu umursamadım; nerede olduğumuza bile dikkat etmiyordum. Düşünebildiğim tek şey benimkine dayanmış olan bedeniydi. Bir hedefimiz ya da ne kadar zaman geçtiğini anlamamızın bir yolu yoktu ve bizden başka kimse kalmayana dek caddelerde dolaştık.

Travis bir benzin istasyonuna yanaşıp park etti. "Bir şey ister misin?" diye sordu.

Başımı salladım, bacaklarımı açmak için motosikletten indim. Parmaklarımı dolanmış saçlarımın arasına soktuğumu görüp gülümsedi.

"Kes şunu. Kafa sıyırtıcı derecede güzelsin."

"Bana en yakın 80'ler video klibinin nerede olduğunu söyle yeter," dedim.

Gülüp ardından esnedi ve eliyle etrafında dolanan güveleri kovaladı. Yakıt deposunun oradan bir klik sesi geldi, gecenin sessizliğinde ses normalde olduğundan daha yüksek gelmişti. Sanki bütün dünyada sadece ikimiz vardık.

Saate bakmak için cep telefonumu çıkardım. "Aman Tanrım Trav. Saat üç olmuş."

"Dönmek mi istiyorsun?" diye sordu, yüzü hayal kırıklığı ile gölgelenmişti.

Dudaklarımı birbirlerine bastırdım. "Dönsek fena olmaz."

"Yarın hâlâ bovling oynamaya gidiyor muyuz?"

"Sana geleceğimi söyledim."

"Ve hâlâ iki hafta sonra benimle Sig Tau'ya gidiyorsun değil mi?"

"Sözlerimi tutmadığımı mı ima ediyorsun? Bunu biraz aşağılayıcı buluyorum."

Benzin hortumunun başını depodan çıkartıp yerine astı. "Artık ne yapacağını hiç kestiremiyorum."

Motosiklete oturup arkasına tırmanmama yardım etti. Parmaklarımı kemer halkalarına geçirdim, sonra da hatırlayıp kollarımı çevresine doladım.

İçini çekip motosikleti doğrulttu, motoru çalıştırmaya eli gitmiyordu. Gidonu tuttuğunda elinin eklem yerleri bembeyaz olmuştu. Bir nefes aldı, konuşmaya başladı sonra da başını salladı.

"Benim için önemli olduğunu biliyorsun değil mi?" dedim onu sıkarken.

"Seni anlamıyorum Güvercin. Kadınları bildiğimi sanırdım ama sen o kadar kafa karıştırıcısın ki bana sağımı solumu şaşırttın."

"Ben de seni anlamıyorum. Sözde Eastern'ın en beter çapkınısın. Broşürde tanıttıkları birinci sınıf öğrencisi deneyimini yaşayamıyorum," diye takıldım.

"Evet, bu bir ilk. Daha önce yattığım hiçbir kız benden kendisini rahat bırakmamı istememişti," dedi, yüzünü bana çevirmeden.

"Olan bu değildi Travis," diye yalan söyledim, ne kadar haklı olduğunu anlamadan da olsa amaçlarımı doğru tahmin etmesinden utanmıştım.

Başını sallayıp motoru çalıştırdı ve caddeye çıktı. Kendisinden beklenmeyecek derecede yavaş gidiyor, bütün sarı ışıklarda duruyor ve kampüse uzun yoldan gidiyordu.

Morgan'ın girişinin önüne geldiğimizde Travis'in dairesinden ayrıldığım gece hissettiğim hüzün bütün benliğimi kaplamıştı. Bu kadar duygusal olmak gülünçtü ama ne zaman onu uzaklaştıracak bir şey yapsam işe yarayacak diye ödüm kopuyordu.

Kapıya yürüdü ve ben de gözlerine bakmamaya çalışarak anahtarlarımı çıkardım. Elimdeki metal parçasıyla uğraşırken bir anda eli çenemdeydi ve başparmağı hafifçe dudaklarıma dokunuyordu.

"Seni öptü mü?" diye sordu.

Geri çekildim, parmaklarının ağzımdan ayaklarıma kadar her yerime yayılan bir his uyandırmasına şaşırmıştım. "Mükemmel bir geceyi nasıl berbat edeceğini çok iyi biliyorsun değil mi?"

"Mükemmel olduğunu düşünüyordun ha? Bu iyi zaman geçirdiğin anlamına mı geliyor?"

"Seninleyken hep iyi zaman geçiriyorum."

Yere bakıp kaşlarını çattı.

"Seni öptü mü?"

"Evet," deyip içimi çektim, rahatsız olmuştum.

Gözleri sımsıkı kapandı. "Hepsi bu mu?"

"Bu seni ilgilendirmez!" dedim ve kapıyı çekip açtım.

Travis itip kapadı ve önüme geçti, yüzünde özür dileyen bir ifade vardı. "Bilmeye ihtiyacım var."

"Hayır yok! Çekil Travis!"

"Güvercin..."

"Artık bakire değilim diye isteyen herkesle yatacağımı mı sandın? Sağolasın!"deyip onu ittim.

"Bunu demedim, kahretsin! Biraz huzur istemek çok mu fazla?"

"Parker'la yattığımı bilince nasıl huzur bulacaksın?"

"Nasıl bilemezsin? Senin dışındaki herkes için gün gibi ortada!" dedi, bezmiş bir şekilde.

"Demek ki ben geri zekâlının tekiyim. Bu gece tam formundasın Trav," deyip kapının koluna uzandım.

Omuzlarımı tuttu. "Senin için hissettiklerim... çılgınca."

"Çılgınlık kısmını doğru bildin," diye patlayıp ondan uzaklaştım.

"Motosikletteyken bunun pratiğini yaptım, onun için beni bir dinle," dedi.

"Travis -"

"Berbat bir halde olduğumuzu biliyorum tamam mı? Ben dürtüsel davranıyorum ve çok fevriyim ve senin için daha önce kimse için hissetmediğim şeyleri hissediyorum. Sen bir an benden nefret ediyormuş gibi davranıyorsun, bir sonraki an beni istiyorsun. Ben hiçbir şeyi doğru yapamıyorum ve seni hak etmiyorum... ama seni köpek gibi seviyorum Abby. Seni daha önce kimseyi ya da hiçbir şeyi sevmediğim gibi seviyorum. Sen yanımdayken içki ya da para ya

da dövüş ya da tek gecelik ilişkilerin bir değeri kalmıyor... tek ihtiyacım olan sensin. Tek düşündüğüm sensin. Tek hayal ettiğim sensin. Tek istediğim sensin."

Hiçbir şeyden haberim yokmuş numarası yapma planım büyük bir başarısızlığa uğramıştı. Elindeki bütün kartları açıktan sonra etkilenmiyormuş numarası yapamazdım. Tanıştığımızda ikimizin de içinde bir şeyler değişmişti ve bu her neyse birbirimize ihtiyaç duymamıza neden olmuştu. Anlamadığım nedenlerle ben onun için biriciktim ve her ne kadar saklamaya çalışırsam çalışayım o da benim için biriciktı.

Başını salladı, yüzümü ellerine aldı ve gözlerimin içine baktı. "Onunla yattın mı?"

Başımı sallayarak hayır derken gözlerimi sıcak yaşlar doldurdu. Dudaklarını dudaklarıma yapıştırdı ve dili tereddüt etmeden ağzıma girdi. Kendimi kontrol edemeyip tişörtünü kavradım ve onu kendime çektim. O muhteşem, derin sesiyle hımladı ve beni soluksuz bırakacak kadar sıktı.

Geri çekildi, soluk soluğa kalmıştı. "Parker'ı ara, ona onunla bir daha görüşmek istemediğini söyle. Ona benimle olduğunu söyle."

Gözlerimi kapadım. "Seninle olamam Travis."

"Niye!" dedi, beni bırakarak.

Başımı salladım, gerçeği duyunca vereceği tepkiden korkuyordum.

Bir kahkaha attı. "İnanılmaz. İstediğim tek bir kız var ve o da beni istemiyor."

Yutkundum, aylardan beri gerçeğe hiç bu kadar yaklaşmamış olduğumun farkındaydım. "America'yla buraya geldiğimizde benim hayatımın belli bir yol izlemesi gerektiğine karar vermiştik. Yoksa hayatım o şekilde olmayacaktı. Dövüş, kumar, içki... arkada bıraktıklarım bunlar. Ben se-

ninleyken ... bunların hepsi dövmeli, karşı konulamaz bir paketin içinde önüme gelmiş oluyor. Hepsini yeni baştan yaşamak için yüzlerce mil uzağa gelmedim."

Kendisine bakmam için çenemi kaldırdı. "Benden daha iyisini hak ettiğini biliyorum. Bunu bilmediğimi mi sanıyorsun? Ama eğer benim için mükemmel olan bir kadın varsa... o da sensin. Ne yapmam gerekiyorsa yaparım Güvercin. Beni duyuyor musun? Her şeyi yaparım."

Ona gerçeği söyleyememiş olmanın utancıyla beni tutan kollarından uzaklaştım. Yeterince iyi olmayan bendim. Onunla ilişkiye girecek olursak her şeyi mahvedecek olan bendim. Bir gün benden nefret edecekti ve o gün geldiğinde gözlerindeki bakışa dayanamayacaktım.

Eliyle kapıyı kapalı tuttu. "Mezun olur olmaz dövüşmeyi bırakacağım. Bir daha tek bir damla bile içmeyeceğim. Sana, sonsuza dek mutluluğu vereceğim Güvercin. Tek istediğim bana inanman, eğer bana inanırsan yapabilirim."

"Değişmeni istemiyorum."

"O zaman bana ne yapmam gerektiğini söyle. Söyle yapayım," diye yalvardı.

Parker'la olma yönündeki düşüncelerim çoktan uçup gitmişti ve bunun nedeninin Travis'e olan duygularım olduğunu biliyordum. O noktada vereceğim kararla hayatımın gidebileceği farklı yönleri düşündüm –bir çılgınlık yapıp Travis'e güvenmek ve bilinmeyenin getirdiği riski kabul etmek ya da onu uzaklaştırmak ve hayatımın nasıl şekilleneceğini, Travis'i içermemesine rağmen, tam olarak bilmek– her iki karar da beni dehşete düşürüyordu.

"Telefonunu ödünç alabilir miyim?" dedim.

Travis kaşlarını çattı, kafası karışmıştı. "Tabii," deyip telefonunu cebinden çıkartıp bana uzattı.

Arama tuşuna bastım ve karşı tarafın açmasını beklerken gözlerimi kapadım.

"Travis? Ne oluyor oğlum? Saatin kaç olduğundan haberin var mı?" diyerek telefonu açtı Parker. Sesi derin ve boğuktu ve anında kalbim göğsümden çıkacakmış gibi oldu. Travis'in telefonuyla arasam da arayanın ben olduğunu bileceğini var saymıştım.

Bunu takip eden sözcükler bir şekilde titreyen dudaklarımdan dışarıya çıkmayı başardılar. "Seni bu kadar geç bir saatte aradığım için özür dilerim ama bekleyebilecek bir şey değil. Ben... Çarşamba günü seninle yemeğe çıkamam."

"Abby, saat neredeyse sabahın dördü. Neler oluyor?"

"Aslında seninle hiç görüşemem."

"Abs..."

"Ben... Travis'e âşık olduğumdan oldukça eminim."

Uğradığı şokla birkaç saniye konuşamadan kaldıktan sonra telefonu kapattı.

Gözlerimi kaldırımdan ayırmadan telefonu Travis'e uzattım ve sonra da tereddüt ederek yukarı, yüzüne baktım. Yüzünde kafa karışıklığı, şok ve hayranlık arası bir ifade vardı.

"Telefonu kapattı." Yüzümü buruşturdum.

Gözlerinde dikkatli bir umutla yüzümü süzdü. "Beni seviyor musun?"

"Dövmeler yüzünden," omzumu silktim.

Kocaman gülümseyince gamzeleri yanaklarına gömüldü. "Benimle eve gel," deyip beni kollarına aldı.

Kaşlarım kalktı, "Bütün bunları beni yatağa atmak için mi söyledin? Seni epey bir etkilemiş olmalıyım."

"Şu anda düşünebildiğim tek şey seni bütün gece kollarımda tutmak."

"Hadi gidelim," dedim.

Aşırı hız ve kestirmelere rağmen eve giden yol sonsuza kadar sürecekmiş gibi geldi. Nihayet apartmana vardı-

ğımızda Travis beni kucağına alıp merdivenlerden çıkarttı. Kilitle uğraşırken dudaklarım dudaklarında kıkırdadım. Beni ayaklarımın üstüne bırakıp da kapıyı kapattığında rahatlayarak uzun, derin bir oh çekti.

"Sen gittiğinden beri ev gibi değildi," deyip dudaklarımı öptü.

Toto koridordan yanımıza gelip minicik kuyruğunu sallayıp bacaklarımı patiledi. Onu severek yerden kaldırdım.

Shepley'nin yatağı gıcırdadı ve sonra da kapıya yaklaşan ayak sesleri geldi. Işıktan gözleri kamaşmış bir şekilde odasının kapısını çarparak açtı. "Siktir git Trav, bu haltı yemeyeceksin! Sen Abby'ye aş..." – gözleri ışığa alışmışlardı ve yaptığı hatayı anladı--- "..Selam, Abby."

"Selam Shep," dedim Toto'yu yere bırakarak.

Travis hâlâ şokta olan kuzeninin yanından geçip yatak odasına girdi ve kapıyı bacağıyla iterek kapattı. Beni kollarına aldı ve bir an bile tereddüt etmeden sanki daha önce milyonlarca defa yapmış gibi öptü. Tişörtünü başının üstünden çekip çıkardım ve o da ceketimi omuzlarımdan aşağıya sıyırdı. Onu öpmeye kolsuz tişörtümü çıkartmama yetecek kadar ara verdim ve ardından yine kendimi kollarına bıraktım. Birbirimizi soyduk ve saniyeler içinde beni yatağa yatırdı. Kolumu yukarı uzatıp çekmeceyi açıp elimi içeri daldırarak etrafı karıştırdım ve bir şeylerin hışırdamasını bekledim.

"Siktir," dedi soluk soluğa ve sıkkın bir şekilde. "Onları atmıştım."

"Nasıl yani? Hepsini mi?" dedim nefesimin arasından.

"Senin istemediğini... eğer seninle olmayacaksa, onlara ihtiyacım olmayacaktı."

"Şaka mı yapıyorsun!" deyip başımı yatak başlığına dayadım.

Alnını göğsüme daydı. "Seni cepte görmenin tam tersini yaptığımı düşün."

Gülümseyip onu öptüm. "Daha önce hiç prezervatif kullanmadan biriyle beraber olmadın mı?"

Başını salladı. "Asla." Bir an için düşüncelere dalarak ona baktım. Yüzümdeki ifadeyi görünce bir kahkaha attı. "Ne yapıyorsun?"

"Şşş, sayıyorum." Travis bir an için beni izledi ve sonra boynumu öpmek için eğildi. "Sen şunu yapıyorken kon..." - içini çektim--- "yirmi beş ve iki gü..." nefes aldım.

Travis güldü. "Sen ne haltlar karıştırıyorsun böyle?"

"Serbestiz," deyip aşağıya kaydım ve tam altına geçtim. Göğsünü göğsüme bastırıp beni nazikçe öptü. "Emin misin?"

Ellerimi omuzlarından sırtına kaydırıp onu kendime çektim. Gözlerini kapayıp uzun, derin bir inleme sesi çıkardı.

"Tanrım, Abby," diye nefes verdi. Kendini yeniden içime doğru iterken o derin sesiyle bir kez daha inledi. "Tanrım, her yerin ipek gibi."

"Farklı mı?"

Gözlerimin içine baktı. "Zaten seninleyken farklı, ama" — derin bir nefes aldı ve yeniden kasılıp bir an için gözlerini kapadı – "bundan sonra hiçbir şey eskisi gibi olmayacak."

Dudaklarını boynumun her santimetresinde gezdirdi ve ağzıma ulaştığında parmak uçlarımı omuz kaslarına batırdım ve kendimi öpüşmemizin yoğunluğunda kaybettim.

Travis ellerimi başımın üstüne kaldırıp parmaklarını parmaklarıma doladı, ve her hamlesinde ellerimi sıktı. Hareketleri biraz daha sertleşti ve tırnaklarımı ellerine batırırken içim inanılmaz bir güçle kasıldı.

Çığlık attım, dudağımı ısırıp gözlerimi sımsıkı kapattım.

"Abby," diye fısıldadı, sesi çelişkiye düşmüş gibi geliyordu, "benim bir...benim şey yapmam lazım..."

"Durma," diye yalvardım.

Kendini yeniden içime iterken o kadar yüksek sesle inledi ki ağzını kapattım. Birkaç defa dünyadaki bütün hava yetmiyormuş gibi nefes aldıktan sonra gözlerime baktı ve beni tekrar tekrar öptü. Yüzümü ellerine aldı ve beni bir defa daha öptü, daha yavaş, daha nazikçe. Dudaklarıyla dudaklarıma, sonra yanaklarıma, alnıma burnuma dokunup sonunda yeniden dudaklarıma döndü.

Gülümseyip içimi çektim, tükenmiştim. Travis beni yanına çekip battaniyeyi üstümüze çekti. Yanağımı göğsüne dayadım ve bir kez daha alnımı öpüp ellerini arkamda birleştirdi.

"Bu defa beni bırakma tamam mı? Sabah aynı böyle uyanmak istiyorum."

Göğsünü öptüm, benden bunu istemek zorunda kaldığı için suçluluk duymuştum. "Bir yere gitmeyeceğim."

On birinci Bölüm
Kıskançlık

Uyandığımda karın üstü yatıyordum, çıplaktım ve Travis Maddox'un çarşaflarına dolanmış haldeydim. Gözlerimi açmadan parmaklarının kolumu ve sırtımı okşamasını hissettim.

Mutlulukla derin bir iç çekti ve alçak sesle konuştu. "Seni seviyorum Abby. Seni mutlu edeceğim, yemin ederim."

Yer değiştirirken yatak eğildi ve dudakları yavaş, küçük öpücüklerle sırtımdaydılar. Yerimden kımıldamadım ve tam kulağımın altına geldikten sonra kalkıp odanın öbür tarafına yürüdü. Koridordan keyifli keyifli yürümesinin sesi geldi ve ardından borular duşa giden suyun basıncıyla öttüler.

Gözlerimi açıp oturdum ve gerindim. Vücudumdaki her kas ağrıyordu, var olduğundan haberdar olmadığım kaslar bile. Çarşafı göğsümde tutarak pencereden dışarı baktım ve sarı ve kızıl yaprakların döne döne yere düşmelerini izledim.

Travis'in cep telefonu odanın zemininde bir yerlerde titreşti ve yatağın yanına attığımız buruşmuş kıyafetlerin arasında beceriksizce aradıktan sonra telefonu pantolonunun cebinde buldum. Ekranda sadece bir numara vardı, isim yoktu.

"Alo?"

Bir kadın "Travis.. ee Travis orada mı?" diye sordu.

"Kendisi duşta, bir mesajınız var mıydı?

"Tabii ya, öyledir tabii. Ona Megan'ın aradığını söyleyiver olur mu?"

Travis odaya girip sırılsıklam beline sardığı havluyu sıkılaştırıp telefonu kendisine uzatırken gülümsedi.

"Telefon sana," dedim. Ekrana bakmadan önce beni öpüp sonra da başını salladı. "Alo? Kız arkadaşımdı. Ne istiyorsun Megan?" Bir an dinleyip gülümsedi. "Yani, Güvercin özel birisi, ne diyeblirim ki?" Uzun bir duraklamadan sonra gözlerini yuvarladı. Megan'ın neler söylediğini hayal bile edemiyordum. "Uzatma Megan. Dinle, bundan sonra benim telefonumu arayamazsın... Evet, aşk insana bunu yaptırıyor," dedi yumuşak bir ifadeyle bana bakarken. "Evet Abby'yle. Ciddiyim Meg, artık beni arayamazsın... Görüşmek üzere."

Telefonunu yatağa atıp yanıma oturdu.

"Biraz kızgın gibiydi. Sana bir şey dedi mi?"

"Hayır, sadece seni sordu."

"Rehberdeki numaraların birkaçını sildim ama beni aramalarını durduramıyor tabii ki. Eğer kendi kendilerine anlamazlarsa onlara ayar vermek bana düşecek."

Beklentiyle beni izledi ve ben de elimde olmadan gülümsedim. Bu yanını daha önce hiç görmemişim. "Biliyor musun? Ben sana güveniyorum."

Dudaklarını benimkilere bastırdı. "Eğer güvenini kazanmamamı isteseydin seni suçlamazdım."

"Duşa girmem lazım. Bir dersimi kaçırdım bile."

"Gördün mü? Daha şimdiden seni iyi yönde etkilemeye başladım."

Ayağa kalkınca çarşafı çekti. "Megan bu hafta sonu Red

Door'da bir Cadılar Bayramı partisi olduğunu söyledi. Geçen sene onunla gitmiştim, epey eğlenceliydi."

"Eminim öyledir," deyip kaşımı kaldırdım.

"Demek istediğim bir sürü insanın geldiği. Bilardo turnuvası düzenleniyor ve içkiler de ucuz... gitmek ister misin?"

"Ben aslında... şu kostüm olayına girmiyorum. Hiç girmedim."

"Ben de onu anlamıyorum. Sadece partiye gidiyorum," deyip omzunu silkti.

"Bu akşam hâlâ bovling oynamaya gidecek miyiz?" diye sordum. Beni sadece biraz baş başa zaman geçirmek için davet edip etmediğini merak ediyordum; artık buna ihtiyacı yoktu.

"Evet, tabii ki gidiyoruz! Ve senin canına okuyacağım!"

Gözlerimi kısıp ona baktım. "Hayır bu sefer olmayacak. Yeni bir süper gücüm var."

Güldü. "Neymiş? Sert mi konuşacaksın?"

Eğilip bir defa boynunu öptüm, ardından dilimi kulağına kadar çıkartıp kulak memesini öptüm. Donup kaldı.

Kulağına, "Dikkat dağıtmak," diye fısıldadım.

Kollarımı tutup beni sırt üstü yatırdı. "Bir dersi daha kaçıracaksın."

Nihayet onu tarih dersine gidecek kadar uzun bir süre evden çıkmaya ikna ettikten sonra kampüse koşturduk ve Profesör Haney derse başlamadan hemen önce koltuklarımıza yerleştik. Travis herkesin gözü önünde beni dudaklarımdan öpmek için kırmızı beyzbol şapkasını ters çevirdi.

Kafeteryaya giderken elimi tutup parmaklarını parmaklarıma doladı. Elimi tutmaktan, nihayet beraber olduğumuzu tüm dünyaya duyurmaktan o kadar gurur duyuyordu ki. Finch durumu fark edip önce ellerimize sonra da bana

baktı ve tüm yüzünü şaka gibi bir sırıtma kapladı. Tek fark eden o değildi, aramızdaki basit şefkat gösterisi yanından geçtiğimiz herkesin bize bakıp fısıldaşmasına neden oluyordu.

Kafeteryanın kapısında Travis sigarasından son bir nefes alıp tereddüt edince bana baktı. America'yla Shepley çoktan içeri girmişlerdi ve Finch bir sigara daha yakıp Travis'le beni kendi başımıza giriş yapmamız için gitmişti. Travis tarih dersinde beni herkesin gözleri önünde öptüğünden beri söylentilerin yeni bir seviyeye eriştiğinden emindim ve kafeteryaya girerek bir anlamda herkesin bakışları altında sahneye çıkmaktan dehşete düşüyordum.

Travis, "Ne oldu Güvercin?" diyerek elimden çekti.

"Herkes bizi izliyor."

Elimi ağzına götürüp parmaklarımı öptü. "Üstesinden gelirler. Bu sadece ilk şok. İlk takılmaya başladığımız zamanları hatırlıyor musun? Bir süre sonra bizi bir arada görmeye alışınca merakları dinmişti. Hadi gel," deyip beni kapıdan içeri çekti.

Eastern U'yu seçmemin nedenlerinden biri fazla öğrencisinin olmamasıydı ama bu nedenle öğrencilerin skandallara olan merakının abartılı olması da bazen insanı tüketiyordu. Sık sık yapılan bir espriydi. Herkes dedikodu kazanının ne kadar saçma olduğunun farkındaydı ama yine de herkes utanmadan dedikodu yapıyordu.

Yemeğimizi alıp her zamanki yerimize oturduk. America bilgiç bir ifadeyle bana gülümsedi. Sanki her şey normalmiş gibi sohbet etti, ama masanın diğer ucundaki futbol oyuncuları bana sanki alev almışım gibi bakıyorlardı.

Travis çatalıyla birkaç defa elmama vurdu. "Bunu yiyecek misin Güvercin?"

"Hayır bebeğim, sen alabilirsin."

America bana bakmak için başını aniden arkaya attığı sırada kulaklarım alev alevdi.

"Ağzımdan çıkıverdi," deyip başımı salladım. Başımı kaldırıp Travis'e baktığımda yüzünde eğlenmekle hayran olmak arası bir ifadenin olduğunu gördüm.

O sabah birbirimize birkaç defa bu şekilde hitap etmiştik ve ağzımdan çıkana dek bunu herkes için alışılmadık bir durum olduğunu fark etmemiştim.

America, "Siz ikiniz sinir bozucu derecede şirin olmaya başladınız," dedi sırıtarak.

Shepley omzumu dürttü. "Bu akşam bizde mi kalacaksın?" diye sordu. Ağzındaki ekmek yüzünden sözleri güçlükle anlaşılıyordu. "Aniden odadan fırlayıp sana bağırıp çağırmayacağıma söz veriyorum."

"Benim namusumu koruyordun, Shep. Çoktan affettim seni," dedim. Travis elmadan bir ısırık alıp çiğnedi, onu hiç daha mutlu görmemiştim. Gözlerindeki huzur geri dönmüştü ve her ne kadar düzinelerce insan her hareketimizi izliyor olsa da her şey... olması gerektiği gibiydi.

Travis'le olmanın yanlış karar olduğunda ısrar ettiğim bütün o seferleri ve ona olan duygularımla savaşarak harcadığım onca zamanı düşündüm. Masanın karşısındaki yumuşak kahverengi gözlerine ve yemeğini çiğnerken yanağında oynayan gamzesine bakarken neden bu kadar endişe etmiş olduğu hatırlayamadım.

"Chris dirseğiyle takım arkadaşlarını dürterek, "Adam feci mutlu gözüküyor. Sonunda pes mi ettin Abby?" dedi.

Shepley yüzünü buruşturup, "Çok akıllı sayılmazsın değil mi Jenks?" dedi.

Aniden kan yanaklarıma hücum etti ve dönüp gözlerinde cinayet işleyecekmiş gibi bir bakış olan Travis'e baktım.

Utancım Travis'in öfkesinin karşısında önemini yitir-

di ve başımı umursamıyormuşçasına salladım. "Aldırma, Trav."

Gergin bir an daha geçtikten sonra omuzları biraz gevşedi, başını bir defa salladı ve derin bir nefes aldı. Birkaç saniye sonra bana göz kırptı.

Elimi masanın öbür tarafına uzatıp parmaklarını parmaklarımın arasına aldım. "Dün gece söylediğinde ciddiydin değil mi?"

Konuşmaya başladı ama Chris'in kahkahası bütün kafeteryayı doldurdu. "Tanrı aşkına! Travis Maddox kılıbık olmuş."

Elimi sıkarak, "Değişmemi istemediğini söylerken ciddi miydin?" diye sordu.

Takım arkadaşlarına gülerek bakan Chris'e aşağılayarak bakıp ardından Travis'e döndüm. "Kesinlikle. Git ve şu göte biraz terbiye öğret."

Yüzünde yaramaz bir sırıtma belirdi ve masanın sonunda Chris'in oturduğu yere gitti. Salona bir sessizlik çöktü ve Chris kahkahasının ortasında susup yutkundu.

"Hey, sadece biraz üstüne geleyim dedim Travis," dedi yukarıya, Travis'e bakıp.

Travis öfkeyle ona bakıp, "Güvercin'den özür dile," dedi.

Chris sinirli bir gülümsemeyle bana baktı. "Ben... ben sadece şaka yapıyordum Abby. Özür dilerim."

Kafasını kaldırıp onayını almak için Travis'e bakarken ona öfkeyle baktım. Travis yürüyüp gittiğinde Chris kıkırdayıp Brazil'e bir şeyler söyledi. Travis'in durup ellerini yumruk yaptığını görünce kalbim çarpmaya başladı.

Brazil başını sallayıp bıkkınlıkla içini çekti. "Bak Chris, kendine geldiğinde sadece şunu hatırlamaya çalış... bunu başına getiren sensin."

Travis, Finch'in tabağını masadan kaldırıp bütün gü-

cüyle Chris'in suratına çarpıp onu yere devirdi. Chris debelenerek masanın altına kaçmaya çalıştı ama Travis onu ayaklarından yakalayarak dışarı çekip pataklamaya başladı.

Chris yerde kıvrılarak top şeklini aldı ve Travis sırtını tekmeledi. Chris belini yukarıya doğru büküp döndü ve ellerini yukarıya doğru kaldırınca Travis'e yüzüne birkaç yumruk atma fırsatı sağladı. Kan akmaya başlayınca da nefes nefese kalmış olan Travis ayağa fırladı.

"Bundan sonra ona bakman bile yeter, anladın mı bok parçası? Bir bakış atsan bile siktiğimin çenemi kırarım!" diye bağırdı Travis. Chris'in bacağına son bir tekme attığında irkildim.

Kafeteryada çalışan kadınlar koşarak tezgahın ardından çıktılar ve yerde yatan kanlı yığını görünce şoke oldular.

Travis, "Affedersiniz," deyip Chris'in yanağına bulaşmış olan kanını sildi.

Öğrencilerin bir kısmı daha iyi görebilmek için ayağa kalktı; diğerleri hafifçe eğlenerek oturdukları yerden izlediler. Futbol takımındakiler Chris'in koridorda yatan hareketsiz bedenine bakıp başlarını salladılar.

Travis dönünce Shepley ayağa kalkıp hem benim kolumu hem de America'nın elini tuttu ve kuzeninin arkasından bizi kapıdan çıkardı. Kısa mesafe ötedeki Morgan Hall'a yürüdük ve America'yla ön merdivenlere oturup Travis'in ileri geri yürümesini izledik.

Shepley, "İyi misin Trav?" diye sordu.

"Bir... dakikaya ihtiyacım var," deyip yürümesini kesmeden ellerini kalçalarına koydu.

Shepley ellerini ceplerine soktu. "Durmana şaşırdım!"

"Güvercin ona terbiye vermemi söyledi Shep, onu öldürmemi istemedi. O noktada durmak için bütün irademi kullanmam gerekti."

America büyük, kare gözlüklerini takıp Travis'e baktı. "Chris ne dedi de sen kendini kaybettin ki?"

"Bir daha asla söylemeyeceği bir şey," dedi Travis öfkeyle.

America Shepley'e baktı ama Shepley omzunu silkip, "Duymadım," dedi.

Travis ellerini yeniden yumruk yaptı. "Oraya geri dönüyorum."

Shepley Travis'in omzuna dokundu. "Kızın burada, dışarıda. Oraya geri dönmeni gerektiren bir neden yok."

Travis bana bakıp kendini sakinleşmeye zorladı. "Dedi ki... herkesin Güvercin'in... Tanrım söyleyemiyorum bile."

America tırnaklarını temizlerken, "Uzatma da söyle artık," diye mırıldandı.

Finch Travis'in arkasından geldi, bütün o heyecanın çok hoşuna gittiği belliydi. "Eastern'daki her heteroseksüel erkek Abby'yi denemek istiyor çünkü bugüne dek hiçbir kadının elinde tutamadığı Travis Maddox'u bağladı," deyip omzunu silkti. "En azından içeride söylenen bu."

Travis omzuyla Finch'i itip kafeteryaya yöneldi. Shepley arkasından fırlayıp kolunu tuttu. Shepley eğilerek kendini Travis'in savurduğu yumruktan kurtardığında ellerim ağzıma gitti ama ikisinin huylarına alışmış olan America kılını bile kıpırdatmadı.

Onu durdurmanın tek bir yolunu düşünebiliyordum. Basamaklardan kalkıp koşmaya başladım, yolunu kesen bir eğri çizdim ve üstüne atlayıp bacaklarımı beline doladım. O bacaklarımı kavrarken yüzünü ellerime alıp onu uzun uzun öptüm. Beni öperken öfkesinin kaybolup gittiğini hissedebiliyordum ve geri çekildiğimde kazanmış olduğumu biliyordum.

"Ne düşündükleri umurumuzda değil, hatırladın mı?

Şimdi umursamaya başlayamazsın," deyip güvenle gülümsedim. Onun üstündeki etkim mümkün olduğunu düşündüğümden fazlaydı.

"Senin hakkında böyle konuşmalarına izin veremem Güvercin," deyip beni yere indirdi, can sıkıntısıyla alnı kırışmıştı.

Kollarımı kollarının altından geçirip sırtının arkasında birleştirdim. "Ne gibi? Daha önce hiç uzun süreli bir şey yaşamadığın için bende özel bir şeyler olduğunu düşünüyorlar. Buna katılmıyor musun?

"Tabii ki hayır, sadece bu okuldaki her hıyarın benim yüzümden seninle yatmak istemesini kaldıramıyorum." Alnını alnıma dayadı. "Bu beni deli edecek. Daha şimdiden hissedebiliyorum."

Shepley, "Seni etkilemelerine izin verme Travis," dedi. "Herkesle dövüşemezsin."

Travis içini çekti. "Herkes. Herkes America hakkında böyle düşünse nasıl hissederdin?"

Bunu bir aşağılama olarak gören America, "Kim demiş düşünmüyorlar diye?" dedi. Hepimiz güldük ve America da surat yaptı. "Şaka yapmıyordum."

Shepley onu ellerinden tutup ayağa kaldırdı ve yanağını öptü. "Biliyoruz bebeğim. Kıskançlık yapmayı uzun zaman önce bıraktım. Bırakmasam başka bir şeye ne halim ne de zamanım kalırdı."

America gülümseyerek teşekkür etti ve ardından onu kucakladı. Shepley'nin çevresindeki herkesi rahatlatabilmek gibi tekinsiz bir becerisi vardı. Şüphesiz Travis ve kardeşlerinin etrafında büyümüş olması sonucu olan bir beceri. Büyük ihtimalle daha çok bir savunma mekanizması olarak geliştirmişti.

Travis burnuyla ulağıma dokundu ve ben de Parker'ın

yaklaştığını görene dek kıkırdadım. Travis kafeteryaya dönmek istediğinde hissettiğim aciliyet duygusu nüksetti ve anında Travis'i bırakıp Parker'ı karşılamak için aramızda kalan üç dört metreyi aştım.

"Seninle konuşmam lazım," dedi.

Arkama baktım ve ardından onu uyarmak için başımı sallayarak, "Şu an iyi bir zaman değil Parker. Aslında çok, çok kötü bir zaman. Travis'le Chris öğle yemeğinde kavga ettiler ve Travis'in sinirleri hâlâ tam düzelmiş değil. Gitmen lazım."

Parker Travis'e bir bakış attı ve ardından bakışlarını bana çevirdi, kararlıydı. "Az önce kafeteryada olanları duydum. Neye bulaştığını bildiğini sanmıyorum. Travis bela demek Abby. Herkes bunun farkında. Kimse onu değiştirmenin ne kadar muhteşem olduğundan bahsetmiyor... herkes ustası olduğu şeyi yapmasını bekliyor. Sana ne söylediğini bilmiyorum ama nasıl bir kişi olduğu hakkında en ufak bir fikrin yok."

Travis'in ellerini omuzlarımda hissettim. "O halde niye ona anlatmıyorsun?"

Parker sinirli sinirli kıpırdandı. "Bir odada onunla birkaç saat geçirip kendini aşağılamış kaç kızı partilerden alıp evlerine bıraktığımı biliyor musun? Travis seni incitecek."

Bunu duyunca Travis'in parmakları kasıldı ve elimi elinin üstüne koyup sakinleşinceye kadar orada tuttum. "Parker, gitmen lazım."

"Söylediklerimi dinlemen lazım Abs."

Travis, "Ona böyle deme," diye hırladı.

Parker gözlerini gözlerimden ayırmadı. "Senin için endişeleniyorum."

"Teşekkür ederim ama gereksiz."

Parker başını salladı. "Seni uzun süreli bir mücadele olarak gördü Abby. Seni de koleksiyonuna katmak için sana senin diğer kızlardan farklı olduğunu düşündürttü. Senden sıkılacak. Dikkat kapasitesi küçük bir çocuğunkinden farksız."

Travis arkamdan dolaşıp Parker'ın o kadar yakınında durdu ki burunları neredeyse birbirlerine dokunacaktı. "Söyleyeceğini söylemene izin verdim. Sabrım tükendi." Parker bana bakmaya çalıştı ama Travis eğilerek aramıza girdi. "Sana diyorum, ona bakayım deme! Bana bakacaksın seni şımarık zengin piçi." Parker gözlerini Travis'in gözlerine dikip bekledi. "Eğer ona bakıp iç çektiğini bile görürsem tıp fakültesine gittiğinde topallıyor olmanı garantilerim."

Parker beni görebileceği kadar geriledi. "Bundan daha akıllı olduğunu sanırdım," dedi ve arkasını dönmeden önce başını salladı.

Travis gitmesini izledi ve sonra döndü, gözleri beni arıyordu. "Söylediklerinin deli saçması olduğunu biliyorsun değil mi? Hiçbiri doğru değil."

"Herkesin böyle düşündüğünden eminim," diye homurdandım, yanımızdan geçenlerin dikkatlerini çektiğimizi fark etmiştim.

"O zaman onları yanıltacağım."

Her geçen gün Travis'in sözünü aşırı derecede ciddiye aldığı daha çok belli oluyordu. Dersten çıktığında yolunu kesen kızlarla konuşmuyordu ve bazen bunu yaparken kaba davranıyordu. Cadılar Bayramı partisi için Red'in kapılarından girdiğimiz sırada sarhoş kızları kendisinden uzak tutmak için kullanacağı yöntemler hakkında endişelenmeye başlamıştım.

America, Finch ve ben yakındaki bir masaya oturup Shepley'le Travis'in Sig Tau'dan iki biraderleriyle bilardo oynamalarını izledik.

America, taburesinin halkasına basıp ayağa kalktı ve "Yürü bebeğim!" diye bağırdı.

Shepley ona bakıp göz kırptı ve ardından atış yapıp hedeflediği topu sağ köşeye gömdü.

America çığlık attı.

Çarli'nin Melekleri kostümü giymiş olan üç kadın sırasını bekleyen Travis'e yaklaştılar, ben de onları görmezden gelmek için elinden geleni yapmasını izlerken gülümsedim. İçlerinden biri parmağını Travis'in dövmelerinden birinin üstünde gezdirince Travis kolunu çekti. Atış yapabilmek için eliyle çekilmesini işaret edince kız arkadaşlarına bakıp alt dudağını sarkıttı.

America, "Bu kadar gülünç olmalarına inanabiliyor musun? Buradaki kızların utanması yok," dedi.

Finch huşu içinde başını salladı. "Travis'ten bahsediyoruz. Kötü çocuk olayı var ya. Ya onu kurtarmak istediklerinden ya da yoldan çıkmış olmasının onları rahatsız etmemesinden. Hangisi olduğundan emin değilim."

"Büyük ihtimalle her ikisi de," Travis'in kendilerine bakması için bekleyen kızlara bakıp kıkırdadım. "Onun seçeceği kız olmayı umduğunu hayal edebiliyor musun? Seks için kullanılmayı umduğunu?"

America içkisinden bir yudum alıp, "Babalarıyla ilgili çözülmemiş sorunları olmalı," dedi.

Finch sigarasını söndürüp elbiselerimizi çekiştirdi. "Hadi gelin kızlar İspinoz'un* dansı geldi!"

America, "Bir daha kendine asla bu şekilde seslenmeyeceğine söz verirsen," dedi.

Finch alt dudağını dışarı çıkarttı ve America gülümsedi. "Hadi gel Abby. Finch'i ağlatmak istemezsin, değil mi?"

---

* Karakterin ismi 'Finch' İngilizce'de 'İspinoz' anlamına gelmektedir. ç.n

Dans pistindeki polisler ve vampirlere katıldık ve Finch Timberlake hareketlerine başladı. Omzumun üstünden Travis'e baktığımda Shepley'nin 8 numaralı topu gömerek oyunu bitirmesini izliyormuş gibi yaparken aslında göz ucuyla beni izlediğini gördüm. Shepley kazandıkları parayı aldı ve Travis bir içki alıp dans pistinin kenarındaki uzun, alçak masaya yürüdü. Finch bir süre dans pistinin sağında solunda dağıttıktan sonra nihayet America'yla benim arasına sandviç gibi girdi. Travis gözlerini yuvarlayıp güldükten sonra Shepley'le masamıza döndü.

America müziğin üstünden, "Bir içki daha alacağım. Bir şey ister misin?" diye bağırdı.

"Ben de seninle geleceğim," deyip, Finch'e baktım ve bar işaret ettim.

Finch başını sallayıp dans etmeye devam etti. America'yla kalabalığın arasından kendimize yol açıp bara gittik. Barmenlerin işleri başlarından aşkındı, dolayısıyla uzun bir bekleme süresine hazırlandık.

America, "Çocuklar bu gece deli gibi kazanıyorlar," dedi.

Kulağına eğildim. "İnan niye Shep'e karşı bahse girer anlamıyorum."

"Travis'e karşı bahse girmeleriyle aynı nedenden. Geri zekâlı oldukları için," deyip gülümsedi.

Toga giymiş bir adam America'nın yanında bara yaslanıp gülümsedi. "Siz bayanlar bu gece ne içiyorlar bakalım?"

America dümdüz ileriye bakıp, "Kendi içkilerimizi alacağız, teşekkürler," dedi.

Adam, "Benim adım Mike," dedi ve sonra da arkadaşını işaret edip, "bu da Logan."

Nazikçe gülümseyip America'ya baktım, o da bakışlarıyla uzaklaşmamı söyledi. Barmen siparişimizi aldı ve

ardından arkamızdaki adamlara bakıp başını salladı ve America'nın içkisini hazırlamak için arkasını döndü. Barmen kız pembe köpüklü bir içkiyle dolu dörtgen bir bardak ve üç tane bira getirdi. Mike ona biraz para verdi ve kız da başıyla onayladı.

Mike kalabalığa bakıp, "Bunun eşi benzeri yok," dedi.

"Evet," dedi America, canı sıkılmıştı.

Logan bana dans pistini işaret edip, "Seni orada dans ederken gördüm," dedi. "Çok güzelsin."

Kibar olmak adına "Eee... teşekkürler," dedim, Travis'in sadece birkaç metre ötede olmasından ötürü tedirgindim.

"Dans etmek ister misin?" dedi.

Başımı salladım. "Hayır, teşekkürler. Buraya—"

"Erkek arkadaşıyla geldi." dedi Travis, bir anda ortaya çıkarak. Önümüzde duran adamlara öfkeyle baktı ve onlar da biraz gerilediler, tedirgin oldukları her hallerinden belliydi.

America, Shepley kolunu çevresine dolarken ukala ukala gülümsemekten kendini alamadı. Travis başıyla odanın öbür tarafını işaret etti. "Koşun bakalım!"

Adamlar America'yla bana bakıp kalabalığın güvenliğine karışmadan önce yavaşça birkaç adım geriye gittiler.

Shepley America'yı öptü. "Seni hiçbir yere götüremeyecek miyim!" America kıkırdadı ve ben de gülüp öfkeyle bana bakmakta olan Travis'e baktım.

"Ne var?"

"Niye sana içki ısmarlamasına izin verdin?"

America Travis'in ruh halini fark edip Shepley'i bıraktı. "İzin vermedik Travis. Onlara almamalarını söyledim."

Travis şişeyi elimden aldı. "O zaman bu ne?"

"Ciddi misin?" diye sordum.

"Evet güzelim, çok ciddiyim," deyip birayı barın yanındaki çöp kutusuna attı. "Sana bin defa söyledim... tanımadığın adamlardan içki alamazsın. Ya içine bir şey koymuş olsaydı?"

America bardağını kaldırdı. "İçkileri hiç gözümüzden ayırmadık Trav. Aşırı tepki veriyorsun."

Travis, "Seninle konuşmuyorum ben," dedi, gözleriyle kafamı delecekmiş gibi bakıyordu.

Anında öfkelenmiştim. "Hey!" dedim, "onunla böyle konuşamazsın."

Shepley, "Travis," diyerek uyardı, "boş ver."

Travis, "Başka adamların sana içki almalarına izin vermenden hoşlanmıyorum," dedi.

Bir kaşımı kaldırdım, "Kavga çıkarmaya mı çalışıyorsun?"

"Bara gittiğinde içkimi bir kızla paylaştığımı görsen rahatsız olmaz mıydın?"

Başımı bir defa salladım. "Tamam. Artık her kadını görmezden geliyorsun. Anlıyorum. Benim de aynı çabayı göstermemi istiyorsun."

"İyi olurdu." Belli ki öfkesini dindirmeye çalışıyordu ve potansiyel de olsa gazabının hedefi olmak kaygı vericiydi. Gözleri öfkeyle parlıyordu ve doğuştan gelen saldırıya geçme eğilimi yüzeye çıkmaya çalışıyordu.

"Kıskanç erkek arkadaş olayını biraz hafifletmen gerekecek Travis. Ben yanlış bir şey yapmadım."

Travis bana inanamayan gözlerle baktı. "Kalkıp buraya geldiğimde alakasız bir herifin sana içki aldığını görüyorum!"

America, "Ona bağırma!" dedi.

Shepley elini Travis'in omzuna koydu. "Hepimiz çok içtik. Hadi buradan gidelim." Shepley'nin genelde sakinleştirici olan yaklaşımı bu sefer işe yaramamıştı ve o anda tribi

yüzünden gecemizin sona erecek olması çok canımı sıktı.

"Finch'e gideceğimizi söyleyeceğim," diye homurdanıp Travis'i omzumla iterek dans pistine çıktım.

Sıcak bir el bileğimi kavradı. Dönüp Travis'in parmaklarının herhangi bir pişmanlık belirtisi olmaksızın bileğime dolanmış olduklarını gördüm. "Seninle geliyorum."

Kolumu çekip elinden kurtardım. "Kendi başıma birkaç metre gidecek kabiliyete sahibim Travis. Senin ne sorunun var?"

Finch'i pistin ortasında gördüm ve kendime yol açıp yanına gittim.

"Gidiyoruz!"

Finch müziğin üstünden, "Ne?" diye bağırdı.

"Travis'in sinirleri bozuldu! Gidiyoruz."

Finch gözlerini yuvarlayıp başını salladı, ve ben dans pistinden çıkarken elini salladı. America'yla Shepley'i gördüğüm anda korsan kostümü giymiş bir adam beni tutup geri çekti.

Vücudunu bana çarparak, "Nereye gittiğini sanıyorsun?" dedi.

Yaptığı komik surata bakıp güldüm. Tam dönüp yürümeye başlamıştım ki kolumu yakaladı. Bana saldırmayı değil kendini korumaya çalıştığını anlamam uzun sürmedi, hem de beni kalkan olarak kullanarak.

Ötemdeki bir şeye kocaman açılmış gözleriyle bakarak, "Oha!" dedi.

Travis dozer gibi dans pistinden geçip yumruğunu korsanın suratının ortasına gömdü, darbenin şiddetiyle ikimiz de yere serildik. Ellerim tahta zeminde sersemlemiş ve neler olduğuna inanamaz halde gözlerimi kırpıştırdım. Elimde sıcak ve ıslak bir şey hissettim, elimi çevirip ne olduğunu gördüğümde ürkerek geri çekildim. Elim adamın bunun-

dan gelen kanla kaplıydı. Adam elini yüzünden götürmüştü ama yerde kıvranırken parlak kırmızı sıvı kolundan aşağıya akmaya devam ediyordu.

Travis beni yerden kaldırmak için koşarak geldi, benim kadar şoke olmuş gibi duruyordu. "Siktir! İyi misin Güvercin?"

Ayağa kalktığımda kolumu çekip elinden kurtardım. "Sen delirdin mi?"

America bileğimi yakalayıp beni kabalığın içinden çekerek otoparka götürdü. Shepley arabanın kilidini açtı ve ben koltuğuma kaydıktan sonra Travis bana döndü.

"Özür dilerim. Seni tuttuğunu bilmiyordum."

"Yumruğun yüzümün iki santim ötesinden geçti!" dedim, Shepley'nin bana attığı yağ lekeleri içindeki havluyu yakalarken. Tiksintiyle elimdeki kanı sildim.

Durumun ciddiyetini anlayınca yüzü kardı ve irkildi. "Sana vurma ihtimalimin olduğunu bilseydim o yumruğu sallamayacağımı biliyorsun değil mi?"

"Kapa çeneni Travis, kapa çeneni," dedim, gözlerimi Shepley'nin kafasına dikmiştim.

Travis, "Güvercin..." diye başladı.

Shepley avucuyla direksiyona vurdu. "Kapa çeneni Travis. Üzgün olduğunu söyledin, şimdi lanet olası çeneni kapa!"

Eve dönüş yolculuğumuzda kimseden çıt çıkmadı. Shepley arabadan inebilmem için koltuğunu öne çekti ve ben de America'ya baktım, o da beni anladığını belli ederek başını salladı.

Erkek arkadaşına iyi geceler öpücüğü verdi. "Yarın görüşürüz bebeğim."

Travis'in yanından geçip America'nın Honda'sına gittim, koşup yanıma geldi.

"Hadi ama. Kızgın gitme."

"Merak etme Travis kızgın gitmiyorum, öfkeden gözüm dönmüş bir halde gidiyorum."

America arabanın kilidini açarken, "Sakinleşmek için zamana ihtiyacı var Travis," diyerek uyardı.

Yolcu kapısının kilidi kalktığında Travis elini kapının üstüne koydu. "Gitme Güvercin. Haddimi aştım. Özür dilerim."

Elimi kaldırıp ona avucumun içindeki kurumuş kanı gösterdim. "Büyüdüğünde beni ara."

Kalçasını kapıya dayadı. "Gidemezsin."

Bir kaşımı kaldırdım ve Shepley arabanın çevresinden koşarak yanımıza geldi. "Travis, sarhoşsun. Çok büyük bir hata yapmak üzeresin. Bırak evine gitsin, sakinleşsin... yarın ikiniz de ayıldıktan sonra konuşabilirsiniz."

Travis'in yüzünde çaresiz bir ifade belirdi. "Gidemez," dedi, gözlerimin içine bakarak.

"Yürümeyecek, Travis," deyip kapıyı çektim. "Çekil!"

"Ne demek yürümeyecek? Yürümeyen ne?" diye sordu Travis kolumu tutarak.

"Üzgün bir surat yapıp beni burada tutma çaban. Kandıramadın," deyip kendimi çektim.

Shepley bir an için Travis'i izleyip bana döndü. "Abby... sana bahsettiğim an işte bu. Belki de sen..."

America, "Sen karışma Shep," diye araya girip arabanın motorunu çalıştırdı.

"Saçmalayacağım. Hem de çok fazla saçmalayacağım Güvercin, ama beni affetmelisin."

"Sabaha kıçımda kocaman bir ezikle uyanacağım! O adama vurmanın nedeni bana kızgın olmandı! Bundan ne anlamalıyım? Çünkü şu anda her yerden alarm zilleri çalıyor."

Sözlerime şaşırıp, "Daha önce hiçbir kıza vurmadım," dedi.

"Ve ben de ilk olmayacağım!" deyip kapıya asıldım. "Çekil kahrolası!"

Travis başını salladı ve bir adım geriledi. America'nın yanına oturup kapıyı çarparak kapattım. Arabayı geri vitese taktı ve Travis pencerenin ardından bana bakmak için eğildi.

Pencereye dokunarak, "Beni yarın ararsın değil mi?" dedi.

Gözlerine bakmayı reddederek, "Yürü gidelim Mare," dedim.

Gece uzun sürdü. Saate bakıp durdum ve bir saatin daha geçtiğini görünce içim burkuldu. Travis'i düşünmeyi bırakamadım, onu aramalı mıydım, yoksa aramamalı mıydım? Bir türlü karar veremiyor, onun da uyanık olup olmadığını merak ediyordum. Nihayet iPod'umun kulaklıklarını takıp oynatma listemdeki her gürültülü, sert şarkıyı dinledim.

On kez baktığımda saat dördü geçmişti. Kuşlar penceremin dışında ötmeye başlamışlardı ve göz kapaklarım ağırlaşmaya başladığında gülümsedim. Sanki sadece birkaç saniye sonra kapının çalındığını duydum ve America içeriye daldı. Kulaklıkları kulağımdan çekip kendisini çalışma masamın önündeki sandalyeye bıraktı.

"Günaydın bıdığım. Berbat görünüyorsun," deyip pembe bir sakızı şişirip yüksek sesle patlattı.

Kara, yatak örtüsünün altından "Kes SESİNİ America!" dedi.

America, "Sen ve Travis gibi insanların kavga etmelerinin kaçınılmaz olduğunu biliyorsun değil mi?" dedi America, ağzındaki dev sakızı çiğnerken bir yandan da tırnaklarını törpülüyordu.

Yatakta döndüm. "Resmi olarak kovuldun. Berbat bir vicdansın."

Güldü. "Sadece seni iyi tanıyorum. Eğer sana arabamın anahtarlarını vermiş olsaydım çoktan Travis'lere doğru yola koyulmuş olurdun."

"Hiç de bile!"

"Her neyse," dedi.

"Saat sabahın sekizi Mare. Büyük ihtimalle daha kendilerine gelmemişlerdir."

O anda birinin kapıyı tıkladığını duydum. Kara'nın kolu yorganının altından fırlayıp kapı kolunu çevirdi. Kapı yavaşça açıldı ve koridorda bekleyen Travis göründü.

Alçak, boğuk bir sesle, "İçeri girebilir miyim?" diye sordu. Gözlerinin etrafındaki mor halkalar uyuyamadığını gösteriyordu.

Doğrulup oturdum, bitkin görünüşü beni şaşırtmıştı. "İyi misin?"

Yürüyüp dizlerinin üzerine çöktü. "Çok üzgünüm Abby. Üzgünüm," deyip kollarını belime doladı ve başını kucağıma koydu.

Başını kollarıma alıp America'ya baktım.

"Ben... ben gideceğim," deyip beceriksizce kapı kolunu aradı.

Kara gözlerini ovuşturdu ve içini çektikten sonra su torbasını kaptı. "Sen etraftayken hep çok temiz oluyorum Abby," diye homurdanıp kapıyı çarparak çıktı.

Travis bana baktı. "Sen söz konusu olduğunda delirdiğimi biliyorum ama Tanrı biliyor ya deniyorum Güvercin. Bu işi batırmak istemiyorum."

"O zaman batırma."

"Bu benim için zor, biliyor musun. Sanki benim nasıl boktan bir herif olduğumu fark edip beni bırakacakmışsın gibi geliyor. Dün gece dans ederken bir düzine adamın seni izlediğini gördüm. Bara gittin ve o adama içki için teşekkür

ettiğini gördüm. Sonra da dans pistindeki şu dümbelek seni tuttu."

"Bir kız seninle her konuştuğunda sağa sola yumruk atmıyorum değil mi? Her zaman eve tıkılı kalamam. Öfkeni kontrol etmenin bir yolunu bulman lazım."

"Bulacağım. Daha önce hiçbir kız arkadaşımın olmasını istememiştim Güvercin. Birisi hakkında... herhangi bir insan için böyle duygularımın olmasına alışık değilim Güvercin. Eğer sabredebilirsen sana söz veriyorum bunu çözeceğim."

"Hadi bazı şeyleri açıklığa kavuşturalım; sen boktan bir herif değilsin, sen harikasın. Bana kimin içki ısmarladığı ya da dansa kaldırmak istediğinin ya da kimin benimle flört ettiğinin önemi yok. Sonunda seninle eve dönüyorum. Benden sana güvenmemi istedin ve bana güvenmiyormuş gibi duruyorsun."

Yüzünü buruşturdu. "Bu doğru değil."

"Eğer karşıma çıkan ilk adam için seni bırakacağımı düşünüyorsan bana güvenin kıt demektir."

Beni daha sıkı sardı. "Senin için yeterince iyi değilim Güvercin. Bu sana güvenmediğim anlamına gelmiyor, sadece kendimi kaçınılmaz olana hazırlıyorum."

"Böyle söyleme. Başbaşa olduğumuzda kusursuzsun. Kusursuzuz. Ama sonra geri kalan herkesin bunu mahvetmesine izin veriyorsun. 180 derece dönüş yapmanı beklemiyorum ama kavgalarını seçmeyi öğrenmelisin. Birisi bana her baktığında çıldırmış gibi saldırıya geçemezsin."

Başını salladı. "İstediğin her şeyi yapacağım.Yeter ki... bana beni sevdiğini söyle."

"Biliyorsun."

"Söylediğini duymaya ihtiyacım var," dedi, kaşlarını çatarak.

"Seni seviyorum," dedim, dudaklarımı dudaklarına dokundurarak. "Hadi artık bebek gibi davranmayı bırak."

Gülüp yatağa yanıma geldi. Bir sonraki saati yatakta kımıldamadan kıkırdayıp öpüşerek geçirdik ve Kara'nın duştan döndüğünü neredeyse fark etmedik.

Kara, bornozunun kemerini sıkarken Travis'e, "Dışarı çıkabilir misin? Giyinmem lazım da," dedi.

Travis yanağımı öpüp koridora çıktı. "Dışarıda görüşürüz."

Kara dolabında giyecek bir şeyler ararken kendimi yastığıma bıraktım. "Nedir seni bu kadar mutlu eden?" diye homurdandı.

"Hiç," diye içimi çektim.

"Bağımlı kişiliğin ne olduğunu biliyor musun Abby? Erkek arkadaşın mükemmel bir örneği ve kadınlara zerre kadar saygı duymamaktan soluk almak için bile sana ihtiyaç duyduğuna inanmaya başlamaya geçiş yaptığını düşünecek olursak bu epey ürkütücü."

"Belki de vardır," deyip söylediklerinin modumu bozmasını engelledim.

"Bunun nedenini merak etmiyor musun? Demek istediğim... Okuldaki kızların yarısını halletti. Neden sen?"

"Farklı olduğumu söylüyor."

"Tabii ki öyle. Ama neden?"

"Sana ne?" diye patladım.

Birisine bu kadar ihtiyaç duymak tehlikelidir. Onu kurtarmaya çalışıyorsun ve o da bunu yapabileceğini umuyor. Siz ikiniz tam bir belasınız."

Gülümseyerek tavana baktım. "Bunun ne olduğu ya da neden olduğu fark etmez. Kara, ilişkimiz iyi olduğunda... çok tatlı."

Gözlerini devirdi. "Siz ikiniz umutsuz vakasınız."

Travis kapıyı çaldı ve Kara onu içeri aldı.

Becerebildiği en yapmacık sesle, "Ders çalışmak için etüd salonuna gidiyorum. Bol şans," dedi.

Travis, "Bu da neydi şimdi?" diye sordu.

"Bizim bela olduğumuzu söyledi."

"Ben de bilmediğim bir şey söyledi sanmıştım," deyip gülümsedi. Gözleri aniden odaklandı ve kulağımın arkasındaki hassas yeri öptü. "Neden benimle eve gelmiyorsun?"

Elimi ensesine koyup yumuşak dudaklarını tenimde hissederek içimi çektim. "Burada kalmayı düşünüyorum. Zaten hep senin dairendeyim."

Başını kaldırdı. "Yani? Orayı sevmiyor musun?"

Yanağına dokunup içimi çektim. Çok çabuk endişeleniyordu. "Tabii ki seviyorum ama orada oturmuyorum."

Burnunun ucunu ensemde gezdirdi. "Orada olmanı istiyorum. Her gece orada olmanı istiyorum."

"Senin yanına taşınmayacağım," dedim, başımı sallayarak.

"Yanıma taşınmanı istemedim. Orada olmanı istiyorum dedim."

"Aynı şey!" Güldüm.

Travis yüzünü buruşturdu. "Gerçekten de bu akşam benimle kalmayacak mısın?"

Başımı salladım, bakışları odamın duvarından tavana yöneldi. Kafasının içinde dönen çarkları neredeyse görebiliyordum. "Neler geçiyor aklından?" diye sordum, gözlerimi kısarak.

"Başka bir iddia bulmaya çalışıyorum."

On ikinci Bölüm
Benzersiz İkili

Küçücük beyaz bir hapı ağzıma atıp büyük bir bardak suyla beraber yuttum. Travis'in yatak odasının ortasında, üstümde sütyenim ve külodumla durmuş pijmalarımı giymeye hazırlanıyordum.

Travis yataktan, "O nedir?" diye seslendi.

"Ne... hapım mı?"

Kaşlarını çattı. "Ne hapı o?"

"Doğum kontrol hapı Travis. Daha hâlâ üst çekmecendeki eksikleri doldurmadın ve hakkında endişelenmek istediğim son şey regl olup olmayacağım."

"Ha."

"Birimizin sorumluluk sahibi olması lazım," dedim bir kaşımı kaldırarak.

"Tanrım, sen gerçekten seksisin," dedi Travis, başını eline dayayarak. "Eastern'daki en güzel kadın benim kız arkadaşım. Bu çok çılgınca."

Gözlerimi yuvarlayıp mor ipek pijamayı başımdan geçirdim, yatağa girip yanına uzandım. Üstüne uzanıp boynunu öptüm, başını yatak başlığına çarptığında kıkırdadım. "Yine mi? Beni öldüreceksin Güvercin."

"Sen ölemezin," dedim bütün yüzünü öpücüklere boğarak, "ölmek için fazla kötüsün."

"Hayır ölemem çünkü yerime geçmek için ne yapacağını şaşırmış çok fazla denyo var! Sadece onları gıcık etmek için sonsuza dek yaşayabilirim!"

Dudaklarım dudaklarında kıkırdadım ve o da beni sırtının üstüne çevirdi. Parmağını omzumun tepesinde bağlı olan narin mor kurdelenin altına sokup kurdeleyi kolumun aşağısına kaydırdı ve açıkta kalan tenimi öptü.

"Neden ben Trav?"

Arkasına yaslanıp gözlerimi okumaya çalıştı. "Ne demek istiyorsun?"

"Bütün o kadınlarla beraber oldun ve bir ilişkiye girmeyi reddettin, hatta bir telefon numarası almayı bile reddettin... o zaman nenden ben?"

"Bu da nereden çıktı?" dedi baş parmağıyla yanağımı okşarken.

Omzumu silktim. "Sadece merak."

"Neden *ben*? Eastern'daki erkeklerin yarısı ilişkimizi batırmamı bekliyorlar."

Burnumu buruşturdum. "Bu doğru değil. Konuyu değiştirme."

"Ama doğru. Eğer okula başladığından beri peşinde olmasaydım senin peşinde dolananlar Parker Hayes'dan ibaret olmayacaktı. Kendisiyle o kadar meşgul ki benden korkmaya vakit bulamıyor."

"Sorumdan kaçıyorsun! Ve aslında pek de beceriksizce."

"Tamam! Neden sen?" Yüzünde bir gülümseme belirdi ve dudaklarını benim dudaklarıma değdirmek için eğildi. "O ilk dövüşün olduğu geceden beri sana bir zaafım vardı."

"*Ne*?" dedim, inanmaz bir ifadeyle.

"Gerçekten. Üstünde yelek vardı ve kan içinde kalmıştın ya? Son derece gülünç gözüküyordun," deyip güldü.

"Teşekkürler."

Gülümsemesi kayboldu. "Bana baktığında oldu. O andı. Gözlerin kocaman açılmış, masumdun... Oyun oynamıyordun, rol yapmıyordun. Bana *Travis Maddox* muşum gibi bakmıyordun," deyip kendi söylediklerine gözlerini yuvarladı, "bana sanki... bir kişiymişim gibi baktın, yani herhalde öyle."

"Günaydın Trav. Sen zaten bir kişisin."

Kâküllerimi yüzümden çekti. "Hayır, sen gelmeden önce Shepley bana normal biriymişim gibi davranan tek kişiydi. Sen heyecanlanmadın, ya da flört etmedin ya da saçını parmağına dolamadın. Sen beni gördün."

"Sana tam bir cadaloz gibi davrandım."

Boynumu öptü. "Olayı kesinleştiren de bu oldu."

Ellerimi sırtından aşağı kaydırıp boxer'ına soktum. "Umarım bu yakında eskir. Senden sıkıldığım bir zamanın geleceğini hayal edemiyorum."

"Söz mü?" diye sordu gülümseyerek.

Şifonyerin üstündeki telefonu titreşti ve telefonu kulağına götürdüğünde yeniden gülümsedi. "Evet... Hayır olamaz. Güvercin yanımda, yatağa girmeye hazırlanıyoruz... Kapa çeneni Trent, bu komik değil. Cidden? Burada ne işi var?" Bana bakıp içini çekti. "Tamam. Yarım saat içinde orada oluruz. Beni duydun ukala dümbeleği. Çünkü onsuz hiçbir yere gitmiyorum, nedeni o. Oraya geldiğimde suratını dağıtmamı ister misin?" Travis telefonu kapatıp başını salladı.

Bir kaşımı kaldırdım. "Bugüne dek duyduğum en tuhaf konuşmaydı."

"Arayan Trent'ti. Thomas gelmiş ve babamın evinde poker gecesi için toplanacaklarmış."

"Poker gecesi mi?" yutkundum.

"Evet, genellikle bütün paramı alırlar. Hileci piçler."

"Otuz dakika sonra ailenle mi tanışacağım?"

Saatine baktı. "Tam olarak yirmi yedi dakika sonra."

"Aman Tanrım Travis!" diye bağırıp yataktan fırladım. "Ne yapıyorsun?" deyip içini çekti.

Aceleyle dolabı tarayıp bir kot pantolon buldum, hoplaya zıplaya giydim. Sonra da geceliğimi başımın üstünden çekip çıkardım ve Travis'in yüzüne fırlattım. "Ailenle tanışmaya hazırlanmam için bana yirmi dakika verdiğine inanamıyorum! Şu anda seni öldürebilirim!"

Geceliği yüzünden çekti ve şık gözükmek için giriştiğim umutsuz çabaya bakıp güldü. Siyah bir V-yaka tişört giyip düzelttim ve sonra da banyoya koşup dişlerimi fırçaladım ve saçlarımı yolarcasına fırçaladım. Travis arkama doğru yürümüştü, tamamen giyinmişti, hazırdı ve kollarını belime doladı.

Aynanın karşısında suratımı asıp, "Berbat bir haldeyim," dedim.

"Ne kadar güzel olduğunun farkında mısın?" diye sordu, ensemi öperek.

Pofladım, odasına koşturup ayağıma bir çift topuklu geçirdim ve sonra da beni kapıya götürürken Travis'in elini tuttum. Durup siyah deri ceketimin fermuarını çektim ve saçımı babasının evine yapacağımız rüzgarlı yolculuğa hazırlık olması için sıkıca topladım.

"Sakin ol Güvercin. Sadece bir masanın etrafında oturan birkaç tane adamdan bahsediyoruz."

"Bu, baban ve kardeşlerinle ilk tanışmam... hepsiyle de aynı seferde... ve benim sakin olmamı mı bekliyorsun?" dedim motosiklette arkasına geçerken.

Başını arkaya çevirip beni öperken yanağıma dokundu. "Tıpkı benim gibi onlar da seni sevecekler."

Babasının evine vardığımızda kapıdan geçmeden önce saçımı açıp elimi birkaç defa içinden geçirdim.

Çocuklardan biri, "Tanrı aşkına bu gelen göt kafa!" diye bağırdı.

Travis bir defa başını salladı. Canı sıkılmış gibi gözükmeye çalıştı ama kardeşlerini gördüğü için heyecanlandığını görebiliyordum. Ev eskimişti, duvarlarda sarı-kahverengi solmuş duvar kâğıtları ve yerde de kahverenginin farklı tonlarında, zemine sabitlenmiş makine halısı vardı. Koridorda düz yürüyüp kapısı açık bir odaya girdik. Odadan koridora duman çıkıyordu ve kardeşleriyle babası yuvarlak, tahta bir masanın çevresindeki birbirinden farklı sandalyelere oturmuşlardı.

Babası, ağzındaki sigarla konuşurken yukarı aşağı oynayarak, "Şşşş.... Genç bayanın yanında nasıl konuştuğunuza dikkat edin!" dedi.

"Güvercin, bu benim babam, Jim Maddox. Baba, bu Güvercin."

Jim, "Güvercin mi?" diye sordu, yüzündeki ifadeden eğlendiği belli oluyordu.

"Abby," dedim elini sıkarken.

Travis kardeşlerini işaret etti. "Trenton, Taylor, Tyler ve Thomas."

Hepsi de başlarıyla selam verdiler ve Thomas dışında hepsi de Travis'in daha yaşlı haline benziyorlardı: kısa saçlar, kahverengi gözler, dövmelerle kaplı şişkin kaslarına dar gelen tişörtler. Thomas bir gömlek giymiş ve kravatını gevşetmişti. Gözleri ela rengiydi ve koyu sarı saçları kardeşlerininkinden yaklaşık üç santim daha uzundu.

Jim, "Abby'nin bir soyadı var mı?" diye sordu.

"Abernathy," diyerek başımı salladım.

Thomas gülümseyerek, "Seninle tanıştığımıza sevindik Abby," dedi.

Trent, "Gerçekten de sevindik," deyip haylaz bakışlarıy-

la beni çabucak baştan aşağı süzdü. Jim Trenton'ın kafasının arkasına bir şaplak atınca bağırdı. "Ben ne dedim ki?" deyip başının arkasını ovuşturdu.

İkizlerden biri, "Bir sandalye çek Abby. Trav'ın parasını almamızı izle," dedi. İkisini birbirlerinden ayırt edemiyordum. Birbirlerinin karbon kopyaları gibiydiler, dövmeleri bile tıpatıp aynısıydı.

Oda eski poker oyunları sırasında çekilmiş fotoğraflarla doluydu. Poker efsanelerinin Jim'le poz verdikleri fotoğraflar ve Travis'in büyükbabası olduğunu varsaydığım birisinin bir fotoğrafı ve raflarda da antika oyun kartları vardı.

Tozlu bir fotoğrafı işaret edip, "Stu Unger'ı tanır mıydın?" dedim.

Jim'in kısık gözleri parladı. "Stu Unger'ın kim olduğunu biliyor musun?"

Başımı salladım. "Benim babam da kendisinin hayranıdır."

Ayağa kalkıp hemen yanındaki fotoğrafı işaret etti. "Ve bu da Doyle Brunson, işte burada."

Gülümsedim. "Babam onu bir defa oynarken görmüş. İnanılmazmış."

"Trav'ın büyük babası profesyoneldi... biz pokeri çok ciddiye alırız," Jim gülümsedi.

Trenton ortalama bir beceriyle kartları karıştırırken Travis'le ikizlerdn birisinin arasına oturdum. Çocuklar paralarını koydular ve Jim de fişleri dağıttı.

Trenton bir kaşını kaldırdı. "Oynamak ister misin Abby?"

Kibarca gülümseyip başımı salladım. "Oynamamalıyım diye düşünüyorum."

Jim, "Nasıl oynanacağını bilmiyor musun?" diye sordu.

Gülümsememe engel olamadım. Jim çok ciddi görünü-

yordu, neredeyse babacan bir tavrı vardı. Beklediği yanıtın ne olduğunu biliyorum ve onu hayal kırıklığına uğratmaktan nefret ediyordum.

Travis alnımı öptü. "Oyna... sana öğretirim."

Thomas gülüp, "Paranla vedalaşsan iyi olur Abby," dedi.

Dudaklarımı birbirine bastırıp elimi çantama daldırdım ve iki ellilik çıkardım. Parayı Jim'e uzatıp sabırla bana fişleri vermesini bekledim. Trenton ukala ukala sırıttı ama onu görmezden geldim.

"Travis'in öğretmenlik becerilerine inancım tam," dedim.

İkizlerden biri ellerini çırptı. "İşte budur! Bu gece zengin olacağım!"

Jim beş dolarlık bir fiş atıp, "Bu gece ufaktan başlayalım," dedi.

Trenton kartları dağıttı ve Travis benim yerime elimi düzenledi. "Daha önce hiç kart oynadın mı?"

"Oynamayalı epey oldu," deyip başımı salladım.

Trenton kartlarına bakıp, "Pişti sayılmaz Pollyanna," dedi.

Travis kardeşine bakıp, "Kapa çeneni Trent," deyip kartlarıma döndü. "Yüksek sayılı kartları, birbirini takip eden kartları ve eğer şansın yaver giderse de aynı takımdan kartları toplamaya çalışıyorsun," dedi.

İlk elde Travis benim kartlarıma, ben de onun kartlarına baktım. Ben genel olarak başımı sallayıp gülümsedim ve bana söylendiğinde oynadım. Travis de ben de kaybettik. İlk turun sonunda fişlerim epey azalmıştı.

Thomas ikinci tur için kartları dağıttıktan sonra Travis'in kartlarıma bakmasına izin vermedim. "Bunu anladım ben," dedim.

"Emin misin?" diye sordu.

"Eminim bebeğim," dedim.

Üç el sonra kendi fişlerimi geri kazanmış ve diğerlerinin fişlerini de bir çift as, kent ve bir de yüksek kartla imha etmiştim.

Trenton, "Kahretsin!" diye sızlandı. "Acemi şansından nefret ediyorum!"

Jim ağzını sigarının çevresinde oynatıp, "Seninki pek hızlı öğreniyor, Trav," dedi.

Travis birasından bir yudum aldı. "Beni gururlandırıyorsun Güvercin!"

Gözleri heyecanla parlıyorlardı ve yüzünde daha önce görmediğim bir gülümseme vardı.

"Teşekkürler."

Thomas küçümsemeyle gülümseyerek, "Yapamayanlar öğretir," dedi.

Travis, "Aman ne komik, pis herif," diye mırıldandı.

Dört elden sonra biramın son yudumunu içtim ve gözlerimi kısıp masada kalan son adama baktım. "Sıra sende Taylor. Bebeklik yapıp kaçacak mısın, yoksa adam gibi oynayacak mısın?"

"Siktir," deyip elindeki son fişleri de ortaya koydu.

Travis bana baktı, gözleri canlıydı. Bana onun dövüşlerini izleyenleri anımsattı.

"Elinde ne var Güvercin?"

"Taylor?" deyip topu ona attım.

Yüzünde kocaman bir sırıtma belirdi. "Floş!" deyip gülümsedi ve kartlarını açıp masaya serdi.

Beş çift göz bana döndü. Masayı gözlerimle taradım ve sonra da kartlarımı masaya çarptım. "Okuyup ağlayın çocuklar! Aslar ve sekizler!" dedim kıkırdayarak.

"*Ful mu*? Ne sikim bir iş bu?" diye bağırdı Trenton.

"Affedersin hep bunu söylemek istemiştim," deyip fişlerimi kendime çektim.

Thomas'ın gözleri kısıldı. "Bu sadece acemi şansı değil. Kız oynamayı biliyor."

Travis bir an için Thomas'ı süzüp ardından bana baktı. "Daha önce oynamış mıydın Güvercin?"

Dudaklarımı birbirine bastırıp omzumu silktim ve sahip olduğum en masum gülümsemeyi sergiledim. Travis başını arkaya atıp kahkahalarla gülmeye başladı. Konuşmayı denedi ama başarılı olmadı ve masayı yumruklamaya başladı.

Taylor beni işaret edip, "Kız arkadaşın az önce bizi söğüşledi!" dedi.

Trenton, "HADİ ORDAN!" diye feryat edip ayağa kalktı.

"İyi plan Travis; poker gecesine bir poker ustasını getirmek," dedi Jim, bana göz kırparak.

Travis, "Bilmiyordum," dedi başını sallayarak.

Thomas beni süzerek, "Yalan," dedi.

Travis kahkahalarının arasından, "Gerçekten de," dedi.

Tyler, "Bunu söylemekten nefret ediyorum kardeş ama galiba az önce kız arkadaşına âşık oldum," dedi.

Travis, "Hop hoop," dedi, gülümsemesi kaybolmuş, suratı asılmıştı.

Trenton, "Buraya kadar. Sana avans vermiştim Abby ama artık paramı geri kazanmamın zamanı geldi," diye uyardı.

Travis son birkaç ele katılmayıp kardeşlerinin paralarını geri almak için ellerinden geleni yapmalarını izledi. Tekrar tekrar fişlerini aldım ve eller geçtikçe Thomas beni daha dikkatle izlemeye başladı. Ne zaman elimi açsam Jim'le Travis güldüler, Taylor küfretti, Tyler bana olan ölümsüz aşkını ilan etti ve Trenton da trip attı.

Fişlerimi paraya çevirdim ve oturma odasına geçtiğimizde her birine yüzer dolar verdim. Jim reddetti ama kardeşler minnetle kabul ettiler. Travis elimden tuttu ve kapıya yürüdük.

Mutsuz olduğunu görebiliyordum, dolayısıyla elini sıktım. "Sorun nedir?"

Travis suratını asıp, "Az önce dört yüz dolar dağıttın Güvercin!" dedi.

"Eğer bu Sig Tau'daki poker gecesi olsaydı hepsi bende kalırdı. Onlarla ilk tanıştığım gün kardeşlerini soyamam."

"Onlar benim paramı geri vermezlerdi!" dedi.

Taylor, "Ve hiç de suçluluk duymazdım," dedi.

Thomas bir şey söylemeden odanın köşesinden bana bakıyordu.

"Niye kız arkadaşıma bakıp duruyorsun Tommy?"

Thomas, "Soyadım ne demiştin?" diye sordu.

Tedirgin olup durduğum yerde ağırlığımı diğer yanıma verdim. Soruyu kaynatabilmek için akıllıca ya da gülünç bir şeyler bulmaya çalıştım. Ama bunun yerine tırnaklarıma bakıp içimden kendime lanet okudum. Thomas anlamıştı. Gözlerinden belli oluyordu.

Travis rahatsız olduğumu fark edip kardeşine döndü ve elini belime koydu. Bunu koruyucu bir tepki verdiği için mi yoksa kardeşinin söyleyebileceklerine kendisini hazırlamak için mi yaptığını bilemiyordum.

Travis kıpırdandı, kardeşinin sorusu onu gözle görülür biçimde rahatsız etmişti, "Soyadı Abernathy. Ne olmuş?"

"Niye durumu bu geceden önce anlayamadığını görebiliyorum Trav ama artık bir bahanen kalmadı," dedi Thomas ukala ukala.

Travis, "Sen ne halttan bahsediyorsun?" diye sordu.

Thomas, "Mick Abernathy ile akraba olma ihtimalin var mı acaba?" diye sordu.

Herkes bana döndü ve ben de gergin bir şekilde saçlarımı geriye attım. "Mick'i nereden tanıyorsun?"

Travis bana bakmak için başını çevirdi. "Gelmiş geçmiş

en iyi poker oyuncularından biri sadece. Onu tanıyor musun?"

İrkildim, nihayet köşeye sıkıştığımı ve gerçeği söylemekten başka bir şansımın kalmadığını biliyordum. "Babam."

Oda adeta patladı.

"HADİ ORDAN!"

"BİLİYORDUM!"

"AZ ÖNCE MICK ABERNATHY'NİN KIZIYLA POKER OYNADIK!"

"MICK *ABERNATHY* Mİ? OHAA!"

Sadece Thomas, Jim ve Travis bağırmıyorlardı. "Size oynamasam iyi olur demiştim," dedim.

"Eğer Mick Abernathy'nin kızı olduğunu söylemiş olsaydın seni daha ciddiye alırdık diye düşünüyorum," dedi Thomas.

Bana huşu içinde bakmakta olan Travis'e baktım. "Sen Şanslı On Üç müsün?" diye sordu. Gözleri biraz buğulanmıştı.

Trenton ayağa kalkıp beni işaret etti, ağzı açık kalmıştı.

"Şanslı On Üç bizim evimizde! İnanılmaz! İnanamıyorum!"

Yerimde duramayarak, "Bu gazetelerin bana taktığı isimdi. Ve hikâyeyi tam doğru aktarmamışlardı," dedim.

Travis bana bakmayı bırakmadan, "Abby'yi eve götürmem lazım çocuklar," dedi.

Jim gözlüklerinin üstünden bana baktı. "Neresi doğru değildi?"

"Ben babamın şansını almadım. Yani, çok gülünç değil mi?" deyip güldüm, gerginlikten saçımı parmağıma doluyordum.

Thomas başını salladı. "Hayır, o röportaj Mick'le yapılmıştı. Senin on üçüncü yaş gününde gece yarısı şansının tükendiğini söylemişti."

Travis. "Ve seninkinin döndüğünü," diye ekledi.

Trenton heyecanla gülümseyerek, "Seni gangsterler yetiştirmişti," dedi.

"Eeee... hayır." Bir kahkaha attım. "Beni yetiştirmediler. Sadece... etraftaydılar."

"Bu çok utanç vericiydi, Mick'in bütün gazetelerde sana çamur atması. Sen daha çocuktun," dedi Jim, başını sallayarak.

Çaresizce utancımı gizlemeye çalışıp, "Eğer bir şey varsa o da acemi şansıydı," dedim.

Jim hayranlıkla başını sallayarak, "Seni Mick Abernathy yetiştirmiş," dedi. "Tanrı aşkına sen daha on üç yaşında profesyonellerle oynayıp kazanıyordun." Travis'e bakıp gülümsedi. "Onunla bahse girme oğlum. O kaybetmez."

Travis bunu duyunca bana baktı, hâlâ şoke olmuş ve ne olduğunu tam kavrayamamıştı. "Aaa... bizim gitmemiz lazım baba. Görüşürüz millet."

Beni kapıdan çıkartıp motosikletine götürürken Travis'in ailesinin heyecanlı konuşmalarından gelen ses arkamızda kaldı. Saçımı topuz yapıp ceketimin fermuarını çektim ve konuşmasını bekledim. Tek kelime etmeden motosikletine bindi ve ben de onun arkasına yerleştim.

Ona karşı dürüst olmadığımı hissettiğinden ve hayatımın bu kadar önemli bir kısmını ailesiyle aynı gün öğrendiği için bana öfkeli olduğundan emindim. Dairesine döndüğümüzde müthiş bir tartışma yaşamamızı bekliyordum ve kapıya gelmeden önce kafamda bir düzine farklı özür hazırladım.

Beni elimden tutup koridora götürdü ve sonra da ceketimi çıkarmama yardımcı oldu.

Saçlarımı serbest bırakınca kalın dalgalar halinde omuzlarıma döküldüler. "Kızgın olduğunu biliyorum," dedim, gözüne bakamıyordum. "Sana söylemediğim için özür dile-

rim ama hakkında konuştuğum bir şey değil."

"Sana kızmak mı?" dedi. "Şu anda o kadar tahrik olmuş durumdayım ki önümü göremiyorum. Az önce kılını kıpırdatmadan hıyar kardeşlerimi parasız bıraktın, babamın gözünde efsane statüsüne kavuştun ve dövüşümden önce girdiğimiz bahsi bilerek kaybettiğinden adım gibi eminim."

"Öyle demezdim..."

Çenesini kaldırdı. "Kazanacağını düşünmüş müydün?"

"Yani... tam olarak değil," dedim topuklularımı çıkartırken.

Travis gülümsedi. "O zaman burada benimle olmak istemiştin. Sana en baştan âşık olduğumu düşünüyorum."

Ayakkabılarımı dolaba fırlatırken, "Nasıl olur da bana kızgın olmazsın?" dedim.

İçini çekip başını salladı. "Bu epey önemli Güvercin. Bana anlatmış olmalıydın. Ama niye anlatmadığını anlıyorum. Buraya bütün onlardan kaçmak için geldin. Sanki gökten düş... şimdi her şeyi anlıyorum."

"Eh bu içimi rahatlattı."

"Şanslı On Üç," dedi başını sallayıp tişörtünü başının üstünden çekerken.

"Bana öyle deme Travis, iyi bir şey değil."

"Sen meşhursun Güvercin!" dedi sözlerime şaşırarak. Pantolonumun düğmelerini açtı ve bileklerime kadar indirip çıkarmama yardım etti.

"Babam o olaydan sonra benden nefret etti. Daha hâlâ bütün sorunları için beni suçluyor."

Travis tişörtünü çekip çıkardı ve beni kucaklayıp kendine çekti. "Daha hâlâ Mick Abernathy'nin kızının karşımda durduğuna ve seninle beraber olduğum bütün bu süre boyunca hiç haberimin olmamasına inanamıyorum."

Kendimi ondan uzağa ittim. "Ben Mick Abernathy'nin

kızı değilim Travis! Benim arkamda bıraktığım buydu. Ben Abby'yim. Sadece Abby," deyip dolaba yürüdüm. Bir tişörtü askısından çekip aldım ve başımın üstünden geçirdim.

İçini çekti. "Özür dilerim. Biraz şöhret çarptı da."

"Sadece benim!" Avcumu göğsüme yasladım, anlamasına çaresizce ihtiyacım vardı.

"Evet, ama..."

"Aması maması yok. Şu anda bana bakışın var ya? İşte tam da bu yüzden sana anlatmadım." Gözlerimi kapadım. "Artık bu şekilde yaşayamam Trav. Senin için bile olmaz."

"Sakinleş Güvercin. Kendimizi kaptırmayalım." Gözleri odaklandı ve yanıma gelip beni kollarına aldı. "Senin ne olmuş olduğun ya da artık ne olmadığın umurumda değil. Ben sadece seni istiyorum."

"O zaman ortak bir noktamız daha var demek ki."

Beni yatağa götürüp yüzüme bakıp gülümsedi. "Bütün dünyaya karşı sadece sen ve ben varız Güvercin."

Yanına kıvrılıp yatağa yerleştim. Ben ve America dışında kimsenin Mick'i bilmesini planlamamıştım ve erkek arkadaşımın ailesini poker meraklılarından oluşacağını da tahmin etmemiştim. Derin bir iç çekip yanağımı göğsüne bastırdım.

"Sorun nedir?" diye sordu.

"Kimsenin bilmesini istemiyorum Trav. Senin de bilmeni istememiştim."

"Seni seviyorum Abby. Bir daha bundan bahsetmeyeceğim, tamam mı? Sırrın bende güvende," dedi, alnımı öperek.

Profesör Chaney, "Bay Maddox ders bitene kadar biraz yavaş olabilir misiniz acaba?" diyerek Travis'in ensemi gıdıklaması karşısında kıkırdamama tepki verdi.

Boğazımı temizledim, yanaklarımın utançla kızardığını hissediyordum.

"Sanmıyorum Bay Chaney, kız arkadaşıma iyice baktınız mı?" dedi Travis, beni işaret ederek.

Kahkahalar bütün salonda yankılandı ve yüzüm adeta alev aldı. Profesör Chaney bana yarı eğlenen yarı ne yapacağını bilemeyen bir ifadeyle baktı ve Travis'e bakıp başını salladı.

Chaney, "Elinden geleni yapsan yeter," dedi.

Sınıf yeniden güldü ve ben de sandalyeme gömüldüm. Travis kolunu sandalyemin arkasına koydu ve ders devam etti. Ders bittikten sonra Travis benimle bir sonraki dersimin yapılacağı sınıfa yürüdü.

"Seni utandırdıysam özür dilerim. Kendime engel olamıyorum."

"Dene."

Parker yanımızdan geçti ve başıyla verdiği selama kibar bir gülümsemeyle karşılık verince gözleri parladı. "Selam Abby. İçeride görüşürüz." Sınıfa girdi ve birkaç gergin an boyunca Travis ona öfkeyle baktı.

"Hey." Bana bakana kadar elini çekiştirdim. "Unut artık onu."

"Evdeki çocuklara senin hâlâ onu aradığını söylüyormuş."

"Bu doğru değil," dedim. Etkilenmemiştim.

"Ben bunu biliyorum ama onlar bilmiyorlar. Zamanını beklediğini söyledi. Brad'e beni terk etmek için doğru zamanı beklediğini ve onu arayıp ne kadar mutsuz olduğunu anlattığını söylemiş. Beni kızdırmaya başlıyor."

"Epey güçlü bir hayal gücü var." Bakışlarımı Parker'a çevirdim ve gözlerime bakıp gülümsediğinde de ona öfkeyle baktım.

"Seni bir kez daha utandırırsam bana kızar mısın?"

Omzumu silktim ve Travis zaman kaybetmeden beni sınıfa götürdü. Masamın önünde durup çantamı yere koydu. Parker'a bakıp beni kendine çekti, bir eli ensemde diğeri kalçamdaydı ve sonra da beni öptü, uzun uzun, kararlı bir şekilde. Dudaklarını genelde yatak odasına sakladığımız bir şekilde hareket ettirdi ve her iki elimle de tişörtünü tutup sıkmama engel olamadım.

Travis'in beni yakın bir zamanda bırakmayacağı anlaşıldıktan sonra fısıldaşmalar ve kıkırtılar daha da arttı.

Odanın arkalarından biri gülerek, "Galiba az önce kızı hamile bıraktı!" diye bağırdı.

Gözlerimi kapayarak geri çekildim ve kendimi toparlamaya çalıştım. Travis'e baktığımda kendini güçlükle zapt etmiş bana bakıyordu.

"Bir mesaj vermeye çalışıyordum," diye fısıldadı.

"Güzel bir mesajmış," diye onayladım.

Travis gülümsedi, yanağımı öptü ve ardından sandalyesinde öfkeden delirmekte olan Parker'a baktı.

"Öğle yemeğinde görüşürüz," deyip göz kırptı.

Kendimi sandalyeme bırakıp içimi çektim ve kasıklarımdaki karıncalanmayı unutmaya çalıştım.

Kendimi kalkülüse kaptırdım ve ders bitiğinde Parker'ın sınıfın kapısının orada duvara yaslanmış beklediğini gördüm.

"Parker," deyip başımla selam verdim, ona beklediği tepkiyi vermemeye kararlıydım.

"Onunla birlikte olduğunu biliyorum. Benim yüzümden herkesin gözü önünde seni iğfal etmesine gerek yok."

Bir anda durdum ve atağa geçmeye hazırlandım. "O zaman belki de cemiyet biraderlerine seni aradığını söylemekten vazgeçmelisin. Travis'in sabrını fazla zorlayacaksın

ve seni patakladığında da senin için üzülmeyeceğim."

Burnunu kırıştırdı. "Nasıl konuştuğuna bir bak. Travis'le çok fazla zaman geçirmişsin."

"Hayır bu tamamen benim. Sadece senin hakkında hiç bir şey bilmediğin bir yönüm."

"Bana bunun için pek bir şans vermedin, değil mi?"

İçini çektim. "Seninle kavga etmek istemiyorum Parker. Sadece ilişkimiz yürümedi, tamam mı?"

"Hayır, tamam değil. Eastern'da alay konusu olmak hoşuma mu gidiyor sanıyorsun? Hepimiz Travis Maddox'a müteşekkiriz çünkü bizi iyi gösteriyor. Kızları kullanıp atıyor ve Eastern'ın en beter huyarı bile Travis Maddox'un yanında Beyaz Atlı Prens gibi kalıyor."

"Ne zaman gözlerini açıp da artık değiştiğini göreceksin?"

"O seni sevmiyor Abby. Sen onun pırıltılı yepyeni oyuncağısın. Ama bugün sınıfta yaptığı gösteriden sonra eskisi gibi parlamaya devam ettiğinden o kadar emin değilim."

Ne yaptığımı anlamadan yüzüne yüksek bir sesle patlayan, okkalı bir tokat yapıştırdım.

"Eğer iki saniye eklemiş olsaydın seni bu zahmetten kurtarabilirdim Güvercin," dedi Travis, beni arkasına çekerek.

Kolunu yakaladım. "Travis, yapma."

Parker elimin kusursuz, kırmızı bir kopyası yanağında belirmeye başlarken biraz tedirgin görünüyordu.

Travis, "Seni uyarmıştım," deyip Parker'ı şiddetle duvara itti.

Parker'ın çeneleri kasıldı ve öfkeyle bana baktı. "Bunu son olarak gör Travis. Artık birbiriniz için yaratıldığınızı görebiliyorum."

Travis, "Teşekkürler," deyip kolunu omzuma attı.

Parker kendini iterek doğruldu ve merdivenlerden inmek için çabucak köşeyi dönerken Travis'in eşinden gelmediğinden emin olmak için arkasına hızlı bir bakış attı.

Travis," İyi misin?" diye sordu.

"Elim yanıyor."

Gülümsedi. "Bu çok delikanlıcaydı Güvercin. Etkilendim."

"Büyük ihtimalle bana dava açacak ve ben de Harvard'ın ücretini ödeyeceğim. Burada ne yapıyorsun? Kafeteryada buluşacağımızı düşünüyordum."

Ağzının bir tarafı hayaz bir gülümsemeyle yukarı kıvrıldı. "Derse konsantre olamadım. Hâlâ o öpücüğü hissediyorum."

Önce koridora, sonra da ona baktım. "Benimle gel."

Gülümserken kaşlarını çattı. "Ne?"

Fizik laboratuvarının kapısının kolunu hissedene dek geri geri yürüyüp onu da elinden tutup çektim. Kapı ardına kadar açıldı ve arkama baktığımda boş ve karanlık olduğunu gördüm. Elini çekmeye devam ettim, yüzündeki şaşkın ifadeye bakıp kıkırdadım ve sonra da kapıyı kilitleyip onu kapıya doğru ittim.

Onu öpünce güldü. "Ne yapıyorsun?"

"Senin derste konsantre olabilmeni istemiyorum," deyip onu yeniden öptüm. Beni tutup kaldırınca bacaklarımı beline doladım.

"Sensiz ne yaparım hiç bilmiyorum," dedi. Bir eliyle beni havada tutup diğer eliyle kemerini çözerken, "ama hiçbir zaman da öğrenmek istemiyorum. Sen hayatım boyunca hep istediğim her şeysin Güvercin."

Tişörtümü çıkarırken, "Gelecek poker oyununda bütün paranı aldığımda da bunu hatırla," dedim.

~~On üçüncü~~ On dördüncü Bölüm

Kendi çevremde dönüp yansımamı şüpheci bakışlarla inceledim. Elbise beyazdı, sırtı tamamen açıktı ve tehlikeli derecede kısaydı, beden kısmı boyunluk işlevi de gören suni elmaslarla kaplı kısa bir şerit sayesinde yerinde duruyordu.

"Vay be! Travis seni bunun içinde gördüğünde heyecandan küçük dilini yutacak!" dedi America.

Gözlerimi devirdim. "Aman ne romantik."

Bunu alıyorsun. Başka bir elbise deneme, aradığını bul-dun," deyip heyecanla ellerini çırptı.

"Çok kısa olmadığından eminsin değil mi? Mariah Carey bile bu kadar açık giyinmiyor."

America başını salladı. "Israr ediyorum."

America birbiri ardına yeni elbiseler denerken oturma sırası bendeydi, iş kendine elbise seçmeye geldiğinde çok daha kararsızdı. Sonunda bir omzunu çıplak bırakan, aşırı derecede kısa, dar, ten rengi bir elbisede karar kıldı.

Honda'sına atlayıp bizimkilerin dairelerine geldiğimizde Charger yerinde değildi ve Toto kendi başınaydı. America telefonunu çıkartıp numarayı çevirdi ve Shepley telefonu açtığında gülümsedi.

"Nereye gittin bebeğim?" Başını sallayıp bana baktı.

"Neden kızgın olayım? Nasıl bir sürpriz?" dedi. Yeniden bana baktı ve sonra da Shepley'nin yatak odasına gidip kapıyı kapadı.

Yatak odasından America'nın mırıltıları gelirken Toto'nun siyah sivri kulaklarını okşadım. Dışarı çıktığında yüzündeki gülümsemeyi bastırmaya çalışıyordu.

"Şimdi ne peşindeler?" diye sordum.

"Eve dönüyorlar. Travis sana söyler," dedi pişmiş kelle gibi sırıtarak.

"Aman Tanrım... neler oluyor?" diye sordum.

"Az önce söyleyemem dedim ya. Sürpriz işte."

Saçımla oynayıp tırnaklarımla uğraştım, Travis'in son sürprizinin ne olduğunu öğrenmeyi beklerken yerimde duramıyordum. Bir doğum günü partisi, yavru bir köpek – sırada ne olduğunu hayal bile edemiyordum.

Shepley'nin Charger'ı her zamanki gürültüsüyle otoparka girince geldiklerini anladım. Bizimkiler merdivenlerden çıkarlarken gülüyorlardı.

"Keyifleri yerinde," dedim. "Bu iyiye işaret."

İlk olarak Shepley içeri girdi. "Sadece onun yaptırıp da benim yaptırmamamın bir anlamı oluğunu düşünmeni istemedim."

America erkek arkadaşını karşılamak için ayağa kalkıp kollarını boynuna doladı. "Çok aptalsın Shep. Eğer çılgın bir erkek arkadaş isteseydim Travis'le çıkardım."

Shepley, "Sana olan duygularımla bir ilgisi yok," dedi.

Travis kapıdan içeri girdiğinde bileğinde kare bir bandaj vardı. Bana gülümseyip kendini koltuğa bıraktı ve başını kucağıma koydu.

Gözlerimi bandajdan ayıramıyordum. "Tamam... ne yaptın?"

Travis gülüp beni aşağı çekip öptü. Etrafa dalga dalga

endişeli bir enerji yayıyordu ve yaptığına nasıl bir tepki vereceğimden emin olmadığı izlenimini edindim.

"Bugün bir iki şey aldım."

"Ne gibi?" diye sordum şüpheyle.

Travis gülümsedi. "Sakin ol Güvercin. Kötü bir şey değil."

"Bileğine ne oldu?" deyip parmaklarını tuttum ve elini kaldırdım.

Otoparka dizel motoru gökgürültüsüne benzer bir ses çıkaran bir araç girdi ve Travis koltuktan fırlayıp kapıyı açtı. "En nihayet gelebildi! En az beş dakikadır evdeyim!" dedi gülümseyerek.

Bir adam, plastikle kaplı gri bir koltuğun bir ucundan tutmuş geri geri daireye girdi ve peşinden de koltuğun diğer ucunu taşıyan başka bir adam geldi. Shepley'le Travis, Toto'yla benim inmemizi beklemeden eski koltuğu ileri ittiler ve adamlar da yeni koltuğu yerine yerleştirdiler. Travis koltuğun üstündeki plastiği çekip çıkardı ve sonra da beni kaldırıp yumuşak yastıkların üstüne oturttu.

"Yeni bir koltuk mu aldın?" diye sordum, bütün yüzümü kaplayan bir gülümsemeyle.

"Evet ve bir iki şey daha. Teşekkürler çocuklar," dedi, adamlar eski koltuğu kaldırıp götürürlerken.

"Ve böylece pek çok hatıra da gitmiş oldu," dedim sıntarak.

"Hiçbiri de hatırlamak istediğim şeyler değiller." Yanıma oturup içini çekti, bir an beni izleyip gazlı bezi kolunda tutan bandı çekti. "Paniğe kapılma."

Aklıma bandajın altında ne olabileceğiyle ilgili bin türlü şey geldi. Yanık ya da dikiş ya da aynı şekilde korkunç bir şeyler hayal ettim.

Bandajı geri çekti ve bileğinin altına siyah mürekkeple

yazılmış olan yazıyı görünce ani bir soluk almam gerekti, yazının çevresindeki deri üstüne sürdüğü antibiyotik krem yüzünden kırmızıydı ve parlıyordu. Yazılmış olan sözcüğü okurken yaptığına inanamayarak başımı salladım.

Güvercin

"Beğendin mi?" diye sordu.

"Bileğime ismimin dövmesini mi yaptırdın?" Sözcükler benim ağzımdan çıktılar ama kulağıma vardıklarında ses benim değilmiş gibi geliyordu. Aklım her yere gitse de sakin, düz bir tonda konuşabilmeyi başarmıştım.

"Evet." Gözlerime inanmakta güçlük çekerek tenindeki silinmeyen mürekkebe bakarken yanağımı öptü.

"Onu vazgeçirmeye çalıştım Abby. Uzun zamandır çılgınca bir şey yapmamıştı. Yoksunluk semptomu gösterdiğini düşünüyorum," dedi Shepley, başını sallayarak.

Travis, "Ne düşünüyorsun?" diye sordu.

"Ne düşüneceğimi bilemiyorum," dedim.

America başını sallayıp ağzını parmaklarıyla kapayarak, "Önce ona sormalıydın Trav," dedi.

"Ona ne sormalıydım? Bir dövme yaptırıp yaptıramayacağımı mı?" suratını asıp bana döndü. "Seni seviyorum. Herkesin sana ait olduğumu bilmesini istiyorum."

Tedirginlikle oturduğum yerde kıpırdandım. "Bu kalıcı bir şey Travis."

"Biz de öyleyiz dedi," yanağıma dokunarak.

Shepley, "Geri kalanını da göster," dedi.

"Geri kalanı mı?" dedim, diğer bileğine bakarak.

Travis ayağa kalkıp tişörtünü kaldırdı. Etkileyici karın kasları yaptığı hareketle kasılıp gerildi. Travis döndüğünde yan tarafında, kaburgaları boyunca uzanan yeni dövmesi göründü.

"Bu nedir?" diye sordum, gözlerimi kısıp dikey sembollere bakarak.

Travis gergin bir sırıtmayla "İbranice," dedi.

"Ne anlama geliyor?"

"Diyor ki, 'Ben sevdiğime aidim ve o da benimdir.'"

Gözlerimi gözlerine diktim. "Bir dövme yetmedi de iki tane mi yaptırdın?"

"Hep. Hayatımın Kadınını bulduğumda yaptıracağımı söylediğim bir şeydi. Seninle tanıştım... ve dövmeleri yaptırdım." Yüzümdeki ifadeyi görünce gülümsemesi ortadan kayboldu. "Canını sıktım değil mi?" dedi, tişörtünü aşağı çekip.

"Kızmadım, sadece... biraz fazla geldi."

Shepley koluyla America'yı yanına çekti. "Artık alış Abby. Travis dürtüsel davranır ve hiçbir konuda ürkeklik etmez. Bu parmağına bir yüzük geçirmeyi başarana kadar onu idare eder."

America'nın kaşları havaya kalktı ve önce bana, ardından Shepley'e baktı. "Ne? Daha yeni çıkmaya başladılar."

"Ben... bir içkiye ihtiyacım var," deyip mutfağa gittim.

Travis gülüp dolapları karıştırmamı izledi. "Şaka yapıyordu Güvercin."

"Öyle mi?" diye sordu Shepley.

Travis, "Yakın bir zamanda demek istemedi," diyerek konuyu dolandırdı. Shepley'e bakıp, "Teşekkürler denyo," dedi.

Shepley sırıtıp, "Belki de artık bunun üstüne konuşmayı bırakırsınız," dedi. Bir kadehe biraz viski doldurup bir dikişte içtim. Viski boğazımı yakınca yüzümü buruşturdum.

Travis arkamdan gelip nazikçe kollarını belime sardı. "Sana evlenme teklif etmiyorum Güvercin. Onlar sadece dövme."

"Biliyorum," deyip bir kadeh daha doldurdum. Travis şişeyi elimden alıp kapağı kapattı ve dolaba geri koydu. Arkamı dönmediğinde kalçamın iki yanından tutup beni kendisine döndürdü.

"Tamam. Önce seninle konuşmuş olmam gerekirdi ama önce koltuğu almaya karar verdim, sonra da her şey bir anda gelişti. Heyecanlandım."

Bu benim için çok hızlı Travis. Beraber yaşamaktan bahsettin, kendini benim adımla dağladın, bana beni sevdiğini söylüyorsun... bütün bunlar çok... hızlı."

Travis surat astı. "Paniğe kapılıyorsun, sana paniğe kapılmamanı söylemiştim."

"Kapılmamak çok zor! Babamın kim olduğunu öğrenince benim için hissettiğin her şey katlanarak arttı!"

Olayların dışında kalmış olmaktan bariz şekilde mutsuz olan Shepley, "Baban kim?" diye sordu. Sorusunu duymazdan gelince içini çekti. America'ya, "Babası kim?" diye sordu. America 'şimdi olmaz' der gibi başını salladı.

Travis'in yüzü tiksintiyle çarpıldı. "Sana olan duygularımın babanla hiçbir ilgisi yok."

"Yarın çiftler partisine gidiyoruz. Birbirimizle olan ilişkimizi duyuracağımız büyük bir olay olarak düşündük ve sen de koluna hem benim ismimi kazıtmışsın hem de nasıl birbirimize ait olduğumuzu söyleyen bir deyiş. Çok ürkütücü bir şey, tamam mı? Evet, paniğe kapılıyorum!"

Travis yüzümü tutup dudaklarını dudaklarıma bastırdı ve sonra da beni yerden kaldırıp tezgaha oturttu. Dili ağzıma girmek için yalvarıyordu ve ona izin verdiğimde inledi.

Parmaklarını kalçalarıma batırarak beni daha yakına çekti. "Kızgınken aşırı seksi oluyorsun," dedi dudakları dudaklarıma dokunurken.

"Tamam," dedim soluk soluğa, "Sakinim."

Gülümsedi; dikkatimi dağıtmak için yaptıklarının işe

yarmasından hoşlanmıştı. "Her şey hâlâ aynı Güvercin. Sadece sen ve ben varız."

Shepley başını sallayıp, "Siz ikiniz delisiniz," dedi.

America Shepley'nin omzuna şaka yollu bir yumruk attı. "Abby de bugün Travis'e bir şey aldı."

"America!" diye azarladım.

Travis gülümseyerek, "Giyeceğin elbiseyi mi buldun?" dedi.

"Evet," dedim, kollarımla bacaklarımı çevresine dolayarak. "Yarın paniğe kapılma sırası sende olacak."

"İple çekiyorum," deyip beni kucağına aldı. Beni odasına götürürken America'ya el salladım.

Cuma günü dersler bittikten sonra America'yla öğleden sonramızı şehir merkezinde geçirdik, süslenip püslendik ve kendimize bakım yaptırdık. Manikür ve pedikür yaptırdık, yoldan çıkmış kıllarımızı aldırttık, tenimizi bronzlaştırttık ve saçımıza röfle yaptırdık. Döndüğümüzde dairenin her santimi güllerle kaplanmıştı. Kırmızı, pembe, sarı ve beyaz – çiçekçi dükkânına benziyordu.

America kapıdan girince, "Aman Tanrım!" diye ciyakladı.

Shepley gururla etrafına bakındı. "Size iki çiçek almak için çıktık ama ikimiz de tek bir buketin yeterli olmayacağını düşündük."

Travis'i kucakladım. "Siz ikiniz... siz harikasınız. Teşekkür ederim."

Kalçama bir şaplak attı. "Partiye otuz dakika kaldı Güvercin."

Çocuklar Travis'in odasında giyinirken biz de Shepley'nin odasında elbiselerimizi üstümüze geçirdik. Tam gümüş renkli topuklularımı giyerken kapı çalındı.

Shepley, "Gitme zamanı geldi hanımlar," dedi.

America dışarı çıkınca Shepley bir ıslık çaldı.

Travis, "Güvercin nerede?" diye sordu.

America, "Abby'nin ayakkabıları biraz sorun çıkardı. Bir dakikaya kalmadan burada olur," diye açıkladı.

Travis, "Heyecandan öleceğim Güvercin," diye seslendi.

Elbisemi çekiştirip dışarı çıktım, Travis bomboş bir yüzle karşımda duruyordu.

America onu dirseğiyle dürtünce gözlerini kırpıştırdı. "Hadi be!"

"America paniğe kapılmaya hazır mısın?" diye sordu.

Travis, "Paniğe kapılmadım, olağanüstü görünüyor," dedi.

Gülümseyip yavaşça etrafımda dönerek elbisenin arkasındaki dekolteyi gösterdim.

"Tamam, şimdi paniğe kapıldım," deyip yanıma geldi ve beni döndürdü.

"Beğenmedin mi?" diye sordum.

"Bir cekete ihtiyacın var." Dolaba koşup ceketimi aceleyle omuzlarıma astı.

America gülerek "Bütün gece üstünde bununla dolaşamaz Trav," dedi.

Shepley Travis'in davranışları için özür dilercesine, "Güzel görünüyorsun Abby," dedi.

Konuştuğu sırada Travis'in yüzünde acı çekiyormuş gibi bir ifade vardı. "Öylesin. İnanılmaz görünüyorsun... ama bunu giyemezsin. Eteğin... vay be, bacakların... eteğin aşırı kısa ve bu elbise yarım! Sırt kısmı bile yok."

Gülümsemeden edemedim. "Tasarımı böyle Travis."

Shepley surat asıp, "Siz ikiniz birbirinize işkence etmek için mi varsınız?" diye sordu.

Travis, "Daha uzun bir elbisen var mı?" diye sordu.

Aşağıya baktım. "Aslında ön tarafı oldukça edepli sayılır. Sadece arka tarafı çok açık."

"Güvercin," deyip bir sonraki cümlesini kurmadan önce irkildi, "kızmanı istemiyorum ama seni bu kıyafetle cemiyet evine götüremem. Beş dakika içinde kavga çıkmış olur."

Topuklarımın üstünde dikilip dudaklarını öptüm. "Sana güvenim tam."

"Bu gece berbat geçecek," diye homurdandı.

"Bu gece inanılmaz geçecek," dedi America rencide olmuş bir şekilde.

"Sadece daha sonra üstümden çıkarmanın ne kadar olacağını düşün," dedim, boynunu öperek.

"Sorun da burada ya, oradaki her erkek aynısını düşünüyor olacak."

Cilveli bir sesle, "Ama bunu bir tek sen yapabileceksin," dedim. Tepki vermeyince yüz ifadesini değerlendirmek için geriye yaslandım. "Gerçekten de üstümü değiştirmemi istiyor musun?"

Travis, yüzümü, elbisemi ve bacaklarımı gözden geçirip içini çekti.

"Ne giyersen giy muhteşemsin. Artık buna alışmam gerekiyor, değil mi?" Omzumu silktim ve o da başını salladı. "Tamamdır, çoktan geç kaldık. Hadi gidelim."

Beni arabadan Sig Tau evine götürürken ısınmak için Travis'e sokuldum. İçerisi dumanlı ama sıcaktı. Bodrum katından müzik sesi geliyordu ve Travis başıyla ritim tutmaya başladı. Herkes aynı anda bize döndü. Travis bir çiftler partisine geldiği için mi, yoksa kumaş pantolon giymiş olduğu için mi, yoksa benim elbisem yüzünden mi bilmiyorum ama herkes bize bakıyordu.

America eğilip kulağıma fısıldadı, "Burada olmandan o kadar mutluyum ki Abby. Kendimi bir Molly Ringwald filminde gibi hissediyorum."

"Yardımcı olduğuma sevindim," diye homurdandım.

Travis'le Shepley paltolarımızı aldılar ve bizi odadan geçirip mutfağa götürdüler. Shepley buzdolabından dört bira alıp birini America'ya, birini de bana verdi.

Mutfakta durup Travis'in cemiyetten biraderlerinin son dövüşünü tartışmalarını dinledik. Yanlarındaki cemiyet kız kardeşleri ilk konuştuğumuzda Travis'in peşinden kafeteryaya gelen sarışınlar çıktılar.

Lexie'yi tanıması kolaydı. Travis, America'ya hakaret ettiği için onu kucağından ittiğinde yüzünde beliren ifadeyi unutmak kolay değildi. Merakla bana bakıyor, sanki söylediğim her kelimeyi değerlendiriyormuş gibi duruyordu. Travis Maddox'un beni karşı konulamaz bulmasından ötürü meraklandığını biliyordum ve kendimi bunun nedenini ona göstermek için çabalarken buldum. Ellerimi Travis'in üstünden ayırmadım ve tam doğru yerlerde muhabbetin arasına girip akıllıca espriler yaptım ve onunla yeni dövmeleriyle ilgili şakalaştım.

Brad, "Kanka, kız arkadaşının ismini bileğine yazdırdın ha? Hangi şeytan seni dürttü de böyle bir şey yaptın?" dedi.

Travis gururla elini döndürüp ismimi gösterdi. "Onun için deli oluyorum," derken bana yumuşak gözlerle baktı.

Lexie küçümseyerek, "Onu doğru dürüst tanımıyorsun bile," dedi.

Gözlerini gözlerimden ayırmadı. "Onu tanıyorum." Kaşlarını çattı. "Dövmenin seni ürküttüğünü sanmıştım. Şimdi de onunla böbürleniyor musun?"

Eğilip yanağını öptüm ve omzumu silktim. "Kanım ısınıyor."

Shep'le America alt kata indiler ve biz de el ele onları takip ettik. Mobilyalar, dans edecek alan açılsın diye duvarların kenarlarına çekilmişlerdi. Tam biz merdivenlerden inerken romantik bir dans şarkısı çalmaya başladı.

Travis bir an bile tereddüt etmeden beni odanın ortasına götürüp kendisine çekti ve ellerimi göğsüne koydu. "Daha önce bu şeylerden birine hiç gitmediğim için mutluyum. Sadece seni getirmiş olmam çok doğru."

Gülümseyip yanağımı göğsüne dayadım. Elini sırtımın alt tarafında koydu, çıplak tenimin üstünde sıcak ve yumuşaktı.

"Bu elbiseyi giydiğin için herkes sana bakıyor," dedi. Başımı kaldırıp yüzüne baktım; gergin bir ifade görmeyi bekliyordum ama gülümsüyordu. "Epey havalıymış... herkesin istediği kızla beraber olmak."

Gözlerimi devirdim. "Beni istemiyorlar. Neden beni istediğini merak ediyorlar. Ve ne fark eder? Herhangi bir şansının oluğunu düşünen herkes için üzgünüm. Ben bütün benliğimle ve umutsuzca sana âşığım."

Yüzünde acı çeken bir ifade belirdi. "Seni neden istediğimi biliyor musun? Sen beni bulana kadar kayıp olduğumun farkında değildim. Yatağımda seninle geçirdiğim ilk geceye kadar yalnızlığın ne olduğunu bilmiyordum. Hayatımda doğru olan tek şey seninle olmak. Benim bekleyip durduğum şey sensin Güvercin."

Yüzünü ellerimin arasına almak için uzandım ve o da beni kollarına alıp yerden kaldırdı. Dudaklarımı dudaklarına bastırdım ve o da az önce söylediği her şeyin duygusunu aktararak beni öptü. O anda neden o dövmeleri yaptırdığını, neden beni seçmiş olduğunu ve neden farklı olduğumu anladım. Sıradışı olan sadece ben değildim ve sadece o da değildi, birlikteyken olduğumuz şeydi.

Hoparlörlerden daha hızlı bir ritim gelmeye başladı ve Travis beni yere indirdi. "Hâlâ dans etmek istiyor musun?"

America'yla Shepley yanımızda belirirken bir kaşımı kaldırdım. "Eğer bana ayak uydurabilirsen."

Travis ukala ukala sırıttı. "Dene bakalım."

Kalçalarımı kalçalarına dayayıp kıvırdım ve elimi gömleğinin yukarısına kaydırıp en üst iki düğmesini çözdüm. Travis gülüp kafasını salladı ve ben de dönüp ona yaslanıp ritme ayak uydurarak kıvırttım. Kalçalarımı tutunca arkaya uzanıp poposunu tuttum. Öne eğilince parmakları tenime battı. Ayağa kalktığımda dudaklarını kulağıma dayadı.

"Buna devam edersen eve erken döneriz."

Dönüp gülümsedim ve kollarımı boynuna sardım. Kendini bana bastırdı ve ben de gömleğini belinden çıkartıp ellerimi arkadan içeri soktum ve parmaklarımı sırtındaki sıkı kaslara bastırdım. Sonra da boynunun tadına baktığımda çıkardığı sese güldüm.

"Tanrım, Güvercin, beni öldürüyorsun," deyip eteğimin kenarını tuttu ve tam parmak uçlarıyla uyluklarıma dokunacak kadar yukarıya sıyırdı.

Lexie arkamızdan, "Galiba artık sırrını biliyoruz," dedi aşağılayıcı bir sesle.

America döndü ve gözünü kan bürümüş şekilde Lexie'ye doğru yürüdü. Shepley onu tam zamanında yakaladı.

America, "Yeniden söyle!", "Söylesene kevaşe!" diye bağırdı.

Lexie America'nın tehdidi karşısında şoke olup erkek arkadaşının arkasına sığındı.

Travis, "Arkadaşına bir ağızlık alsan fena olmaz Brad," diye uyardı.

İki şarkı sonra ensemdeki tüyler nemli ve ağırdılar. Travis kulağımın altındaki yeri öptü. "Hadi gel Güvercin. Bir sigara içmem lazım."

Beni merdivenlerden yukarı çıkardı ve sonra da paltomu alıp ikinci kata götürdü. Balkona çıktığımızda Parker'ın yanında bir kızla orada olduğunu gördük. Benden daha

uzundu, kısa koyu renk saçlarını tek bir tel tokayla arkaya atıp sabitlemişti. Sivri uçlu stiletleri hemen dikkatimi çekti, bacağını Parker'ın kalçasına dolamıştı. Sırtını duvara dayamıştı ve Parker bizim yukarıya geldiğimizi görünce elini kızın eteğinin altından çekti.

"Abby," dedi şaşkınlıkla, soluk soluğa.

"Selam Parker," dedim kahkahamı bastırarak.

"Nas... Nasılsın?"

Kibarca gülümsedim. "Harikayım. Ya sen?"

"Eee," kıza baktı, "Abby, bu Amber. Amber... Abby."

"O Abby mi?" diye sordu.

Parker başını kısaca, rahatsız bir şekilde salladı. Amber yüzünde tiksinti dolu bir ifadeyle elimi sıktı ve ardından düşmanıyla tanışıyormuş gibi gözüyle Travis'i yokladı. "Tanıştığımıza sevindim... yani herhalde."

Parker, "Amber," diyerek uyardı.

Travis bir kahkaha atıp geçmeleri için balkon kapılarını açtı. Parker Amber'in elini tutup evin içine götürdü.

"Bu çok... tuhaftı," dedim, kollarımı kavuştururken başımı salladım ve tırabzana yaslandım. Hava soğuktu ve dışarıda sadece birkaç çift vardı.

Travis'in yüzünde güller açmıştı. Parker bile moralini bozamamıştı. "En azından seni geri almak için elinden geleni yapmayı bırakmış."

"Beni geri almaktan çok senden uzak utmaya çalıştığını düşünüyorum."

Travis burnunu kırıştırdı. "Benim için bir defa bir kızı evine götürdü. Şimdi de kalkmış hallettiğim her birinci sınıf öğrencisini göklerden inip kurtarmış gibi davranıyor."

Ona göz ucumla küçümseyici bir şekilde baktım. "Sana o kelimeden ne kadar nefret ettiğimi hiç söylemiş miydim?"

"Özür dilerim," deyip beni yanına çekti. Sigarasını yakıp derin bir nefes aldı. Üflediği duman normalden daha yoğundu, kış havasıyla karışmıştı. Elini çevirip uzun uzun bileğine baktı. "Bu dövmenin sadece yeni favorim olmasından, aynı zamanda orada olduğunu bilmenin bana huzur vermesi ne kadar da tuhaf değil mi?"

"Epey tuhaf," Travis bir kaşını kaldırınca güldüm. "Şaka yapıyorum. Anladığımı söyleyemem ama tatlı... Travis Maddox tarzı bir tatlılığı var."

"Bunun kolumda olması bu kadar muhteşem hissettiriyorsa parmağında bir yüzüğün olmasının vereceği duyguyu hayal bile edemiyorum."

"Travis..."

"Dört, belki de beş yıl sonra," diye ekledi.

Bir nefes aldım. "Yavaşlamamız lazım. Çok, çok yavaşlamamız lazım."

"Buna başlama Güvercin."

"Eğer bu hızda devam edersek mezun olmadan önce baldırı çıplak, hamile bir kız olacağım. Senin yanına taşınmaya hazır değilim, bir yüzük takmaya hazır değilim ve durulmaya da kesinlikle hazır değilim."

Travis omuzlarımı tutup beni kendine doğru çevirdi. "Bu, 'başka insanlarla da görüşmek istiyorum,' konuşması değil, di mi? Çünkü seni paylaşmayacağım. İmkânı yok."

"Başka birisini istediğim falan yok," dedim, bıkkınlıkla. Gevşeyip omuzlarımı bıraktı ve tırabzana tutundu.

"O halde ne söylüyorsun?" diye sordu ufka bakarken.

"Diyorum ki biraz yavaşlamamız lazım. Söylediğim tek şey bu." Başını salladı, bariz canı sıkılmıştı. Koluna dokundum. "Kızma."

"Bir adım ileri, iki adım geri gidiyormuşuz gibi geliyor Güvercin. Ne zaman aynı dalga boyunda olduğumuzu düşünsem aramıza bir duvar dikiyorsun. Anlamıyorum... bir

dünya dolusu kız ilişkilerini ciddileştirmek, duyguları hakkında konuşmak, bir sonraki adımı atmak için erkek arkadaşlarının canını çıkarıyor..."

"Benim dünyada bir benzerimin olmadığı konusunda anlaştığımızı sanıyordum."

Başını eğdi, hayal kırıklığına uğramıştı. "Tahmin etmekten yoruldum. İlişkimizin nereye gittiğini düşünüyorsun Abby?"

Dudaklarımı gömleğine bastırdım. "Geleceği düşündüğümde seni görüyorum."

Travis rahatlayıp beni kendine çekti. İkimiz beraber bulutların gökyüzünden geçip gitmesini izledik. Karanlık manzarada okulun tek tük ışıkları görülebiliyordu ve partiye gelenler kalın paltolarının içindeki kollarını kavuşturmuş aceleyle cemiyet evinin sıcaklığına koşuşturuyorlardı.

Travis'in gözlerinde daha önce sadece birkaç defa tanık olduğum o huzuru gördüm. Ve tıpkı diğer seferlerdeki gibi bunun da benden aldığı bir teminatın doğrudan sonucu olduğu kafama dank etti.

Güvensizliği deneyimlemiştim: Şansa bel bağladıkları halde şansın bir türlü yüzüne gülmediği, kendi gölgelerinden bile korkan adamlar. Vegas'ın karanlık tarafından korkmak kolaydı, neon ışıkları ve şaşaanın hiç uğramamış gibi durduğu taraftan. Ama Travis Maddox dövüşmekten ya da umursadığı birisini savunmaktan ya da aşağılanmış, kızgın bir kadının gözlerine bakmaktan korkmuyordu. Bir odaya girip kendisinin iki katı bir adamı bakışlarıyla sindirebiliyordu, kimsenin kendisine dokunamayacağına inandığı onu devirmeye çalışan her şey karşısında yenilmez bir gücü olduğuna inandığı için.

Hiçbir şeyden korkmuyordu... Ta ki benimle tanışana dek.

Hayatının bilinmeyen tek parçası bendim; kapalı bir kutu, kontrol dışı bir değişkendim. Ona verdiğim huzur dolu anlara rağmen diğer her günün her anında bensiz hissettiği karmaşa benim varlığımla on kat daha kötü oluyordu. Daha önceleri de onu etkisine alan öfkeyi zapt etmesi artık daha zordu. Sıradışı olmak artık gizemli, özel bir şey değildi. Onun zaafı haline gelmiştim.

Tıpkı babam için olduğum gibi.

"Abby! Neredesin? Her yerde seni aradım!" dedi America, kapıdan içeri dalarak. Cep telefonunu kaldırıp bana uzattı. "Az önce babamla konuştum. Dün gece Mick onları aramış."

"Mick mi?" Yüzümü tiksintiyle buruşturdum. "Ne diye onları aramış ki?"

America sanki yanıtı bilmem gerekirmiş gibi kaşlarını kaldırdı. "Annen telefonu suratına kapatıp durmuş."

"Ne istiyormuş?" dedim, midem bulanarak.

Dudaklarını birbirine bastırdı. "Nerede olduğunu öğrenmeyi."

"Ona anlatmamışlar değil mi?"

America'nın yüzü düştü. "O senin baban Abby. Babam bilmeye hakkı olduğunu düşünmüş."

"Buraya gelecek," dedim, gözlerim yanmaya başlamıştı. Ondan uzaklaşıp ellerimle yüzümü kapadım.

Tanıdık bir çift güçlü, koruyucu el omuzlarımı tuttu. "Sana zarar vermeyecek Güvercin," dedi. "Ona izin vermem."

America, "Bir yolunu bulur," dedi, şişmiş gözlerle beni izliyordu. "Her zaman bir yolunu bulur."

"Buradan çıkmam lazım." Paltomu sarınıp balkonun kapılarının kollarına asıldım. Moralim o kadar bozulmuştu ki aynı anda hem kapı koluna bastırıp hem de kapıyı içeri

çekmeye konsantre olamıyordum. Kapıyı açamadığım için ağlamaya başlamışken Travis elini elimin üstüne koydu. Aşağıya bastırıp kolu indirmem yardım etti ve diğer eliyle de çekip kapıları açtı. Ona baktım, yarattığım gülünç sahnenin farkındaydım ve yüzünde şaşkın ya da onaylamayan bir ifade görmeyi bekliyordum ama bana sadece anlayışla bakıyordu.

Travis beni kolunun altına aldı ve beraber evin içine girdik. Merdivenlerden indik ve kalabalığın arasından geçip kapıya ulaştık. Koştura koştura Charger'a giderken diğerleri bana yetişmekte zorlandılar.

America elini uzatıp paltomu yakaladı ve beni durdurdu. "Abby!" diye fısıldayıp küçük bir grubu işaret etti.

Delirmiş gibi elindeki resmi gösterip bir yandan da evi işaret eden yaşlı, üstü başı dağılmış bir adamın etrafına toplanmışlardı. Çiftler başlarını sallayıp kendi aralarında fotoğrafı tartışıyorlardı.

Hışımla adamın yanına gittim ve fotoğrafı çekip aldım. "Burada ne arıyorsun sen?"

Gruptakiler dağılıp cemiyet evine gittiler ve Shepley'le America iki yanımda durdular. Travis arkamdan gelip ellerini omuzlarıma koydu.

Mick elbiseme baktı ve onaylamayarak dilini şaklattı. "Vay, vay ,vay, bak şu haline Kurabiye. Eeee ne demişler. 'Bir kızı Vegas'tan çıkarabilirsin..."

"Kapa çeneni. Kapa çeneni Mick. Sadece arkanı dön," elimle arkasını işaret ettim, "ve geldiğin yere git. Seni burada istemiyorum."

"Gidemem kurabiyem. Yardımına ihtiyacım var."

"Cidden mi?" dedi America aşağılayan bir tonla.

Mick gözlerini kısıp America'ya baktı, ardından bana döndü. "Çok güzel görünüyorsun. Büyümüşsün. Yolda görsem seni tanımazdım."

İçimi çektim, havadan sudan konuşmasına tahammül edemiyordum. "Ne istiyorsun?"

Ellerini havaya kaldırıp omzunu silkti. "Kendimi zor bir duruma soktum diyebiliriz ufaklık. İhtiyar babacığının biraz paraya ihtiyacı var."

Gözlerimi kapadım. "Ne kadar?"

"İyi gidiyordum, gerçekten de. Sadece devam edebilmek için biraz borç almam gerekti ve... bilirsin ya."

"Tabii bilirim," diye patladım. "Ne kadara ihtiyacın var?"

"İki buçuk."

Travis, "Hadi ya Mick, iki bin beş yüz dolar mı? Eğer buradan defolup gideceksen... Sana şu anda verebilirim," deyip cüzdanını çıkardı.

"Yirmi beş bin demek istiyor," dedim, babama öfkeyle bakarak.

Mick'in gözleri Travis'e kaydı. "Bu soytarı da kim?"

Travis'in gözleri cüzdanından babama kaydı ve ağırlığını sırtıma verdiğini hissettim. "Şimdi senin gibi akıllı bir adamın nasıl olup da ergen kızından para isteyecek hale düştüğünü anlayabiliyorum."

Mick konuşmaya başlamadan önce cep telefonumu çıkardım. "Bu defa kime borçlusun Mick?"

Mick yağlı, beyazlaşmaya başlamış saçlarının altından kafasını kaşıdı. "Yani, aslında komik bir hikâye Kurabiye—"

"Kim?" diye bağırdım.

"Benny."

Ağzım açık kaldı ve bir adım gerileyip Travis'e çarptım. "Benny mi? Benny'ye mi borcun var? Kafandan neler..."

Derin bir nefes aldım, bunun bir anlamı yoktu. "Öyle bir param yok Mick."

Gülümsedi. "İçimden bir ses olduğunu söylüyor."

"Ama yok! Bu sefer gerçekten de becerdin, değil mi? Kendini öldürtene kadar durmayacağını biliyordum."

Huzursuzlandı; yüzündeki ukala sırıtma kaybolmuştu. "Ne kadarın var?"

Çenemi sıktım. "On bir bin. Araba almak için biriktiriyordum."

America heyecanla bana baktı. "On bir bin doları nereden buldun Abby?"

"Travis'in dövüşleri," dedim, Mick'e gözlerini yerlerinden çıkaracakmış gibi bakıyordum.

Travis beni omuzlarımdan tutup döndürerek gözlerimin içine baktı. "Benim dövüşlerimden on bir bin dolar mı kazandın? Ne zaman bahse giriyordun ki?"

"Adam'la aramızda bir anlaşma vardı," dedim, Travis'in şaşkınlığını kaile almamıştım.

Mick'in gözleri bir anda canlandı. "Bunu bir haftada iki katına çıkarabilirsin Kurabiye. Yirmi beş bini bana pazar günü verebilirsin, Benny de adamlarını peşimden yollamaz."

Boğazım kuru ve gergindi. "Beş parasız kalırım Mick, okul ücretini ödeyebilmem lazım."

Elini, bu sanki önemli bir şey değilmiş gibi sallayarak, "Merak etme canım, senin o parayı kazanman hiç zamanını almaz," dedi.

"En son ne zaman ödeyebilirsin?"

"Pazartesi sabahı. Gece yarısı," dedi, yüzünde bir utanma belirtisi yoktu.

Travis kolumu çekiştirerek, "Bu serseriye beş kuruş vermek zorunda değilsin Güvercin," dedi.

Mick bileğimi tuttu. "En azından bunu yapabilirsin! Sen olmasan bu halde olmazdım!"

America Mick'in eline bir tokat atıp onu itti. "Yeniden

başlamaya cüret etme Mick! Kimse seni Benny'den borç almaya zorlamadı!"

Mick gözlerinde nefretle bana baktı. "O olmasaydı şimdi kendi param olacaktı. Her şeyimi aldın Abby! Hiçbir şeyim kalmadı!"

Ondan uzakta geçirdiğim zamanın onun kızı olmanın verdiği acıyı azaltacağını düşünmüştüm ama gözlerimden boşalan yaşlar aksini söylüyorlardı. "Paranı pazar günü Benny'ye vereceğim. Ama bunu yaptıktan sonra artık bana bulaşmamanı istiyorum. Bunu bir daha yapmam Mick. Bundan sonra kendi başınasın, anladın mı? Benden... uzak... dur."

Dudaklarını birbirine bastırdı ve başını salladı. "Nasıl istiyorsan öyle olsun Kurabiye."

Dönüp arabaya doğru yürüdüm. America arkamdan, "Valizlerinizi toplayın çocuklar, Vegas'a gidiyoruz," diye bağırdı.

On beşinci Bölüm
Günah Şehri

Travis valizlerimizi yere koyup odaya bakındı. "Güzel odaymış ha!"

Ona kızgınlıkla bakınca bir kaşını kaldırıp, "Ne oldu?" dedi.

Valizimin fermuarını vınlatarak açtım ve başımı salladım. Farklı stratejiler ve zamanımızın dar olması aklımı meşgul ediyordu. "Bu bir tatil değil. Burada olmamalısın Travis."

Bir an sonra arkama geçmiş, kollarını belime sarıyordu. "Sen nereye, ben oraya."

Başımı göğsüne dayayıp içimi çektim. "Gazinoya inmem lazım. Burada kalabilir ya da Strip'i gezebilirsin. Seninle sonradan görüşürüz, oldu mu?"

"Seninle geliyorum."

"Orada olmanı istemiyorum Trav." Yüzü yaralı bir ifade alıp düştü; koluna dokundum. "Eğer bir haftada on dört bin dolar kazanacaksam konsantre olmam lazım. O masalardayken olacağım kişiyi sevmiyorum ve senin de o kişiyi görmeni istemiyorum, tamam mı?"

Saçımı gözlerimin önünden çekip yanağımı öptü. "Tamam Güvercin."

Travis odadan çıkarken America'ya el salladı ve America da üstünde çiftler partisine giderken giydiği elbise, yanıma geldi. Altın rengi kısa bir elbise giydim ve ayaklarıma bir çift topuklu geçirip aynanın önüne geçtim. İç açıcı bir görüntü değildi. America saçlarımı arkada topladı ve sonra da bana siyah bir tüp uzattı.

"Yaklaşık beş kat daha rimel sürmen lazım ve eğer biraz daha allık sürmezsen seni görür görmez kimliğinin sahte olduğunu anlayıp bizi dışarı atacaklar. Bu oyunun nasıl oynandığını unuttun mu yoksa?"

Rimeli elinden kapıp bir on dakika daha makyaj yaptım. Bitirdiğimde gözlerim donuklaşmaya başlamıştı. "Kahrolsun Abby, sakın ağlama," deyip yukarı baktım ve gözlerimin altını bir mendille kuruladım.

"Bunu yapmak zorunda değilsin. Ona hiçbir şey borçlu değilsin." Son kez aynanın önünde dururken America ellerini omuzlarıma koydu.

"Benny'ye borcu var Mare. Eğer bunu yapmazsam onu öldürürler."

Yüzünde acıma ifadesi vardı. Bana daha önce pek çok defa bu şekilde baktığını görmüştüm ama bu defa çaresizdi. Onun hayatımı ikimizin de sayamayacağı çok kereler mahvettiğine tanık olmuştu. "Peki ya gelecek sefer? Ya bir sonraki? Bunu yapmaya devam edemezsin."

"Benden uzak duracağına söz verdi. Mick Abernathy pek çok şey olabilir ama sözünden dönen biri değildir."

Koridordan geçip boş asansöre bindik. "İhtiyacın olan her şeyi aldın mı?" diye sordum, kameraları düşünerek.

America tırnaklarıyla sahte ehliyetini tıkırdatıp gülümsedi.

Kusursuz bir Güney aksanıyla, "İsmim Candy, Candy Crawford," dedi.

Elimi uzattım. "Jessica James. Tanıştığımıza sevinim Candy."

İkimiz de güneş gözlüklerimizi taktık ve asansörün kapıları açılıp neon ışıkları ve gazinonun içindeki koşuşturmacayla karşı karşıya gelmeden önce yüzümüzü ifadesizleştirdik. Her yerden gelen çeşit çeşit insanlar her yöne doğru hareket halindeydiler. Vegas cehennemden çıkma bir cennet gibiydi; gösterişli tüyler takıp sahne makyajı yapmış dansçılar, yetersiz ancak kabul edilebilir kıyafetler giymiş fahişeler, şık takım elbiseler giymiş iş adamları ve düzgün ailelerin aynı çatı altında bulundukları tek yerdi. İki yanı kırmızı iplerle sınırlanmış bir koridorda yürüyüp kırmızı bir ceket giymiş bir adama kimliklerimizi gösterdik. Adam bir an için beni süzdü ve ben de gözlüklerimi indirdim.

Sıkıldığını belli eden bir sesle, "Bugün geçsek iyi olur," dedim.

Kimliklerimizi verip kenara çekilerek geçmemize izin verdi. Sıra sıra slot makineleri ve yirmi bir masalarını geçtikten sonra rulet masasında durduk. Odayı gözlerimle tarayıp poker masalarını izledim ve çevresinde bir grup yaşlı adamın oturduğu bir masada karar kıldım.

"İşte şu," deyip başımla işaret ettim.

"Agresif bir oyunla başla Abby. Kendilerine neyin çarptığını anlamasınlar."

"Hayır. Hepsi Vegas'ın gediklisi. Bu defa akıllıca oynamam lazım."

Masaya yürüyüp en cazibeli gülümsememi kullandım. Vegas'ın sakinleri bir söğüşçüyü kilometrelerce öteden tespit edebilirler ama benim leyhime işleyen ve bir dolandırıcının kokusunu mükemmel şekilde gizleyebilecek iki özelliğim vardı: gençlik... ve memeler.

"İyi akşamlar beyler. Size katılabilir miyim?"

Bana bakmadılar bile. "Tabii ki al yanak. Bir sandalye kap, güzel gözük. Ağzını açma yeter."

"Ben de oynamak istiyorum," deyip güneş gözlüklerimi America'ya verdim. "Yirmibir masaları yeterince hareketli değil de."

Adamlardan biri sigarını çiğnedi. "Bu bir poker masası prenses. Beş kart çekiyoruz. Git şansını slot makinelerinde dene."

Tek boş sandalyeye oturup gösteriş olsun diye bacak bacak üstüne attım. "Hep Vegas'da poker oynamak istemişimdir. Ve elimde olan tek şey de bu fişler," deyip fişlerimi masaya bıraktım. "İnternette gerçekten de iyi oynuyorum."

Beş adam da bir fişlerime bir de bana baktılar. Kartları dağıtan, "Minimum giriş miktarı var şekerim, " dedi.

"Ne kadar?"

Beş yüz, güzelim. Dinle... Seni ağlatmak istemiyorum. Kendine bir iyilik yap ve şu gıcır gıcır slot makinelerinden birini seç, olur mu?"

Fişlerimi önüne ittim ve omzumu pervasız ve kendine aşırı güvenen bir kızın tam üniversite için biriktirdiği paranın tamamını kaybettiğini anlamadan önce yapacağı gibi silktim. Adamlar birbirlerine baktılar. Kartları dağıtan omzunu silkip kendi fişlerini attı.

Oyunculardan biri "Jimmy," deyip elini uzattı. Elini sıktığımda da diğer adamları işaret etti. "Mel, Pauli, Joe ve bu da Winks." Bir kürdan çiğnemekte olan sıska adama baktım ve tam da tahmin ettiğim üzere bana göz kırptı.

Başımı sallayıp sahte bir heyecanla ilk elin dağıtılmasını bekledim. İlk iki eli bilerek dağıttım ama dördüncü elde kâra geçmiştim. Vegasçıların beni çözmesi Thomas için olduğu kadar uzun sürmedi.

Pauli, "İnternette oynuyorum demiştin değil mi?" diye sordu.

"Bir de babamla."

"Buralardan mısın?" diye sordu Jimmy.

"Wichita," dedim.

Mel, "Bu kız internet oyuncusu değil, benden söylemesi," diye homurdandı.

Bir saat sonra rakiplerimden iki bin yedi yüz dolar almıştım ve terlemeye başlamışlardı.

Jimmy suratını asıp kâğıtlarını bıraktı ve "Pas," dedi.

Arkamdan birinin, "Kendi gözlerimle görmesem asla inanmazdım," dediğini duydum.

America'yla aynı anda döndük ve kocaman bir gülümseme yüzüme yayıldı. "Jesse," deyip başımı salladım. "Burada ne arıyorsun?"

"Adam söğüşlediğin yer benim mekânım Kurabiye. Burada ne arıyorsun?"

Gözlerimi yuvarlayıp şüphe içindeki yeni arkadaşlarıma döndüm. "Bundan nefret ettiğimi bilirsin Jesse."

Jesse, "Affedersiniz," deyip beni kolumdan çekti ve ayağa kaldırdı. America tedirginlikle bir iki metre öteye götürülmemi izledi.

Gazinoyu Jesse'nin babası işletiyordu ve aile işletmesine katılmış olması basit bir sürprizden fazlasıydı. Küçükken birbirimizi üst katlardaki otelin koridorlarında kovalardık ve asansörleri yarıştırdığımızda onu hep yenerdim. Onu son gördüğümden beri büyümüştü. Onu sıska, daha ergenliğe girmemiş, onlu yaşlarında bir çocuk olarak hatırlıyordum. Önümdeki adam, jilet gibi pit boss takımıyla hiç de sıska değildi ve tam bir erkek olmuştu. İpeksi, kahverengi teni ve yeşil gözleri hâlâ hatırladığım gibiydiler ama gerisi hoş bir sürprizdi.

Zümrüt yeşili gözleri gazinonun göz alan ışıkları altında parladılar. "Bu gerçekdışı. Yanından geçerken sen olduğu-

nu düşünmüştüm ama buraya döndüğüne kendimi inandıramadım. Eskilerin masasını silip süpüren bir Tinker Bell olduğunu fark ettiğimde sen olduğunu anladım."

"Evet, benim," dedim.

"Sen... farklı görünüyorsun."

"Sen de. Baban nasıl?"

"Emekli oldu," gülümsedi. "Burada ne kadar kalacaksın?"

"Sadece pazar gününe kadar. Okula dönmem lazım."

America, "Selam, Jesse," deyip koluma girdi.

"America," Jess güldü. "Tahmin etmeliydim, siz ikiniz birbirinizin gölgesi gibisiniz."

"Eğer annesi ya da babası onu buraya getirdiğimi fark etmiş olsalardı, bütün bu hikâye çoktan sona ermiş olurdu."

"Seni görmek güzel oldu Abby. Sana akşam yemeği ısmarlamama ne dersin?" diye sordu, elbisemi süzerken.

"Görüşmeyeli neler yaptığımızı konuşmayı çok isterim ama buraya eğlenmeye gelmedim Jesse."

Elini uzatıp gülümsedi. "Ben de. Bana kimliğini ver."

Yüzüm düştü, beni bir kavganın beklediğini biliyordum. Jesse cazibemden etkilenip o kadar kolay pes etmeyecekti. Ona gerçeği söylemek zorunda kalacağımı biliyordum. "Buraya Mick için geldim. Başına dert açmış."

Jesse kıpırdandı. "Nasıl bir dert?"

"Her zamankinden."

"Yardım edebilmeyi isterdim. Birbirimizi çok uzun zamandır tanıyoruz ve babana saygı duyduğumu biliyorsun ama kalmana izin veremeyeceğimi de biliyor olmalısın."

Kolunu tutup sıktım. "Benny'den borç almış."

Jesse gözlerini kapatıp başını salladı. "Tanrım."

"Yarına kadar zamanım var. Senden çok büyük bir kıyak istiyorum Jesse. Lütfen bana yarına kadar zaman ver."

Avcunun içiyle yanağıma dokundu. "Bak, sana ne diyeceğim... eğer yarın benimle akşam yemeği yemeyi kabul edersen, sana gece yarısına kadar zaman veririm."

Önce America'ya, ardından da Jesse'ye baktım. "Buraya biriyle geldim."

Omzunu silkti. "Koşullarım bunlar Abby. Burada işlerin nasıl yürüdüğünü bilirsin. Bedelini ödemeden bir şey alamazsın."

İçimi çektim, pes etmiştim. "Tamam. Bu gece yarısına kadar bana zaman verirsen yarın gece seninle Ferraro's'da buluşurum."

Eğilip yanağımı öptü. "Seni yeniden görmek güzeldi. Yarın görüşürüz... saat beşte, olur mu? Sekizde gazinodayım."

Giderken gülümsedim ama Travis'in rulet masasının oradan bana baktığını görünce gülümsemem hızla kayboldu.

America kolumu çekip, "Hassiktir!" dedi.

Travis yanından geçen Jesse'ye öfkeyle baktı ve sonra da yanıma geldi. Ellerini ceplerine sokup göz ucuyla bizi izleyen Jesse'ye baktı.

"Bu da kimdi?"

Başımla Jesse'yi işaret ettim. "O Jesse Viveros. Kendisini uzun zamandır tanıyorum."

"Ne kadar uzun zamandır?"

Eskilerin masasına baktım. "Travis buna zamanım yok."

America, "Gençlere vaaz vermek isteyen rahip numarasını çaktı galiba," deyip flörtöz bir sırıtmayla Jesse'nin tarafına baktı.

Aniden kızan Travis, "Bu senin eski erkek arkadaşın mı?" diye sordu. "Kansaslı olduğunu söylediğini hatırlıyorum."

America'ya sabırsız bir bakış attım ve sonra da Travis'in çenesini ellerime alıp bütün dikkatini bana vermesinde ısrar ettim. "Burada bulunabilecek kadar büyük olmadığımı biliyor Trav. Bana gece yarısına kadar zaman verdi. Her şeyi daha sonra açıklayacağım ama şu anda oyuna dönmem lazım, tamam mı?"

Travis'in dişlerini gıcırdatması gazinonun gürültüsüne rağmen duyulabiliyordu, sonra da gözlerini kapayıp derin bir nefes aldı. "Tamam. Seninle gece yarısı görüşürüz." Beni öpmek için eğildi ama dudakları soğuk ve uzaktı. "Bol şans."

Kalabalığa karışıp giderken gülümsedim ve dikkatimi masadaki adamlara yönelttim. "Beyefendiler!"

"Otur bakalım Shirley Temple," dedi Jimmy. "Şimdi paramızı geri alacağız. Söğüşlenmek hoşumuza gitmedi."

"Elinizden geleni ardınıza koymayın." Gülümsedim.

America fısıldayarak, "On dakikan var," dedi.

"Biliyorum," dedim.

Zamana ve America'nın sinirli sinirli masanın altında salladığı dizine dikkat etmemeye çalıştım. Masada on altı bin dolar vardı – gece boyunca erişilen en yüksek meblağ. Ya hep ya hiçti.

"Daha önce senin gibi bir şey görmedim ufaklık. Neredeyse mükemmel bir oyunun oldu. Ve kendini ele veren bir hareketin de yok; fark ettin di mi Winks?" dedi Pauli.

Winks başıyla onayladı; neşeli tavrı her el biraz daha uçup gitmişti. "Fark ettim. Bir tarafını kaşımıyor, gülümsemiyor, hatta gözleri bile aynı kalıyor. Doğal değil. Herkes bir şekilde kendini ele verir."

America ukala ukala, "Herkes değil," dedi.

Omuzlarımda tanıdık bir çift el hissettim. Travis'in geldiğini biliyordum ama masanın ortasında üç bin dolar varken dönüp bakmaya cesaret edemedim.

Jimmy. "Görüyorum," dedi.

Elimi açtığımda çevremizde toplaşmış olanlar alkışladılar. Bir tek Jimmy üçlüsüyle bana yaklaşabilmişti. Kendimin başa çıkamayacağı bir şey değildi.

Pauli, "İnanılmaz!" deyip ikili döperini masaya fırlattı.

Joe, "Ben çıktım," diye homurdandı ve ayağa kalkıp hışımla masadan uzaklaştı.

Jimmy biraz daha lütufkârdı. "Bu gece ölsem de saygıdeğer bir rakibe karşı oynadığımı düşünüp gözüm açık gitmem ufaklık. Seninle oynamak bir zevkti Abby."

Donup kaldım. "Biliyor muydun?"

Jimmy gülümsedi. Onca yıldır içtiği sigar ve kahve büyük dişlerini sarartmıştı. "Seninle daha önce de oynamışlığım var. Altı yıl önce. Uzun zamandır rövanş oynamayı istiyordum."

Jimmy elini uzattı. "Kendine iyi bak ufaklık. Babana Jimmy Pescelli selam söyledi, dersin."

America kazandıklarımı toplamama yardım etti ve Travis'e dönüp saatime baktım. "Daha fazla zamana ihtiyacım var."

"Yirmibir masalarını denemek ister misin?"

"Para kaybetmeyi göze alamam Trav."

Gülümsedi. "Sen kaybedemezsin Güvercin."

America başını salladı. "Yirmibir onun oyunu değil."

Travis başıyla onayladı. "Biraz kazandım. Altı yüz kardayım. Alabilirsin."

Shepley fişlerini bana verdi. "Ben sadece üç kazandım. Hepsi senin."

İçimi çektim. "Teşekkürler arkadaşlar, ama hâlâ beş bin eksiğim var."

Yeniden saatime baktım ve sonra da Jesse'nin yaklaştığını gördüm. Gülümseyerek "Nasıl gitti?" diye sordu.

"Beş bin eksiğim var Jesse. Daha fazla zamana ihtiyacım var."

"Yapabileceğim her şeyi yaptım Abby."

Başımla onayladım, çok fazla şey istemiş olduğumun farkındaydım. "Kalmama izin verdiğin için teşekkürler."

"Belki de babamı senin için Benny'yle konuşturabilirim."

"Bu Mick'in sorunu. Benny'den ek süre isteyeceğim."

Jesse başını salladı. "Sonucun ne olacağını biliyorsun Kurabiye, ne kadar para verirsen ver eğer borcundan az olursa Benny birisini gönderecektir. Ondan mümkün olduğunca uzağa git."

Gözlerimin yandığını hissettim. "Denemek zorundayım."

Jesse bana doğru bir adım attı ve eğilip alçak sesle, "Bir uçağa bin ve git Abby, anladın mı?" dedi.

"Anladım," diye patladım.

Jesse içini çekti ve gözleri benim için hissettiği acıma duygusuyla hüzünlendi. "Özür dilerim. Eğer söz konu olan işimi kaybetmek olmasaydı bir şeyler ayarlayacağımı biliyorsun."

Başımla onaylayıp ondan uzaklaştım. "Biliyorum. Yapabileceğini yaptın."

Parmağıyla çenemi kaldırdı. "Seninle yarın saat beşte görüşürüz."

Ağzımın köşesini öpmek için eğildi ve başka bir şey söylemeden yürüyüp gitti. Travis'i izlemekte olan America'ya baktım. Travis'le göz teması kurmaya cüret edemiyordum; yüzünde ne kadar öfkeli bir ifade olduğunu hayal bile edemiyordum.

Travis, "Saat beşte ne var?" diye sordu, bastırdığı öfkesi sesinden belli oluyordu.

America ,"Jesse kalmasına izin verirse onunla yemeğe

çıkacağına söz verdi. Başka bir seçeneği yoktu Trav," dedi. Dikkatli dikkatli konuşmasından Travis'in öfkeden de öte bir ruh halinde olduğunu anlamıştım.

Yavaşça bakışlarımı yukarı kaldırıp tereddütle ona baktığımda gözlerinden ateş saçarak bana baktığını gördüm. Yüzünde Mick'in bana şansını çaldığımı ilk defa söylediği zamanki ifadenin aynısı vardı.

"Bir seçeneğin vardı."

"Daha önce hiç mafyayla işin oldu mu Travis? Eğer duyguların incindiyse üzgünüm ama eski bir arkadaşla bedavaya yemek yemek Mick'in hayatını kurtarmak için pek de ağır bir bedel sayılmaz."

Travis'in bana bağırıp çağırmak istediğini görebiliyordum ama söyleyebileceği hiçbir şey yoktu.

America, "Hadi gelin çocuklar, Benny'yi bulmamız lazım," deyip beni kolumdan çekti.

Benny'nin Strip'in üstündeki binasına yürürken Travis'le Shepley ses çıkarmadan peşimizden geldiler. Trafik –hem arabalar hem de şaşaalı bulvarda yürüyenler- daha yeni yeni yoğunlaşmaya başlamıştı. Her adımda karnımda hastalıklı, bomboş bir duygu hissediyordum, aklım Benny'nin aklın sesine kulak vermesini sağlayacak bir kanıt bulmak için arı kovanı gibi çalışıyordu. Daha önce pek çok defa gördüğüm büyük yeşil kapıyı çaldığımızda fikirlerim paramız kadar eksikti.

Devasa kapı görevlisini –siyahi, ürkütücü ve uzun olduğu kadar da geniş- görmek şaşırtıcı değildi ama Benny'nin onun yanında durduğunu görünce donakaldım.

"Benny," dedim onu görmenin şaşkınlığıyla ani bir nefes alıp.

"Vay, vay… artık Şanslı On Üç değilsin di mi? Mick bana büyüyünce nasıl bir afet olduğunu söylememişti. Seni bek-

liyordum Kurabiye. Bana yapacağın bir ödemen olduğunu duydum."

Başımla onayladım ve Benny de arkadaşlarımı işaret etti. Kendime güvenim yerindeymiş numarası yapmak için çenemi kaldırdım. "Onlar benimle geldiler."

"Korkarım yol arkadaşların dışarıda beklemek zorunda kalacaklar," dedi kapı görevlisi anormal derecede kalın, bas bir sesle.

Travis hemen kolumdan tuttu. "İçeriye yalnız girmeyecek, ben de onunla geliyorum."

Benny Travis'i süzdü, ben de yutkundum. Benny kapı görevlisine bakıp da dudaklarının kenarları yukarıya kıvrıldığında biraz rahatladım.

"Tamadır," dedi Benny. "Mick yanında bu kadar iyi bir arkadaşının olduğunu öğrenince mutlu olacak."

Onun peşinden içeriye yürürken arkamı döndüm ve America'nın yüzündeki endişeli ifadeyi gördüm. Travis kolumu sımsıkı tutmuş, bilerek benimle kapı görevlisi arasında duruyordu. Benny'nin peşinden bir asansöre bindik ve ses çıkarmadan dört kat yukarıya çıktık ve sonra kapılar açıldı.

Devasa bir odanın ortasında büyük maun bir masa duruyordu. Benny topallayarak konforlu koltuğuna yürüdü ve oturup masasının karşısındaki iki boş sandalyeye oturmamızı işaret etti. Üstüne oturduğum deri soğuk geldi ve kaç kişinin ölmeden saniyeler önce bu sandalyede oturmuş olduğunu merak ettim. Uzanıp Travis'in elini tuttum ve o da beni rahatlatmak için elimi sıktı.

"Mick'in bana yirmi beş bin borcu var. Umarım bu meblağın tamamını getirmişsinizdir," dedi Benny, bir yandan da bir not defterine bir şeyler karalıyordu.

"Aslında," dedim, duraklayıp boğazımı temizleyerek de-

vam ettim, "Beş bin eksiğim var Benny. Ama yarın bulmak için bütün günüm var. Ve beş bin de bir sorun değil, di mi? Sözümü tutacağımı biliyorsun."

Benny yüzünü buruşturup, "Abigail," dedi, "Beni hayal kırıklığına uğratıyorsun. Benim kurallarımı daha iyi bildiğini sanırdım."

"Lütfen Benny. Senden 19.900'ü almanı rica ediyorum; geri kalanını yarın getireceğim."

Benny'nin boncuk gibi gözleri Travis'le benim aramda gidip geldi. O anda iki adamın odanın gölgede kalmış köşelerinden çıktıklarını fark ettim. Travis elimi daha sıkı sıktı ve nefesimi tuttum.

"Tam paranın dışında bir şey kabul etmediğimi biliyorsun. Senin bana daha düşük bir miktar vermeye çalışman bana bir şeyler söylüyor. Bana ne dediğini bilmek ister misin? Paranın tamamını bulup bulamayacağından emin olmadığını söylüyor."

Köşelerden çıkan adamlar bir adım daha yaklaştılar.

"Sana paranı getirebilirim Benny," sinirden kıkırdadım. "Altı saatte sekiz bin dokuz yüz kazandım."

"Yani bana altı saat içinde sekiz bin dokuz yüz dolar daha mı getireceksin?" Benny şeytani gülümsemesiyle bana baktı.

Travis arkamıza bakıp sonra da yaklaşmakta olan gölge adamları kontrol edip, "Yarın gece yarısına kadar zamanı var," dedi.

Kasılmış bir vaziyette, "N-ne yapıyorsun Benny?" diye sordum.

"Bu gece Mick aradı. Borcunu senin ödeyeceğini söyledi."

"Ona bir iyilik yapıyorum. Sana bir borcu yok," dedim sertçe, hayatta kalma dürtülerim devreye girmişti.

Benny toplu, güdük dirseklerini masasına dayadı. "Mick'e bir ders vermeyi düşünüyorum ve tam olarak ne kadar şanslı olduğunu da merak ediyorum ufaklık."

Travis sandalyesinden fırlayıp beni de kendisiyle beraber çekti. Beni arkasına itip kapıya doğru geriledi.

"Josiah kapının dışında duruyor genç adam. Tam olarak nereye kaçmayı umuyorsun?"

Yanılmıştım, Benny'yi akılcı davranmaya ikna etmeyi umarken Mick'in hayatta kalma arzusunu ve Benny'nin intikam almaktan aldığı hazzı dikkate almamıştım.

"Travis," diye uyardım, Benny'nin infazcılarının bize yaklaşmalarını izlerken.

Travis beni bir iki metre arkasına itti ve dimdik durdu.

"Benny, umarım adamlarını indirirken sana saygısızlık etmek istemediğimi biliyorsundur. Ama bu kıza âşığım ve ona zarar vermene izin veremem."

Benny yüksek sesle gıdaklar gibi gülmeye başladı. "Hakkını teslim etmem lazım oğlum. Şu kapılardan geçen hemen herkesten daha taşaklı çıktın. Karşılaşacaklarınla ilgili uyarıda bulunacağım. Sağ tarafındaki oldukça iri arkadaşın adı David ve eğer seni yumruklarıyla deviremezse belindeki bıçağı kullanacak. Solundaki adam ise Dane ve benim en iyi dövüşçüm. Aslında yarın bir dövüşü var ve bugüne kadar hiç kaybetmedi. Dikkat et de ellerine bir zarar gelmesin Dane. Sana epey para yatırdım."

Dane vahşi, eğlenen gözlerle Travis'e bakıp gülümsedi. "Evet efendim."

"Benny dur! Paranı getirebilirim!" diye bağırdım.

Benny, kıkırdayıp, "Of hayır... bu iş çok büyük bir hızla son derece ilginç bir hale geliyor," deyip koltuğuna yerleşti.

David, Travis'in üstüne atladı ve ben de ellerimle ağzını kapadım. Adam güçlüydü ama sakar ve yavaştı. David

yumruk sallayamadan ya da bıçağına uzanamadan önce Travis David'in yüzünü doğrudan dizine iterek onu dövüşemez hale getirdi. Travis yumruk attığında zaman harcamıyor, elindeki bütün gücü karşısındaki adamın suratını dağıtmak için kullanıyordu. İki yumruk ve bir dirsekten sonra David kanlı bir yığın halinde yerde yatıyordu.

Benny, başını arkaya savurup histerik kahkahalar atıyor ve cumartesi sabahı çizgi filmlerini izleyen bir çocuğun neşesiyle avucunu masasına vuruyordu. "Hadi ama Dane, seni korkutmadı değil mi?"

Dane Travis'e daha dikkatli yaklaştı, profesyonel bir dövüşçünün konsantrasyonu ve isabetliliğiyle. Travis'e inanılmaz bir hızla bir yumruk salladı ama Travis eğilip bütün gücüyle omzunu Dane'e geçirdi. Benny'nin masasına çarptılar ve sonra Dane kollarıyla Travis'i kavrayıp yere devirdi. Bir an için yerde boğuştular ve sonra Dane üste çıkıp Travis altında kısılmışken ona birkaç yumruk atabileceği bir pozisyona geçti. Gözlerimi kapadım.

Acıyla atılan bir çığlık duydum ve gözlerimi açtığımda Travis'in Dane'in üstünde durduğunu gördüm. Onu karışık saçlarından yakalamış, başının kenarına art arda yumruk indiriyordu. Her darbeyle Dane'in yüzü Benny'nin masasına çarpıyordu, sonunda ayağa kalkmayı başarabildi ama kanıyordu ve dengesini güçlükle koruyabiliyordu.

Travis bir an için onu izledi ve sonra yeniden saldırdı. Her darbeyle hırıldıyor, bir kez daha bütün gücünü kullanıyordu. Dane bir defa eğilip yumruğunu Travis'in çenesine geçirebildi.

Travis gülümsedi ve parmağını kaldırdı. "Bu senin tek hakkındı."

Kulaklarıma inanamadım. Travis, Benny'nin fedaisine kendine vurma fırsatı vermişti. Travis eğleniyordu. Daha

önce hiç herhangi bir sınırlama olmadan dövüştüğünü görmemiştim ve bütün yeteneklerini bu eğitimli katillerin üstüne salıp kazandığını görmek biraz korkutucuydu. O ana dek Travis'in neler yapabileceğini tam olarak anlamamıştım.

Arkada Benny'nin rahatsız edici kahkahaları devam ederken Travis dirseğini suratının ortasına gömerek Dane'i anında bayılttı. Dane'in bilinçsiz bedeninin havada çizdiği eğriyi ve yere düşüp Benny'nin ithal halısının üstünde bir defa zıplamasını gözlerimle takip ettim.

Benny, "İnanılmaz, genç adam! Tek kelimeyle inanılmaz!" dedi, büyük bir keyifle Travis'i alkışlıyordu.

Josiah devasa cüssesiyle kapının çerçevesini doldurduğunda Travis beni arkasına çekti.

"Bunu halledeyim mi efendim?"

"Hayır! Hayır, hayır..." dedi Benny, beklenmedik performansın etkisinden hâlâ çıkamamıştı. "Senin adın nedir?"

Travis hâlâ soluk soluğaydı. "Travis Maddox," dedi, Dane'le David'in eline bulaşmış olan kanların pantolonuna siliyordu.

"Travis Maddox, küçük kız arkadaşına yardımcı olabileceğine inanıyorum."

Travis oflayarak, "Nasıl yani?" dedi.

Dane'in yarın akşam dövüşü vardı. Onun kazanmasına çok para yatırdım ama görünüşe göre Dane daha uzun süre dövüş kazanamayacak. Onun yerini alıp benim için dövüşmeni istiyorum, eğer kabul edersen Mick'in kalan beş bin yüz dolarlık borcunu sileceğim."

Travis bana döndü, "Güvercin?"

"İyi misin?" diye sordum, yüzündeki kanı silerken. Dudağımı ısırdım, yüzümün korku ve rahatlamanın karışımı bir duyguyla buruştuğunu hissettim. Travis gülümsedi.

"Ağlama bebeğim, benim kanım değil."

Benny ayağa kalktı. "Ben meşgul bir adamım oğlum. Tamam mı, devam mı?"

Travis, "Yapacağım," dedi. "Bana yeri ve zamanını söyle yeter, orada olacağım."

"Brock McMann'la dövüşüyor olacaksın. Kolay lokma değildir. Geçen sene UFC'den atıldı."

Travis etkilenmemişti. "Bana nerede olmam gerektiğini söyle yeter."

Benny'nin köpek balığı sırıtması yüzüne yayıldı. "Seni sevdim Travis. İyi arkadaş olacağımızı düşünüyorum."

Travis, "Bundan şüphem var," dedi. Kapıyı benim için açtı ve ön kapıdan çıkana dek beni koruyan bir pozisyonda kaldı.

America Travis'in kıyafetlerine sıçramış olan kanı görünce, "Aman Tanrım!" diye bağırdı. "İyi misiniz?" Omuzlarımdan tutup yüzümü inceledi.

"Ben iyiyim. Sadece sıradan bir gün işte. İkimiz için de," deyip gözlerimi sildim.

Travis elimden tuttu ve hemen arkamızda Shepley'le America koştura koştura otele gittik. Travis'in hali çok kişinin dikkatini çekmedi. Kanla kaplıydı ve sadece şehrin dışından yeni gelmiş olanlar bunu fark ediyor gibi görünüyordu.

Shepley sonunda, "Tanrı aşkına, içeride neler oldu?" diye sordu.

Travis iç çamaşırlarıyla kalana kadar soyunup banyoya girdi. İçeriden duşun sesi gelirken America da bana bir kutu mendil uzattı.

"İyiyim Mare."

İçini çekip kutuyu yeniden uzattı. "İyi değilsin."

---

* Dünyanın en büyük Karma Dövüş Sanatları organizasyonu. -ç"

"Bu Benny'yle ilk hırlaşmam değil," dedim. Kaslarım yirmi dört saattir devam eden stresin verdiği gerginlikle ağrımaya başlamışlardı.

Shepley, "Travis'in psikopata bağlayıp birine saldırmasını ilk defa görüyorsun," dedi. "Daha önce bir defa görmüştüm. Hoş bir manzara değil."

America vazgeçmiyordu, yeniden "Ne oldu?" diye sordu.

"Mick, Benny'yi arayıp borcun sorumluluğunu üstüme atmış."

America, "Onu geberteceğim! O siktiğimin orospu çocuğunu geberteceğim!" diye bağırdı.

"Beni sorumlu tutmuyor ama Mick'e borcunu ödemeye kızını gönderdiği için bir ders vermek istiyordu. İki itini üstümüze saldı, Travis de icaplarına baktı. İkisinin de. Aynı anda. Beş dakikadan kısa sürede."

America, "Benny gitmenize izin verdi mi yani?" diye sordu.

Travis belinde bir havluyla banyodan çıktı; bir kavgaya giriştiğinin tek kanıtı yüzünün sağ tarafında elmacık kemiğinin altındaki kırmızı bir izdi.

"İndirdiğim adamlardan birinin yarın akşam bir dövüşü varmış. Onun yerine dövüşe ben çıkacağım ve bunun karşılığında da Benny Mick'in borcundan kalan beş bini silecek."

America ayağa kalktı. "Bu gülünç! Abby, ne diye Mick'e yardım ediyoruz? Seni kurtların önüne attı! Onu öldüreceğim!"

Travis öfkeyle, "Eğer ben elimi daha çabuk tutmazsam," dedi.

"Sıraya geçin," dedim.

Shepley, "O zaman yarın dövüşüyorsun?" diye sordu.

Zero's diye bir yerde. Saat altıda. Brock McMann'le dövüşüyorum Shep.

Shepley başını salladı. "Olmaz, dünyada olmaz. Herif manyağın teki Trav!"

"Evet," dedi Travis, "ama kadını için savaşmıyor, değil mi?" Travis beni kollarına alıp başımın üstünü öptü. "Sen iyi misin Güvercin?"

"Bu yanlış. Bu o kadar farklı nedenlerden ötürü yanlış ki... Hangisinden başlasam bilemiyorum."

"Beni bu gece görmedin mi? Bana bir şey olmayacak. Brock'un nasıl dövüştüğünü görmüştüm. Sağlam ama yenilmez değil."

"Bunu yapmanı istemiyorum Trav."

"Yani, ben de senin yarın akşam eski erkek arkadaşınla yemeğe çıkmanı istemiyorum. Sanırım ikimizin de işe yaramaz babanı kurtarmamız için yapması gereken nahoş şeyler var."

Bunu daha önce de görmüştüm. Vegas insanları değiştirip canavarlar ve mahvolmuş adamlar yaratırdı. Parlak ışıkların ve çalıntı rüyaların ruhuna işlemesine izin vermek kolaydı. Travis'in yüzündeki enerji dolu, yenilmezlik ifadesini büyürken çok defalar görmüştüm ve bunu tedavi edebilen tek şey eve giden bir uçağa binmekti.

Yeniden saatime bakınca Jesse'nin yüzü asıldı.

"Gitmen gereken bir yer mi var Kurabiye?" diye sordu.

"Lütfen bana böyle seslenme Jesse; bu lakaptan nefret ediyorum."

"Ben de senin gitmenden nefret etmiştim ama bu seni durduramadı."

"Bu bayat, bir yere gitmeyen bir tartışma. Hadi yemeğimizi yiyelim, olur mu?"

"Tamam, hadi yeni erkeğinden bahsedelim. Adı neydi? Travis mi?" Başımla onayladım. "O dövmeli psikopatla işin

ne? Manson ailesinden* atılmış gibi gözüküyor."

"Kibar olmazsan kalkıp giderim Jesse."

"Ne kadar değiştiğine inanamıyorum. Şu anda karşımda oturduğuna inanamıyorum."

Gözlerimi yuvarladım. "Geç artık bunları."

"İşte burada," dedi Jesse. "Tanıdığım kız."

Saatime baktım. "Travis'in dövüşü yirmi dakika sonra başlayacak. Gitmem lazım."

"Daha tatlı var ama."

"Kalamam Jesse. Gelmeyeceğimi düşünüp moralini bozmak istemiyorum. Orada olmam önemli."

Omuzları düştü. "Biliyorum. Benim önemli olduğum günleri özlüyorum."

Elimi elinin üstüne koydum. "Daha çocuktuk. Aradan bir ömür geçti."

"Biz ne zaman büyüdük? Senin burada olman bir işaret Abby. Seni bir daha hiç görmeyeceğimi düşünmüştüm, ama işte buradasın. Benimle kal."

Yavaşça başımı salladım, en eski arkadaşımın duygularını incitmek istemiyordum. "Onu seviyorum Jesse."

Küçük gülümsemesi uğradığı hayal kırıklığını kapatmaya yetmedi. "O zaman gitsen iyi olur."

Yanağını öpüp restorandan kaçtım ve bir taksi çevirdim.

"Nereye gidelim?" diye sordu taksi şoförü.

"Zero's'a."

Şoför dönüp beni süzdü. "Emin misin?"

"Eminim! Hadi yürü!" deyip ön koltuğa para fırlattım.

* Amerika Birleşik Devletleri'nde vahşice cinayetler işlemiş bir kült -çn

On altıncı Bölüm
Ev

Travis nihayet kalabalığın arasından çıkmayı başardığında Benny'nin eli omzundaydı ve kulağına fısıldıyordu. Travis başını sallayıp yanıt verdi. Onun, daha yirmi dört saatten kısa süre önce bizi tehdit etmiş olan bir adamla böylesi arkadaş olduğunu görünce kanım dondu. Kalabalık kendinden geçmiş bir şekilde bağırırken Travis alkışlar ve tezahüratların keyfini çıkarıyordu. Daha dik yürüyordu, gülümsemesi daha genişti ve bana eriştiğinde dudaklarıma hızlı bir öpücük kondurdu.

Dudaklarında ter ile kanın karışımından kaynaklanan tuzlu bir metalik tat vardı. Dövüşü kazanmıştı ama onun da birkaç yarası vardı.

Benny'nin çevresindekilerle gülmesini izlerken, "Ne konuştunuz?" diye sordum.

"Sonra anlatırım. Konuşacak çok şeyimiz var," dedi pişmiş kelle gibi sırıtarak.

Bir adam Travis'in sırtını sıvazladı.

Travis adama dönüp, "Teşekkürler," dedi ve adamın uzattığı eli sıktı.

Adam Travis'e bir şişe bira uzatıp, "Senin bir dövüşünü daha izlemeyi iple çekiyorum oğlum," dedi. "Bu inanılmazdı."

"Hadi gel Güvercin." Birasından bir yudum aldı, ağzını çalkalayıp tükürdü, yerdeki amber renkli sıvı kanlıydı. Kalabalığın içinden kendine yol açtı ve dışarıdaki kaldırıma ulaştığımızda derin bir nefes aldı. Beni bir defa öpüp Strip'e götürdü, adımları hızlı ve amaçlıydı.

Otelimizin asansöründe beni aynalı duvara yasladı, bacağımı yakalayıp çevik bir hareketle beline dayadı. Ağzını ağzıma çarptı ve elinin dizimden yukarıya kayıp eteğimi çektiğini hisettim.

Dudaklarım dudaklarında, "Travis burada bir kamera var," dedim.

"Sikimde değil," deyip güldü. "Zaferimi kutluyorum."

Onu ittim. "Odada kutlayabiliriz," deyip ağzımı sildim ve sonra da elime baktığımda kan izlerini gördüm.

"Derdin nedir güvercin? Sen kazandın, ben kazandım. Mick'in borcunu kapattık ve az önce hayatımın teklifini aldım."

Asansörün kapısı açıldı ve Travis koridora çıkarken ben yerimden kımıldamadım. "Ne tür bir teklif?" diye sordum.

Travis'in uzattığı elini görmezden geldim. Gözlerim kısıldı, ne söyleyeceğini anlamıştım.

İçini çekti. "Söyledim ya, daha sonra konuşuruz."

"Şimdi konuşmak istiyorum."

Eğilip beni bileğimden tuttu ve çekip koridora çıkardı, sonra da kollarına alıp havaya kaldırdı.

"Mick'in senden aldığını geri koyacak ve okul ücretinin kalanını ve benim motosikletimin kalan taksitlerini ödeyip sana da yeni bir araba alacak kadar para kazanacağım," deyip odanın kartını slota sokup çıkardı. Kapıyı açıp beni yere indirdi. "Ve bu sadece başlangıç!"

"Peki bunu tam olarak nasıl yapacaksın?" Göğsüm sıkıştı ve ellerim titremeye başladı.

Yüzümü ellerinin arasına aldı, sevinçten parlıyordu. "Benny Vegas'ta dövüşmemi sağlayacak. Dövüş başına yüz binden fazla Güvercin. Dövüş başına en az yüz bin!"

Gözlerimi kapayıp başımı salladım, onun gözlerindeki heyecanı görmek istemiyordum. "Benny'ye ne dedin?" Travis çenemi kaldırdı ve ben çoktan bir anlaşma imzaladığından korkarak gözlerimi açtım.

Güldü. "Ona düşüneceğimi söyledim."

Tuttuğum nefesimi bıraktım. "Tanrım, şükürler olsun. Beni bir daha böyle korkutma Trav. Ciddi olduğunu düşündüm."

Travis yüzünü buruşturup konuşmaya başlamadan önce kendini toparladı. "Ben ciddiyim Güvercin. Ona önce seninle konuşmam gerektiğini ama büyük ihtimalle teklifi duyunca mutlu olacağını söyledim. Ayda bir dövüş ayarlayacak. Bunun ne kadar para edeceği hakkında herhangi bir fikrin var mı? Hem de nakit!"

"Toplama yapabiliyorum Travis. Aynı zamanda Vegas'tayken dağıtmamayı da biliyorum, ki belli ki sen bunu beceremiyorsun. Aptalca bir şey yapmadan önce seni buradan götürmem lazım." Dolabın yanına gidip elbiselerimizi dolaptan söküp aldım ve öfkeyle valizlerimize tıktım.

Travis nazikçe kollarımı tutup beni kendisine çevirdi. "Bunu yapabilirim. Bir yıl Benny için dövüşürsem çok, çok uzun bir süre parayı düşünmem gerekmeyecek."

"Ne yapacaksın peki? Okulu bırakıp buraya mı taşınacaksın?"

"Benny uçak biletlerini ayarlayacak, dövüşleri programıma uyduracak."

Bir kahkaha attım, duyduklarıma inanamıyordum. "Bu kadar da saf olamazsın, Travis. Benny'nin çalışanı olduğunda sadece ayda bir dövüşmekle kalmazsın. Dane'i unuttun

mu? Eninde sonunda onun fedailerinden biri olacaksın!"

Başını salladı. "Bunu konuştuk bile Güvercin. Benden dövüşmek dışında bir şey yapmamı istemiyor."

"Ve sen de ona güveniyor musun? Ona buralarda Yağlı Benny dendiğini biliyorsun, değil mi?"

"Sana bir araba almak istiyorum Güvercin. Güzel bir araba. İkimizin de okul ücretlerinin tamamı ödenmiş olacak."

"Öyle mi? Mafya burs vermeye mi başladı?"

Travis dişlerini sıktı. Beni ikna etmek zorunda kalmak canını sıkmıştı. "Bu bizim için iyi. Ev alma zamanımız gelene dek parayı biriktirebilirim. Başka bir şekilde bu kadar para kazanmamın imkanı yok."

"Peki ya Ceza Hukuku eğtimine ne olacak? Benny için çalışırken eski sınıf arkadaşlarını sık sık göreceğinden emin olabilirsin."

"Bebeğim, kaygılarını anlıyorum, gerçekten de anlıyorum. Ama akıllı davranıyorum. Bu işi bir yıl yapıp bırakacağım ve ondan sonra da ne istersek yapabiliriz."

"Trav, Benny'de çalışmayı bırakmak diye bir şey yoktur. İşinin bittiğini o sana söyler. Neyle karşı karşıya olduğun hakkında en ufak bir fikrin yok! Bunu düşündüğüne bile inanamıyorum! Onu durdurmamış olsan ikimizi de hastanelik edecek bir adam için çalışmayı nasıl düşünebilirsin?"

"Kesinlikle. Onu durdurdum."

"Onun hafif sıklet iki tane fedaisini durdurdun Travis. Bir düzinesi gelirse ne olacak? Ya sen dövüşüyorken benim peşimden gelirlerse ne olacak?"

"Bunu yapması ona bir fayda sağlamaz ki. Ona çok para kazandırıyor olacağım."

"Bunu yapmayı bırakmaya karar verdiğin anda harcanabilir olursun. Bu insanlar işlerini böyle görürler."

Travis benden uzaklaşıp pencereden dışarı baktı, yanıp

şönen ışıklar çelişkiler içinde kalmış yüzünü rengârenk yapmışlardı. Benimle konuşmadan çok önce kararını vermişti.

"Her şey yolunda olacak Güvercin. Yolunda olmasını ben sağlayacağım. Ve bu sayede hayatımız kurtulacak."

Başımı sallayıp döndüm ve elbiselerimizi valizlerimize tıkmaya devam ettim. Eve gitmek için yola koyulduğumuzda tanıdığım Travis geri gelecekti. Vegas insanlara tuhaf şeyler yapardı ve durmadan akan para ve viskiyle kendinden geçmişken onunla tartışmam mümkün değildi. Uçağa binene dek konu hakkında konuşmayı reddettim, Travis'in beni eve yalnız başıma göndermesinden korkuyordum. Emniyet kemerimi bağlayıp dişlerimi sıktım ve uçak karanlık gökyüzüne tırmanırken pencereden özlemle aşağıya bakmasını izledim. Vegas'ın yoldan çıkmışlığı ve sınırsız baştan çıkartıcılığını şimdiden özlemeye başlamıştı.

"Bu işte çok fazla para var Güvercin."

"Hayır."

Başını sertçe benim tarafıma çevirdi. "Bu benim kararım. Büyük resmi göremediğini düşünüyorum."

"Kahrolası aklını yitirdiğini düşünüyorum."

"Üstüne düşünmeyecek misin bile?"

"Hayır ve sen de düşünmeyeceksin. Las Vegas'ta bir katil için çalışmayacaksın Travis. Senin bunu aklından bile geçiriyor olman gülünç."

Travis içini çekip camdan dışarı baktı. "İlk dövüşüm üç hafta içinde."

Ağzım açık kaldı. "Sen evet dedin mi?"

Gözünü kırptı. "Henüz değil."

"Ama diyeceksin, öyle mi?"

Gülümsedi. "Sana bir Lexus aldığımda öfken geçecek."

Öfkeyle. "Ben Lexus falan istemiyorum," dedim.

"İstediğin her şeyi alabilirsin bebeğim. İstediğin araba

galerisine gidip tek yapman gerekenin hangi rengi beğendiğine karar vermek olduğunu düşünsene."

"Bunu benim için yapmıyorsun. Benim için yapıyormuşsun gibi yapmayı kes."

Eğilip saçımı öptü. "Hayır, bunu bizim için yapıyorum. Sadece ne kadar harika olacağını göremiyorsun."

Soğuk bir titreme göğsümden başlayıp omurgamdan bacaklarıma gitti. Dairesine gidene dek mantıklı düşünemeyecekti ve Benny'nin ona reddedemeyeceği bir teklifte bulunmuş olmasından ölesiye korkuyordum. Korkularımı bastırdım. Travis'in beni, parayı ve Benny'nin sahte vaatlerini unutacak kadar çok sevdiğine inanmak zorundaydım.

"Güvercin. Nasıl hindi pişirilir biliyor musun?"

"Hindi mi?" dedim, konunun aniden değişmesine hazırlıksız yakalanmıştım.

Elimi sıktı. "Şükran Günü yaklaşıyor ve babamın seni sevdiğini biliyorsun. Senin Şükran Günü için gelmeni istiyor ama bugüne dek hep pizza ısmarlayıp maç izledik. Belki sen gelirsen Maddox malikanesinde gerçek bir Şükran Günü yemeği yenir."

Dudaklarımı birbirine bastırıp gülmemeye çalıştım. "Sadece hindiyi buzluktan çıkarıp çözüyorsun ve bir tepsiye koyup bütün gün fırında pişiriyorsun. Çok karmaşık değil."

"O zaman gelecek misin? Bana yardım edecek misin?"

Omzumu silktim. "Tabii ki."

Dikkati aşağıdaki sarhoş edici ışıklardan uzaklaşmıştı ve kendime eninde sonunda Benny hakkında ne kadar yanıldığını göreceğini umut etme izni verdim.

Travis valizlerimizi yatağa koyup kendini yanlarına attı. Benny meselesinden bahsetmemişti ve Vegas'ın yavaş yavaş sisteminden çıkmaya başladığını umuyordum. İğrenerek Toto'yu yıkadım -bütün hafta sonu Brazil'in dairesinde

kaldığı için sigara dumanı ve kirli çorap kokuyordu. Sonra da yatak odasına götürüp havluyla kuruladım.

Sallanıp her tarafıma su damlacıkları yağdırırken, "Ah, şimdi çok daha iyi kokuyorsun işte," dedim. Arka ayaklarının üstünde dikilip beni minik yavru köpek öpücüklerine boğdu. "Ben de seni özledim küçük adam."

Travis gergin bir şekilde parmaklarını birbirlerine geçirip, "Güvercin, bir bakar mısın?" diye sordu.

"Evet?" dedim Toto'yu kabarık, sarı bir havluyla kuruluyordum.

"Bunu yapmak istiyorum. Vegas'ta dövüşmek istiyorum."

"Hayır," dedim, Toto'nun mutlu yüzüne gülümseyerek.

İçini çekti. "Dinlemiyorsun. Bu işi yapacağım. Birkaç ay içinde doğru karar olduğunu anlayacaksın."

Ona baktım. "Benny için çalışacaksın."

Gergin bir şekilde başını salladı ve ardından gülümsedi. "Sadece sana bakabilmek istiyorum Güvercin."

Kararını vermiş olduğunu anlayınca gözlerim doldu. "O parayla alacağın hiçbir şeyi istemiyorum Travis. Benny ya da Vegas ya da onlarla ilişkili herhangi bir şeyi istemiyorum."

"Benim buradaki dövüşlerimden kazandığın parayla bir araba almakla ilgili hiçbir sıkıntın yoktu."

"O farklı ve sen de bunu biliyorsun."

Surat astı. "Sorun olmayacak Güvercin. Göreceksin."

Onu bir an için izledim, gözlerinde dalga geçtiğini gösteren bir ışıltı görmeyi umdum, bana şaka yaptığını söylemesini bekledim. Ama tek görebildiğim belirsizlik ve hırstı.

"Bana neden sordun ki Travis? Ben ne dersem diyeyim Benny için çalışacakmışsın."

"Bu işte senin desteğini istiyorum, ama reddetmek için

çok fazla para. Hayır demek için deli olmam lazım."

Bir an için donakalmış bir vaziyette oturdum. Hepsini hazmedince başımı salladım. "Tamam o zaman. Sen kararını vermişsin."

Travis'in yüzü aydınlandı. "Göreceksin Güvercin. Muhteşem olacak." Kendini iterek yataktan kalktı ve yanıma gelip parmaklarımı öptü. "Açlıktan ölüyorum. Sen de aç mısın?"

Başımı sallayıp mutfağa yollanmadan önce alnını öptüm. Koridoru geçtikten sonra giysilerimi askılarından indirdim, valizimde eşyalarımın çoğunu koyabileceğim yerim olduğu için müteşekkirdim. Kızgınlıkla döktüğüm göz yaşlarının yanaklarımdan aşağıya süzülüyorlardı. Travis'in oraya götürülmemesi gerektiğini bilmeliydim. Onu hayatımın karanlık köşelerinden uzak tutmak için dişimi tırnağıma takıp çalışmıştım ve fırsat çıktığı anda da onu bir an bile tereddüt etmeden nefret ettiğim her şeyin kalbine götürmüştüm.

Travis bunun bir parçası olacaktı ve eğer onu kurtarmama izin vermeyecekse ben de kendimi kurtarmalıydım.

Valiz sonuna kadar dolmuştu. Zar zor fermuarını kapattım, yataktan çekip kaldırdım ve koridora çıktım. Mutfağın yanından geçerken bir defa bile dönüp bakmadım. Aceleyle merdivenlerden indim ve America'yla Shepley'nin, America'nın eşyalarını öpüşüp eğlenerek Sheply'nin Charger'ından America'nın Honda'sına aktardıklarını görüp rahatladım.

Travis apartmanın kapısından, "Güvercin?" diye seslendi.

America'nın bileğine dokundum. "Beni Morgan'a götürmene ihtiyacım var Mare."

"Neler oluyor?" dedi, durumun ciddiyetini yüz ifademden anlamıştı.

Arkama baktığımda Travis'in koşarak merdivenlerden indiğini ve çimenliği geçip yanımıza geldiğini gördüm.

Valizimi işaret edip, "Ne yapıyorsun?" dedi.

Eğer ona o anda söylemiş olsaydım kendimi Mick ve Vegas ve Benny ve istemediğim diğer her şeyden ayırma umutlarımın hepsini yitirecektim. Travis gitmeme izin vermeyecekti ve sabah kendimi onun kararını kabul etmeye ikna etmiş olacaktım.

Kafamı kaşıyıp gülümsedim, bir bahane bulmak için zaman kazanmaya çalışıyordum.

"Güvercin?"

"Eşyalarımı Morgan'a götürüyorum. Bir sürü çamaşır ve kurutma makineleri var ve benim de yıkamam gereken gülünç miktarda kirli çamaşırım var."

Suratını astı. "Bana söylemeden mi gidecektin?"

Önce America'ya, ardından da Travis'e baktım, en inandırıcı yalanı bulmak için çabalıyordum.

America, anne babasını kandırmak için sayısız defa kullandığı umursamaz bir gülümsemeyle, "Geri gelecekti Travis, sen de amma paranoyaksın ha!" dedi.

"Ha," dedi, hâlâ emin değildi. "Bu gece burada mı kalacaksın?" diye sordu bana, parmaklarıyla paltomu tutarak.

"Bilmiyorum. Çamaşırlarımın ne zaman biteceğine bağlı."

Travis gülümseyip beni kendisine çekti. "Üç hafta içinde çamaşırını yıkaması için birisine para veriyor olacağım. Ya da istersen kıyafetlerin kirlendiğinde atıp yenisini alabilirsin."

America şoke olmuş bir şekilde, "Yeniden Benny için mi dövüşüyorsun?" diye sordu.

"Bana reddedemeyeceğim bir teklif yaptı."

Shepley, "Travis," diye başladı.

"Siz de üstüme gelmeyin. Eğer Güvercin için fikrimi değiştimediysem sizin için kesinlikle değiştirmeyeceğim."

America'yla gözgöze geldiğimde ne yapacağını anladığını görebiliyordum. "Eh, artık seni götürsek iyi olur Abby. Şu çamaşır yığınını halletmen yıllar sürecek."

Başımla onayladım ve Travis beni öpmek için eğildi. Onu daha yakına çektim, dudaklarını son kez dudaklarımda hissedeceğimi biliyordum. "Görüşürüz," dedi. "Seni seviyorum."

Shepley valizimi Honda'nın bagajına yerleştirdi ve America'da direksiyonun başına geçti. America arabayı çalıştırırken Travis kollarını kavuşturmuş Shepley ile muhabbet ediyordu.

America, "Bu gece odanda kalamazsın Abby. Anladığında doğruca oraya gelecek," dedi, yavaşça geri geri gidip otoparktan çıkarken.

Gözlerim doldu ve ardından gözyaşlarım yanaklarımdan aşağıya süzülmeye başladı. "Biliyorum."

Yüzümün halini görünce Travis'in neşeli ifadesi kayboldu. Hemen koşup penceremin yanına geldi. Cama vurup, "Sorun nedir Güvercin?" diye sordu.

"Gidelim Mare," dedim, gözyaşlarımı silerken. Travis arabanın yanında koşarken gözlerimi yola odakladım.

Avcuyla cama vurarak, "Güvercin? America! Siktiğimin arabasını durdurun!" diye bağırdı. "Abby, bunu yapma!" dedi, neler olduğunu anlayınca hissettiği korku yüzüne çarpıtmıştı.

America ana yola çıkıp gaza bastı. "Bil diye söylüyorum -Travis bunun yüzünden başımın etini yiyecek."

"Çok, çok üzgünüm Mare."

Dikiz aynasına bakıp gazı kökledi. Alçak sesle, "Tanrım, Travis," diye mırıldandı.

Döndüğümde onun son hızla peşimizden koştuğunu gördüm, sokak lambalarının ışıklarında belirip kaybolu-yordu. Bloğun sonuna eriştikten sonra 180 derece döndü ve apartmana doğru koşmaya başladı.

"Motosikletini alacak. Peşimizden Morgan'a gelip büyük bir olay çıkartacak."

Gözlerimi kapadım. "Sadece... acele et. Bu gece senin odanda uyuyacağım. Vanessa rahatsız olur mu?"

"Hiç odada olmuyor ki. Gerçekten de Benny için m çalışacak?"

Kelimeler boğazıma dizildiler, ancak başımı sallayabildim.

America elimi tutup sıktı. "Doğru kararı veriyorsun Abby. Onları yeniden yaşayamazsın. Eğer seni dinlemiyors kimseyi dinlemeyecektir."

Cep telefonum çaldı. Ekrana bktığımda Travis'in komik suratını gördüm. Beş saniyeden az bir süre geçmişti ki telefon yeniden çaldı. Kapatıp çantama attım.

"Bu çok çirkin bir kargaşa olacak," dedim başımı sallayıp gözlerimi silerken.

"Önümüzdeki beş on gün senin yerinde olmak istmezdim. Benden uzak kalmayı kabul etmeyecek birinden nasıl ayrılırdım bilemiyorum. Böyle olacağının farkındasın değil mi?"

Morgan'ın otoparkına girdik ve America valizimi içeri taşırken kapıyı açık tuttu. Onun odasına koşturduk, poflayarak kapısının kilidini açmasını bekledim. Kapıyı açık tuttuktan sonra anahtarları bana fırlattı.

"Kendini tutuklatması filan işten bile değil," dedi. Aşağya indi ve pencereden tam Travis motorunu arabasının yanına çekerken arabasına binmesini izledim. Travis yolcu tarafına geçip ön kapıyı hışımla çekip açtı ve arabada olma-

dığımı anlayınca Morgan'ın kapılarına baktı. Travis binaya doğru koşarken America da geri geri gitmeye başladı ve ben de dönüp kapıyı izlemeye başladım.

Koridorun ilerisinde Travis odamın kapısına yıkacakmış gibi vurup bana sesleniyordu. Kara'nın orada olup olmadığına dair herhangi bir fikrim yoktu ama eğer oradaysa, Travis odada olmadığımı kabul edene değin yaşayacaklarını düşünüp onun için kendimi kötü hissettim.

"Güvercin? Aç şu lanet olası kapıyı! Benimle konuşana kadar bir yere gitmiyorum! Güvercin!" diye bağırdı, kapıya o kadar sert vuruyordu ki bütün bina duymuş olmalıydı.

Kara'nın fare gibi sesini duyunca büzüldüm.

"Ne var?" diye homurdandı.

Kulağımı kapıya dayayıp Travis'in mırıldanmalarını daha net işitmeye çalıştım. Kendimi uzun süre zorlamama gerek kalmadı.

"İçeride olduğunu biliyorum!" diye bağırdı, "Güvercin?"

"Burada değil... Hey!" Kara ciyakladı.

Kapı odamızın beton duvarına çarpınca Travis'in zorla içeri girdiğini anladım. Bir dakika süren bir sessizliğin ardından Travis'in koridora bağırdığını duydum. "Güvercin! Nerede o?"

Kara, "Onu görmedim!" diye bağırdı. Sesi daha önce hiç duymadığım kadar kızgın geliyordu. Kapı çarparak kapandı ve Travis'in daha sonra yapacaklarını beklerken aniden bir kusma ihtiyacı hissettim.

Birkaç dakika süren bir sessizliğin ardından kapıyı azıcık açıp geniş koridora baktığımda Travis'in sırtını duvara verip çömeldiğini ve yüzünü elleriyle kapamış olduğunu gördüm. Kapıyı mümkün olduğunca çabuk kapadım. Kampüs polisinin arandığını düşünüp endişelendim.

Bir saat sonra tekrar koridora baktım. Travis yerinden kımıldamamıştı.

Gece boyunca iki defa daha koridoru kontrol ettim ve sonunda saat dört civarında uyuyakaldım. O gün dersleri kaçıracağımı biliyordum ve bilerek fazla uyudum. Mesajlarımı kontrol etmek için telefonumu açtığımda Travis'in mesaj kutumu doldurduğunu gördüm. Gece boyunca durmaksızın bana yolladığı mesajların içeriği özürlerden yakınmalara kadar her şeyi kapsıyordu.

Öğleden sonra America'yı aradım. Travis'in cep telefonuna el koymadığını umut ediyordum. Telefon açtığında içimi çektim.

"Selam."

America alçak sesle konuşuyordu. "Shepley'e nerede olduğunu söylemedim. Onun arada kalmasını istemiyorum. Travis şu anda bana feci kızmış durumda. Büyük ihtimalle bu gece Morgan'da kalacağım."

"Eğer Travis sakinleşmediyse... burada azıcık da olsa uyuyabilmek için şansa ihtiyacın olacak. Dün gece koridorda Oscar'lık bir performans sergiledi. Kimsenin güvenliği aramamasına şaşırdım."

"Bugün tarih dersinden atıldı. Sen gelmeyince sizin her zaman oturduğunuz masaları devirdi. Kontrolden çıkıyor Abby. Ona Benny için çalışmaya karar verdiği an senin onu bırakmaya karar verdiğini söyledim. Bir saniye bile senin bunu kabullenebileceğini düşünmesine inanamıyorum."

"Buraya geldiğinde görüşürüz herhalde. Henüz odama dönebileceğimi sanmıyorum."

Bir hafta boyunca America'yla oda arkadaşıydık ve kıyamayıp Travis'e yerimi söylememesi için Shepley'i Morgan'dan uzak tuttu. Onunla karşılaşmaktan kaçınmak tam zamanlı bir işti. Ne olursa olsun kafeteryaya yaklaş-

mıyordum, aynı şekilde tarih dersine de gitmiyordum ve derslerden erken çıkarak tedbiri elden bırakmadım. Eninde sonunda Travis'le konuşmam gerekeceğini biliyordum ama kararımı kabul edecek kadar sakinleşinceye dek bunu yapamazdım.

Cuma gecesi tek başıma, telefon kulağımda yatağa uzanmıştım. Karnım guruldayınca gözlerimi yuvarladım.

"Gelip seni alır ve bir yerlerde akşam yemeği yemeye götürebilirim," dedi America.

Tarih kitabımı karıştırdım, Travis'in kenarlara aşk notları yazdığı yerleri geçtim. "Hayır, neredeyse bir haftadır ilk defa Shep'le yalnız kalacaksınız, Mare. Kafeteryaya giderim."

"Emin misin?"

"Evet. Shep'e selam söyle."

Yavaşça kafeteryaya yürüdüm, masalarda oturanların bakışlarına maruz kalmak için bir acelem yoktu. Bütün okul ayrılmamızı konuşuyordu ve Travis'in taşkınlıkları da durumu daha da kötüleştirmişti. Tam kafeteryanın ışıkları görüş alanıma girdiğinde karanlık bir figürün yaklaştığını gördüm.

"Güvercin?"

İrkilerek durdum. Travis ışığa çıktı, tıraş olmamıştı ve çok solgundu. "Tanrım Travis! Ödümü kopardın!"

"Seni aradığımda telefonunu açıyor olsaydın karanlık köşelerde saklanmak zorunda kalmazdım."

"Cehennemden çıkmış gibi görünüyorsun," dedim.

"Bu hafta oraya bir iki defa uğradım."

Kollarımla kendimi sımsıkı sardım. "Bir şeyler yemeye gidiyordum. Seni sonra ararım, olur mu?"

"Hayır. Konuşmamız lazım."

"Travis..."

"Benny'ye hayır dedim. Çarşamba günü onu arayıp ona hayır dedim." Bunu söylerken gözlerinde beliren umut ışıltısı yüz ifademi görünce sönüp gitti.

"Ne dememi istiyorsun bilmiyorum Travis."

"Beni affettiğini söyle. Beni geri alacağını söyle."

Dişlerimi sıkıp kendime ağlamayı yasakladım. "Yapamam."

Travis'in yüzü çöktü. Fırsattan istifade edip çevresinden dolaştım ama toparlanıp önümü kesti. "Uyumadım, ya da yemedim... Konsantre olamıyorum. Beni sevdiğini biliyorum. Eğer beni geri alırsan her şey eskisi gibi olur."

Gözlerimi kapadım. "Bizim işlemeyen bir ilişkimiz var Travis. Senin her şeyden çok bana sahip olmayı istediğini düşünüyorum."

"Bu doğru değil. Seni hayattan çok seviyorum Güvercin," dedi; incinmişti.

"Demek istediğim tam da bu. Delice konuşmalar bunlar."

"Delice değil. Ben gerçekleri söylüyorum."

"Tamam... peki senin sıralaman tam olarak nasıl şimdi? Para, ben, hayatın mı... yoksa paradan da önemli bir şey daha mı var?"

"Ne yaptığımın farkındayım tamam mı? Neden böyle düşündüğünü anlıyorum ama beni bırakacağını bilseydim ben asla... ben sadece sana bakabilmeyi istedim."

"Bunu zaten söylemştin."

"Lütfen bunu yapma. Kendimi şey gibi hissetmeye... bu ... bu beni öldürüyor," dedi ve yüksek bir yerden düşmüş gibi soluk verdi.

"Benim için bitti Travis."

İrkildi. "Böyle deme."

"Bitti. Evine git."

Kaşlarını çattı. "Benim yuvam sensin."

Sözleriyle beni kesiyordu ve göğsüm o kadar sıkıştı ki soluk almak zorlaştı. "Sen seçimini yaptın Trav. Ben de kendi seçimimi yaptım," dedim ve içimden titreyen sesime küfrettim.

"Vegas'tan ölümüne uzak duracağım ve Benny'den de ölümüne uzak duracağım... okulu bitireceğim. Ama sana ihtiyacım var. Sana *ihtiyacım var*. Sen benim en iyi arkadaşımsın." Sesi, tıpkı görüntüsü gibi çaresiz ve tükenmişti. Loş ışıkta gözünden bir yaş düştüğünü gördüm ve bir an sonra uzanıp beni kollarına aldı ve dudaklarını dudaklarıma bastırdı. Beni öperken sımsıkı göğsüne bastırdı. Ve ardından yüzümü ellerine aldı ve bir tepki vermemi bekleyerek çaresizlik içinde dudaklarını daha büyük bir güçle dudaklarıma bastırdı.

"Öp beni," diye fısıldadı, ağzını ağzıma mühürleyerek. Gözlerimi ve ağzımı açmadan kollarında gevşedim. Bütün bir haftadır dudaklarının hasretini çektiğim için ağzımı onunkiyle birlikte oynatmamak sahip olduğum bütün iradeyi kullanmamı gerektirdi. "Öp beni!" diye yalvardı. "Lütfen Güvercin! Ona hayır dedim!"

Soğuk yüzümden aşağı inen sıcak yaşları fark ettiğimde onu ittim. "Beni rahat bırak Travis."

Bileğimi yakalamadan önce sadece bir iki metre ilerleyebildim. Kolum dümdüz arkama uzanıyordu. Arkama dönmedim.

"Sana yalvarıyorum." Dizlerinin üstüne çökerken kolum eğildi ve beni çektiğini hissettim. "Sana yalvarıyorum Abby. Bunu yapma."

Dönüp ızdırap içindeki yüzünü gördüm, ardından bakışlarım kendi kolumdan onun koluna geçti, kalın siyah harflerle uzanmış bileğine yazılı olan lakabımı gördüm.

Başımı çevirip kafeteryaya baktım. Bana baştan beri korktuğum şeyi kanıtlamıştı. Beni ne kadar severse sevsin, işin içine para girdiğinde ikinci sırada olacaktım. Tıpkı Mick için olduğu gibi.

Eğer pes etseydim ya Benny hakkındaki kararından dönecekti ya da paranın hayatını kolaylaştırabileceği her an bana içerleyecekti. Onu mavi yakalı bir işte çalışırken hayal ettim; her gece eve geldiğinde gözlerinde Mick'in şansının yaver gitmediğinde gözlerinde olan bakışla geldiğini. Hayatının istediği gibi olmamasının sorumlusu ben olacaktım. Geleceğimin, geçmişte bıraktığım öfkeli bir keder ve pişmanlık tarafından zehirlenmesine izin veremezdim.

"Bırak gideyim Travis."

Birkaç saniye sonra nihayet kolumu bıraktı. Cam kapıya koştum ve arkama bakmadan çekip açtım. Büfeye yürürken salondaki herkes beni seyretti ve tam hedefime eriştiğimde de gözler dışarıya dizlerinin üstüne çöküp avuç içleriyle kaldırımdan güç alan Travis'e döndü.

Onu diz çökmüş, yerde sürünürken görmek tuttuğum gözyaşlarımın sel gibi yüzümden aşağıya akmalarına neden oldu. Üst üste dizili tabak ve tepsileri geçip koridordan tuvaletlere doğru koştum. Herkesin Travis'le aramdaki sahneyi görmüş olması yeterince kötüydü. Beni ağlarken gömelerine izin veremezdim.

Bir saat tuvalette saklandım. Bağırıp ağlamayı durduramıyordum, sonunda kapımın tıklandığını duyum.

"Abby?"

Burnumu çektim. "Burada ne arıyorsun Finch? Bayanlar tuvaletindesin."

"Kara senin buraya sığındığını görmüş, yurda gelip beni aldı. Bırak yanına geleyim," dedi yumuşak bir sesle.

Başımı salladım. Beni göremediğini biliyordum ama tek

bir kelime daha edemezdim. Onun içini çektiğini duydum ve sonra kapının altından içeri sürünmek için ellerini şaplatarak yere koydu.

"Bana bunu yaptırdığına inanamıyorum," deyip kendisini iki eliyle kapının altından içeriye çekti. "Kapıyı açmadığın için üzüleceksin çünkü az önce şu sidikle kaplı yerde süründüm ve şimdi sana sarılacağım."

Bir kahkaha attım ve sonra Finch beni kollarına çekerken gülümsemem yüzümdeki acıyı bir anlığına da olsa sildi. Dizlerim yerden kesildi ve sonra Finch beni dikkatle yere indirip kucağına çekti.

"Şşşş," dedi beni kollarında sallayarak. İçini çekip başını salladı. "Ben seninle ne yapacağım be kızım?"

On yedinci Bölüm
Hayır, Teşekkürler

Defterimin önüne bir şeyler çizmekle meşguldüm, kareler içinde kareler yapıp birbirlerine bağlıyor ve böylece ilkel küp şekilleri çizmiş oluyordum. Dersin başlamasından on dakika önceydi ve sınıf hâlâ boştu. Hayat normalliğin başlangıç aşamalarındaydı ama hâlâ Finch ya da America'nın dışında birilerinin yanında olmam için beş dakika psikolojik hazırlık yapmam gerekiyordu.

Parker yanımdaki masaya geçerken, "Artık çıkmıyor olmamız sana aldığım bileziği takamayacağın anlamına gelmez," dedi.

"Onu geri isteyip istemediğini soracaktım."

Gülümseyip kâğıdın üstündeki kutulara bir yay eklemek için uzandı. "O bir hediyeydi, Abs. Ben hediyelerimi koşullu olarak vermem."

Dr. Ballard sınıfın önündeki yerini alırken tepegözü açtı ve sonra da dağınık masasının üstündeki kâğıtları karıştırdı. Sınıf bir anda yağmurun sırılsıklam ettiği pencerelerden yankılanan bir gürültüyle dolmuştu.

"Travis'le senin iki hafta önce ayrıldığınızı duydum." Parker yüzümden sabırsızlandığımı anlayınca bir elini kaldırdı. "Beni kesinlikle ilgilendirmez. Sadece çok hüzünlü

görünüyordun ve ben de sana üzgün olduğumu söylemek istedim."

"Teşekkürler," diye homurdandım, defterimde yeni bir sayfa açarken.

"Ve ayrıca daha önceki davranışlarım için de özür dilemek istedim. Söylediklerim... kabaydı. Öfkeliydim ve sana patladım. Adil değildi, özür dilerim."

"Seninle çıkmayı düşünmüyorum Parker," diye uyardım.

Güldü. "Durumundan faydalanmaya çalışmıyorum. Hâlâ arkadaşız ve iyi olduğundan emin olmak istedim."

"İyiyim."

"Şükran Günü'nde eve gidiyor musun?"

"America'nın evine gidiyorum. Şükran Günleri'ni genelde onun evinde geçiririm."

Parker konuşmaya başladı ama Dr. Ballar dersine başladı. Şükran Günü'nden konuşunca aklıma, artık geçersiz olan, Travis'e hindi pişirmesinde yardımcı olma planlarım geldi. Nasıl olurdu acaba diye düşündüm ve kendimi yine pizza ısmarlamak zorunda kalacaklar diye endişelenirken buldum. Kendimi düşüyormuş gibi hissettim. Bu düşünceyi anında aklımdan itip Dr. Ballard'ın ağzından çıkan her kelimeye konsantre olmak için elimden geleni yaptım.

Dersten sonra otoparkta Travis'in koşarak bana doğru geldiğini görünce yüzüm kızardı. Yeniden sinekkaydı tıraş olmuş, kapüşonlu bir svetşört ve favori kırmızı beyzbol şapkasını giymiş, başını yağmurdan korunmak için eğmişti.

Parker sırtıma dokunup, "Tatilden sonra görüşürüz Abby," dedi.

Travis'in öfkeyle bakmasını bekliyordum ama yaklaşırken Parker'ın farkına varmış gibi durmuyordu. "Selam Güvercin."

Ona yarım ağızla gülümsedim ve o da ellerini sweatşörtünün ön cebine soktu. "Shepley yarın o ve Mare'le Wichita'ya gideceğini söyledi."

"Evet?"

"Bütün tatili America'larda mı geçireceksin?"

Omzumu silktim, havadan sudan bahsediyormuş gibi gözükmeye çalışıyordum. "Onun anne babasıyla çok yakınız."

"Ya senin kendi annen?"

"O bir ayyaş Travis. Şükran Günü'nün geldiğinin bile farkında değildir."

Aniden tedirgin oldu ve midem herkesin ortasında ikinci bir ayrılık sahnesi yaşama olasılığıyla kasıldı. Gök gürlüyordu ve yüzüne kocaman yağmur damlaları düşerken gözlerini kısıp yukarı baktı.

"Senden bir iyilik istemem lazım," dedi. "Buraya gel." Beni en yakın saçağın altına çekti ve ben de bir kez daha olay olmayı istemediğim için karşı çıkmadım.

"Ne gibi bir iyilik?" diye sordum şüpheyle.

"Benim ee..." Ağırlığını diğer ayağına verdi. "Babamla kardeşlerim hâlâ perşembe günü bize gelmeni bekliyorlar."

"Travis!" diye inledim.

Ayaklarına baktı. "Geleceğini söylemiştin."

"Biliyorum ama... şimdi gelmem pek yakışık almaz, sence de öyle değil mi?"

Etkilenmemiş gözüktü. "Geleceğini söylemiştin."

"Babanın evine gitmeyi kabul ettiğim sırada hâlâ beraberdik. Ayrıldıktan sonra gelmeyeceğimi biliyor olman lazım."

"Bilmiyordum ve zaten artık çok geç. Thomas gelecek ve Tyler da işten izin aldı. Herkes seni görmeyi iple çekiyor."

Büzüldüm, nemli saçlarımı parmağımın çevresine sar-

maya başladım. "Her halükarda geleceklerdi değil mi?"

"Herkes değil. Yıllardır Şükran Günü'nde hepimiz bir arada olmamıştık. Onlara gerçek bir sofra kuracağımız sözünü verdiğim için hepsi gelmek için ekstra çaba harcadı. Annem öldüğünden beri mutfağa kadın eli değmedi ve..."

"Ve bu tavır hiç seksist değil gerçekten."

Başını eğdi. "Demek istediğim bu değildi Güvercin, hadi ama. Hepimiz orada olmanı istiyoruz. Tek dediğim bu."

"Daha onlara ayrıldığımızı söylemedin değil mi?" Sözleri başarabildiğim en suçlayıcı tonda söyledim.

Bir an ne yapacağını bilemedi sonra da başını salladı. "Babam niye ayrıldığımızı sorabilir ve onunla bu konuda konuşmaya hazır değilim Güvercin. Dur durak bilmeden bana ne kadar aptal olduğumu söyleyip dururlar. Lütfen gel Güvercin."

"Hindiyi sabah altıda fırına vermiş olmam gerekir. Buradan saat beşte çıkmamız..."

"Ya da orada kalabiliriz."

Kaşlarımı kaldırdım. "Dünyada olmaz! Ailene yalan söyleyip hâlâ berabermişiz numarası yapacak olmam yeterince kötü zaten."

"Senden kendini ateşe vermeni istermişim gibi konuşuyorsun."

"Onlara söylemiş olman gerekiyordu!"

"Söyleyeceğim. Şükran Günü'nden sonra... onlara söyleyeceğim."

İçimi çekip uzaklara baktım. "Eğer bana bunun yeniden bir araya gelmemiz için bir tezgah olmadığına dair söz verirsen, geleceğim."

Başını salladı. "Söz veriyorum."

Saklamaya çalışsa da gözlerindeki ışığı görebiliyordum. Dudaklarını birbirine bastırıp gülümsememeye çalıştım.

"Seninle saat beşte görüşürüz."

Travis eğilip beni yanağımdan öpmüştü, dudakları yanağımdan ayrılırken tereddüt etmişlerdi. "Teşekkürler Güvercin."

America'yla Shepley benimle kafeteryanın kapısında buluştular ve beraber içeri girdik. Çatal bıçakları yerinden hışımla çekip aldım ve tabağımı alıp gürültüyle tepsime bıraktım."

America, "Senin neyin var Abby?" diye sordu.

"Yarın sizinle gelmiyorum."

Shepley'nin ağzı açık kaldı. "Maddox'lara mı gidiyorsun?"

America gözlerini gözlerime kilitlemişti. "Ne yapıyorum dedin sen?"

İçimi çekip kasada kampüs kartımı gösterdim. "Travis'e beraberken gelirim demiştim ve o da bütün ailesine orada olacağımı söylemiş."

Shepley, "Hakkını yememek adına," diye başladı, "gerçekten de ayrılacağınız aklına gelmemişti. Fikrini değiştireceğini düşünüyordu. Ciddi olduğunu anladığında çok geç olmuştu."

America öfkeyle, "Bu külliyen yalan ve sen de bunun farkındasın Shep," dedi. "Eğer istemiyorsan gitmek zorunda değilsin Abby."

Haklıydı. Seçim hakkımın olmaması gibi bir durum söz konusu değildi. Ama Travis'e bunu yapamazdım. Ondan nefret ediyor olsaydım bile yapmazdım. Ve ondan nefret etmiyordum.

"Eğer gitmezsem onlara neden gelmediğimi açıklamak zorunda kalacaktı ve onun Şükran Günü'nü mahvetmek istemiyordum. Orada olacağımı düşündükleri için hepsi eve dönüyorlar."

Shepley gülümsedi. "Hepsi de senden gerçekten hoşlanıyorlar Abby. Jim daha geçen gün babamla senin hakkında konuşuyordu."

"Harika," diye homurdandım.

Shepley, "Abby haklı," dedi. "Eğer gitmezse Jim bütün gün Travis'in başının etini yiyecek. Günlerini mahvetmenin alemi yok."

America kolunu omzuma attı. "Yine de bizimle gelebilirsin. Artık onunla beraber değilsin. Onu kurtarıp durmana gerek yok."

"Biliyorum Mare. Ama doğru olan bu."

Güneş pencereden görünen binaların ardında gözden kayboldu ve ben de aynamın karşısında durup saçımı fırçalarken bir yandan da Travis'in yanında nasıl rol yapacağımı düşünüyordum. "Sadece bir gün Abby. Bir günle başa çıkabilirsin," dedim aynaya bakıp.

Rol yapmak benim için hiçbir zaman sorun olmamıştı; rol yaparken gerçekleşebilecek olanlar beni endişelendiriyordu. Travis beni geri getirdiğinde bir seçim yapmam gerekecekti. Ailesiyle beraberken sergileyeceğimiz sahte mutluluk tablosunun etkileyeceği bir karar.

Tak tak.

Dönüp kapıya baktım. Kata bütün gece odamıza gelmemişti ve America'yla Shepley'nin çoktan yola çıkmış olduklarını biliyordum. Kapıdakinin kim olduğuna dair en ufak bir fikrim yoktu. Fırçamı masanın üstüne bırakıp kapıyı açtım.

"Travis," dedim şaşkınlıkla bir nefes alarak.

"Hazır mısın?"

Bir kaşımı kaldırdım. "Neye hazır mıyım?"

"Seni saat beşte almamı söylemiştin."

Kollarımı göğsümün üstünde kavuşturdum. "Saat sabaha karşı beş demek istemiştim!"

"Ah. Galiba babamı arayıp yatıya kalamayacağımızı söylemem gerekecek."

"Travis!" diye bağırdım.

"Bagaj sıkıntı olmasın diye Shep'in arabasını getirdim. Uyuyabileceğin boş bir yatak odası var. Bir film izleyebiliriz ya da –"

"Babanın evinde kalmayacağım!"

Yüzü düştü. "Tamam. Ben, eee... Sabaha görüşürüz."

Bir adım geri çekildi ve ben de ardından kapattığım kapıya yaslandım. Sahip olduğum her duygu içimde kendine yer açmaya çalışıyordu ve sonunda tükenmiş bir halde içimi çektim. Travis'in hayal kırıklığına uğramış yüzünün görüntüsü aklımda tazeyken kapıyı açıp dışarı çıktım ve yavaşça koridorda ilerlediğini ve telefonunu çıkarmış bir arama yapmakta olduğunu gördüm.

"Travis, bekle." Hızla arkasına döndü ve gözlerinde beliren umut dolu ifade yüreğime bir ağrı girmesine neden oldu. "Yanıma birkaç şey almam için bana bir dakika izin ver."

Yüzünde rahatlamış, şükran dolu br ifade belirdi ve peşimden odaya gelip kapının oradan bir çantaya birkaç şey tıkıştırmamı izledi.

"Seni hâlâ seviyorum Güvercin."

Başımı kaldırmadım. "Yapma. Bu işi senin için yapmıyorum."

Hızlı bi nefes aldı. "Biliyorum."

Sessizlik içinde babasının evine gittik. Araba gergin bir enerjiyle dolup taşıyordu ve soğuk deri koltuklarda kımıldamadan oturmak zordu. Babasının evine geldiğimizde Trenton'la Jim yüzlerinde güller açmış bir halde verandaya çıktılar. Travis çantalarımızı arabadan çıkardı ve Jim de sırtını sıvazladı.

"Seni gördüğüme sevindim oğlum." Bana baktığında gülümsemesi daha da büyüdü. "Abby Abernathy. Yarınki akşam yemeğini iple çekiyoruz. Çok uzun zamandır bu evde.... Yani, çok uzun zaman geçti üstünden." Başımı salayıp Travis'in peşinden eve girdim. Jim elini şiş göbeğinin üstüne koyup sırıttı. Siz ikinize misafir odasını ayarladım Trav. Senin odandaki ikiz yatakla boğuşmak istemeyeceğinizi düşündüm."

Travis'e baktım. Onun konuşmak için bocalamasını izlemek zordu. "Abby aaa... o aslında ee... o misafir odasında kalacak, ben de kendi odamda."

Trenton surat yaptı. "Neden? Senin dairende kalmıyor muydu?"

"Son zamanlarda değil," dedi çaresizce gerçeği söylemeye çalışıyordu.

Jim'le Trenton bakıştılar. "Thomas'ın odasını yıllardır depo olarak kullanıyorum, dolayısıyla ona senin odanı verecektim. Herhalde koltukta uyuyabilir."

"Hiç endişelenme Jim, sadece saygılı davranmak istemiştik," deyip koluna dokundum.

Kahkahası bütün evde yankılandı ve elimi sıvazladı. "Oğullarımla tanıştın Abby. Bana saygısızlık etmenin neredeyse imkansız olduğunu anlamış olmalısın."

Travis başıyla merdivenleri işaret edince peşinden gittim. Ayağıyla kapıyı itip açtı ve çantalarımızı yere koyup önce yatağa ardından da bana baktı. Oda kahverengi ahşap panellerle kaplanmıştı ve zemindeki kahverengi halı liğme liğmeydi. Duvarlar kirli beyazdı ve boya bazı yerlerde soyulup alttaki panelleri ortaya çıkarmıştı. Duvarda sadece bir çerçeve gördüm. içinde Jim'le Travis'in annesinin bir fotoğrafı vardı. Arka fon bir sürü fotoğraf stüdyosunda kullanılan cinsten bir maviydi; çiftin saçları darmadağınıktı

ve genç, gülümseyen yüzleri vardı. Çocuklar dünyaya gelmeden önce çekilmiş olmalıydı; ikisi de yirmi yaşının çok üstünde olamazlardı.

"Özür dilerim Güvercin. Ben yerde uyurum."

"Tabii ki de öyle yapacaksın," dedim saçımı at kuyruğu yaparken. "Beni bunu yapmaya ikna ettiğine inanamıyorum."

Yatağa oturup can sıkıntısından yüzünü ovuşturdu. "Bu çok beter olacak. Aklımdan ne geçiyordu bilmiyorum."

"Aklından tam olarak ne geçtiğini biliyorum Travis. Ben aptal değilim Travis."

Ayağa kalkıp gülümsedi. "Ama yine de geldin."

"Yarın için her şeyi hazırlamam lazım," deyip kapıyı açtım.

Travis ayağa kalktı. "Sana yardım ederim."

Dağ kadar bir yığın patates soyduk, sebzeleri doğradı, hindiyi çözülmeye bıraktık ve turta hamurunu hazırlamaya başladık. İlk saat rahatsız ötesiydi ama ikizler geldikten sonra herkes mutfakta toplandı. Jim her bir oğluyla ilgili öyküler anlattı ve pizza ısmarlamaktan bir şey yapmaya kalkıştıkları eski Şükran Günlerinde yaşadıkları felaketlerin hikâyelerini dinleyip hep beraber güldük.

Jim, "Diane muhteşem bir aşçıydı," diye anımsadı. "Trav hatırlamıyor ama o gittikten sonra bir şeyler yapmayı denemenin bir anlamı yoktu."

Trenton, "Kendini baskı altında falan hissetme Abby," dedi. Gülüp buzdolabından bir bira aldı. "Hadi kartlarımızı alalım. Abby'nin aldığı paranın bir kısmını geri kazanmak istiyorum."

Jim oğluna parmağını salladı. "Bu hafta sonu poker yok Trent. Domino taşlarını getirdim. Git onları hazırla. Bahse girmek yok, anladın mı? Ciddiyim."

Trenton başını salladı. "Tamam yaşlı adam, tamam." Travis'in kardeşleri kıvrıla büküle bir yol bulup mutfaktan çıkıtılar ve Trenton da onları takip etti. Sonra durup Travis'e baktı ve "Hadi gel Trav," dedi.

"Güvercin'e yardım ediyorum."

"Yapılacak fazla bir şey kalmadı, bebeğim," dedim. "Hadi git."

Sözlerimi duyunca gözleri yumuşadı ve dudağıma dokundu. "Emin misin?"

Başımı sallayıp onayladım ve o da eğilip yanağımı öptü ve Trenton'ın peşinden oyun odasına gitmeden önce parmaklarıyla kalçamı sıktı.

Jim oğullarının sırayla kapıdan çıkmalarını izleyip başını salladı ve gülümsedi. "Bu yaptığın inanılmaz Abby. Hepimizin de sana ne kadar müteşekkir olduğumuzun farkında olduğundan emin değilim."

"Travis'in fikriydi. Yardım edebildiğime sevindim."

Büyük cüssesini kapı çerçevesine yaslayıp bir sonraki sözcüklerini düşünürken birasından bir yudum aldı. "Senle Travis fazla konuşmadınız. Bir sorun mu yaşıyorsunuz?"

Bulaşık sabununu sıcak suyla dolmakta olan lavaboya sıkarken söylemek için düpedüz yalan olmayan bir şey bulmaya çalıştım. "İşler biraz farklı sayılır."

"Ben de öyle düşünmüştüm. Onunlayken sabırlı olmalısın. Travis pek hatırlamıyor ama annesine yakındı ve onu kaybettikten sonra bir daha hiç eskisi gibi olmadı. Büyüyünce atlatır diye düşünmüştüm çünkü, işte, daha çok küçüktü. Hepimiz için çok zordu ama Trav... Bundan sonra insanları sevmeyi denemekten vazgeçti. Seni buraya getirdiğinde şaşırmıştım. Senin çevrendeyken davranışları, sana bakma şekli... Senin özel bir şey olduğunu anlamıştım."

Gülümsedim ama gözlerimi çitilemekte olduğum bulaşıklardan ayırmadım.

"Travis zorluk çekecek ve bir sürü hata yapacak. Bir grup annesiz erkek çocuk ve baba niyetine de yalnız, aksi bir adamın arasında büyüdü. Diane'in ölümünden sonra hepimiz biraz kayıbız ve galiba çocuklara bununla başa çıkmalarında pek de gereken biçimde yardımcı olmadım. Onu suçlamamanın zor olduğunu biliyorum ama onu yine de sevmek zorundasın Abby. Sen onun annesi dışında sevdiği tek kadınsın. Eğer sen de onu bırakırsan bu ona ne yapar bilmiyorum."

Gözyaşlarımı yutup başımı salladım, konuşamıyordum. Jim elini omzuma koyup sıktı. "Onun hiç senin yanındayken olduğu gibi gülümsediğini görmedim. Tanrıdan günün birinde her oğluma bir Abby vermesini diliyorum."

Koridorda uzaklaşırken lavabonun kenarına tutundum, soluk soluğa kalmıştım. Tatili Travis ve ailesiyle geçirmenin zor olacağını biliyordum ama kalbimin yeni baştan kırılacağını düşünmemiştim. Erkekler yan odada şakalaşıp gülerlerken ben bulaşıkları yıkayıp kuruladım ve kaldırdım. Mutfağı temizleyip yatmak için merdivenlere yöneldim.

Travis elimi tuttu. "Daha erken Güvercin. Yatmaya gitmiyorsun değil mi?"

"Uzun bir gün oldu. Yorgunum."

"Bir film izleyecektik. Neden sen de gelip takılmıyorsun?"

Önce merdivenlere, ardından aşağıya, umut dolu gülümsemesine baktım.

"Olur."

Beni elimden tutup koltuğa götürdü ve film başlarken elele tutuşup oturduk.

Jim, "Şu ışığı kapat Taylor," diye buyurdu.

Travis kolunu arkamdan uzatıp koltuğun üstün koydu. Beni rahatsız etmeden görünüşü kurtarmaya çalışıyordu.

Durumdan faydalanmamak için dikkatli davranmıştı ve kendimi karmaşık duygular içinde buldum. Hem müteşekkirdim hem de hayal kırıklığına uğramıştım. Ona bu kadar yakın oturup tütün ve parfümünün kokusunu alırken mesafemi korumak benim için çok güçtü, hem fiziksel hem de duygusal olarak. Tam korktuğum gibi kararlılığım azalıyordu. Jim'in mutfakta söylediği her şeyi bloke etmeye uğraştım.

Filmin yarısında ön kapı çarparak açıldı ve Thomas elinde valiziyle içeri daldı.

"Şükran Gününüz kutlu olsun!" dedi valizini yere koyarak.

Jim ayağa kalkıp en büyük oğlunu kucakladı ve Travis dışında herkes kalkıp ou karşılamaya gitti.

"Thomas'a merhaba demeyecek misin?" diye fısıldadım.

Konuşurken bana bakmadı, ailesinin kucaklaşıp gülmesini izliyordu. "Seninle bir gecem var. Tek saniyesini bile harcamayacağım."

"Selam Abby. Seni tekrar görmek güzel." Thomas gülümsedi.

Travis eliyle dizime dokundu. Önce eline, sonra da Travis'e baktım. Yüzümdeki ifadeyi fark eden Travis elini bacağımdan çekti ve ellerini kucağına koyup parmaklarını birbirine geçirdi.

"Eyvah, eyvah, genç âşıklarımızın arası mı bozuldu?" diye sordu Thomas.

Travis, "Kapa çeneni Tommy," diye homurdandı.

Odanın modu değişti ve herkesin bana bakıp bir açıklama beklediğini hissettim. Sinirli sinirli gülümseyip Travis'in elini ellerime aldım.

"Sadece yorgunuz. Bütün akşam yemek için çalıştık," dedim, başımı Travis'in omzuna yaslayarak.

Ellerimize bakıp elimi sıktı, kaşlarını hafifçe çatmıştı. "Yorgun demişken, aslında tükendim," bir soluk verdim. "Artık yatağa gideceğim bebeğim." Diğer herkese baktım. "İyi geceler millet."

Jim, "İyi geceler kızım," dedi.

Travis'in kardeşlerinin hepsi bana iyi geceler dilediler ve ben de merdivenlere yöneldim.

Travis'in, "Ben de yatacağım," dediğini duydum.

Trenton, "Bahse girerim yatacaksın," deyip takıldı.

Tyler, "Şanslı piç," diye homurdandı.

"Hey. Yengeniz hakkında böyle konuşmayacaksınız," diye uyardı Jim.

İçim bir kötü oldu. Yıllardır sahip olduğum tek gerçek aile America'nın annesiyle babasıydı ve her ne kadar Mark'la Pam bana samimi bir sevecenlikle bakmış olsalar da onlar ödünçtüler. Alt kattaki altı ele avuca sığmayan, ağzı bozuk, sevilesi adam beni bağırlarına basmışlardı ve yarın onlara son kez veda edecektim.

Travis yatak odasının kapısını kapamadan yakaladı ve donup kaldım. "Yatmadan önce kıyafetlerini değiştirirken dışarıda beklememi ister miydin?"

"Hemen bir duş alacağım. Banyoda giyinirim."

Ensesini sıvazladı. "Tamamdır. Bir yer yatağı hazırlayayım."

Başımla onaylayıp banyoya yollandım. Bakımsız duşta kendimi derim soyulana dek keseledim hem bu gece hem de yarın için hissettiğim başa çıkılamaz dehşet duygusundan kurtulmak için duştaki sabun kalıntılarına ve su lekelerine odaklandım. Yatak odasına döndüğümde Travis derme çatma yer yatağının üstüne bir yastık fırlattı. Duşa girmek için yanımdan ayrılmadan önce zayıf bir gülümsemeyle bana baktı.

Yatağa girip örtüyü göğsüme kadar çektim ve yerdeki battaniyeleri görmezden gelmeye çalıştım. Travis döndüğünde yer yatağına benim baktığım hüznün aynısıyla baktı ve sonra da ışığı kapatıp yastığının yanına gitti.

Birkaç dakika süren bir sessizlik oldu ve sonra Travis'in kederle içini çektiğini duydum. "Bu birlikte geçireceğimiz son gecemiz değil mi?"

Bir an bekledim, söyleyecek doğru şeyi bulmaya çalıştım. "Tartışmak istemiyorum Trav. Hadi uyu artık."

Onun yer değiştirdiğini duyunca ona bakmak için yan döndüm ve yanağımı yastığa dayadım. Başını eline dayamış gözlerime bakıyordu.

"Seni seviyorum."

Bir an onu izledim. "Söz verdin."

"Bunu seninle yeniden br araya gelmek için bir oyun oldığına söz verdim. Zaten değil de." Elini uzatıp elime dokundu. "Ama eğer seninle yeniden beraber olmamı sağlayacak olsaydı, bir oyun oynamayı düşünmezdim diyemem."

"Seni önemsiyorum, acı çekmeni istemiyorum ama en baştan içgüdülerimle hareket etmeliydim, ilişkimiz asla işlemezdi."

"Ama beni sevdin değil mi?"

Dudaklarımı birbirine bastırdım, "Hâlâ seviyorum."

Gözleri buğulandı ve elimi sıktı. "Senden bir iyilik isteyebilir miyim?"

"Aslında son istediğin iyiliği yapmakla meşgul sayılırım," dedim, küçümseyici bir gülümsemeyle.

Gergindi, itirazımdan etkilenmemişti. "Eğer bu gerçekten de... eğer gerçekten de benimle işin bittiyse... bu gece sana sarılmama izin verir misin?"

"İyi bir fikir olduğunu sanmıyorum Trav."

Eliyle elimi sımsıkı tuttu. "Lütfen. Senin yirmi santim ötemde olup da bir daha asla böyle bir şansım olmayacağını bilerek uyuyamam."

Bir an için çaresiz gözlerine baktım ve sonra suratımı astım. "Seninle seks yapmayacağım."

Başını salladı. "İstediğim bu değil."

Loş odaya bakındım ve bunun sonuçlarını düşündüm. Eğer Travis fikrini değiştirirse ona hayır deyip diyemeyeceğimi merak ettim. Gözlerimi sımsıkı kapatıp yatağın kenarından uzaklaşıp battaniyeyi açtım. Yanıma gelip beni aceleyle kollarına aldı. Çıplak göğsü düzensiz soluklarla inip kalkıyordu ve tenine dokunurken kendimi bu kadar huzurlu hissettiğim için kendime lanet okudum.

"Bunu özleyeceğim," dedim.

Saçımı öpüp beni kendisine çekti. Bana yeterince yaklaşamıyormuş gibi gözüküyordu. Yüzünü boynuma gömdü ve her ne kadar benim de kalbim en az onunki kadar kırılmış olsa da elimi onu rahatlatmak için sırtına koydum. Bir soluk alıp alnını boynuma ve parmaklarını da sırtıma bastırdı. İddianın son gecesi yaşadığımız keder ne kadar fazla olmuş olursa olsun bu çok daha beterdi.

"Ben... ben bunu yapamayacağım Travis," deyip gözlerimi sımsıkı kapadım

Beni daha sıkı sarmaladı ve ilk gözyaşı damlasının alnıma düştüğünü hissettim.

"O zaman yapma," dedi dudaklarının sıcaklığını tenimde hisederken. "Bana bir şans daha ver."

Kendimi itip ondan uzaklaştırmaya çalıştım ama beni kaçamayacağım kadar sıkı tutuyordu. Sessiz hıçkırıklarım ikimizi de sarsarken ellerimle yüzümü kapadım. Travis bana baktı, gözleri şişmş ve ıslaktı.

Büyük, nazik parmaklarıyla elimi gözlerimden çekti ve avucumu öptü. Önce dudaklarıma ardından gözlerime bakarken soluğum tekledi. "Kimseyi seni sevdiğim gibi sevmeyeceğim Güvercin."

Burnumu çekip yüzüne dokundum. "Yapamam."

"Biliyorum," dedi, kırılmışlık içeren bir sesle. "Kendimi hiç senin için yeterince iyi olduğuma ikna edemedim."

Yüzüm buruştu ve başımı salladım. "Sadece sen değilsin Trav. Birbirimiz için yeterince iyi değiliz."

Başını salladı, bir şeyler söylemeyi isteyip söylememenin daha iyi olacağına karar vermişti. Uzun, derin bir nefes aldıktan sonra başını göğsüme koydu. Odanın karşısındaki saatin yeşil rakamları on biri gösterdiğinde Travis'in solukları yavaşlayıp düzene girdi. Göz kapaklarım ağırlaştı ve bilinçsizliğe kaymadan önce birkaç defa gözlerimi kırpıştırdım.

"Ay!" diye çığlık atıp elimi fırından çekip yanan parmağımı otomatik olarak ağzıma götürdüm.

Travis, başının üstünden bir tişört geçirirken çıplak ayaklarıyla bana doğru yürüyüp, "İyi misin Güvercin?" dedi. "Siktir! Yer bok gibi soğuk!" Ayak tabanları buz gibi karolara alışana dek önce bir ayağının sonra da diğerinin üstünde zıplamasını izlerken kıkırdamamak için kendimi zor tuttum.

Güneş panjurların arasından daha yeni giriyordu ve biri dışında Maddox'ların hepsi yataklarında derin bir uykudaydılar. Antika teneke tepsiyi fırının biraz daha içlerine itip kapağı kapadım ve parmaklarımı soğutmak için lavaboda suya tuttum.

"Artık yatağa dönebilirsin. Sadece hindiyi fırına vermem gerekiyordu."

"Geliyor musun?" diye sordu. Buz gibi havadan korunmak için kollarını çevresine sarmıştı.

"Evet."

"Önceden git," deyip elini merdivenlere doğru salladı.

İkimiz de bacaklarımızı örtülerin altına sokarken Travis tişörtünü çekip çıkardı ve yorganı boynumuza kadar çektik. İkimiz de titrerken bana sımsıkı sarıldı ve vücut sıcaklığımızın bedenlerimizle örtülerin arasındaki küçük boşluğu ısıtmasını bekledik.

Dudaklarının saçıma dokunduğunu hissettim ve sonra da konuşurken boğazı hareket etti. "Güvercin, bak. Kar yağıyor."

Pencereye bakmak için döndüm. Beyaz kar taneleri sadece sokak lambasının ışığında görülebiliyorlardı. "Sanki Noel gibi," dedim onunkine temas eden tenim nihayet ısınmaya başlamıştı. İçini çekince yüz ifadesini görmek için döndüm. "Ne var?"

"Noel'de burada olmayacaksın."

"Şu anda buradayım." Dudaklarının bir köşesi yukarı doğru kıvrıldı ve beni dudaklarımdan öpmek için eğildi. Geriye yaslanıp başımı salladım. "Trav..."

Beni daha sıkı tuttu ve çenesini aşağı indirdi. Kestane rengi gözlerinde kararlılık vardı. "Seninle geçireceğim yirmi dört saatten az bir zaman var Güvercin. Seni öpeceğim. Bugün seni bol bol öpeceğim. Bütün gün. Elime geçen her fırsatta. Eğer durmamı istiyorsan, söylemen yeterli ama sen söyleyene dek seninle olan son günümün her saniyesini değerlendireceğim."

"Travis—" bir an söylediklerini düşündüm ve beni eve götürdükten sonra neler olacağına dair bir illüzyonunun olmadığına hükmettim. Buraya rol yapmaya gelmiştim ve sonrasında her ikimiz için de ne kadar zor olacak olursa olsun ona hayır demek istemiyordum.

Dudaklarına baktığımı fark edince dudaklarının köşesi yeniden yukarıya kıvrıldı ve yumuşak ağzını benimkine bastırmak için eğildi. Tatlı ve masumca başladı ama dudakları birbirlerinden ayrıldığı anda dilini dilimle okşadım. Bedeni anında gerildi ve burnundan derin bir nefes alıp bedenini bedenime bastırdı. Dizimi yan tarafa eğdim ve dudaklarını asla dudaklarımdan ayırmadan üstüme geçti.

Zaman yitirmeden beni soydu ve bizi ayıran hiçbir kumaş parçası kalmayınca yatak başlığındaki ferforje sarmaşıkları iki eliyle kavradı ve çevik bir hareketle içime girdi. Dudağımı sert bir şekilde ısırıp boğazımdan kaçmaya çalışan çığlığı durdurdum. Travis dudakları dudaklarımda inledi ve kalçamı onun kalçasıyla buluşması için kaldırmak amacıyla ayaklarımı yatağa bastırıp kendimi sabitledim.

Bir eli demirde, diğeri de ensemde tekrar tekrar kendisini içime itti ve bacaklarım sıkı, kararlı hareketleri karşısında sızlamaya başladılar. Dili ağzımı aradı ve son gecemizi unutulmaz yapmak için verdiği sözü yerine getirirken göğsümde derinden gelen inlemelerinin titreşimlerini hissedebiliyordum. Bu anı hafızamdan silmek için bin yıl uğraşabilirdim ama yine de zihnime kazılı kalırdı.

Gözlerimi sımsıkı kapatıp bütün sinir uçlarımla içimden, ta derinden gelen sarsıntılara odaklanana kadar bir saat geçti. Travis son bir kez içime hamle yaparken nefesini tuttu. Tamamen tükenmiş bir halde yatağa yığıldım. Travis derin derin nefes alıyordu, konuşacak hali kalmamıştı ve ter içindeydi.

Alt kattan sesler geldiğini duydum ve yaramazlığımıza kıkırdayarak ağzımı kapadım. Travis yan dönüp yüzümü yumuşak, kahverengi gözleriyle süzdü.

"Beni sadece öpeceğini söylemiştin." Sırıttım.

Onun çıplak teninin yanında yatıp gözlerindeki koşul-

suz sevgiyi görürken hayal kırıklıklarımı ve öfkemi ve inatçı kararlılığımı bıraktım gitti. Onu seviyordum ve onsuz yaşamak için nedenlerim ne olursa olsun istediğimin bu olmadığını biliyordum. Fikrimi değiştirmemiş olsaydım bile bizim birbirimizden uzak kalmamız imkânsızdı.

"Neden bütün günü yatakta geçirmiyoruz?" deyip gülümsedi.

"Buraya yemek pişirmeye geldim, unuttun mu?"

"Hayır, buraya benim yemek pişirmeme yardımcı olmak için geldin ve daha sekiz saat göreve çağrılmayacağım."

Yüzüne dokundum. Acımıza son verme dürtüsü dayanılmaz derecede güçlenmişti. Ona fikrimi değiştirdiğimi ve her şeyin normale döndüğünü söyledikten sonra günü rol yaparak geçirmek zorunda kalmayacaktık. Bunun yerine kutlama yaparak geçirebilirdik.

"Travis bence biz..."

"Söyleme, olur mu? Zorunda olana dek bunun hakkında düşünmek istemiyorum." Ayağa kalkıp boxer'ını giydi ve valizime doğru yürüdü. Elbiselerimi yatağın üstüne atıp tişörtünü giydi. "Bugünü güzel bir gün olarak hatırlamak istiyorum."

Kahvaltı için yumurta ve öğle yemeği için de sandviç hazırladım ve maç başladığında da akşam yemeğine geçtim. Travis her fırsatta arkamda durup kollarını belime doluyor ve ensemi öpüyordu. Kendimi saate bakarken yakaladım. Ona kararımı söyleyeceğim baş başa kalacağımız bir an yakalamaya çalışıyordum. Yüzündeki ifadeyi görmek ve kaldığımız yerden devam etmeyi iple çekiyordum.

Gün boyunca kahkahalarla güldük, muhabbet ettik ve Tyler'ın Travis'in aralıksız sevgi gösterilerinden durmaksızın şikayet etmesini dinledik.

Tyler, "Tanrım! Travis gidip bir oda bulun!" diye homurdandı.

Thomas, "Berbat bir yeşil renge bürünüyorsun," diye takıldı.

Tyler küçümseyen bir sesle, "Beni hasta ettikleri için. Kıskanmıyorum ukala dümbeleği," diye yanıt verdi.

Jim, "Onları rahat bırak Ty," diye uyardı.

Akşam yemeğine oturduğumuzda Jim, Travis'in hindiyi kesmesinde ısrar etti ve ben de Travis görevini yerine getirmek için gururla ayağa kalktığında gülümsedim. Komplimanlar yağmaya başlayıncaya dek biraz tedirgindim. Turtayı dağıttığımda masada bir lokma bile yiyecek kalmamıştı.

"Hepinize yetti mi?" diye güldüm.

Jim gülümseyip çatalını dudaklarının arasından çekip tatlıya hazırlandı. "Bol bol yapmışsın Abby. Sadece bizi gelecek seneye çıkartacak kadar yemek istedik... tabii bunu Noel'de tekrarlayacaksan o başka. Sen artık bir Maddox'sun. Seni her tatilde buraya bekliyorum ve sadece yemek pişirmeye de değil."

Travis'e baktım, gülümsemesi silinmişti ve içim buruldu. Ona kısa zaman içinde söylemem gerekiyordu. "Teşekkürler Jim."

Trenton, "Ona bunu söyleme baba," dedi. "Yemek pişirmesi şart. Beş yaşımdan beri böyle bir yemek yemedim!" Yarım dilim pekan cevizi turtasını bir ısırışta ağzına attı ve memnuniyetini belli eden sesler eşliğinde yedi.

Sandalyelerinin arkasına yaslanmış dolu karınlarını ovuşturan erkeklerle çevrili bir masada otururken kendimi evimde hissediyordum. Noel ve Paskalya ve o masanın etrafında geçireceğim bütün diğer bayramları hayal ettiğimde hissettiğim duygularla başa çıkamadım. Bayıldığım bu gürültücü kırık ailenin bir parçası olmaktan çok istediğim bir şey yoktu.

Turtalar bittikten sonra Travis'in kardeşleri masayı top-

lamaya başladılar ve ikizler de lavabonun başına geçtiler.

"Bunu ben hallederim," dedim ayağa kalkarak.

Jim başını salladı. "Hayır yardımcı olma. Çocuklar halledebilirler. Sen sadece Travis'i alıp koltuğa geç ve keyfine bak. Bugün çok çalıştın kızım."

İkizler bulaşık suyuyla birbirlerini ıslattılar ve Trenton yere dökülmüş suya basıp da elindeki tabağı düşürünce okkalı bir küfür etti. Thomas kardeşlerini azarlayıp süpürgeyle faraşı alıp yerdeki camları süpürdü. Jim oğullarının omuzlarını sıvazlayıp gece için kendi odasına çekilmeden önce bana sarıldı.

Travis bacaklarımı kucağına çekti ve ayakkabılarımı çıkartıp ayak tabanlarıma baş parmaklarıyla masaj yaptı. Başımı arkaya yaslayıp içimi çektim.

"Annem öldüğünden beri geçirdiğimiz en iyi Şükran Günü buydu." Yüzündeki ifadeyi görmek için başımı kaldırdım. Gülümsüyordu ama gülümsemesinde bir parça hüzün vardı.

"Burada olup görebildiğime sevindim."

Travis'in ifadesi değişti ve kendimi söylemek üzere olduğu şeye hazırladım. Kalbim göğsümden fırlayacakmış gibi çarpıyordu ve benden ona dönmemi istemesini istiyordum. O soruyu duyup evet demek için can atıyordum. Yeni ailemin evinde otururken Las Vegas başka bir hayatta yaşanmış gibi geliyordu.

"Ben farklıyım. Vegas'ta bana ne olduğunu bilmiyorum. O ben değildim. O parayla alabileceğimiz bütün her şeyi düşünüyordum ve düşündüğüm tek şey de oydu. Seni oraya geri götürmek istememin seni ne kadar incittiğini görmedim, ama derinde bir yerlerde bunu bildiğimi düşünüyorum. Beni terk etmeni hak ettim. O kadar geceler uyuyamamayı ve o kadar acı çekmeyi hak ettim. Sana ne kadar

ihtiyaç duyduğumu ve senin hayatımda kalman için gereken her şeyi yapacağımı anlamam için bunları yaşamam gerekiyordu."

Dudağımı çiğniyordum, benim evet dediğim kısma gelmemiz için sabırsızlanıyordum. Beni dairesine götürmesini ve gecenin kalanını kutlama yaparak geçirmemizi istiyordum. Yeni koltuğun üstünde yanımda Toto keyif yapmayı, eskisi gibi film izleyip gülmeyi iple çekiyordum.

"Benimle işinin bittiğini söyledin ve bunu kabul ediyorum. Artık seninle tanıştığım zaman olduğum kişi değilim. Değiştim... daha iyi yönde. Ama ne kadar çabalarsam çabalayayım, sana doğru davranamıyormuşum gibi gözüküyor. İlk başta arkadaştık ve seni kaybedemem, Güvercin. Seni sonsuza dek seveceğim ama eğer seni mutlu edemeyeceksem, seni geri almaya çalışmamın da pek bir anlamı yok. Başka biriyle beraber olmayı hayal bile edemiyorum ama arkadaş kaldığımız sürece mutlu olacağım."

"Arkadaş olmak mı istiyorsun?" diye sordum, sözcükler ağzımı yakıyorlardı.

"Senin mutlu olmanı istiyorum. Artık bu ne gerektirirse."

Söyledikleri karşısında içim buruldu ve hissettiğim karşı konulamaz acı beni şaşırttı. Bana bir çıkış yolu gösteriyordu ve bunu tam olarak da istemediğim bir anda yapıyordu. Ona fikrimi değiştirdiğimi söyleyebilirdim ve o da az önce söylediği her şeyi geri alabilirdi ama o tam bırakmışken tutunmanın ikimiz için de adil olmayacağını biliyordum.

Gözyaşlarıyla mücadele etmek için gülümsedim. "Gelecekteki karınla tanıştığında bütün bunlar için bana teşekkür edeceğine elli papeline bahse girer misin?"

Travis'in kaşları çatıldı ve yüzü düştü. "Bu fazla kolay bir iddia. Evlenmek isteyebileceğim tek kadın az önce kalbimi kırdı."

Bunun ardından sahte ya da gerçek gülümseyemezdim. Gözlerimi sildim sonra da ayağa kalktım. "Beni eve götürmenin zamanı geldi bence."

"Hadi ama Güvercin. Özür dilerim, komik değildi."

"Ondan değil Trav. Sadece yorgunum ve eve gitmeye hazırım." Bir nefes aldı ve başıyla onaylayıp ayağa kalktı. Kardeşlerine sarılarak veda ettim ve Trenton'dan benim için Jim'e veda etmesini istedim. Travis valizlerimizle kapıda dururken hepsi de Noel için eve dönmeyi kabul ettiler ve ben de kapıdan çıkana dek gülümsememi bozmamayı başardım.

Travis benimle beraber Morgan'a kadar yürüdüğünde yüzü hâlâ hüzünlüydü ama çektiği işkence bitmişti. Hafta sonunun beni geri almak için bir oyun olmadığı anlaşılmıştı artık. Hafta sonu ilişkimizin bitişiydi.

Eğilip yanağımdan öptü ve benim için kapıyı açık tuttu ve içeri girmemi izledi. "Bugün için teşekkür ederim. Ailemi ne kadar mutlu ettiğini bilemezsin."

Merdivenlerin dibinde durdum. "Onlara yarın söyleyeceksin değil mi?"

Önce otoparka, ardından da bana baktı. "Zaten bildiklerinden neredeyse eminim. Blöfte usta olan bir tek sen değilsin Güvercin."

Ona bakakaldım ve tanıştığımızdan beri ilk defa arkasına bakmadan yanımdan ayrıldı.

On sekizinci Bölüm
Kutu

Finaller benim dışımda herkes için bir lanetti. Kendimi meşgul etim, Kara ya da America'yla odamda ya da kütüphanede çalıştım. Travis'i sadece yoldan geçerken test programında bir değişiklik olduğunda görüyordum. Kış tatili için America'lara gittim, Shepley'nin Travis'le kalmış olmasına müteşekkirdim çünkü bu sayede America'yla onun sürekli sevgi gösterilerine maruz kalmayacaktım.

Tatilin son dört günü soğuk algınlığına yakalandım ve bu da bana yataktan çıkmamak için iyi bir neden verdi. Travis arkadaş olmak istediğini söylemişti ama beni aramamıştı. Kendime acıyarak geçirebileceğim birkaç günümün olması büyük bir rahatlıktı. Okula dönmeden önce bunu sistemimden çıkarmış olmayı istiyordum.

Eastern'a dönüş yolculuğumuz yıllar sürmüş gibi geldi. Bahar yarıyılına başlamaya istekliydim ama Travis'i yeniden görmeyi çok daha fazla istiyordum.

Derslerin ilk günü kampüsü bir kar örtüsünün yanı sıra bir taze enerji dalgası kaplamıştı. Yeni dersler, yeni arkadaşlar ve yeni başlangıçlar demekti. Travis, Parker, Shepley ya da America'yla tek bir dersim bile yoktu ama Finch biri hariç bütün derslerimi alıyordu.

Öğle yemeğinde endişeyle Travis'i bekledim ama geldiğinde bana göz kırpmakla yetindi ve sonra da masanın sonuna cemiyet biraderlerinin yanına oturdu. America'yla Finch'in sezonun son futbol maçıyla ilgili yaptıkları muhabbete konsantre olmayı denedim ama Travis'in sesi dikkatimi çekip durdu. Tatilde yaşadığı maceraları ve ceza almaktan kıl payı kurtulmasını ve bir gece Red Door'da tanıştıklarını Trenton'ın yeni kız arkadaşını anlatıyordu. Kendimi eve getirdiği ya da tanıştığı bir kızdan bahsetmesine hazırladım ama öyle bir şey olduysa bile arkadaşlarıyla paylaşmıyordu.

Kafeteryanın tavanından hâlâ kırmızı ve altın rengi toplar sarkıyor ve ısıtıcılardan gelen havayla sallanıyorlardı. Yeleğime sarındım ve Finch durumumu fark edip bana sarıldı ve kolumu sıvazladı. Travis'in bulunduğu yöne biraz fazla baktığımın farkındaydım, bana bakmasını bekliyordum ama o masada oturduğumu unutmuş gibiydi.

Ayrıldığımız haberinin yayılmasının ardından kendisine yaklaşmaya çalışan sürüyle kıza yüz vermiyordu ama aynı zamanda da ilişkimizin gerilimli olsa da eski platonik haline dönmesinden memnunmuş gibi gözüküyordu. Neredeyse bir ayı birbirimizden ayrı geçirmiştik ve bu nedenle onun etrafındayken nasıl davranacağım konusunda kaygılı ve tereddütlüydüm.

Öğle yemeğimizi bitirdikten sonr kalkıp arkama yürüyüp ellerini omuzlarıma koyunca kalbim teklemeye başladı.

"Derslerin nasıl Shep?" diye sordu.

Shepley'nin yüzü buruştu. "İlk gün berbat. Saatlerce ders programı ve kurallar anlatılıyor. İlk hafta derslere neden geldiğimi bilmiyorum. Senden n'aber?"

"Eeee... hepsi de oyunun bir parçası. Senden n'aber Güvercin?" diye sordu.

"Aynısı," dedim, heyecanımın sesime yansımamasına çalışarak.

"Tatilin iyi geçti mi?" diye sordu, oyuncu bir şekilde beni sağa sola sallıyordu.

"Oldukça iyiydi," dedim. İkna edici olmak için elimden geleni yapmıştım.

"Güzel. Dersim var, gitmem lazım. Sonra görüşürüz."

Doğrudan kapılara gidip iterek ikisini de açmasını ve yürürken bir sigara yakmasını izledim.

"Ha," dedi America ince bir sesle. Travis'in karla kaplı yeşil alandan geçmesini izleyip başını salladı.

Shepley, "Ne var?" diye sordu

America çenesini avucunun içine dayadı, canı sıkkın gözüküyordu. "Bu biraz tuhaf değil miydi?"

Shepley America'nın sarı buklesini geriye atıp dudaklarını America'nın boynuna değdirmeden önce, "Nasıl yani?" diye sordu.

America gülümseyip Shepley'i öpmek için eğildi. "Neredeyse normal... Trav'ın olabileceği kadar normal. Nesi var acaba?"

Shepley başını sallayıp omzunu silkti. "Bilmiyorum. Bir süredir böyle."

"Bu sence ne kadar tuhaf Abby? O iyi durumda ve sen sefil bir haldesin," dedi America, kulağını dikmiş dinleyenleri umursamadan.

Shepley şaşırmış bir ifadeyle, "Senin moralin mi bozuk?" diye sordu.

Ağzım açık kaldı ve hissettiğim utançla yüzüm alev aldı. "Değil!"

America salatasıyla oynuyordu. "Ama Travis neredeyse sevinçten havalara uçacak."

"Bundan konuşmayalım Mare," diye uyardım.

Omzunu silkip ağzına bir lokma attı. "Bence rol yapıyor."

Shepley onu dürttü. "America? Sevgililer Günü partisi var ya, beraber gidiyoruz herhalde, ha?"

"Bana normal bir erkek arkadaşmışsın gibi yapıp öyle soramaz mısın? Kibarca davet edemez misin?"

"Sana... defalarca sordum. Bana daha sonra sormamı söyleyip duruyorsun."

Kamburunu çıkarıp alt dudağını sarkıttı. "Abby olmadan gitmek istemiyorum."

Shepley'nin yüzü hayal kırıklığı ile buruştu. "Geçen partide hep Travis'le beraberdi. Onu neredeyse hiç görmedin."

Ona bir kereviz sapı atıp, "Bebeklik yapmayı bırak Mare," dedim.

Finch beni dirseğiyle dürttü. "Ben seni götürürdüm tatlım ama cemiyet çocuğu muhabbetiyle ilgilenmiyorum, affedersin."

Shepley gözleri parlayarak, "Bu aslında çok iyi bir fikir," dedi.

Finch'in suratı asıldı. "Ben Sig Tau değilim Shep. Ben hiçbir şey değilim. Cemiyetler benim mezhebime karşı."

America, "Lütfen Finch?" diye rica etti.

"Déjà vu," diye homurdandım.

Finch bana göz ucuyla bakıp içini çekti. "Kişisel bir şey değil Abby. Daha önce hiçbir kızla... çıktığımı söyleyemem."

"Biliyorum." Başımı durumun önemli olmadığını ifade etmek için sallayarak hissettiği yoğun utanç duygusundan kurtulmaya çalıştım. "Gerçekten de hiç sorun yok."

America, "Senin orada olmana ihtiyacım var," dedi. "Biz bir anlaşma yaptık, hatırlıyor musun? Yalnız başına partiye gitmek yok."

"Hiç de yalnız olmayacaksın Mare. Bu kadar dramatik olmayı bırak," dedim. Muhabbet çoktan canımı sıkmaya başlamıştı.

"Dramatik mi istiyorsun? Yatağının yanına bir çöp kutusu çekip sana bütün bir gece boyunca mendil tuttum ve sana öksürük şurubu almak için yatağımdan iki defa kalktım. Hem de tatilde! Bana borçlusun!"

Burnumu kırıştırdım. "America Mason! Saçını o kadar çok kereler kusmuk olmaktan kurtardım ki!"

Burnunu işaret edip, "Sen benim yüzüme hapşırdın!" dedi.

Kâküllerimi gözlerimin önünden çektim. Kendi istediğinin olmasında kararlı olduğu zaman America'yla bir tartışmayı kazanmam imkânsızdı. "Tamam," dedim dişlerimin arasından.

"Finch?" diye sordum en iyi sahte gülümsememle. "Şu aptal Sig Tau Sevgililer Günü partisine benimle gelir misin?"

Finch beni kucaklayıp yanına çekti. "Evet ama sadece aptal parti dediğin için."

Yemekten sonra Finch'le derse gittim, yolda partiden ve ikimizi de ne kadar ürküttüğünden bahsettik. Fizyoloji dersinde bir çift masa seçtik ve Profesör günün dördüncü ders programına başlayınca başımı salladım. Yeniden kar yağmaya başladı, pencerelere doğru sürükleniyor, kibarca içeriye girmek için izin istiyor ve ardından hayal kırıklığıyla yere düşüyordu.

Ders bittikten sonra Sig Tau evinde sadece bir defa tanışmış olduğum bir çocuk, yanımdan geçerken göz kırpıp masama vurdu. Kendisine kibarca gülümsedim ve sonra da Finch'e baktım. Bana alaycı bir sırıtmayla baktı ve ben de kitabımla laptop'umu toplayıp çaba harcamadan sırt çantama attım.

Çantamı sırtıma astım ve tuzlanmış kaldırımdan Morgan'a gittim. Küçük bir öğrenci grubu yeşil alanda bir

kartopu savaşı başlatmışlardı ve Finch karla kaplı olduklarını görünce titredi.

Finch sigarasını içerken ona eşlik edip yanında durdum. America koşturup yanımıza geldi ve parlak yeşil eldivenlerini birbirlerin sürttü.

"Shep nerede?" diye sordum.

"Eve gitti. Travis'in bir şeyle ilgili yardıma ihtiyacı varmış galiba."

"Sen onunla gitmedin mi?"

"Ben orada yaşamıyorum Abby."

"Teorik olarak." Finch America'ya göz kırptı.

America gözlerini yuvarladı. "Erkek arkadaşımla vakit geçirmekten hoşlanmak suçsa, suçluyum."

Finch sigarasını kara attı. "Ben gidiyorum bayanlar. Akşam yemeğinde görüşür müyüz?"

America'yla başımızı sallayıp Finch önce benim, sonra da America'nın yanağını öpünce gülümsedik. Islak kaldırımdan yürüdü, kazayla kara basmamak için ortadan gitti.

America Finch'in çabalarına bakıp başını salladı, "Çok gülünç."

"O Florida'dan Mare. Kara alışık değil."

Kıkırdayıp beni kapıya çekti.

"Abby!"

Döndüğümde Parker'ın koşarak Finch'in yanından geçtiğini gördüm. Durup konuşmadan önce soluklandı. Her nefesle şişkin gri paltosu inip kalkıyordu ve America'nın ona meraklı gözlerle bakmasını görünce güldüm.

"Ben...huff! Sana bu akşam yemeğe çıkmak ister misin diye soracaktım."

"Ha. Ben, eee... bu akşam Finch'e sözüm var."

"Tamam, sorun değil. Şehir merkezindeki yeni hamburgerciyi deneyecektim. Herkes çok iyi olduğunu söylüyor."

"Belki gelecek sefere," deyip anında hatamı anladım. Öylesine verdiğim yanıtımı ciddiye alıp bir erteleme olarak görmeyeceğini umdum. Başını salladı ve ellerini ceplerine sokup hızla geldiği yoldan yürüyerek döndü.

Kara yepyeni kitaplarını dersin gerektirdiğinden hızlı okuyordu ve America'yla ben odaya girince yüzünü buruşturdu. Bahar tatili hal ve tavırlarını değiştirmemişti.

Eskiden Travis'le o kadar çok zaman geçiriyordum ki Kara'nın tahammül edilmez yorumları ve tavrını kaldırabiliyordum. Dönem bitmeden önceki iki haftanın her akşam ve gecesini onunla beraber geçirmek, America'yla aynı odayı paylaşmam kararımı hatalı olmanın çok ötesine taşımıştı.

"Ah, Kara. Seni o kadar özlemişim ki," dedi America.

Kara, "Duygularımız karşılıklı," diye homurdandı, gözünü kitaptan ayırmadan.

America gününden ve Shepley'le hafta sonu için yaptıkları planlardan bahsetti. İnternette komik videolar izledik ve o kadar çok güldük ki gözümüzden yaş geldi. Kara onun konsantrasyonunu bozduğumuz için birkaç defa oflayıp pofladı ama onu duymazdan geldik.

America'nın ziyareti çok iyi gelmişti. Saatler o kadar çabuk geçmişti ki America geceyi bitirmeye karar verene dek Travis'in arayıp aramadığını bir defa bile merak etmedim.

America esneyip saatine baktı. "Yatağa gidiyorum Ab... off, bok!" deyip parmaklarını şıklattı. "Makyaj çantamı Shep'lerde unuttum."

"Bu bir trajedi değil Mare," dedim, hâlâ son izlediğimiz video yüzünden kıkırdıyordum.

"Eğer doğum kontrol haplarım da içinde olmasalardı trajedi olmazdı. Hadi gel. Gidip almam lazım."

"Shep'ten istesen de getirse olmaz mı?"

"Arabasını Travis almış. Trent'le Red'deler."

Kendimi hasta hissettim. "Yine mi? Ne diye Trent'le bu kadar çok takılıyor ki?"

America omzunu silkti. "Ne fark eder? Hadi yürü!"

Travis'le karşılaşmak istemiyorum. Tuhaf olur."

"Bir kere bile beni dinlediğin oldu mu senin? Orada değil, Red'de. Hadi yürü!" deyip beni kolumdan çekti.

Beni odadan çekip çıkardığında hafif bir direnç göstererek ayakta durdum.

Kara, "Nihayet," dedi.

Travis'in apartmanına yanaştık ve Harley'nin merdivenlerin altına park edilmiş olduğunu ve Shepley'nin Charger'ının otoparkta olmadığını fark ettim. Rahatlayıp iç çektim ve America'nın peşinden buz tutmuş basamakları tırmandım.

"Dikkat et," diye uyardı.

O daireye yeniden ayak basmanın ne kadar rahatsız edici olacağını bilseydim America'nın beni ikna etmesine izin vermezdim. Toto son hızla köşeyi döndü ve minik patileri girişteki karolarda yeterli sürtünme kuvvetini bulamayınca gelip bacaklarıma çarptı. Onu kaldırıp aldım ve beni bebek öpücükleriyle karşılamasına izin verdim. En azından o beni unutmamıştı.

America çantasını ararken onu dairenin içinde gezdirdim.

"Buraya bıraktığımı biliyorum!" dedi banyodan, sonra da oradan çıkıp Shepley'nin odasına gitti:

"Shepley lavabonun altındaki dolaba baktın mı?" diye sordu.

Saatime baktım, "Çabuk ol Mare gitmemiz lazım."

America yatak odasında hayal kırıklığıyla içini çekti.

Tekrar saatime baktım ve sonra da dairenin kapısı hemen arkamda çarparak açıldığında yerimde sıçradım. Tra-

vis sendeleyerek içeri girdi, kollarını Megan'a sarmıştı. Megan dudaklarını Travis'in dudaklarına dokunacak kadar yaklaştırmış kıkırdıyordu.

Elindeki bir kutu dikkatimi çekti ve ne olduğunu anladığımda midem bulandı: prezervatif. Megan'ın diğer eli Travis'in ensesindeydi ve kimin kolu nerede çıkaramadım.

Travis beni salonun ortasında yalnız başıma dururken görünce gözlerine inanamayıp iki kere baktı ve o donup kalınca Megan da yüzünde bir an önceden kalma bir gülümsemeyle bana baktı.

Travis şoke olmuş bir şekilde, "Güvercin," dedi.

America Shepley'nin odasından koşarak gelip, "Bulduum!" dedi.

"Burada ne yapıyorsun?" diye sordu. İçeriye kar taneleriyle birlikte leş gibi viski kokusu da geliyordu ve kontrolden çıkan öfkem umursamazlık yapma ihtiyacımın üstesinden geldi.

"Senin eski haline döndüğünü görmek iyi Trav," dedim. Yüzümden çıkan sıcaklık gözlerimi yakıyor ve görüşümü bulanıklaştırıyordu.

"Biz de tam gidiyorduk," diye hırladı America. Travis'in yanından geçerken elimi tuttu.

Basamakları koşarak inip arabasına gittik ve gözlerimin dolduğunu hissedip arabanın sadece birkaç adım ötemizde olmasına şükran duydum. Paltom yolun ortasında bir şeye takıldığında neredeyse sırt üstü düşüyordum. America'nın eli elimden kaydı ve o da benimle aynı anda kendi etrafında döndü.

Travis bir eliyle paltomu yakalamıştı ve kulaklarım alev alıp soğuk havada batmaya başladılar. Dudakları ve yakası gülünç bir koyu kırmızıya boyanmıştı.

"Nereye gidiyorsun?" dedi, gözlerinde yarı sarhoş, yarı şaşkın bir ifade vardı.

"Eve," diye patlayıp, beni bıraktığında paltomu düzeltim.

"Burada ne yapıyorsun?"

Arkamdan yaklaşan America'nın ayaklarının altında ezilen karın çıkardığı sesi duyabiliyordum; Shepley basamaklardan aşağıya koşarak Travis'in arkasında durup ihtiyatlı bakışlarını kız arkadaşına yöneltti.

"Affedersin. Burada olacağını bilseydim gelmezdim."

Ellerini paltosunun ceplerine soktu. "Buraya istediğin zaman gelebilirsin Güvercin. Senin uzak durmanı hiç istemedim."

Sesimin acılığını kontrol edemedim. "Araya girmek istemem." Merdivenlerin tepesine baktım, Megan yüzünde ukala bir ifadeyle orada duruyordu. "Akşamının tadını çıkar," deyip arkamı döndüm.

Travis kolumu tuttu. "Bekle. Kızdın mı?"

Paltomu hınçla çekip elinden kurtardım. "Ne var biliyor musun? Neden şaşırdığımı bile bilmiyorum."

Kaşları çatıldı. "Seni anlayamıyorum. Seni anlayamıyorum! Benimle işini bittiğini söylüyorsun... Burada üzüntüden geberiyoruz kızım! Seni lanet ettiğimin her gününün her dakikası aramamak için telefonumu tuzla buz etmem gerekti —mutlu olabilmen için okulda her şey yolundaymış numarası yapmam gerekti... ve yine de bana kızgınsın öyle mi? Sen benim kalbimi kırdın be kadın!" Son sözleri karanlıkta yankılandı.

Shepley, "Travis, sarhoşsun. Bırak da Abby evine gitsin," dedi.

Travis omuzlarımı tutup beni kendine çekti. "Beni istiyor musun, istemiyor musun? Bunu bana yapmaya devam edemezsin Güvercin!"

"Buraya seni görmeye gelmedim," dedim, kızgınlıkla ona bakıp.

Dudaklarıma bakıp "Onu istemiyorum," dedi. "Güvercin, o kadar mutsuzum ki." Gözleri nemlendi ve öne eğilip beni öpmek için kafasını yana eğdi.

Onu çenesinden yakalayıp durdurdum. "Ağzında onun ruju var Travis," dedim tiksintiyle.

Bir adım gerileyip tişörtüyle ağzını sildi. Beyaz kumaşı üstündeki kırmızı lekelere bakıp başını salladı." Sadece unutmak istedim. Tek bir kahrolası gece için."

Tutamadığım bir gözyaşı damlasını sildim. "O zaman sana engel olmayayım."

Honda'ya gerilemek istedim ama Travis yeniden kolumu tuttu. Bir an sonra America kolunu vahşice yumrukluyordu. Bir an donakalıp ona inanamayan gözlerle baktı. America, beni bırakana kadar onun göğsünü yumrukladı.

"Ondan uzak dur seni piç!"

Shepley America'yı tuttu. America da onu itip döndü ve Travis'e bir tokat patlattı. Elinin yanağına çarparken çıkardığı ses çok yüksekti ve beni irkiltti. Herkes bir an için donup kaldı, America'nın ani öfkesi yüzünden şoke olmuşlardı.

Travis kaşlarını çattı ama kendini savunmadı. Shepley America'yı yeniden bileklerinden tutup direnmesine aldırmadan Honda'ya götürdü. Shepley'e vahşice direndi, kaçmayı denerken sarı saçları her yöne saçılıyordu. Travis'e saldırmak için gösterdiği kararlılığa hayran kalmıştım. Genelde tatlı, kaygısız bakan gözleri saf nefretle parlıyordu.

"Nasıl yapabildin? O, senin daha iyi davranmanı hak etti Travis!"

Shepley daha önce kullandığını hiç duymadığım kadar yüksek bir sesle, "America DUR!" diye bağırdı.

America'nın kolları yanlarına düştü ve inanmayan gözlerle Shepley'e baktı. "Sen onun tarafında mısın?"

Her ne kadar tedirgin gözükse de Shepley taviz vermedi. "Ondan ayrılan Abby'ydi. O sadece hayatına devam etmeye çalışıyor."

Gözlerini kıstı ve kolunu çekip kurtardı.

"Tamam o zaman, niye gidip Red'den rastgele bir OROS-PU," –Megan'a baktı– "bulup eve getirip becermiyorsun? Sonra da bana beni unutmana yardımcı olup olmadığını söylersin."

"Mare." Shepley onu yakalamaya çalıştı ama America ona izin vermedi ve direksiyonun başına geçip kapıyı çarparak kapadı. Onun yanına geçip Travis'e bakmamaya çalıştım.

Shepley pencereye eğilip, "Bebeğim, ne olur gitme," diye yalvardı.

America arabayı çalıştırdı. "Burada bir doğru taraf var, bir de yanlış taraf Shep. Ve sen yanlış taraftasın."

Gözlerinde çaresizlikle, "Ben senin tarafındayım," dedi.

America arabayı park yerinden çıkarırken, "Hayır, artık değilsin," dedi.

America gaza basıp yola çıkarken Shepley arkamızdan, "America? America!" diye bağırdı.

İçimi çektim, "Mare onu bunun yüzünden bırakamazsın, bu konuda söyledikleri doğru," dedim.

America elimi tutup sıktı. "Hayır değil. Az önce olanların hiçbiri doğru değil."

Arabayı Morgan'ın oraya park ettiğimizde America'nın telefonu çaldı. Cevap verirken gözlerini yuvarladı. "Artık beni aramanı istemiyorum. Ciddiyim Shep," dedi. "Hayır, değilsin...ben istemiyorum da ondan. Onun yaptıklarını savunamazsın; onun Abby'nin canını bu şekilde yakmasını onaylayıp benimle olamazsın... demek istediğim tam olarak bu Shepley! Hiç fark etmez! Abby önüne çıkan ilk herifi

becermiyor değil mi? Sorun Travis değil Shepley. O senden kendisini savunmanı istemedi. Ahh... artık bu konuda konuşmayalım. Beni bir daha arama. Güle güle."

Arabadan çıkıp ayaklarını vura vura yolu geçti ve basamaklara geldi. Onun yanından gitmeye uğraşıyor ve Shepley'nin neler söylediğini duymayı bekliyordum.

Telefonu bir kere daha çaldığında kapattı. "Travis Shep'ten Megan'ı evine götürmesini istemiş. Dönerken buraya uğramak istedi."

"Gelmesine izin vermelisin Mare."

"Hayır. Sen benim en iyi arkadaşımsın. Bu gece gördüğümü sindiremem ve bunu savunan biriyle de beraber olamam. Konuşma bitmiştir. Ciddiyim Abby."

Başımı salladım ve odalarımıza giden basamakları çıkarken omuzlarıma sarılıp beni yanına çekti. Kara uyumuştu ve ben de duş almayı atlayıp paltomu bile çıkarmadan yatağa girdim. Travis'in kolunda Megan'la sendelemesini ya da yüzündeki ruj lekelerini unutamıyordum. Orada olmasaydım gerçekleşebileceklere dair tiksindirici görüntüleri aklıma getirmemeye çalıştım ve birkaç duygunun üstünü çizip çaresizlikte karar kıldım.

Shepley haklıydı. Kızgın olmaya hakkım yoktu, ama bunu bilmek acımı dindirmiyordu.

Masada yanına oturduğumda Finch başını salladı. Berbat göründüğümü biliyordum; kıyafetimi değiştirip dişlerimi fırçalayacak enerjiyi bile zar zor bulabilmiştim. Önceki gece Travis'in ağzındaki kırmızı ruj lekesinin görüntüsünü ve Shepley'yle America'nın ayrılmalarından kaynaklanan suçluluk duygusunu aklımdan çıkartamayıp sadece bir saat uyuyabilmiştim.

America yataktan çıkmamayı tercih etti, kızgınlığı geçtikten sonra depresyonun başlayacağını biliyordu. Shepley'i

seviyordu ve her ne kadar yanlış tarafı seçtiği için aralarındakileri bitirmeye kararlı olsa da verdiği kararın sonuçlarıyla başa çıkmaya hazırdı.

Dersten sonra Finch'le beraber kafeteryaya yürüdük. Korktuğum gibi Shepley kafeteryanın kapısında America'yı bekliyordu. Beni gördüğünde tereddüt etmedi.

"Mare nerede?"

"Bu sabah derse gitmedi."

"Odasında mı?" dedi, Morgan'a dönüp.

"Özür dilerim Shepley," deyip yanından uzaklaşmaya başladım.

Donakalıp döndü ve sabrının sona gelmiş bir adamın ifadesiyle konuşmaya başladı. "Sen ve Travis'in kendinize bir çekidüzen vermenizi istiyorum! Kahrolası bir fırtına gibisiniz! Mutlu olduğunuzda hep çiçek böcek ve huzur var. İşler kötü gittiğindeyse bütün dünyayı kendinizle beraber alaşağı ediyorsunuz!"

Öfkeyle oradan uzaklaştı ve ben de tuttuğum nefesimi bıraktım. "Bu iyi gitti."

Finch beni kafeteryaya çekti. "Bütün dünya. Vay be. Cuma günkü test için de güçlerini kullanabilir misin?"

"Neler yapabileceğime bir bakarım."

Finch farklı bir masa seçti ve ben de seve seve onu takip ettim. Travis biraderleriyle beraber oturdu ama bir tepsi almadı ve uzun süre kalmadı. Tam giderken beni gördü ama durmadı.

Finch ağzı dolu, "Demek America'yla Shepley ayrıldılar ha?" diye sordu.

"Dün gece Shepler'deydik ve Travis eve Megan'la geldi ve... tam bir kargaşaydı. Farklı tarafları seçtiler."

"Öffff."

"Aynen. Kendimi berbat hissediyorum."

Finch sırtımı sıvazladı. "Onların kararlarını kontrol edemezsin Abby. Bunun Sig Tau'daki Sevgililer Günü partisinden yırttığımız anlamına geldiğini düşünüyorum, doğru mu?"

"Öyle gibi gözüküyor."

Finch gülümsedi. "Seni yine de dışarı çıkaracağım. Hem seni hem de Mare'i çıkaracağım. Eğlenceli olacak."

Omzuna yaslandım. "Sen harikasın Finch."

Sevgililer Günü'nü düşünmemiştim ama planlarımın olmasından memnundum. Sevgililer Günü'nü America'yla yalnız geçirmenin ve bütün gece Shepley'le Travis'ten şikayet etmesini dinlemenin ne kadar zavallı olacağını tahmin bile edemiyordum. Bunu yine de yapacaktı –zaten yapmasa America olmazdı – ama en azından dışarıda olursak sınırlı kalacaktı.

Ocak ayının haftaları geçip gitti ve Shepley'nin America'yı geri almak için yaptığı takdire şayan, ancak başarısız bir girişimin ardından onu da Travis'i de daha az görür oldum. Şubat ayına geldiğimizde kafeteryaya gelmeyi hepten bırakmışlardı ve Travis'i sadece birkaç defa derse giderken gördüm.

Sevgililer Günü'nden önceki hafta America'yla Finch beni Red'e gitmeye ikna ettiler ve kulübe giden yolculuk boyunca orada Travis'le karşılaşmanın kaygısını çektim. İçeri girdik ve onun orada olmadığını görünce rahatlayarak içimi çektim.

Finch, "İlk içkiler benden," deyip bir masayı işaret etti ve kalabalığın arasından bara doğru yola çıktı.

Oturup dans pistinin bomboşken yavaş yavaş sarhoş üniversite öğrencileriyle tıka basa dolmasını izledik. Beşinci içkimizden sonra Finch bizi dans pistine çıkardı ve kendimi nihayet eğlenecek kadar gevşemiş hissettim. Kıkırdayıp bir-

birimize sürtündük ve bir adamın yanına savurduğu dans partneri adamın elini kaçırıp yere düşünce histerik kahkahalar attık.

America ellerini havaya kaldırıp sallamaya başladı. Dans ederken hep takındığı yüzüne bakıp güldüm ve sonra da Shepley'nin yürüyüp arkasına geldiğini görünce aniden durdum. Kulağına bir şeyler fısıldayınca arkasına döndü. Biraz tartıştılar ve America elimden tutup beni masamıza götürdü.

"Tabii ki de. Bir gece dışarı çıkıyoruz ve kendisinin burada arz-ı endam eyleyeceği tutuyor," diye homurdandı. Finch ikimize de birer içki ve yanında birer de şat getirdi. "İhtiyacınız olduğunu düşündüm."

"Doğru düşünmüşsün. America kadeh kaldırmamızı beklemeden kadehini dikti ve ben de başımı sallayıp kendi kadehimi Finch'inkiyle tokuşturdum. Shepley burada olduğuna göre Travis de fazla uzakta olamaz diye düşünüp endişelendiğim için gözlerimi arkadaşlarımdan ayırmadım.

Başka bir şarkı başlayınca America ayağa kalktı. "Yeter! Gecenin geri kalanını bu masada oturup harcamayacağım."

Finch gülümseyip, "Yürü be kızım!" dedi ve America'nın peşinden dans pistine çıktı.

Onları takip ettim, etrafa bakınıp Shepley'i görmeye çalıştım. Ortadan kaybolmuştu. Tekrar gevşedim, Travis'in yanında Megan olduğu halde dans pistinde belireceği duygusunu üstümden atmaya çalıştım. Daha önce kampüste gördüğüm bir çocuk America'nın arkasına geçip dans etmeye başladı ve o da dikkatinin dağıtılması hoşuna gittiği için gülümsedi. Shepley'in America görür umuduyla, olduğundan daha çok eğleniyormuş gibi gözükmeye çalıştığından şüpheleniyordum. Bir saniyeliğine başka bir tarafa baktım ve dikkatimi topladığımda dans partneri ortadan kaybol-

muştu. America omzunu silkip kalçalarını ritme göre sallamaya devam etti.

Bir sonraki şarkı başladığında America'nın arkasında başka bir çocuk belirdi, arkadaşı da benim yanımda dans ediyordu. Birkaç saniye sonra yeni dans partnerim arkama geçti ve ellerini kalçama koyduğunda nasıl hissedeceğimi bilemedim. Sanki aklımı okumuş gibi ellerini belimden çekti. Arkama baktığımda gitmişti. America'ya baktığımda onun arkasındaki adamın da ortada olmadığını gördüm.

Finch biraz tedirgin görünüyordu ama yüzünü görüp kaşını kaldırdığında başını sallayıp dans etmeye devam etti.

Üçüncü şarkı başladığında terli ve yorgundum. Masamıza çekilip yorgun başımı elime dayadım ve başka bir tatlı dans etmek için America'dan izin istediğinde güldüm. America dans pistinden bana bakıp göz kırptı ve ardından birileri çocuğu arkaya, kalabalığın içine doğru çekti ve ben de kaskatı kesildim.

Ayağa kalktım ve dans pistini geçip çocuğun çekildiği yere doğru yürüdüm ve Shepley'nin şaşkın adamı boynundan tuttuğunu görünce fırlayan adrenalin seviyem damarlarımdaki alkolü yakıp tüketti. Travis de yanında durmuş histerik kahkahalar atıyordu, sonra kafasını kaldırıp onları izlediğimi görünce sustu. Shepley'nin koluna vurdu ve Shepley benim tarafıma bakınca kurbanını dans pistine geri itti.

Neler olduğunu anlamam uzun sürmedi: Bizimle dans eden çocukları dans pistinden çekip bizimle ilgilenmemeleri için tehdit ediyorlardı.

Gözlerimi kısıp ikisine birden pis pis baktım ve sonra America'nın yanına gittim. Çok kalabalıktı ve yoluma çıkan birkaç kişiyi itmem gerekti. Dans pistine erişmeden önce Shepley kolumu tuttu. Güldü.

Memesini bastırmaya çalışarak, "Ona söyleme," dedi. "Ne yaptığınızı sanıyorsunuz Shep?"

Omzunu silkti, hâlâ kendinden gurur duymaktaydı. "Onu seviyorum. Başka adamların onunla dans etmelerine izin veremem."

"Peki benimle dans eden adamı çekmek için nasıl bir bahanen varmış bakalım?" deyip kollarımı kavuşturdum.

"O ben değildim," dedi Shepley ve Travis'in tarafa kısa ve hızlı bir bakış attı. "Affedersin Abby. Sadece eğleniyorduk."

"Hiç komik değil."

"Neymiş komik olmayan?" dedi America öfkeyle Shepley'e bakarak.

Shepley yutkundu ve bana yalvaran gözlerle baktı. Ona bir iyilik borçluydum, dolayısıyla ağzımı kapalı tuttum.

Onu ispiyonlamayacağımı fark ettiğinde rahatlayıp içini çekti ve sonra tatlı bir hayranlıkla America'ya baktı. "Dans etmek ister misin?"

America, "Hayır, dans etmek istemem," deyip masaya geri döndü. Shepley peşinden gidip Travis'le beni başbaşa bıraktı.

Travis omzunu silkti. "Dans etmek ister misin?"

"Niye? Megan'ı bulamadın mı?"

Başını salladı. "Eskiden sarhoş olduğunda çok tatlı olurdun."

"Seni hayal kırıklığına uğrattığıma sevindim," deyip bara doğru döndüm.

Peşimden gelip iki adamı sandalyelerinden indirdi. Bir an için ona öfkeyle baktım ama beni görmezden gelip oturdu ve sonra da beni beklenti dolu bir ifadeyle izlemeye başladı.

"Oturacak mısın? Sana bir bira ısmarlarım."

"Barlarda tanıştığın kızlara içki almadığını sanırdım." Yüzünde sabırsız ve aksi bir ifade belirdi ve başını bana doğru eğdi.

"Sen farklısın."

"Bana bunu deyip duruyorsun."

"Hadi ama Güvercin. Hani arkadaş olacaktık?"

"Bizim arkadaş olamayacağımız çok bariz Travis."

"Nedenmiş?"

"Çünkü her gece başka bir kızla yiyiştiğini görmek istemiyorum ve sen de kimseyle dans etmeme izin vermiyorsun."

Gülümsedi. "Seni seviyorum. Başka adamların seninle dans etmelerine izin veremem."

"Hadi ya, öyle mi? O prezervatif kutusunu alırken beni ne kadar seviyordun peki?"

Travis canı yanmış gibi irkildi, ben de ayağa kalkıp masaya gitim. Shepley ile America birbirlerine sımsıkı sarılmışlardı ve herkesin gözünün önünde tutkuyla öpüşerek rezil olmakla meşguldüler.

Finch suratını asıp, "Galiba, Sig Tau'nun Sevgililer Günü partisine gidiyoruz," dedi.

İçimi çektim. "Lanet olsun."

On dokuzuncu Bölüm
Hellerton

America Shepley'le yeniden bir araya geldiklerinden beri Morgan Hall'a uğramamıştı. Öğle yemeğine de uğramıyordu ve çok nadiren telefon ediyordu. Uzun süre ayrı kaldıkları için arayı kapatmaya çalıştıklarını biliyor, dolayısıyla da benimle az görüşmesinden gücenmiyordum. Aslında America'nın Shepley'le Travis'in dairesinden beni arayamayacak kadar meşgul olmasından mutluydum. Arkadan Travis'in sesini duymak tuhaf oluyordu ve o Travis'le zaman geçirirken ben geçiremediğim için onu kıskanıyordum.

Finch'le daha sık görüşür olmuştuk ve benim kadar yalnız olmasından bencilce bir mutluluk duyuyordum. Derslere giriyor, beraber yemek yiyor ve beraber çalışıyorduk ve hatta Kara bile onun varlığına alışmıştı.

Finch Morgan'ın dışında sigarasını içerken parmaklarım buz gibi havada donmuşlardı. "Burada sana moral destek vermeye çalışırken hipotermiden ölmemi engellemek için sigarayı bırakmayı düşünür müydün acaba?" diye sordum.

"Finch güldü. "Seni seviyorum Abby. Gerçekten de seviyorum ama hayır. Sigarayı bırakmayacağım."

"Abby?"

Döndüğümde Parker'ın elleri ceplerinde kaldırımdan

yürüyerek geldiğini gördüm. Kıpkırmızı olmuş burnunun altındaki dolgun dudakları kurumuşlardı ve hayali bir sigarayı ağzına götürüp bir soluk dolusu sisli havayı dışarıya verdiğinde güldüm.

Gülümseyip ,"Bu şekilde epey tasarruf yapabilirdin Finch," dedi.

Finch, "Bugün niye herkes sigara alışkanlığıma laf atıp duruyor?" diye şikayet etti.

"Ne var ne yok Parker?" diye sordum.

Cebinden iki bilet çıkardı. "Şu yeni Vietnam filmi gösterime girmiş. Geçen gün görmek istediğini söylemiştin, dolayısıyla ben de gidip bu akşama bilet aldım."

Finch, "Baskı yok diyorsun ha?" dedi.

Parker, "Eğer bir planın varsa Brad'le gidebilirim," deyip omzunu silkti.

"O zaman kız arkadaşın olarak değil, arkadaşın olan bir kız olarak davet ediyorsun, öyle mi?" diye sordum.

"Evet, sadece arkadaş olarak."

Finch, "Senin durumunda bunun nasıl sonuçlandığını gördük," diyerek takıldı.

"Kapa çeneni!" diyerek kıkırdadım. "Bu kulağa güzel bir planmış gibi geliyor Parker, teşekkürler."

Gözleri parladı. "Öncesinde gidip pizza falan yemek ister misin? Şahsen sinemada sattıkları yemeklerden hoşlandığım söylenemez."

"Pizza harika olur," deyip başımı salladım.

"Film saat dokuzda, dolayısıyla saat altı buçuk gibi gelip seni alsam olur mu?"

Başımla onayladım ve Parker da el sallayarak uzaklaştı.

Finch, "Ah Tanrım," dedi. "Senin gözün doymuyor Abby. Travis duyduğunda bunu oturup kabullenmeyeceğini biliyor olman lazım."

"Onu duydun. Bu sadece arkadaşça. Ve Travis'in neyi kabullenebileceğini düşünüp plan yapamam. Megan'ı eve getirdiğinde önce bana danışmamıştı."

"O olayı affetmeyeceksin değil mi?"

"Büyük ihtimalle hayır, hiç sanmıyorum."

Köşede bir masaya oturduk ve ben de eldivenlerimi birbirine sürtüp ısınmaya çalıştım. İlk tanıştığımızda Travis'le oturduğumuz masada olduğumuzu fark etmeden edemedim ve o günü anımsayıp gülümsedim.

Parker, "Komik olan nedir?" diye sordu.

"Bu yeri severim de. Epey güzel zamanlar geçirmişliğim var."

Parker, "Bileziği takmışsın," dedi.

Bileğimde ışıldayan elmaslara baktım. "Sana beğendiğimi söylemiştim."

Garson kız bize menüleri getirip içecek siparişelerimizi aldı. Parker beni bahar programı hakkında bilgilendirdi ve MCAT için süren hazırlıklarının nasıl gittiğini anlattı. Garson kız biralarımızı getirdiğinde Parker neredeyse soluk almak için bile konuşmasına ara vermemişti. Gergin görünüyordu ve ne söylemiş olursa olsun bunun sadece arkadaşça bir buluşma olmadığını düşünüyormuş gibi görünüyordu.

Boğazını temizledi. "Özür dilerim. Galiba sana hiç konuşma fırsatı bırakmadım." Bira şişesini dikip başını salladı. "Sadece seninle o kadar uzun süredir konuşmadık ki söyleyecek çok fazla şeyim birikmiş galiba."

"Sorun değil. Uzun bir zaman oldu."

Tam o anda kapının zili çaldı. Döndüğümde Travis'le Shepley'nin içeri girdiklerini gördüm. Travis'in bakışlarıma karşılık vermesi bir saniyeden kısa sürdü ama şaşırmış gibi durmuyordu.

"Tanrım," diye mırıldandım.

Parker, "Ne oldu?" diye sorup döndüğünde mekânın karşı tarafındaki bir masaya oturduklarını gördü.

Parker alçak bir sesle, "Yolun aşağısında daha büyük bir yer var, oraya gidebiliriz," dedi. Daha önce de gerdindi ama şimdi yeni bir seviyeye geçmişti.

"Şu noktada kalkıp gitmek daha tuhaf olur diye düşünüyorum," diye homurdandım.

Yüzü düştü, yenilgiyi kabullenmiş bir şekilde, "Büyük ihtimalle haklısın," dedi.

Konuşmamıza devam etmeye çalıştık ama zorlama ve rahatsız bir muhabbet olduğu belli oluyordu. Garson kız oldukça uzun bir süre Travis'in masasıyla ilgilendi, saçını arkaya atıp ağırlığını bir taraftan öbürüne geçirip durdu. Nihayet Travis cep telefonuyla konuşmaya başlayınca bizim siparişimizi almayı hatırladı.

Parker bana bakıp, "Ben tortellini alacağım," dedi.

"Ve ben de..." gerisini getiremedim. Travis'le Sheply ayağa kalktıkları için dikkatim dağılmıştı.

Travis Shepley'i takip edip kapıya gitti ama tereddüt edip durdu ve arkasını döndü. Onu izlediğimizi görünce doğrudan bize doğru geldi. Garson kızın yüzünde sanki Travis ona veda etmeye geliyormuş gibi beklenti dolu bir gülümseme belirdi. Onun tarafına bir bakış bile atmadan yanıma gelince hayal kırıklığına uğradı.

"Kırk beş dakika sönra bir dövüşüm var Güvercin, orada olmanı istiyorum."

"Trav..."

Yüzünde metanetli bir ifade vardı ama gözlerinin çevresindeki gerilimi görebiliyordum. Parker'la yemeğimizin sonunda olacakları şansa bırakmak mı istemiyordu yoksa gerçekten de orada olmamı mı istiyordu emin olamıyordum ama kararımı istekte bulunduğu saniye vermiştim.

"Orada olmana ihtiyacım var. Brady Hoffman'la olan maçın rövanşı, şu State'den gelen herif. Büyük bir kalabalık olacak ve çok para var... ve Adam Brady'nin antrenman yaptığını söylüyor."

"Onunla daha önce dövüştün Travis, kolayca kazanabileceğini biliyorsun."

Parker sessizce, "Abby," dedi.

Travis, "Orada olmana ihtiyacım var," dedi.

Parker'a özür diler bir gülümsemeyle baktım. "Özür dilerim."

"Ciddi misin?" deyip kaşlarını kaldırdı. "Yemeğin ortasında kalkıp gidecek misin?"

Ayağa kalkıp, "Brad'i hâlâ arayabilirsin değil mi?" dedim.

Travis masaya bir yirmilik atarken dudaklarının uçları neredeyse gözle görülemeyecek kadar az bir mesafe yukarı kıvrıldılar. "Hesabı bununla ödersin."

"Para umurumda değil...Abby..."

Omzumu silktim. "O benim en iyi arkadaşım Parker. Eğer benim orada olmama ihtiyacın varsa gitmek zorundayım."

Beni dışarı çıkarırken Travis'in elimi avcunun içine aldığını hissettim. Parker yüzünde şoke olmuş bir ifadeyle izliyordu. Shepley Charger'da gereken telefonları açıp dövüş yapılacağı haberini yayıyordu. Travis arkada benimle beraber oturup elimi sımsıkı tuttu.

"Az önce Adam'la konuştum Trav. State tayfasının sarhoş ve yüklü olduğunu söyledi. Zaten gaza gelmişler, Abby'yi yollarına çıkarmamak iyi olabilir."

Travis başıyla onayladı. "Ona göz kulak olabilirsin."

"America nerede?" diye sordum.

"Fizik sınavına çalışıyor."

Travis, "O ders için güzel bir laboratuvar yapmışlar,"

dedi. Bir kahkaha atıp Travis'e baktım, yüzünde küçük bir anma vardı.

Shepley, "Şen fizik laboratuvarını ne alaka gördün ki? Sen hiç fizik dersi almadın," dedi.

Travis güldü, ben de onu dirseğimle dürttüm. Gülmesi geçinceye kadar dudaklarını birbirine bastırdı ve ardından bana göz kırpıp elimi bir kez daha sıktı. Parmakları benimkilere dolanmıştı ve dudaklarından küçük bir inlemenin kaçtığını duydum. Ne düşündüğünü biliyordum çünkü ben de aynı şeyi hissediyordum. Bu küçük zaman diliminde her şey eskisi gibiydi.

Otoparkın karanlık bir köşesine park ettik. Travis, Hellerton Bilim Binası'nın bodrumuna açılan pencereden aşağıya tırmanmadan elimi bırakmayı reddetti. Daha geçen sene yapılmıştı, dolayısıyla, gizlice içine girmiş olduğumuz diğer bodrum katları gibi bayat havalı ve tozlu değildi.

Koridora çıktığımızda kalabalığın gürültüsü kulaklarımıza erişti. Başımı uzattığımda pek çoğu tanıdık olmayan yüzlerden oluşan bir deniz gördüm. Herkesin elinde bir şişe bira vardı ama devlet üniversitesi öğrencilerini ayırt etmek kolaydı; gözleri yarı kapalı olanlar onlardı.

"Shepley'e yakın dur Güvercin. İçerisi Cehennem gibi olacak," dedi arkamdan. Kalabalığı süzüp büyüklüğü karşısında başını salladı.

Hellerton kampüsteki en büyük bodrum katına sahipti, dolayısıyla Adam seyirci sayısının fazla olmasını beklediğinde dövüşler için burayı ayarlardı. Mekânın büyüklüğüne rağmen insanlar duvarlara sürtünüyorlar ve iyi bir yere geçebilmek için birbirlerini itiyorlardı.

Adam köşeyi döndüğünde benim orada olmamdan duyduğu rahatsızlığı gizlemeye çalışmadı. "Sana kız arkadaşını artık dövüşlere getiremeyeceğini söyledim sanıyordum Travis."

Travis omzunu silkti. "Artık benim kız arkadaşım değil." Renk vermemiştim ama sözcükleri öylesine sıradanlarmış gibi söylemişti ki kalbimden bıçaklanmış gibi hissettim.

Adam önce birbirine dolanmış olan parmaklarımıza baktı, sonra da Travis'e, "Siz ikinizi hiç çözemeyeceğim." Başını salladı ve sonra da dövüşü izlemeye gelmiş olan güruha baktı. İnsanlar merdivenlerden akın akın gelmeye devam ediyorlardı ve içerisi tıklım tıklım dolmuştu bile. "Bu gece bahse yatırılan para miktarı müthiş Travis, onun için saçmalamak yok tamam mı?"

"Eğlenceli bir dövüş olmasını garantileyeceğim Adam."

"Beni endişelendiren bu değil. Brady antreman yapıyormuş."

"Ben de yapıyordum."

Shepley güldü. "Bok yapıyordun."

Travis omzunu silkti. "Geçen hafta sonu Trent'le kavga ettik. O küçük bok epey çevik."

Güldüm ve Adam kızgınlıkla bana baktı. "Bunu ciddiye alsan iyi edersin Travis," dedi gözlerine bakarken. "Bu dövüşe çok para yatırdım."

"Ben yatırmadım mı?" dedi Travis. Adam'ın vaaz vermesi canını sıkmıştı.

Adam döndü, hoparlörü dudaklarına götürüp bir sandalyeye çıkıp sarhoş seyircilerden oluşan kalabalığın üstünde durdu. Adam kalabalığı selamlayıp kuralları sıralarken Travis beni yanına çekti.

"İyi şanslar," deyip göğsüne dokundum. Vegas'ta Brock McMann'la yaptığı maç dışında dövüşlerini izlerken hiç endişelenmemiştim ama Hellerton'a ayak bastığımızdan beri hissettiğim kötü bir şeyler olacakmış duygusunu üstümden atamıyordum. Bir şeyler yolunda değildi ve Travis de bunu hissetmişti.

Travis omuzlarımı yakalayıp dudaklarıma bir öpücük kondurdu. Çabucak uzaklaşıp bir defa başını salladı. "İhtiyacım olan bütün şans buydu."

Shepley beni duvara, Adam'ın yanına çektiğinde hâlâ Travis'in dudaklarının sıcaklığından sersemlemiş haldeydim. İnsanlar bana çarptılar ve dirseklerini geçirdiler, ben de Travis'in dövüşmesini izlediğim ilk geceyi hatırladım ama şimdiki kalabalık kavgaya daha az odaklanmıştı. Devlet üniversitesi öğrencilerinin bazıları saldırganlaşmaya başlamışlardı. Eastern'lılar Travis çembere girdiğinde ıslık çalıp tezahürat yaptılar ve devlet üniversitesi öğrencileri de Travis'i yuhalamakla Brady'ye tezahürat yapmak arasında gidip geldiler.

Brady'nin Travis'e tepeden baktığını ve sabırsızlıkla yerinde duramayarak düdüğün çalmasını beklediğini rahat rahat görebilecek konumdaydım. Travis'in yüzündeyse her zamanki gibi çevresindeki delilikten etkilenmediğini gösteren hafif bir sırıtma vardı. Adam dövüşü başlattığında Travis bilerek Brad'in ilk yumruğu atmasına izin verdi. Yüzü darbenin gücüyle sert bir şekilde yana savrulunca şaşırdım. Brady'nin antrenmanları işe yaramış gibi duruyordu.

Travis gülmsedi, dişleri parlak kırmızı olmuştu ve sonra da Brady'nin attığı her yumruğa karşılık vermeye odaklandı. Shepley'e, "Neden onun bu kadar çok vurmasına izin veriyor?" diye sordum. Shepley, "Artık izin verdiğini sanmıyorum," deyip başını salladı. "Endişelenme Abby. Bir üst seviyeye geçmeye hazırlanıyor."

On dakika sonra Brady soluk soluğa kalmıştı ama hâlâ Travis'in böğürlerine ve çenesine güçlü darbeler indiriyordu. Brady onu tekmelemeye çalıştığında Travis onun ayakkabısını yakaladı ve bir eliyle bacağını yukarıda tutup inanılmaz bir güçle burnuna yumruk attı ve ardından

Brady'nin bacağını daha da yukarı kaldırıp dengesini kaybetmesine neden oldu. Brady düşünce tezahürat patladı ama Brady uzun süre yerde kalmadı. Ayağa kalktı ama artık burnundan aşağı inen iki kötü kırmızı çizgi vardı. Bir an sonra Travis'in yüzüne iki tane daha yumruk indirdi. Travis'in kaşındaki bir kesikten kan sızıp yanağından aşağı damladı.

Gözlerimi kapayıp döndüm, Travis'in kısa süre içinde dövüşü bitireceğini umuyordum. Vücudumu azıcık oynatmamla izleyicilerin akıntısına karıştım ve kendimi düzeltemeden dikkati başka bir yerde olan bir iki metre uzaklaşmıştım. Kalabalıkla mücadele etme çabalarım yetersizdi ve kısa süre içinde kalabalığın hareketleriyle duvara çarpmaya başlamıştım. En yakın çıkış odanın öbür tarafında, geldiğimiz kapıya eşit mesafedeydi. Sırtımı sertçe duvara çarpınca ciğerlerimdeki hava boşaldı.

Kolumu havada sallayıp dikkatini çekmeye çalışırken, "Shep!" diye bağırdım. Dövüşün en kızıştığı anlara gelmiştik. Kimse beni duyamıyordu.

Bir adam dengesini kaybedip kendini düzeltmek için tişörtüme tutundu ve elindeki birayı ön tarafıma döktü. Boynumdan belime kadar sırılsıklam olmuştum ve leş gibi ucuz bira kokuyordum. Adam kendini yerden kaldırmaya çalıştığı için tişörtümü hâlâ bırakmamıştı ve beni bırakana kadar parmaklarını ikişer ikişer açtım. Bana bir daha bakmadan kalabalığın arasına kaçıp gözden kayboldu.

Başka bir adam kulağıma bağırdı, "Hey! Seni tanıyorum!"

Onu tanıyıp hemen kendimi çektim. Ethan'dı –Travis'in barda tehdit ettiği adam, bir şekilde cinsel saldırı suçlamalarından yırtmış olan adam.

"Evet," dedim. Tişörtümü düzeltirken kalabalığın arasından geçebileceğim bir açıklık aradım.

"Bileziğin ne güzelmiş," deyip elini kolumdan aşağı kaydırıp bileğimi tuttu.

"Hey," diye uyarıp elimi çektim.

Kolumu sıvazladı, durduğu yerde sallanıp sırıtıyordu. "Geçen sefer seninle konuşmaya çalışırken kabaca aramıza girmişlerdi."

Parmak uçlarımda yükselip Travis'in Brady'nin yüzüne iki yumruk indirdiğini gördüm. Yumruklarının arasında gözleriyle kalabalığı taramıştı. Dövüşe odaklanmak yerine beni arıyordu. Dikkati fazla dağılmadan önce yerime dönmeliydim.

Kalabalıkta bir iki adım atamadan Ethan parmaklarını pantolonuma geçirdi. Sırtım bir defa daha duvara çarptı.

"Seninle konuşmayı bitirmemiştim," dedi Ethan ıslak tişörtümü süzerek. Elini tırnaklayarak pantolonumun arkasından çektim. Direndiğinde, "Bırak beni!" diye bağırdım.

Ethan gülüp beni kendisine çekti. "Bırakmak istemiyorum."

Kalabalığı tanıdık bir yüz görebilmek umuduyla tararken, bir yandan da Ethan'ı itmeye çalışıyordum. Kolları kaslı, ve tutuşu da güçlüydü. Paniğe kapılmıştım ve Eastern öğrencilerini devlet üniversitesi öğrencilerinden ayırt edemiyordum. Kimse Ethan'ın bana saldırdığını fark etmemiş gibi duruyordu ve o kadar gürültülüydü ki kimse çığlıklarımı da duyamıyordu. Eğilip elini kalçama doğru uzattı.

"Her zaman götünün süper olduğunu düşünmüştüm," dedi bayat bira kokulu nefesiyle.

"DEFOL GİT!" diye bağırdım onu iterek.

Shepley'i görmek umuduyla etrafa bakındım ve Travis'in nihayet beni kalabalığın içinde fark ettiğini gördüm. Anında çevresini saran istif olmuş izleyicileri itip kendine yol açmaya başladı.

"Travis!" diye çığlık attım ama tezahürattan duyulmadı. Bir elimle Ethan'ı iterken diğeriyle Travis'e uzandım.

Travis çembere itilmeden önce kısa bir yol gidebilmişti. Brady Travis'in dikkatinin dağılmasından faydalanıp başının kenarına dirseğini geçirdi.

Travis bir kez daha bana ulaşmaya çalışırken kalabalığın içinden birini yumruklayınca kalabalık biraz sessizleşti.

Travis, "Çek ellerini üstünden!" diye bağırdı.

Benim bulunduğum nokta ile Travis'in bana erişmek için giriştiği çaresiz çabanın arasında bir çizgideki başlar bana doğru döndüler. Ethan bunun farkında değildi. Beni, öpebileceği kadar uzun süre sabit tutmaya uğraşıyordu.

Burnunu elmacık kemiğimden boynuma doğru gezdirdi.

Ağzı dolanarak, "Gerçekten de güzel kokuyorsun," dedi.

Yüzünü ittim ama bileğimi tuttu, tınmamıştı.

Gözlerim kocaman açılmış bir halde Travis'i görmeye çalıştım. Çaresizlikle Shepley'e beni gösterdi. "Kurtar onu! Shep! Abby'yi kurtar!" dedi. Hâlâ kalabalığın içinden kendine yol açmaya çalışıyordu. Brady onu çembere çekip yeniden yumrukladı.

Ethan, "Sağlam giderin var, biliyorsun değil mi?" dedi.

Ağzını ensemde hissettiğimde gözlerimi kapadım. İçimden yeni bir öfke dalgası yükseldi ve onu yeniden ittim. "DEFOL dedim sana!" diye bağırıp dizimi kasıklarına geçirdim.

İki büklüm oldu, bir eli otomatik olarak acının kaynağına gitti, diğeriyle hâlâ tişörtümü tutuyor, bırakmayı reddediyordu.

"Seni orospu!" diye bağırdı.

Bir an sonra serbest kalmıştım. Shepley gözü dönmüş bir halde Ethan'ın gözlerine bakıyordu. Onu gömleğinin

yakasından tutmuştu. Yumruğunu tekrar tekrar yüzüne indirirken bir eliyle de duvara sabitlemişti. Ancak Ethan'ın ağzından ve burnundan kan boşanınca durdu.

Shepley yoluna çıkan herkesi itip beni çekerek merdivenlere götürdü. Açık bir pencereden çıkmama yardım etti ve sonra da yangın merdiveninden yere bir-bir buçuk metrelik mesafeyi atlarken beni tuttu.

Shepley, "İyi misin Abby, sana zarar verdi mi?" diye sordu.

Beyaz süveterimin bir kolu sadece bir iki iple süvetere tutunuyordu. Bunun dışında zarar görmemiştim. Başımı salladım, daha hâlâ kendime gelememiştim.

Shepley nazikçe yanaklarımı ellerine alıp gözlerime baktı. "Abby, yanıt ver bana. İyi misin?"

Başımı salladım. Adrenalin kan dolaşımımca emildikçe gözyaşlarım akmaya başladılar. "Ben iyiyim."

Beni kucaklayıp yanağını alnıma bastırdı ve sonra kasıldı. "Buradayız Trav."

Travis son hızla yanımıza koşup, ancak beni kollarına alınca yavaşladı. Kan içinde kalmıştı, gözünden kan damlıyordu ve ağzı da kıpkırmızıydı.

"Tanrım... yaralanmış mı?" diye sordu.

Shepley'nin elleri hâlâ sırtımdaydı. "İyi olduğunu söyledi."

Travis beni, kol mesafesinde omuzlarımdan tuttu ve yüzü asıldı. "Yaralandın mı Güvercin?"

Başımı sallarken bodrumdaki güruhun ilk üyelerinin yangın merdiveninden aşağıya damladıklarını gördüm. Travis beni kollarında sımsıkı tuttu ve sessizce geçenlerin yüzlerini süzdü. Kısa, tıknaz bir adam merdivenden aşağı atladı ve bizim kaldırımda durduğumuzu gördüğünde donup kaldı.

Travis, "Sen," diye hırladı.

Beni bırakıp çimlerin üstünden koşup adamı yere yatırdı.

Kafam karışmış ve korkmuş bir halde Shepley'e baktım.

Shepley, "Travis'i çembere itip duran adam bu işte," dedi.

Çimlerin üstünde kavga ederlerken etraflarında küçük bir grup toplandı. Travis yumruğunu tekrar tekrar adamın suratına geçirdi. Hâlâ soluk soluğa olan Shepley beni göğsüne çekti. Adam karşılık vermeyi kesince Travis onu kanlı bir yığın halinde yerde bıraktı. Çevrelerinde toplananlar gözlerindeki hiddeti gördükleri için Travis'in uzağından geçerek dağıldılar.

Shepley, "Travis!" diye bağırıp binanın yan tarafını işaret etti.

Ethan gölgelerin arasında sendeliyor, Hellerton'ın tuğla duvarına tutunarak ayakta duruyordu. Shepley'nin Trravis'e bağırdığını duyunca tam zamanında dönüp Travis'in kendisine saldırmak için koşmaya başladığını gördü. Ethan aksayarak çimenlerin üstünde ilerlemeye başladı. Elindeki bira şişesini yere attı ve bacaklarının elverdiği en yüksek hızla caddeye yöneldi. Tam arabasına eriştiğinde Travis onu yakalayıp arabasına çarptı.

Ethan Travis'e yalvarmaya başlarken, Travis onu gömleğinden tutup kafasını arabanın kapısına geçirdi. Kafatasının ön cama çarparken çıkardığı yüksek sesle yalvarması kesildi ve ardından Travis onu arabanın önüne çekti ve Ethan'ın yüzünü kullanarak farı parçaladı. Travis Ethan'ı kaputun üstüne fırlatıp yüzünü metale bastırırken bağırarak küfrediyordu.

Shepley, "Siktir!" dedi. Döndüğümde Hellerton'ın hızla yaklaşan bir polis arabasının ışıklarıyla mavi ve kırmızıya

büründüğünü gördüm. Sürüyle insan merdiven sahanlığından atlayıp yengın merdiveninden aşağıya akan bir insan şelalesi oluşturmuşlardı ve ortalık her yöne doğru kaçışan öğrencilerle dolmuştu.

"Travis!" diye bağırdım.

Travis Ethan'ın hareket etmeyen bedenini kaputun üstünde bırakıp bize doğru depar attı. Shepley beni otoparka götürüp şoför kapısını koparır gibi açtı. Arka koltuğa atlayıp endişeyle diğer ikisinin binmelerini bekledim. Arabalar hızla park edildikleri yerden kalkıyor ve otopark çıkışına yöneliyorlardı, ama ikinci bir polis arabası yolu kesince acı acı fren yapıp durdular.

Travis'le Shepley koltuklarına atladılar ve Shepley tek çıkıştan geri geri gelen, tuzağa düşmüş arabaları görünce küfretti. Arabayı birinci vitese taktı ve Charger bordürün üstünden geçerken zıpladı. Çimenlerin üstünde arabayı döndürdü ve iki binanın arasından kaçıp okulun arkasında yola inerken bir kez daha zıpladık.

Shepley gazı köklediğinde tekerlekler ciyakladı ve motor kükredi. Bir dönüş yaparken koltukta yana doğru kayıp zaten hassas olan dirseğimi arabanın kapısına çarptım. Apartmana doğru uçarcasına giderken sokak ışıkları pencerenin kenarından akıp gittiler ama otoparka girdiğimizde aradan sanki bir saat geçmişti.

Shepley Charger'ı otoparka adeta atarak bıraktı, sonra da motoru kapadı. Çocuklar kapılarını sessizlik içinde açtılar ve Travis arka koltuğa uzanarak beni kollarına aldı.

"Ne oldu? Aman Tanrım Trav, yüzüne ne oldu böyle?" dedi America merdivenlerden aşağıya koşup.

Shepley onu kapıya doğru götürüp "Sana içeride anlatacağım," dedi.

Travis beni merdivenlerden yukarıya taşıdı, salondan ve

koridordan tek kelime etmeden geçirdi ve yatağının üstüne bıraktı. Toto bacaklarımı patiledi, yüzümü yalamak için yatağa atladı.

Travis alçak bir sesle, "Şimdi olmaz oğlum," deyip yavru köpeği koridora çıkartıp kapıyı kapattı.

Önümde diz çöküp süveterimin kolunun yırtık pırtık kalmış kenarlarına dokundu. Gözü yaralanmanın ilk aşamalarındaydı, kırmızı ve şişti. Üstündeki deri kesilmiş ve kanla ıslanmıştı. Dudakları kızıla boyanmış gibiydi ve parmak eklemlerinin bir kaçının derisi yüzülmüştü. Bir zamanlar beyaz olan tişörtü artık kan, çimen ve toprakla kaplanmış, kullanılmaz hale gelmişti.

Gözüne dokunduğumda irkilip kendini elimden çekti. "Özür dilerim Güvercin. Sana ulaşmaya çalıştım. Seni..."

Boğazını, onu boğan öfke ve endişeden temizledi. "Sana ulaşamadım."

"America'dan beni Morgan'a geri götürmesini ister misin?" dedim.

"Bu gece oraya gidemezsin. Orası polis kaynıyor olacak. Burada kal. Ben kanepede yatarım."

Kesik kesik nefes alıp gözyaşlarımı durdurmaya çalıştım. Kendisini yeterince kötü hissediyordu.

Travis ayağa kalkıp kapıyı açtı.

"Nereye gidiyorsun?" diye sordum.

"Duş almam lazım. Hemen dönerim."

America onu itip geçti ve yanıma gelip yatağa oturdu ve beni göğsüne doğru çekti. "Orada olmadığım için o kadar çok özür dilerim ki!" diye ağladı.

"Ben iyiyim," dedim gözyaşlarıyla ıslanmış yüzümü silerek.

Shepley girmedan önc kapıyı çaldı ve bana yarıya kadar doldurulmuş kısa bir kadeh içinde viski getirdi.

"Al" deyip America'ya uzattı. America ellerimi kadehin çevresine sararak, "Hadi iç," dedi.

Başımı arkaya atarak viskinin boğazımdan aşağı kaymasına izin verdim. Viski mideme inerken geçtiği her yeri yakarken yüzüm buruştu. "Teşekkürler," deyip kadehi Shepley'e geri verdim.

"Ona daha erken ulaşmalıydım. Gittiğini bile fark etmedim. Özür dilerim, Abby. Ben..."

"Senin hatan değil, Shep. Kimsenin hatası değil."

Öfkeyle, "Ethan'ın hatası," dedi. "O hasta piç, Abby'yi duvara dayamış, elbiselerinin üstünden beceriyordu."

America, "Bebeğim!" dedi, şoke olmuştu. Beni yanına çekti.

"Bir içkiye daha ihtiyacım var," deyip boş kadehimi Shepley'e uzattım.

Shepley, "Benim de," deyip mutfağa döndü.

Travis belinde bir havluyla geri döndü, elinde tuttuğu soğuk bir bira kutusunu gözüne bastırıyordu. Travis boxer'ını giyip, ardından yastığını alırken America bize arkasını döndü. Shepley bu defa her biri amber renkli içkiyle ağzına dek doldurulmuş olan dört kadeh getirdi. Hepimiz tereddüt etmeden tek dikişte viskilerimizi bitirdik.

America yanağımı öpüp, "Sabaha görüşürüz," dedi.

Travis kadehimi alıp komodinin üstüne koydu. Bir an için beni izledi ve sonra da dolabının yanına gidip askıdan bir tişört alıp yatağa attı.

Birasını gözüne tutarken, "Böyle boktan bir herif olduğum için özür dilerim," dedi.

"Berbat görünüyorsun, yarın kendini bok gibi hissedeceksin."

Tiksintiyle başını salladı. "Abby, bu akşam saldırıya uğradın, benim için endişelenme."

"Gözün şişip kapanmakla meşgulken bu biraz zor," deyip tişörtünü kucağıma koydum.

Çenesi kasıldı. "Eğer Parker'la kalmana izin vermiş olsaydım bunlar olmayacaktı. Ama senden istersem geleceğini biliyordum. Ona hâlâ benim olduğunu göstermek istedim ve bundan sen zarar gördün."

Sözcükleri beni hazırlıksız yakalamıştı, yanlış duymuşum gibi gelmişti. "Bu yüzden mi bu gece gelmemi istedin? Parker'a ayar vermek için mi?"

Utanarak, "Bir parçası da buydu, evet."

Yüzümdeki kan çekildi. Tanıştığımızdan beri ilk defa Travis beni kandırmıştı. Hellerton'a bana ihtiyacı olduğunu düşünerek, her şeye rağmen aramızın en baştaki gibi olduğunu düşünerek gitmiştim. Meğerse itfaiye musluğundan başka bir şey değilmişim; bölgesini işaretlemişti ve ben de bunu yapmasına izin vermiştim.

Gözlerim doldu. "Çık dışarı," Bana doğru bir adım atıp, "Güvercin," dedi.

"Çık DIŞARI!" deyip komodinin üstündeki kadehi alıp ona fırlattım. Eğilince duvara çarpıp yüzlerce küçük, pırıl pırıl parçaya bölündü. "Senden nefret ediyorum!"

Travis az önce aldığı bir darbeyle ciğerlerindeki hava boşalmış gibi bir ses çıkardı ve yüzünde acılı bir ifadeyle beni yalnız bıraktı.

Elbiselerimi çıkartıp tişörtü giydim. Boğazımdan kopup gelen gürültü beni şaşırttı. Kontrol dışı hönkürmeyeli uzun zaman olmuştu. Birkaç saniye içinde America koşarak odaya geldi.

Yatağa girdi ve beni kollarına aldı. Soru sormadı, veya beni teselli etmeye çalışmadı; sadece yastığı gözyaşlarıma boğarken beni kollarında tuttu.

Yirminci Bölüm
Son Dans

Tam güneş ufka erişmek üzereyken America'yla sessizce daireden çıktık. Morgan'a giderken konuşmadık. Sessizlik hoşuma gidiyordu. Konuşmak istemiyordum, düşünmek istemiyordum, sadece son on iki saati bloke etmek istiyordum. Vücudum yorgun ve hassastı, sanki bir araba kazası geçirmiş gibiydim. Odama girdiğimizde Kara'nın yatağının yapılmış olduğunu gördüm.

America, "Biraz burada takılabilir miyim? Ütünü ödünç almam lazım," dedi.

"Mare, ben iyiyim. Derse git."

"İyi değilsin. Şu anda seni yalnız bırakmak istemiyorum."

"Şu anda tek istediğim şey bu."

Karşı çıkmak için ağzını açtı ama içini çekti. Fikrimi değiştirmem söz konusu değildi. "Dersten sonra gelip seni kontrol edeceğim. Biraz dinlen."

Başımla onayladım ve arkasından kapıyı kilitledim. Oflayarak üstüne düştüğümde yatak altımda gıcırdadı. Hep Travis için önemli olduğumu, bana ihtiyacı olduğunu düşünmüştüm. Ama o anda tıpkı Parker'ın söylediği gibi kendimi Travis'in gıcır gıcır yeni oyuncağı gibi hissetmiştim.

Parker'a hâlâ onun olduğumu kanıtlamak istemişti. Onun.

Boş odaya, "Ben kimsenin değilim," dedim.

Az önce söylediklerimin tam olarak ne anlama geldiğini anlattıkça geçen geceden gelen keder üstüme çöktü. Ben kimseye ait değildim.

Hayatımda hiç bu kadar yalnız hissetmemiştim.

Finch önüme kahverengi bir şişe yerleştirdi. İkimiz de kutlama modunda değildik ama ben en azından America'ya göre Travis'in her koşulda partiden uzak duracak olmasında teselli bulmuştum. Tavandan sarkan boş bira tenekeleri kırmızı ve pembe elişi kâğıtları ile kaplanmışlardı ve her tarzdan kırmızı elbiseler giymiş kızlar yanımızdan geçip gidiyorlardı. Masalar minik folyo kalplerle kaplıydı ve Finch gülünç dekorasyonu görünce gözlerini devirdi.

"Bir cemiyet evinde Sevgililer Günü. Epey romantik," dedi geçip giden çiftlere bakarak.

Shepley'le America geldiğimizde alt katta dans ediyorlardı ve Finch'le orada oluşumuzu mutfağa gidip alt dudağımızı sarkıtarak protesto ettik. Şişenin içindekileri hızla içtim, gittiğim son çiftler partisinin anılarını belirsizleştirmeye kararlıydım.

Finch bir şişe daha açtı ve çaresizce unutmaya çabaladığımın farkında olduğu için bana da bir tane verdi. "Biraz daha alacağım," deyip buzdolabına döndü.

Arkamdaki bir kız aşağılayıcı bir sesle, "Fıçı bira misafirler, şişe bira Sig Tau için," dedi.

Elindeki kırmızı kupaya baktım. "Ya da belki de erkek arkadaşın sana böyle söyledi çünkü partiyi ucuza getirmeyi planlıyordu."

Gözlerini kısıp tezgahtan uzaklaştı ve kupasını da yanında götürdü.

Finch dört tane daha şişeyi yerleştirdikten sonra, "Bu kimdi?" diye sordu.

"Herhangi bir cemiyet kaşarı," dedim uzaklaşmasını izlerken.

Shepley'yle America yeniden bize katıldıklarında masanın üstünde, benim yanımda altı boş bira şişesi duruyordu. Diş etlerim uyuşmuştu ve biraz daha kolay gülümseyebiliyordum. Daha rahattım, tezgahta bir yer belirleyip oraya yaslanmıştım. Travis gerçekten de gelmemişti ve partinin kalanında huzurumu bozabilecek bir tehlike yokmuş gibi görünüyordu.

America, "Sizler dans etmeyecek misiniz yoksa?" diye sordu.

Finch'e baktım. "Benimle dans edecek misin Finch?"

Bir kaşını kaldırıp, "Sen dans edebilecek durumda mısın?" diye sordu.

"Öğrenmenin tek yolu var," deyip onu alt kata götürdüm.

Elbisemin altında ince bir ter katmanı oluşmaya başlayana dek hoplayıp zıpladık. Tam artık ciğerlerim patlayacak derken yavaş bir dans şarkısı çalmaya başladı.

Finch, "Beni bu müzikle dans etmeye zorlayacaksın değil mi?" diye sordu.

"Sevgililer Günü'ndeyiz Finch. Erkekmişim numarası yap."

Gülüp beni kollarına çekti. "Üstünde kısa pembe bir elbise varken bunu yapmak zor."

"Her neyse. Hiç elbise giymiş bir erkek görmemiş olsan bir şey demeyeceğim de..."

Finch omzunu silkti. "Doğru söze ne denir?"

Kıkırdayıp başımı omzuna koydum. Yavaş tempoya uyarak hareket etmeye çalışırken alkol kendimi hantal ve uyuşuk hissetmeme neden oldu.

"Araya girsem sorun olur mu Finch?"

Travis yanımızda duruyordu. Yarı eğleniyor, yarı kendisini tepkime hazırlıyordu. Yanaklarımın altı anında alev aldı.

Finch önce bana, sonra da Travis'e baktı. "Yok, buyur."

Uzaklaşırken "Finch," diye tısladım. Travis beni kendine çekti ve ben de aramızda mümkün olduğunca çok mesafe bırakmaya çalıştım. "Gelmeyeceğini sanmıştım."

"Gelmeyecektim ama burada olacağını biliyordum. Gelmek zorundaydım."

Odadakilere bakınıp gözlerinden kaçındım. Yaptığı her hareket anında dikkatimi çekiyordu. Bana dokundukları yerlerde parmak uçlarının uyguladığı basıncın değişmesi, ayaklarımın yanında oynattığı ayakları, kollarının yer değiştirip elbiseme sürtünmeleri. Fark etmiyormuş numarası yaparken kendimi çok gülünç hissediyordum. Gözü iyileşmeye başlamıştı, morluk neredeyse tamamen ortadan kalkmış ve yüzündeki kırmızı lekeler de sanki hayal gücümün ürünleriymiş gibi ortadan kaybolmuşlardı. O korkunç geceye dair her kanıt ortadan kaybolmuş, geriye sadece acı hatıralar kalmıştı.

Her nefesimi izledi ve şarkının yarısı kaldığında içini çekti. "Güzel görünüyorsun Güvercin."

"Yapma."

"Ne yapmayayım? Sana güzel olduğunu söylemeyeyim mi?"

"Sadece... yapma."

"Ciddi değildim."

Hayal kırıklığıyla pofladım. "Teşekkürler."

"Hayır... güzel görünüyorsun. Bunda ciddiydim. Odamda söylediğim şeyden bahsediyorum. Yalan söyleyeceğim. Parker'la çıkarken yaptığınız planları bozmak..."

"Parker'la çıkmıyoruz Travis. Sadece yemek yiyorduk. Sayende artık benimle konuşmuyor."

"Duydum. Üzgünüm."

"Hayır değilsin."

"H-haklısın," dedi, sabırsız ifademi görünce kekelemişti. "Ama ben... seni dövüşe götürmemin tek nedeni bu değildi. Senin orada, yanımda olmanı istedim Güvercin. Sen benim iyi şans tılsımımsın."

"Ben senin hiçbir şeyin değilim," diye patladım ve öfkeyle ona baktım.

Kaşlarını çattı ve dans etmeyi kesti. "Sen benim her şeyimsin."

Dudaklarımı birbirlerine bastırıp öfkemi canlı tutmaya çalıştım, ama bana öyle bakarken ona öfkeli kalmak imkansızdı.

"Benden gerçekten nefret etmiyorsun... değil mi?" diye sordu.

Diğer tarafa dönüp aramıza biraz daha mesafe koydum. "Bazen etmeyi diliyorum. Her şeyi son derece kolaylaştırırdı."

Dikkatli bir gülümseme ince, güçlükle fark edilen bir çizgi halinde dudaklarına yayıldı. "Peki, seni en çok kızdıran nedir? Sana benden nefret etmeni istetecek ne yaptım? Ya da nefret edemediğini öğretecek?"

Öfke geri döndü. Onu itip yanından geçtim, merdivenlerden mutfağa gittim. Gözlerim dolmaya başlamışlardı ama bir çiftler partisinde hıçkıra hıçkıra ağlayan bir zavallı olmayı reddettim. Finch masanın yanında duruyordu ve bana bir bira daha uzattığında rahatlayarak iç çektim.

Bir sonraki saat boyunca Travis'in kendisine yaklaşmaya çalışan kızları kollamasını ve oturma odasında viski şatlarını dikmesini izledim. Bakışlarımı her yakaladığında ondan

uzağa baktım, bu geceyi bir olay çıkarmadan bitirmeye kararlıydım.

Shepley. "Siz ikiniz çok zavallı görünüyorsunuz," dedi.

"İsteseler daha sıkılmış görünemezlerdi," diye homurdandı America.

Finch, "Unutmayın... biz gelmek istemedik," diye onlara anımsattı.

America bana istediğini yaptırmakta son derece etkili olmasıyla da meşhur suratını yaptı. "Eğleniyormuş gibi yapabilirsin Abby. Benim için."

Tam onu sert bir şekilde tersleyecektim ki Finch koluma dokundu. "Bence görevimizi yerine getirdik. Gitmeye hazır mısın Abby?"

Biramdan geri kalanı bir dikişte bitirdim ve sonra da Finch'in elini tuttum. Gitmek için acele ediyor olsam da alt katta doğum günü partimde Travis'le dans ettiğimiz şarkı çalmaya başlayınca bacaklarım donup kaldı. Finch'in şişesini kapıp bir yudum daha aldım, müziğin canlandırdığı anıları unutmaya çalışıyordum.

Brad yanıma gelip tezgaha yaslandı. "Dans etmek ister misin?"

Ona gülümseyip başımı salladım. Başka bir şey söylemeye başladı ama lafı yarıda kesildi.

"Dans et benimle." Travis benden bir metre ötede duruyordu, elini bana uzatmıştı.

America, Shepley ve Finch bana bakıyorlar, cevabımı en az Travis kadar heyecanla bekliyorlardı.

Kollarımı kavuşturup, "Beni rahat bırak, Travis," dedim.

"Bu bizim şarkımız Güvercin."

"Bizim bir şarkımız yok."

"Güvercin."

"Hayır."

Brad'e bakıp kendimi gülmeye zorladım. "Dans etmeyi çok isterim Brad."

Brad gülümserken çilleri yanaklarına yayıldılar ve merdivene giden yolda başı çekmemi işaret etti.

Travis bir iki adım geriledi, kırıldığı gözlerinden belli oluyordu. "Konuşma!" diye bağırdı.

Yerimde zıpladım, tam zamanında dönüp bir sandalyenin üstüne çıktığını ve kendisine en yakın, şoke olmuş bir Sig Tau biraderinin birasını çaldığını gördüm. Travis'i acılı bir ifadeyle izlemekte olan America'ya baktım.

"Hıyarlara!" dedi, eliyle Brad'i işaret edip. "Ve kalbinizi kıran kızlara," başını bana eğdi. Gözleri şaşılaştı. "Ve kendisine âşık olacak kadar salak olduğun için en iyi arkadaşın olan kızı kaybedip ortada kalmanın mutlak dehşetine."

Şişeyi dikip kalan birayı bitirip yere attı. Alt katta çalan müzik dışında oda tamamen sessizdi ve herkes Travis'e kitlesel bir kafa karışıklığı içinde bakıyordu.

Yerin dibine geçecek gibi olmuştum, Brad'in elini tutup onu alt kattaki dans pistine götürdüm. Birkaç çift bizi takip ettiler, Travis'in tiradına gözyaşları ya da başka bir şeyle tepki verip vermediğimi görebilmek için beni izliyorlardı. Yüz ifademi yumuşatıp onlara istediklerini vermeyi reddettim.

Bir iki tutuk adımla dans ettikten sonra Brad içini çekti. "Bu biraz... tuhaftı."

"Hayatıma hoşgeldin."

Travis dans pistindeki çiftleri itip kendine yol açarak yanıma geldi. Dengesini bulması bir iki saniyesini aldı. "Araya giriyorum."

"Hayır girmiyorsun. Tanrım!" deyip ona bakmayı reddettim.

Birkaç gergin saniyenin ardından başımı kaldırdığımda

Travis'in Brad'e neredeyse kafasını delecek bir yoğunlukla baktığını gördüm. "Eğer kadınımın yanından çekilmezsen, senin o lanet olası gırtlağını koparırım. Tam burada, dans pistinde."

Brad ne yapacağını bilemiyormuş gibi duruyordu, gözleri bir bana bir de Travis'e yöneldi ve sonunda, "Affedersin Abby," deyip yavaşça kollarını çekti. Merdivenlere çekildi ve ben de tek başıma, aşağılanmış olarak orada durdum.

"Travis, şu anda senin için hissettiklerim var ya.. nefrete epey benziyorlar."

"Benimle dans et," diye yalvardı, dengesini korumak için sallanıyordu."

Şarkı bitince rahatlamayla iç çektim. "Git bir şişe daha viski iç, Trav." Dans pistindeki tek yalnız adamla dans etmek için döndüm.

Tempo daha hızlıydı ve yeni, şaşkın dans partnerime gülümsedim, Travis'in sadece bir buçuk metre arkamda olduğu gerçeğini göz ardı etmeye çalışıyordum. Bir başka Sig Tau biraderi arkamda dans ediyordu ve kalçalarımı tuttu. Arkaya uzanıp onu daha da yakınıma çektim. Bana Travis'le Megan'ın o gece Red'de nasıl dans ettiklerini hatırlattı ve pek çok defalar unutabilmeyi dilemiş olduğum sahneyi yeniden yaratmak için elimden geleni yaptım. İki çift el neredeyse vücudumun her yerinde geziniyorlardı ve sistemimdeki alkol miktarı sayesinde daha utangaç olan yanımı göz ardı etmek kolay oluyordu.

Aniden havalandım. Travis beni omzunun üstüne atıp cemiyet biraderlerinden birini sertçe itip yere düşürdü. "Beni yere indir!" dedim, sırtını yumrukluyordum.

"Senin benim yüzümden kendini utandırmana izin vermeyeceğim," diye homurdandı, basamakları ikişer ikişer çıkıyordu.

Travis beni odanın öbür tarafına taşırken yanından geçtiğimiz her bir çift göz tekmeleyip çığlık atmamı izledi. "Bunun," dedim mücadele ederken, "utandırıcı olduğunu düşünmüyor musun? Travis!"

Travis, "Shepley! Donnie dışarıda mı?" dedi, sağa sola salladım, uzuvlarıma çarpmamak için başını eğerek.

"Evet dışarıda ne oldu ki?" dedi Shepley.

America bize doğru bir adım atıp, "Onu yere bırak!" dedi.

Kıvranırken, "America," dedim, "orada dikilip durma! Bana yardım et."

Yukarı bakıp bir kahkaha attı. "Siz ikiniz çok gülünç gözüküyorsunuz."

Sözlerini duyduğumda kaşlarım çatıldı, durumun herhangi bir yönünü eğlenceli bulmasından ötürü hem kızmış hem de şoke olmuştum.

Travis kapıya yönelince ona öfkeyle baktım. "Çok teşekkürler dostum!"

Soğuk hava tenimin çıplak olan yerlerine çarpınca daha yüksek sesle isyan ettim, "İndir beni aşağıya kahrolası!"

Travis bir arabanın kapısını açıp beni arka koltuğa atıp yanıma geldi. "Donnie, bu geceki SS sen misin?"

"Evet," dedi kaygıyla benim kaçmak için çabalamamı izliyordu.

"Bizi benim daireme götürmene ihtiyacımız var."

"Travis... bunun doğru olduğundan..."

Travis'in sesi kotrollü ama korkutucuydu. "Dediğimi yap Donnie yoksa Tanrı şahidim olsun yumruğumu kafanın önünden sokup arkasından çıkartacağım."

Donnie arabayı bordürden uzaklaştırdı ve ben de kapı koluna hamle yaptım. "Dairene gitmiyorum!"

Travis önce bir bileğimi, ardından da öbürünü tuttu. Eği-

lip kolu ısırdım. Önce gözlerini kapadı ama ardından dişlerimi etine batırırken ağzından bir inleme kaçtı.

"Elinden geleni ardına koyma Güvercin, artık saçmalamandan bıktım."

Isırdığım yeri bırakıp kollarımı sarıp elinden kurtulmaya çalıştım. "Saçmalamam mı? Beni bu kahrolası arabadan indireceksin!"

Bileklerimi yüzüne doğru çekti. "Seni seviyorum ulan! Sen ayılana ve biz oturup bu mevzuyu çözene kadar bir yere gitmek yok!"

"Olayı anlamayan bir tek sen varsın Travis!" dedim. Bileklerimi bıraktı ve ben de kollarımı kavuşturup apartmanlarına giden yol boyunca dudağımı sarkıttım.

Araba yavaşlayıp durduğunda öne eğildim. "Beni eve götürebilir misin Donnie?"

Travis beni kolumdan tutup arabadan çıkardı ve ardından yine omzuna alıp merdivenlerden yukarıya taşıdı. "İyi geceler Donnie."

"Babanı arayacağım!" diye bağırdım.

Travis yüksek sesle güldü. "Ve o da büyük ihtimalle omzumu sıvazlayıp zamanının çoktan gelmiş olduğunu söyler."

Kaçmaya çalışırken tekmeler savurup kollarımı salladığım için kilidi açmakta zorlandı. "Pes et artık Güvercin yoksa merdivenlerden düşeceğiz!" Kapıyı açtıktan sonra Shepley'nin odasına girdi.

"Beni. Aşağıya. İndir!" diye çığlık attım.

"Tamam," dedi beni Shepley'nin yatağına atarken. "Şimdi uyuyup kendini toparla. Sabah konuşacağız."

Oda karanlıktı. Tek ışık, açık kapıdan içeri gelen dikdörtgen şeklindeki huzmeydi. Karanlık, bira ve öfkeye rağmen odaklanmaya çalıştım ve ışığa döndüğünde ukala gülümsemesi aydınlandı.

Yumruklarımla yatağı dövdüm. "Artık bana ne yapacağımı söyleyemezsin Travis! Sana ait değilim!"

Dönüp bana bakmasına kadar geçen saniyede yüz ifadesi öfkeye dönüşmüştü. Ayaklarını vura vura bana doğru geldi, ellerini yatağa koyup yüzüme eğildi.

"PEKİ, AMA BEN SANA AİDİM!" Bağırırken boynundaki damarlar kabardılar ve öfkeli bakışlarına gözümü kırpmayı bile reddederek aynen karşılık verdim.

Soluk soluğa dudaklarıma bakıp, "Ben sana aidim," diye fısıldadı, ne kadar yakın olduğumuzu fark edince kızgınlığı eriyip gitmişti.

Yapmamak için bir neden düşünemeden yüzünü ellerime alıp dudaklarımı dudaklarına geçirdim. Travis tereddüt etmeden beni kollarına aldı. Birkaç uzun adımda beni yatak odasına götürdü ve ikimizi de yatağa attı.

Tişörtünü kafasının üstünden çekip çıkardım ve karanlıkta kemer tokasıyla uğraştık. Sarsıp açtı, çekip çıkardı ve yere attı. Bir eliyle beni döşekten kaldırıp diğeriyle elbisemin fermuarını açtı. Başının üstünden çekip karanlıkta bir yere attım ve sonra da Travis beni öptü ve dudakları dudaklarımda inledi.

Birkaç çabuk hareketle boxer'ını çıkartmıştı ve göğsünü göğsüme bastırdı. Ellerimi kalçasına koydum ama onu içime çekmeye çalıştığımda direndi.

Soluk soluğa, "İkimiz de sarhoşuz," dedi.

"Lütfen." Bacaklarımı kalçalarına bastırdım, kasıklarımdaki yangını söndürmek için çaresizdim. Travis tekrar bir araya gelmemizde kararlıydı ve benim de kaçınılmaz olana direnmek gibi bir niyetim yoktu, dolayısıyla geceyi çarşaflarına dolanmış olarak geçirmeye dünden razıydım.

"Bu doğru değil," dedi.

Tam üstümdeydi, alnını alnıma bastırıyordu. Bu söyledi-

ğinin yarı gönüllü bir protesto olmasını ve bir şekilde onu yanıldığına ikna edebilmeyi diledim. Birbirimizden ayrı kalamamamız açıklanamaz bir durum gibi gözüküyordu ama benim artık bir açıklamaya ihtiyacım kalmamıştı. Artık bir bahaneye bile ihtiyacım kalmamıştı. O anda sadece ona ihtiyacım vardı.

"Seni istiyorum."

"Söylemene ihtiyacım var," dedi.

İçim onu hissetmek için çığlıklar atıyordu ve bir saniye bile bekleyemeyecektim. "Ne istersen söyleyeceğim."

"O zaman bana ait olduğunu söyle. Beni geri alacağını söyle. Beraber olmadığımız sürece bunu yapmam."

"Ama aslında hiç gerçek anlamda ayrı olmamıştık, değil mi?" diye sordum, yeterli olmasını umarak.

Başını salladı, dudakları dudaklarıma teğet geçti. "Söylediğini duymam lazım. Benim olduğunu bilmem lazım."

"Seninle tanıştığımız saniyeden beri seninim."

Sesimde yalvaran bir ton vardı. Başka herhangi bir zaman olsa utanırım ama pişmanlığın ötesindeydim. Hayatımın en mutlu anlarını Eastern'da yaşamıştım, hepsini de Travis'le. Kavga etmek, gülmek, sevmek ya da ağlamak... Eğer Travis'le yapacaksam orası olmak istediğim yerdi.

Yüzüme dokunurken ağzının bir kenarı yukarıya kıvrıldı ve sonra da dudakları dudaklarıma nazik bir öpücükle dokundular. Onu kendime çektiğimde direnmedi. Kasları kasıldı ve nefesini tutup kayarak içime girdi.

"Bir kez daha söyle," dedi.

"Ben seninim," soluk aldım. İçimde ve dışımdaki her sinir ucum daha fazlasını istiyordu. Artık senden hiç ayrı kalmak istemiyorum."

"Bana söz ver," dedi, kendini bir kez daha içeriye iterken inleyerek.

"Seni seviyorum. Seni sonsuza dek seveceğim." Sözler daha çok bir iç çekmeyi andırıyorlardı ama onları söylerken gözlerinin içine bakmıştım. Gözlerindeki belirsizliğin kaybolduğunu gördüm ve loş ışıkta bile yüzünün aydınlandığı belli oldu.

Nihayet tatmin oldu ve dudaklarıyla dudaklarımı mühürledi.

Travis beni öpücükleriyle uyandırdı. Önceki gece içtiklerim yüzünden hâlâ biraz başım dönüyordu ve biraz çakır keyiftim ama uyumadan önceki saat boyunca yaptıklarımız bütün detaylarıyla aklımdaydı. Yumuşak dudaklar elim, kolum ve boynumun her santimini kapladılar ve dudaklarıma eriştiğinde gülümsedim.

"Günaydın," dedim dudaklarım dudaklarında.

Konuşmadı, dudaklarıyla dudaklarımı öpmeye devam etti. Kaslı kollarıyla beni sarmaladı ve sonra da yüzünü boynuma gömdü.

"Bu sabah konuşmuyorsun," dedim, ellerimi sırtının çıplak teninde gezdirirken. Kalçalarına kadar indirdim ve sonra da bacağımı kalçasına dolayıp yanağını öptüm.

Başını salladı."Sadece böyle olmak istiyorum," diye fısıldadı.

Yüzümü buruşturdum. "Bir şeyi mi kaçırdım?"

"Seni uyandırmak istememiştim. Niye uykuya dönmüyorsun?"

Yastığa yaslanıp çenesini yukarıya çektim. Gözleri kan çanağı gibiydiler, etraflarındaki deri kırmızı ve şişmişti.

"Ne oldu, niye ağladın?" diye sordum, paniğe kapılarak. Bir elimi eline alıp öptü ve alnını boynuma bastırdı. "Sadece uyu Güvercin. Lütfen?"

"Bir şey mi oldu? America'ya bir şey mi oldu?" Son so-

ruyla beraber doğrulup oturdum. Gözlerimdeki korkuyu gördüğünde bile yüzündeki ifade değişmedi. Sadece içini çekti ve benimle beraber oturup elinde tuttuğu elime baktı.

"Hayır... America iyi. Sabaha karşı dört gibi eve geldiler. Hâlâ yataktalar. Saat daha erken. Hadi gel uyumaya devam edelim."

Kalbimin göğsümden çıkacakmış gibi attığını hissettiğimde uykuya dönme ihtimalimin olmadığını anladım. Travis her iki elini de yüzümün iki yanına koyup beni öptü. Ağzını farklı bir şekilde oynatıyordu, sanki beni son kez öpermiş gibiydi. Beni yastığa indirip bir kez daha öptü ve sonra da başını göğsüme koyup kollarıyla beni sımsıkı sarmaladı.

Travis'in davranışlarıyla ilgili olası bütün nedenler hızla değiştirilen televizyon kanalları gibi aklımdan geçip gidiyorlardı. Sarılıp onu kendime çektim, sormaya korkuyordum. "Uyudun mu?"

"Ben... uyuyamadım. Şey, istemedim..." gerisini getiremedi.

Alnını öptüm. "Sorun her neyse üstesinden geliriz tamam mı? Neden biraz uyumuyorsun? Uyandığında çözeriz."

Başını kaldırıp yüzümü süzdü. Gözlerinde hem güvensizlik hem de umut gördüm. "Ne demek istiyorsun? Üstesinden geliriz derken?"

Kaşlarımı çattım, kafam karışmıştı. Ben uyurken onu bu kadar rahatsız edecek neyin gerçekleşmiş olabileceğini gözümde canlandıramıyordum. "Neler olup bittiğini bilmiyorum ama ben buradayım."

"Burada mısın? Kalacak mısın yani? Benimle?"

Yüz ifademin gülünç olması gerektiğinin farkındaydım ama başım hem alkol hem de Travis'in acayip sorularının

etkisiyle dönüyordu. "Evet. Bunu dün akşam konuştuk diye düşünüyordum."

"Evet, konuştuk." Başıyla onayladı, cesaretlenmişti.

Odayı gözlerimle taradım. Duvarlar taıştığımızdaki kadar boş değildi. Şimdi beraber zaman geçirdiğimiz yerlerden aldığı hatıralar serpiştirilmişti ve beyaz boya içinde bizim, Toto'nun, ve arkadaş grubumuzun fotoğraflarının olduğu siyah çerçevelerle bölünüyordu. İkimizin doğum gününde çekilmiş bir fotoğrafının içinde olduğu daha büyük siyah bir çerçeve yatak başlığının üstündeki Meksika şapkasının yerini almıştı.

Gözlerimi kısıp ona baktım. "Uyandığımda sana kızgın olacağımı düşündün değil mi? Gideceğimi düşündün değil mi?"

Omzunu silkti, eskiden çok kolay yapabildiği umursamaz pozunun oldukça kötü bir taklidiydi. "Bununla tanınıyorsun."

"Bunun yüzünden mi moralin bu kadar bozuk? Bütün gece sabah uyandığımda ne olacağını düşündüğün için mi uyuyamadın?"

Bir sonraki sözcüklerini söylemekte zorlanacakmış gibi kıpırdandı. "Dün gecenin öyle olmasını planlamamıştım. Biraz sarhoştum ve partide zavallı bir sapık gibi peşinden dolaştım ve sonra seni isteğinin dışında oradan çekip çıkardım... ve sonra biz..." Başını salladı, aklında canlanan hatıralar bariz biçimde midesini bulandırmışlardı.

"Hayatımın en iyi sevişmesini yaşadık desem olur mu?" Gülümseyip elini sıktım.

Travis bir kahkaha attı ve gözlerinin etrafındaki gerilim yavaşça eriyip gitti. "O halde iyiyiz, değil mi?"

Onu öptüm, yüzünün her iki yanına şefkatle dokundum. "Evet şapşal. Sana söz vermedim mi? Sana duymak istedi-

ğin her şeyi söyledim, yeniden beraberiz ve hâlâ mutlu değil misin?"

Kocaman gülümsedi.

"Travis, dur. Seni seviyorum," diyerek gözünün etrafında kaygıdan kaynaklanan çizgileri yok ettim. "Bu anlamsız inatlaşma Şükran Günü'nde bitmiş olabilirdi, ama..."

"Bekle... ne?" diyerek araya girdi ve arkasına yaslandı.

Şükran Günü'nde yeniden bir araya gelmeye tamamen hazırdım ama beni mutlu etmeye çalışmaktan bıktığını söyledin ve ben de seni geri istediğimi söyleyemeyecek kadar gururluydum.

"Sen benimle kafa mı buluyorsun? Sadece hayatını kolaylaştırmaya çalışıyordum! Ne kadar acı çektiğimi biliyor musun?"

Yüzümü buruşturdum. "Ayrılmamızdan sonra hayat iyiymiş gibi duruyordun."

"O senin içindi! Eğer sadece arkadaş olmakla ilgili bir sıkıntımın olmasıdığı rolünü yapmazsam seni kaybedeceğimden korkmuştum. Bütün o süre boyunca seninle beraber olabilir miydim yani? Bu nasıl bir iş Güvercin?"

"Ben.." Tartışamazdım, o haklıydı. İkimizin de acı çekmemize neden olmuştum ve hiçbir bahanem yoktu. "Özür dilerim."

"Özür mü dilersin? Neredeyse kendimi içerek öldürecektim, yataktan zar zor kalkabiliyordum. Yeni yıl arifesinde seni aramamak için telefonumu tuzla buz ettim... ve özür mü diliyorsun?"

Dudağımı ısırıp başımı salladım, utanmıştım. Neler yaşadığından hiç haberim yoktu ve söylediklerini duyduğumda göğsüme bıçak saplanır gibi oldu. "Çok, çok... üzgünüm."

Sırıtarak, "Affedildin," dedi. "Sakın bir daha yapayım deme."

"Demem. Söz veriyorum."

Gamzelerini sergileyip başını salladı. "Seni feci seviyorum."

Yirmi birinci Bölüm
Duman

Haftalar geçip gitti ve bahar tatilinin çabucak gelmesi beni şaşırttı. Beklediğimiz dedikodular ve meraklı bakışlar gelip geçmiş, hayat normale dönmüştü. Eastern'ın bodrumları haftalardır dövüş yüzü görmemişti. Adam, tutuklamaların ardından o gece tam olarak neler olduğuna dair sorular sorulmaya başlanınca bir süre göze batabilecek bir şey yapmamaya karar vermişti ve Travis de kendisini yılın son dövüşüne çağıracak olan telefonu beklemekten gerilmişti. Bu dövüşten gelecek parayla yazın ve sonbaharın önemli bir kısmının faturalarını ödeyecekti.

Hâlâ yerde kalın bir kar tabakası vardı ve tatilden önceki Cuma günü karla kaplı çimlerin üstünde son bir kar topu savaşı başladı. Travis'le ben havada uçuşan kar toplarının arasından geçip kafeteryaya ulaştık ve ben de sıkı sıkı koluna sarılarak hem kar toplarından hem de yere düşmekten kurtulmaya çalıştım.

"Bize atmayacaklar Güvercin. O kadar akılları çalışıyor," dedi, Travis, kırmızı, soğuk burnunu yanağıma dayayarak.

"Hedef alma becerileri senin mizacından duydukları korkuyla aynı seviyede değil Trav."

Beni kendine çekip paltomun kolunu eliyle sıvazlarken beni kargaşanın içinden geçirdi. Bir avuç dolusu kız, beyzbol takımının acımasız hedef alma becerisinden çığlık atarak kaçarken önümüzden geçince aniden durduk. Kızlar geçip gittikten sonra Travis beni kazasız belasız kapıya getirdi.

Gülümseyerek, "Gördün mü? Sana başaracağımızı söylemiştim," dedi.

İçi sıkıştırılmış bir kartopu başlarımızın arasında kapıya çarpıp patlayınca yüzündeki eğlenen ifade ortadan kayboldu. Travis öfkeli bir ifadeyle çimleri taradı ama o kadar çok öğrenci sağa sola kaçışıyordu ki, misilleme yapma isteği dağıldı gitti.

Kapıyı çekip açtı ve eriyen karın boyalı metalden kayıp yere düşmesini izledi. "Hadi içeri geçelim."

"İyi fikir," deyip başımla onayladım.

Beni elimden tutup yemek sırasına götürdü, sonra da sıra ona geldiğinde bir tepsiye tütmekte olan farklı yemekler koydu. Rutinimize alışık olan kasadaki görevli haftalar önce bize şaşkınlıkla bakmayı bırakmıştı.

"Abby," Brazil bana başıyla selam verip Travis'e göz kırptı. "Haftaya bir planınız var mı?"

"Burada kalıyoruz. Kardeşlerim gelecek," dedi Travis, aldığımız yemekleri, küçük köpükten tabakları masanın üstünde bölerek organize ederken dikkati dağılmıştı.

America saçındaki karları sallayıp yere atarak gelirken, "David Lapinski'yi öldüreceğim," diye anonsta bulundu.

Shepley, "Tam isabet!" deyip güldü. America ona kızgın kızgın bakarak uyarıda bulundu ve kahkahası yerini sinirli sinirli gülmeye bıraktı. "Yani... ne berbat bir herif."

America'nın hışımla yemek kuyruğuna gidişini izleyip çabucak peşinden gitmeden önce yüzündeki pişmanlık ifadesine güldük.

Brazil tiksintiyle, "Amma da kılıbık haa," dedi.

Travis, "America biraz gergin," diye açıkladı. "Bu hafta Shepley'in anne babasıyla tanışacak."

Brazil başıyla onayladı, sora da kaşları kalktı. "Öyleyse onlar..."

"Aynen," dedim onunla birlikte başımı sallayarak. "Kahlıcı."

Brazil, "Vay be," dedi. Yemeğiyle oynarken yüzünde hâlâ şok ifadesi vardı ve kafasının ne kadar karışmış olduğunu görebiliyordu. Hepimiz gençtik ve Brazil, Shepley'nin kendisini bu şekilde bağlamasına anlam veremiyordu.

Travis bana bakıp gülümseyerek, "Sen de yaşadığında Brazil... anlayacaksın," dedi.

Salonda hem dışarıdaki eğlence hem de tatilden önceki son saatlerin hızla yaklaşması nedeniyle heyecan dolu bir atmosfer vardı. Sandalyeler doldukça salonda hiçbir zaman durulmayan konuşma sesleri herkes gürültünün üstünden sesini duyurmaya çalışınca yüksek sesli bir yankıya dönüştü.

Shepley ile America tepsilerini alıp geldiklerinde barışmışlardı. America memnuniyetle yanımdaki boş sandalyeye oturdu, yaklaşan görücüye çıkma anı hakkında gevezelik edip duruyordu. O akşam Shepley'nin anne babasının evine gitmek için yola çıkacaklardı. America'nın kötü şöhretli krizleri için mükemmel bir bahaneydi.

Yanında ne götürüp ne götürmeyeceği ve gösterişçi gözükmeden ne büyüklükte bir valiz alabileceği hakkında sızlanıp dururken ekmeğiyle oynamasını izledim, idare ediyormuş gibi duruyordu.

"Sana söyledim bebeğim. Seni sevecekler. Tıpkı benim seni sevdiğim gibi sevecekler, sevecekler işte," dedi Shepley, America'nın saçını kulağının arkasına atarken. America

bir nefes aldı ve dudaklarının ucu sadece Shepley onu rahatlattığında olduğu gibi yukarıya döndü.

Travis'in telefonu titreşip masanın üstünde beş-on santim kaydı. Travis telefonu görmezden geldi, Brazil'e kardeşleriyle ilk poker oynayışımızı anlatmakla meşguldü. Ekranına göz attım ve ismi görünce Travis'in omzuna hafifçe vurdum.

"Trav?"

Özür dilemeden Brazil'den bana dönüp bütün dikkatini bana verdi. "Efendim Güvercin?"

"Buna bakman iyi olabilir."

Cep telefonuna bakıp içini çekti. "Ya da olmayabilir."

"Önemli olabilir."

Telefonu kulağına götürmeden önce dudaklarını büzdü. "Ne var ne yok Adam?" Dinlerken salona bakınıyor ve arada bir başıyla onaylıyordu."Bu benim son dövüşüm Adam. Henüz emin değilim. Onsuz gelmem ve Shep de şehir dışına çıkıyor. Biliyorum... seni duydum. Hmmm... aslında bu kötü bir fikir değil."

Yüzünün Adam'ın onu aydınlatan fikri her ne ise onu duyunca parladığını görünce kaşlarım çatıldı. Travis telefonu kapattığında ona beklentiyle baktım.

"Önümüzdeki sekiz ayın kirasını ödemeye yeter. Adam John Savage'ı getirtmiş. Profesyonel olmaya çalışıyor."

Shepley öne eğilip, "Onu dövüşürken görmedim, sen gördün mü?" diye sordu.

Travis başını salladı. "Sadece bir defa, Springfield'de. Adam iyi."

"Yeterince iyi değil," dedim. Travis eğilip alnımı yumuşak dudaklarıyla öperek sözlerime teşekkür etti. "Evde kalabilirim Trav."

"Hayır," dedi başını sallayarak.

"Senin bu sefer de geçen sefer gibi bana ne oldu diye endişelenirken darbe almanı istemiyorum."

"Olma Güvercin."

"Senin için orada bekleyeceğim," deyip konuyla ilgili olduğumdan mutlu görünmeye çalıştım.

"Trent'ten gelmesini isteyeceğim. Dövüşe konsantre olabileceğim kadar güvendiğim bir tek o var."

Shepley, "Biz de eşek başıyız zaten," diye homurdandı.

Travis, "Bak, sen şansını kullandın," dedi, yarı şaka yarı ciddi.

Shepley canı sıkılarak ağzını büktü. Hâlâ Hellerton'daki geceyle ilgili kendini suçluyordu. Haftalar boyu her gün benden özür dilemişti ama en sonunda suçluluk duygusu sessizce acı çekebileceği seviyeye inmişti. America'yla ben onu bir suçu olmadığına ikna etmeye çalışıyorduk ama Travis her zaman onu sorumlu tutacaktı.

"Shepley senin hatan değildi. Sen onu üstümden çektin, unuttun mu?" dedim, America'nın arkasına uzanıp kolunu sıvazlayarak. Travis'e döndüm, "Dövüş ne zaman?"

"Gelecek hafta bir gün," omzunu silkti. "Senin orada olmanı istiyorum, senin orada olmana ihtiyacım var."

Gülümsedim, çenemi omzuna dayamıştım. "O halde orada olacağım."

Travis benimle beraber dersin olduğu sınıfa kadar geldi, ayaklarım buzda kaydığı birkaç seferde dengemi bulmama yardımcı oldu. "Daha dikkatli olmalısın," diye takıldı.

"Beni daha sıkı tutasın diye bilerek yapıyorum, çok safsın."

"Eğer kollarımda olmak istiyorsan tek yapman gereken istemek," deyip beni göğsüne çekti.

Dudaklarını dudaklarıma bastırdığında havada uçuşan kar topları da yanımızdan geçen öğrenciler de umurumuzda değildi. Ayaklarım yerden kesildi ve o beni öpmeye devam etti. Beni kolayca kampüsün bir ucundan öbürüne taşıdı. Nihayet sınıfın kapısının önünde ayaklarımı yere koyduğunda başını salladı.

"Gelecek dönem için ders programımızı yaparken daha fazla dersi beraber almaya dikkat edersek işimiz kolaylaşır."

"Bunun üstüne çalışacağım," deyip sınıfa girmeden önce onu son bir kez öptüm.

Ona baktığımda Travis bana son bir kez daha gülümseyip yan binadaki dersine gitti. Benim çevremdeki öğrenciler utanmaz sevgi gösterilerimize ne kadar alışıklarsa, onun sınıfındakiler de onun derse birkaç dakika geç girmesine o kadar alışıktılar.

Zamanın bu kadar hızlı geçmesine şaşırmıştım. Günün son testini bitirip Morgan Hall'un yolunu tuttum. Kara yatağının hep oturduğu yerinde otururken ben de çekmecelerimin içinden ihtiyacım olan bir iki şeyi bulmaya çalışıyordum.

Kara, "Şehir dışına mı çıkıyorsun?" diye sordu.

"Hayır sadece birkaç şeye ihtiyacım var. Trav'ı almak için Bilim Binası'na gideceğim ve sonra da bütün hafta onun dairesinde kalacağım."

Gözlerini kitabından ayırmadan, "Tahmin etmiştim," dedi.

"İyi tatiller Kara."

"Mmmhmm."

Kampüs neredeyse tamamen boşalmış, sadece işleri ağırdan alan az sayıda öğrenci kalmıştı. Köşeyi döndüğümde Travis'in dışarıda sigarasını bitirdiğini gördüm. Tıraşlı başına örme bir bere geçirmiş ve bir elini yıpranmış kahverengi deri ceketinin cebine sokmuştu. Derin düşüncelere dalmış yere bakarken burun deliklerinden sigara dumanı

geliyordu. Bir metre yakınına gelene dek ne kadar daldığını fark edemedim.

"Aklından neler geçiyor bebeğim?" diye sordum. Başını kaldırmadı. "Travis?"

Sesimi algıladığında kirpikleri göz kapaklarıyla birlikte inip kalktı ve yüzündeki dertli ifadenin yerini sahte bir gülümseme aldı. "Selam Güvercin."

"Her şey yolunda mı?"

"Artık yolunda," deyip beni kendine çekti.

Bir kaşımı kaldırıp suratımı asarak şüphelendiğimi göstere göstere, "Tamam. Neler oluyor?" dedim.

"Sadece aklımda çok şey var," deyip içini çekti. Devam etmesini bekleyince de, "Bu hafta, dövüş, senin orada olman..."

"Sana evde kalabileceğimi söyledim."

"Orada olmana ihtiyacım var Güvercin," deyip sigarasını yere attı. Kardaki derin bir ayak izinde kaybolmasını izledi ve ardından elimi tamamen elinin içine alıp beni Shepley'nin arabasının park edildiği yere doğru çekti.

"Trent'le konuştun mu?" diye sordum.

Başını salladı. "Beni aramasını bekliyorum."

America penceresini indirip başını Shepley'nin Charger'ından dışarı çıkardı. "Acele edin! Hava aşırı soğuk!"

Travis gülümseyip hızlandı ve arabanın kapısını benim için açtı. Shepley'yle America, tatilde yapacakları ziyaret belli olduğundan beri yaptıkları konuşmayı tekrarlarken ben de onları izledim. Tam apartmanın otoparkına girerken Travis'in telefonu çaldı.

"Neredesin Trent?" diye açtı telefonu. "Seni dört saat önce aradım. İşte bir şey yaptığın da yok. Her neyse. Dinle, bir iyiliğe ihtiyacım var. Gelecek hafta bir dövüşüm var. Senin de gelmene ihtiyacım var. Ne zaman olduğunu bilmi-

yorum ama seni aradığımda bir saat içinde orada olmalısın. Benim için bunu yapar mısın? Yapar mısın, yapmaz mısın hıyar ağası. Çünkü Güvercin'e göz kulak olmam lazım. Geçen sefer götün teki ona ellerini sürmeye cüret etti ve... evet." Sesi korkutucu bir tona çıktı. "Hallettim. Dolayısıyla eğer seni ararsam...? Teşekkürler Trent."

Travis telefonunu kapatıp başını koltuğa dayadı.

Shepley, "Rahatladın mı?" diye sordu Travis'i dikiz aynasından izleyerek.

"Evet. Orada onsuz nasıl yapacaktım emin değildim."

"Sana söylemiştim," diye başladım.

"Güvercin daha kaç defa söylemem lazım?" yüzü asıldı.

Sabırsız ses tonu karşısında başımı salladım. "Ama anlamıyorum. Önceden bana ihtiyacın yoktu."

Parmaklarıyla hafifçe yanağıma dokundu. "Önceden seni tanımıyordum. Sen orada değilken konsantre olamıyorum. Nerede olduğunu, ne yaptığını... merak ediyorum; eğer oradaysan ve seni görebiliyorsam, odaklanabiliyorum. Delice olduğunu biliyorum ama böyle işliyor."

"Delice olması tam istediğim gibi demek biliyorsun değil mi?" deyip dudaklarını öpmek için uzandım.

America ağzının içinden, "Orası belli," dedi.

Keaton Hall'un gölgelerinde Travis beni sımsıkı tutuyordu. Soluklarımızdaki buhar soğuk gece havasında bibirine karışıyordu ve bir iki metre ötemizdeki bir yan kapıda, varlığımızdan habersiz takılanların alçak sesle konuştuklarını duyabiliyordum.

Keaton Eastern Üniversitesi'ndeki en eski binaydı ve her ne kadar çember daha önce burada yapılmış olsa da mekân konusunda içim rahat değildi. Adam büyük bir izleyici kitlesi bekliyordu ve Katon kampüsteki en büyük bodruma sahip değildi. Eski tuğla duvarların önünde inşaat iskeleleri

kurulmuştu -içeride gerçekleşmekte olan renovasyon çalışmalarının başka bir işareti daha.

Travis, "Bu Adam'ın bugüne kadarki en kötü fikirlerinden biri," diye homurdandı.

"Değiştirmek için artık çok geç," deyip iskelelere baktım.

Travis'in cep telefonunun ışıkları yanınca telefonu açtı. Yüzü ekrandan gelen mavi ışıkla aydınlanıyordu ve kaşlarının arasındaki, varlıklarından hep emin olduğum çizgileri görebiliyordum. Birkaç düğmeye basıp telefonu kapattı ve bana daha sıkı sarıldı.

"Bu gece daha gergin görünüyorsun," diye fısıldadım.

"Trent işe yaramaz kıçını buraya getirdiğinde daha iyi hissedeceğim."

"İşte buradayım seni mızmız küçük kız," dedi Trenton alçak bir sesle. Karanlıkta silüetini güç bela görebiliyordum ama gülümsemesi ay ışığında parlıyordu.

"Nasılsın yenge?" deyip bir koluyla beni kucaklarken diğer koluyla da Travis'i şakadan itti.

"İyiyim Trent."

Travis anında rahatladı ve sonra beni elimden tutup binanın arkasına götürdü.

Travis kardeşine, "Eğer polisler gelir de birbirimizden ayrı düşersek, Morgan Hall'da buluşuyoruz tamam mı?" dedi. Zemine yakın açık bir pencerenin önünde durduk, Adam'ın içeride olduğunun ve beklediğinin sinyali.

Trenton pencereye bakıp, "Benimle kafa buluyorsun," dedi. "Abby bile buradan zor sığar."

Travis, "Sen de sığarsın," deyip ona güvence verdi ve aşağıdaki karanlığın içine indi. Daha önce çok yaptığım gibi eğilip Travis'in beni yakalayacağını bilerek kendimi geri geri içeri ittim.

Birkaç saniye bekledik ve sonra Trenton puflayarak kendini pencerenin pervazından itti ve ayakları beton zemine değdiğinde az kalsın dengesini kaybediyordu.

Trenton, "Dua et ki Abby'yi seviyorum. Bu haltı öyle herkes için yapmazdım," diye homurdandı tişörtünü silkerken.

Travis yukarı zıplayıp tek bir hareketle pencereyi kapattı. "Bu taraftan," deyip karanlığın içinden bizi dövüşün yapılacağı odaya doğru götürdü.

Art arda gelen koridorlar boyunca Travis'in eli elimde, Trenton'ın tişörtümü tuttuğunu hissederek ilerledik. Önümü görmeden ilerlerken küçük çakıl taşlarının betona sürtündüğünü duyabiliyordum. Gözlerimin bodrumun karanlığına uyum sağlamaya çalışıp iyice açıldıklarını hissettim ama odaklanmalarına yardımcı olabilecek bir ışık kaynağı yoktu. Üçüncü dönüşten sonra Trenton içini çekti. "Buradan çıkış yolunu asla bulamayacağız."

Travis, "Beni takip etmeniz yeter," dedi. Trenton'ın şikayet etmesi onu rahatsız etmişti.

Koridordaki ışık artınca yaklaştığımızı anladım. Kalabalıktan gelen gürültü belli belirsiz bir uğultudan numara ve isimlerden oluşan bir heyecan kasırgasına dönüştüğünde geldiğimizi anladım. Travis'in beklediği odada genelde bir fener ve bir de sandalye olurdu ama renovasyon çalışmaları yüzünden bu odanın her tarafı üstü beyaz örtülerle kaplanmış masa, sandalye ve rastgele başka ekipmanla doluydu.

Travis ile Trenton ben dışarıya bakarken dövüş stratejisini tartıştılar. Geçen dövüş kadar kalabalık ve kaotikti ama bu sefer daha az yer vardı. Duvarların dibi izleyicilere yer açmak için kenara çekilmiş beyaz çarşafla kaplı mobilyalarla kaplıydı.

Oda normalden daha karanlıktı ve Adam'ın bulunduğumuz yeri belli etmemek için dikkatli davrandığını düşün-

düm. Alçak tavanlardan fenerler sarkıyor, bahse girilirken havada tutulan nakit paraların üstünde pis bir parlama yaratıyordu.

Travis koluma dokunarak, "Güvercin, beni duydun mu?" dedi.

"Ne?" dedim gözlerimi kırparak.

"Senin bu girişin önünde durmanı istiyorum tamam mı? Ne olursa olsun Trent'in kolunu sakın bırakma."

"Yerimden kımıldamayacağıma söz veriyorum."

Travis gülümsedi, mükemmel gamzesi yanağına gömüldü.

"Şimdi de sen gergin görünüyorsun."

Önce girişe, ardından ona baktım. "Bununla ilgili içimde kötü bir his var Trav. Dövüşle ilgili değil, ama... bir şeyler. Bu mekân beni fena halde ürkütüyor."

Travis, "Uzun kalmayacağız," diye güvence verdi. Hoparlörden Adam'ın sesi geldi ve hemen sonra bir çift sıcak, tanıdık el yüzümün iki yanındaydı. "Seni seviyorum," dedi. Kollarıyla beni sardı ve beni yerden kaldırdı ve beni öperken sıktı. Beni yere indirdikten sonra da kolumu Trenton'ın koluna doladı. Kardeşine, "Gözlerini ondan ayırma," dedi. "Bir an için bile. Dövüş başladığında burası zıvanadan çıkacak."

"... ve bu gecenin yarışmacısı JOHN SAVAGE'a hoş geldin diyoruz!"

"Onu hayatım pahasına savunacağım küçük kardeş," dedi Trenton kolumu çekerek. "Şimdi git ve şu herifi eşek sudan gelene dek döv de bir an önce buradan gidelim."

"... TRAVIS 'KUDUZ İT' MADDOX!" diye bağırdı Adam hoparlörden.

Travis kalabalık arasından geçip çembere girerken çıkan gürültü sağır ediciydi. Yüzünde olabilecek en küçük gü-

lümsemeyle duran Trenton'a baktım. Başka kimse fark etmeyebilirdi ama ben gözlerindeki gururu gördüm.

Travis çemberin ortasına eriştiğinde yutkundum. John, Travis'ten çok da iri değildi ama Vegas'ta dövüştüğü adam da dahil bugüne dek dövüştüğü herkesten farklı gibi duruyordu.

Diğerlerinin yaptığı gibi abartılı bir bakışla Travis'in gözünü korkutmaya çalışmıyordu; onu inceliyor, aklında dövüşün üstünden geçiyordu. Gözleri ne kadar analitik olursa olsunlar aynı zamanda akıldan yoksun gözüküyorlardı. Dövüş başlamadan önce Travis'in elindekinin bir dövüşten fazlası olduğunu anladım; bir şeytanla karşı karşıyaydı.

Travis de farkı anlamış gibi duruyordu. Genelde yüzünde olan ukala gülümseme gitmiş, yerini yoğun bir bakış almıştı. Düdük sesi geldiğinde John saldırdı.

"Tanrım," deyip Trenton'ın kolunu tuttum.

Trenton Travis gibi hareket ediyordu, sanki ikisi birmişler gibi. John'un savurduğu her darbeyle geriliyor, gözlerimi kapatma dürtüme direniyordum. Harcanan hamleler yoktu, John zeki ve becerikliydi. Travis'in tüm diğer dövüşleri bununla kıyaslandığında müsvedde gibi kalıyorlardı. Yumrukların ardındaki çiğ güç de hayranlık uyandırıcıydı, sanki her şey mükemmelleşene kadar koreografisi hazırlanmış ve pratik edilmişti.

Odanın havası ağır ve durağandı; örtülerin üstündeki toz havaya kalkmıştı ve her derin nefes alışımda birazı boğazıma kaçıyordu. Kavga uzadıkça o uğursuz his daha da güçlendi. Üstümden atamıyorum ama yine de Travis'in konsantre olabilmesi için kendimi orada durmaya zorluyordum.

Bodrumun ortasındaki gösteriyi hipnotize olmuş bir şekilde izlerken bir anda arkadan itildim. Darbeyle kafam

arkaya savruldu ama Trenton'ı daha sıkı tutup duracağıma söz verdiğim noktadan ayrılmadım. Trenton dönüp arkamızdaki iki adamın tişörtlerini kavradı ve sanki bez bebeklermiş gibi yere fırlattı.

Yere düşen adamlara bakanlara, "Gerileyin, yoksa sizi öldürürüm!" diye bağırdı. Kolunu daha sıkı tuttum ve o da elimi sıvazladı. "Ben seni koruyorum Abby. Sen dövüşü izle."

Travis iyi gidiyordu ve ilk kanı o döktüğünde içimi çektim. Kalabalığın sesi yükseldi ama Trenton'ın uyarısı çevremizdekileri güvenli bir mesafede tutuyordu. Travis sağlam bir yumruk indirip bir an için bana bakıp dikkatini çabucak John'a yönlendirdi. Çok çevik hareket ediyordu; sanki hesap yapıp John'ın saldırılarını tahmin ediyor ve hareketlerini de buna göre yapıyordu.

John gözle görülür şekilde sabırsızlanıp kollarını Travis'e sardı ve onu yere çekti. Doğaçlama ringi oluşturan güruh tek bir vücut halinde hareket edip aşağıda devam eden aksiyonu izleyebilmek için eğildi.

Parmak uçlarımda zıplarken, "Onları göremiyorum Trent," diye bağırdım.

Trenton etrafına bakındı ve Adam'ın tahta sandalyesini buldu. Dans ediyormuşuz gibi bir hareketle beni bir kolundan diğerine aktardı ve kalabalığın baş seviyesinin üstüne tırmanırken bana yardımcı oldu. "Onu görebiliyor musun?"

"Evet!" dedim, dengede kalmak için Trenton'ın kolundan tutmuştum. "Üstte, ama John'ın bacakları boynunun çevresinde!"

Trenton parmaklarının ucuna kalkıp öne eğildi, serbest elini ağzının etrafında boru yaptı ve "KIÇINI YERE VUR TRAVIS!" diye bağırdı. Trenton'a bir bakıp yerdeki adamla-

rı daha iyi görebilmek için öne eğildim. Aniden Travis ayağa kalktı, John bacaklarını Travis'in boynuna sımsıkı sarmış, bırakmıyordu. Travis dizlerinin üstüne çöküp John'ın sırtı ve başını müthiş yıkıcı bir darbe ile betona çarptı. John'ın bacakları boşalıp Travis'in boynunu serbest bıraktılar ve sonra Travis kolunu kaldırdı ve Adam onu kenara çekip kırmızı kareyi John'un kımıldamayan vücuduna atana dek John'u tekrar tekrar yumrukladı.

Oda patladı, Adam Travis'in elini kaldırdığında herkes tezahürat yapıyordu. Trenton bacaklarına sarılıp, "Zafer," diye bağırmaya başlamıştı. Travis bana kocaman, kanlı bir gülümsemeyle bakıyordu; sağ gözü şişmeye başlamıştı bile.

Paralar el değiştirip kalabalık çıkmaya hazırlanırken etrafta dolaşmaya başladığı sırada gözlerim Travis'in arkasındaki köşede deli gibi sallanırken ışığı çok fazla titreşen bir fenere ilişti. Dibinden sıvı damlayan sıvı, altındaki örtüyü sırılsıklam etmişti. Dizlerimin bağı çözülür gibi oldu.

"Trent?"

Dikkatini yakalayınca köşeyi işaret ettim. O anda fener asılı olduğu yerden düşüp alttaki örtüye çarptı ve anında alev aldı.

Trenton bacaklarımı tutup, "Lanet olsun!" dedi. Ateşin yanında duran birkaç adam sıçrayarak geri çekildiler ve hipnotize bir şekilde alevlerin bir diğer yandaki örtüye sıçramasını izlediler. Köşeden bol miktarda yoğun kara bir duman yükselmeye başladı ve odadaki herkes aynı anda paniğe kapılıp çıkışlara yöneldiler.

Gözlerim Travis'in gözlerini buldu. Yüzü mutlak bir dehşet ifadesiyle çarpılmıştı.

"Abby!" diye bağırıp aramızdaki insan denizinde yol açmaya çabaladı.

Trenton ,"Hadi!" diye bağırıp beni yanına çekip sandalyeden indirdi.

Oda kararda ve odanın diğer tarafında ıslak bir şeyler yüksek bir sesle patladı. Diğer fenerler alev alıp küçük patlamalarla yangını büyütüyorlardı. Trenton kolumu yakalayıp kalabalığın arasından yol açmaya çalışırken beni arkasına çekti.

"O taraftan çıkamayız! Geldiğimiz yoldan dönmemiz lazım!" diye bağırdım direnerek.

Trenton çevresine bakınıp o kargaşanın içinde bir kaçış planı oluşturdu. Yeniden Travis'e baktım, odanın öbür tarafından bana erişmeye çalışmasını izledim. Kalabalık o tarafa yönelince o daha da ileriye sürüklendi.

Heyecanlı tezahüratların yerini herkesin çıkışlara ulaşmak için mücadele verirken atılan korku dolu, canhıraş çığlıkları almıştı.

Trenton beni girişe çektiğinde geri baktım. "Travis!" diye bağırıp ona uzandım.

Öksürüyor, kolunu sallayıp dumanı uzaklaştırmaya çalışıyordu.

Trenton ona, "Bu tarafa Trav!" diye seslendi.

Öksürerek, "Buradan çıkıp gidin Trent! Güvercini buradan çıkar!" dedi.

Çelişkiye düşen Trenton yüzüme baktı. Gözlerindeki korkuyu görebiliyordum. "Çıkış yolunu bilmiyorum."

Bir kez daha Travis'e baktım, aramıza yayılmış olan alevlerin titreşen ışığında kendisini güçlükle seçebiliyordum. "Travis!"

"Siz gidin! Dışarıda size yetişirim!" Sesi çevremizdeki kargaşada güçlükle duyuluyordu ve Trenton'ın gömleğinin kolunu tuttum.

"Bu taraftan Trent!" dedim, gözyaşları ve duman gözlerimi yakarken. Düzinelerce panik halinde insan Travis'le tek kaçış imkânının arasındaydılar.

Trenton'ın elinden çektim ve yoluma çıkan herkesi ittim. Girişe ulaşınca etrafa bakındım. İki koridor arkamızdaki alevlerin loş ışığında belirginleşmişlerdi.

"Bu tarafa!" deyip bir kez daha elini çektim.

Trenton korku ve şüphenin boğuklaştırdığı bir sesle, "Emin misin?" diye sordu.

"Hadi gel!" deyip bir kez daha ektim.

Yangından ne kadar uzağa gidersek odalar o kadar karanlık oluyordu.

On–on beş saniye içinde dumanı geride bıraktığımız için daha kolay nefes alabilmeye başladım ama çığlıklar durmadı. Artık öncekine göre daha yüksek ve çaresizdiler. Arkamızdan gelen korkunç sesler kararlılığımı güçlendirip amaçlı ve çabuk adımlarla ilerlememi sağladı. İkinci dönüşümüzü yaptıktan sonra karanlığın içinde körlemesine yürümeye başlamıştık.

Bir elimle Trenton'ın elini tutarken uzattığım diğer elimi duvardan ayırmıyordum.

Trenton, "Sence çıkmış mıdır?" diye sordu.

Sorusu konsantrasyonumu bozdu ve yanıtı aklımdan uzak tutmaya çalıştım. "Yürümeye devam," dedim tıkanırken.

Trenton bir an direndi ama onu yeniden çektiğimde bir ışık belirdi. Elinde bir çakmak tutuyor, küçük mekânda bir çıkış arıyordu. Odanın çevresinde sallarken ışığı takip ettim ve kapı göründüğünde ani bir nefes aldım.

"Bu taraftan!" deyip beni yeniden çekti.

Bir sonraki odaya koşarken aniden yolumu kesen birkaç kişiye çarpıp düştüm. Kirli yüzleri ve korkmuş gözleriyle üç kadın ve iki erkek bana baktılar.

Çocuklardan biri beni kaldırmak için eğildi. "Şurada tırmanıp çıkabileceğimiz pencereler var!" dedi.

"Az önce oradan geçtik. Orada hiçbir şey yok," dedim başımı sallayarak.

"Kaçırmış olmalısın. Orada bir yol olduğunu biliyorum!" Trenton kolumu tutup çekti. "Hadi Abby, çıkışı biliyorlar."

Başımı salladım. "Buradan Travis'le geldik. Biliyorum." Kolumu daha sıkı kavradı. "Travis'e seni gözümün önünden ayırmayacağımı söyledim. Onlarla gidiyoruz."

"Trent, o taraftan geçtik... Orada pencere falan yok!" Bir kız, "Hadi gidelim Jason!" diye bağırdı.

Jason, Trenton'a bakıp, "Biz gidiyoruz," dedi.

Trenton yeniden elimi çekince kendimi çektim. "Trent, lütfen. Çıkış bu tarafta, söz veriyorum!"

"Onlarla gidiyorum," dedi, "Lütfen benimle gel."

Başımı salladım, gözyaşlarım yanaklarımdan aşağıya süzülüyorlardı. "O taraftan daha önce geçtim. Çıkış o tarafta değil!"

"Benimle geleceksin!" diye bağırıp kolumu çekti.

"Trent, dur! Yanlış yönden gidiyoruz!" diye bağırdım.

Beni çekerken ayaklarım beton zeminin üstünden kayıyorlardı ve duman kokusu güçlenince kolumu kurtarıp tam ters yönde koştum.

Trenton, "ABBY! ABBY!" diye bağırdı.

Koşmaya devam ettim, bir duvara kafaüstü çarpmamak için kollarımı öne uzatmıştım.

Bir kız, "Hadi gelsene, seni öldürtecek!" dedi.

Omuzumu bir köşeye çarpıp kendi etrafımda dönüp yere düştüm. Yerde sürünürken titreyen elimi önümde tuttum. Parmaklarım alçıpan kaplamaya dokununca ayağa kalkıp onu takip ettim. Parmaklarımın altında bir kapı belirdi ve oradan geçip bir sonraki odaya girdim.

Karanlığın sonu yoktu ama irademle paniğe kapılmayı

engelledim ve dikkatle düzgün adımlar atıp bir sonraki duvara eriştim. Birkaç dakika geçince arkamdan gelen çığlıklar kulaklarımda çınlamaya başlayınca korkunun yeniden yükseldiğini hissettim.

Karanlıkta, "Lütfen," diye fısıldadım, "buradan bir çıkış olsun."

Bir kapının köşesini bırakıp yoluma devam ederken önümde gümüş bir ışık hüzmesi belirdi. Pencereden içeriye ay ışığı giriyordu ve bir hıçkırığı durduramadım.

"T-trent! Onu buldum! Çıkışı buldum!" diye seslendim arkama. "Trent!"

Gözlerimi kıstım, uzakta azıcık da olsa hareket görmüştüm. "Trent" diye bağırdım, kalbim vahşice çarpıyordu. Bir iki saniye içinde duvarlarda gölgeler dans etmeye başladı ve insan sandıklarımın aslında bana yaklaşan alevlerin titreşen ışıkları olduklarını anladığımda gözlerim dehşet içinde açıldılar.

"Aman Tanrım," deyip pencereye baktım. Travis girdikten sonra onu kapamıştı ve erişemeyeceğim kadar yukarıdaydı.

Üstüne çıkabileceğim bir şey bulmak için etrafıma bakındım. Duvarların önünde üstü örtülerle kaplı ahşap mobilyalar vardı. Oda cehenneme dönene dek yangını besleyecek olan örtülerle.

Bir masandan çekip bir parça kumaş aldım. Örtüyü yere atıp büyük ahşap masayı odanın öbür tarafına, pencerenin altına çekerken her taraf toz oldu. Masayı duvara dayayıp üstüne çıktım, yavaşça odaya yayılan duman yüzünden öksürüyordum. Pencere hâlâ bir metre kadar yukarımdaydı.

İtip açmaya çalışırken inledim, her itmeyi denediğimde kolumla çarpıp istemeden kilidi de açıp kapatıyordum. Yerinden kımıldamıyordu.

"Hadi açılsana salak şey!" diye bağırıp kollarıma yaslandım.

Geri yaslandım, vücut ağırlığımla birlikte üretebildiğim azıcık ivmeyi de kullanarak pencereyi zorlayıp açmaya çalıştım, bu işe yaramayınca da tırnaklarımı kenarlarının altına geçirip 'tırnaklarım artık etimden ayrılmışlardır' diye düşünene dek çektim. Göz ucumla bir ışığın parladığını gördüm ve alevlerin hızla daha birkaç dakika önce geçtiğim koridorun duvarlarındaki beyaz örtüler boyunca buraya doğru yayıldığını görünce çığlık attım.

Pencereye bakıp bir kez daha tırnaklarımı kenarlarına geçirdim. Pencerenin metal kenarı etime giriyor ve parmak uçlarımdan aşağıya kan damlıyordu. İçgüdü bütün diğer duyularımın üstesinden geldi ve ellerimi yumruk yapıp cama vurmaya başladım. Her darbemle camı biraz daha kaplayan kanımın oluşturduğu lekenin ortasında küçük bir çatlak belirdi.

Cama bir kez daha yumruğumla giriştim ve sonra da ayakkabımı çıkartıp bütün gücümle cama indirdim. Uzaktan siren sesleri geldi ve ben de hıçkırarak ağlamaya başladım ve avuçlarımı cama vurdum. Hayatımın geri kalanı sadece birkaç santim ötemde camın öteki tarafındaydı. Bir kez daha tırnaklarımı denedim ve ardından avuçlarımla cama vurmaya başladım.

"YARDIM EDİN!" diye çığlık attım, alevlerin yaklaştığını görüyordum. "N'OLUR BİRİLERİ YARDIM ETSİN!"

Arkamdan belli belirsiz bir öksürük geldi. "Güvercin?"

Tanıdık sesi duyunca arkamı döndüm. Travis arkamdaki bir kapıda belirmişti, yüzü ve kıyafeti kurum içinde kalmıştı.

"TRAVIS!" diye bağırdım. Masadan aşağı indim ve durduğu yere koştum. İkimiz de leş gibiydik ve bitap düşmüştük.

Ona çarptım, o da hava almaya çalışırken öksürerek kolunu etrafıma sardı. Elleri yanaklarımı tuttu.

"Trent nerede?" diye sordu, sesi boğuk ve zayıf çıkıyordu.

"Onları takip etti!" diye haykırdım, gözyaşlarım yanağımdan aşağıya akıyordu. "Benimle gelmesini sağlamaya çalıştım ama bir türlü gelmedi!"

Travis yaklaşan alevlere bakıp kaşlarını çattı. Bir soluk aldım ve duman ciğerlerimi doldurunca öksürdüm. Bana bakınca gözleri doldu. "Bizi buradan çıkaracağım, Güvercin." Hızlı, kararlı bir hareketle dudaklarını dudaklarıma bastırdı ve derme çatma merdivenimin tepesine tırmandı.

Pencereyi itti ve ardından kilidi kıvırdı. Bütün gücünü cama karşı kullanırken zorlanan kasları titriyor, kıvranıyorlardı.

"Geri çekil Abby, camı kıracağım!"

Kımıldamaya korkuyordum ve tek çıkış yolumuzdan uzağa sadece bir adım atabildim. Yumruğunu kaldırırken Travis'in dirseği büküldü ve pencereye vururken bağırdı. Dönüp kanlı ellerimle yüzümü uçuşan cam parçalarından korumaya çalıştım.

Travis, "Hadi gel!" diye bağırdı ve ellerini bana uzattı. Yangının sıcaklığı odayı kapladı ve beni tutup yerden kaldırıp dışarıya iterken kendimi adeta göğe yükseliyormuşum gibi hissettim.

Travis tırmanıp dışarıya çıkarken dizlerimin üstünde bekledim ve ayağa kalkmasına yardımcı oldum. Sirenler binanın diğer tarafından geliyorlardı ve itfaiye ile polis arabalarından gelen kırmızı, mavi ışıklar yanımızdaki binaların tuğla duvarlarında dans ediyorlardı.

Binanın önünde duran kalabalığa koştuk, kirli yüzlerin arasında Trenton'ınkini aradık. Travis defalarca kardeşinin

ismini bağırdı, her seferinde sesi biraz daha umutsuz geliyordu. Cep telefonunu çıkarıp cevapsız bir arama var mı diye baktı ve ardından hışımla kapatıp simsiyah olmuş eliyle ağzını kapadı.

Travis bütün gücüyle, "TRENT!" diye bağırıp kalabalıkta kardeşini aramaya devam etti.

Kaçmayı başaranlar acil durum araçlarının arkasında birbirlerine sarılmış, sızlanıp ağlıyorlar, dehşet içinde itfaiyecilerin pencerelerden içeriye su sıkmasını ve ellerinde hortumların uçlarını taşıyarak içeriye girmelerini izliyorlardı.

Travis elini kafasındaki kısacık saçların arasında gezdirip başını salladı. "Dışarı çıkmamış," diye fısıldadı. "Dışarıda değil, Güvercin."

Gözyaşlarının isle kaplı yanaklarından aşağıya süzüldüğünü görünce soluğum kesildi. Kendini dizlerinin üstüne bıraktı ve ben de onunla birlikte kendimi bıraktım.

"Trent akıllı bir adam Trav. Çıkmıştır. Sadece farklı bir yol bulmak zorunda kaldı," dedim, kendimi de ikna etmeye çalışıyordum.

Travis kendini kollarıma bırakıp her iki eliyle tişörtüme tutundu. Onu kucakladım. Başka ne yapabileceğimi bilmiyordum.

Aradan bir saat geçti. Kurtulanları ve olup biteni izlemeye gelenlerin çığlık ve ağlamaları, yerini ürkütücü bir sessizliğe bırakmıştı. İtfaiyeciler iki kişiyi dışarıya taşıyıp sonra da sürekli olarak elleri boş dönerlerken umudumuz gitgide zayıflayarak çalışmalarını izledik. İlk yardım görevlileri yaralılarla ilgilenir ve ambulanslar taşıdıkları yanık kurbanlarıyla gecenin içine doğru uzaklaşırlarken biz bekledik. Yarım saat daha geçtikten sonra binadan çıkarken taşıdıkları bedenler artık kurtarılması mümkün olmayan-

lardı. Çimenlerin üstü sayıları kurtulanlardan çok daha fazla olan kurbanlarla doluydu. Travis'in gözleri bir an bile kapıdan ayrılmadı, kardeşini küllerin arasından çıkartıp getirmelerini bakliyordu.

"Travis?"

Döndüğümüzde Adam'ın yanımızda durduğunu gördük. Travis ayağa kalkarken beni de kendisiyle çekti.

"Kurtulduğunuza sevindim," dedi, şaşkın ve sersemlemiş görünüyordu. "Trent nerede?"

Travis yanıt vermedi.

Gözlerimiz Keaton Hall'un kömürleşmiş kalıntılarına yöneldi, daha hâlâ pencerelerden koyu siyah bir duman geliyordu. Yüzümü Travis'in göğsüne gömüp gözlerimi sımsıkı kapadım ve bütün bunların bir kâbus olmasını diledim.

Travis, "Benim... benim babamı aramam lazım," dedi cep telefonunu açarken kaşlarını çattı.

Bir nefes aldım, sesimin hissettiğimden daha güçlü çıkmasını umuyordum. "Belki de beklemeliyiz Travis. Daha bir şey bilmiyoruz."

Gözlerini tuşlardan ayırdı ve dudakları titredi. "Bu doğru değil. Buraya hiç gelmemiş olmalıydı."

"Bu bir kazaydı Travis. Böyle bir şeyin olacağını önceden bilemezdin," deyip yanağına dokundum.

Yüzünü buruşturdu ve gözlerini sımsıkı kapadı. Derin bir nefes aldı ve babasının numarasını çevirmeye başladı.

Yirmi ikinci Bölüm
Jet Uçağı

Telefon çalmaya başladı ve ekrandaki numaraların yerine bir isim belirdi ve beliren ismi okuduğunda Travis'in gözleri kocaman oldu.

"Trent?" dudaklarından şaşkın bir kahkaha kaçtı ve bana bakarken yüzüne yayılan gülümsemeyle adeta yeniden dünyaya geldi. "Arayan Trent!". O konuşurken bir an soluksuz kalıp sonra da kolunu sıktım.

"Neredesin? Ne demek Morgan'dayım? Bir saniyeye orada oluyorum, sakın kımıldayayım deme!"

İleriye doğru fırlayıp koşmaya başladım, Travis kampüsün öbür tarafına doğru depar atmış, beni de peşinden sürüklerken ona ayak uydurmak için epey zorlandım. Morgan'a vardığımızda ciğerlerim daha fazla oksijen alabilmek için adeta yalvarıyorlardı.

Trenton merdivenlerden aşağıya koşup ikimize birden çarpı.

Trenton, "Tanrı aşkına kardeş! Senin kızartma olduğunu sandım!" dedi ve bize o kadar sıkı sarıldı ki nefes alamadım.

Travis, "Seni hıyar ağası!" diye bağırıp kardeşini itti. "Senin öldüğünü sandım! İtfaiyecilerin Keaton'dan kömür olmuş cesedini çıkarmalarını bekliyordum!"

Travis bir an için Trenton'a öfkeyle baktı ve sonra onu çekip kucakladı. Kollarını uzatıp tişörtüme dokunana kadar sağa sola salladı ve ardından beni de çekip kucakladı. Birkaç saniye sonra Travis Trenton'ı bırakıp beni yanında tuttu.

Trenton bana af dileyen, asık bir yüzle baktı, "Özür dilerim Abby. Paniğe kapıldım."

Başımı salladım. "İyi olduğun için mutluyum."

"Benim mi? Eğer Travis binadan yanımda sen olmadan çıktığımı görseydi ölmekten beter olurdum. Sen kaçtıktan sonra seni bulmaya çalıştım ama sonra kayboldum ve başka bir yol bulmam gerekti. Binanın etrafında dolaşıp o pencereyi aradım ama birkaç polise rastladım ve onlar da beni binadan uzaklaştırdılar. Burada kafayı yiyordum!" deyip elini kısa saçlarının içinden geçirdi.

Travis başparmaklarıyla yanaklarımı sildi ve sonra tişörtünü çıkartıp yüzündeki isi silmek için kullandı. "Hadi buradan gidelim. Yakında burası polis kaynıyor olacak."

Kardeşine bir defa daha sarıldıktan sonra America'nın Honda'sına yürüdük. Travis emniyet kemerimi bağlamamı izledi ve ben öksürünce yüzü asıldı.

"Belki de seni hastaneye götürsek iyi olur. Bir kontrolden geçirsek."

"Ben iyiyim," dedim parmaklarımı parmaklarına dolayarak. Aşağıya baktığımda parmaklarının ilk boğumlarında derin bir kesik gördüm. "Bu dövüşten mi yoksa pencereden mi?"

"Pencere," diye yanıtladı, kanlı tırnaklarıma yüzünü buruşturarak bakarken.

"Hayatımı kurtardığını biliyorsun, değil mi?"

Kaşlarını çattı. "Sensiz gitmeyecektim."

"Geleceğini biliyordum," deyip parmaklarını sıktım.

Daireye gelene dek elele tutuştuk. Duşta tenimdeki kurumuş kan ve külleri temizlerken hangimizin kanı nerede bilemedim. Kendimi Travis'in yatağına atarken hâlâ duman ve yanan et kokusunu alabiliyordum.

"Şunu al," dedi, bana amber renkli bir içecekle dolu kısa bir kadeh uzatarak. "Gevşemene yardımcı olur."

"Yorgun değilim."

Kadehi yeniden uzattı. Gözleri tükenmiş, kanlanmış ve şişmişlerdi. "Sadece biraz dinlenmeye çalış, Güvercin."

"Gözlerimi kapamaya neredeyse korkuyorum," dedim, kadehi alıp bir dikişte içerek.

Kadehi alıp komodinin üstüne koydu ve yanıma oturdu. Sessizlik içinde oturup son birkaç saatte yaşadıklarımızı sindirmeye çalıştık. Aklımı o korkunç bodrumda kapalı kalanların çok korkmuş çığlıkları doldurunca gözlerimi sımsıkı kapadım. Unutmam ne kadar sürecek ya da hiç unutabilecek miyim bilmiyordum.

Travis'in dizimin üstündeki sıcak eli beni bilinçli kâbusumdan uyandırdı. "Bu gece çok fazla kişi öldü."

"Biliyorum."

"Yarına kadar kaç kişinin öldüğünü öğrenemeyeceğiz."

"Trent'le çıkmaya çalışırken bir grup çocuğun önünden geçmiştik. Başarabildiler mi merak ediyorum. O kadar korkmuş duruyorlardı ki..."

Gözlerimin dolduğunu hissettim ama gözyaşlarım yanaklarıma düşmeden önce Travis'in kolları beni sarmalamıştı. Teni tenime değdiği anda kendimi güvende hissettim. Kollarındayken böylesine evde hissetmek bir zamanlar beni çok korkutmuştu ama o anda bu kadar korkunç bir şey deneyimledikten sonra kendimi bu kadar güvende hissedebildiğim için şükran doluydum. Birisinin yanında böyle hissedebilmemin tek bir nedeni olabilirdi.

Ben ona aittim.

İşte o anda bildim. Aklımda hiçbir şüphe olmadan, başkalarının ne düşüneceği hakkında en ufak bir kaygı olmadan ve hatalar ve sonuçlara dair en ufak bir korku olmadan... dile getireceğim sözcükleri düşünerek gülümsedim.

"Travis?" dedim başım göğsünde.

Saçlarıma, "Ne oldu bebeğim?" diye fısıldadı.

Telefonlarımız aynı anda çaldı ve ben de kendiminkini açarken onunkini ona uzattım. "Alo?"

America, "Abby?" diye çığlık attı.

"Ben iyiyim Mare. Hepimiz iyiyiz."

"Daha az önce duyduk! Haberlerde verdiler!"

Travis'in yanımda durmuş Shepley'e açıklama yaptığını duyabiliyordum ve America'yı rahatlatmak için elimden geleni yaptım. Düzinelerce sorusunu yanıtladım. Hayatımın en korkunç anlarını anlatırken sesimin titrememesine çalıştım, Travis elini elime koyunca da rahatladım.

Travis'in dairesinin konforunda, az kalsın bizi öldüren kâbustan binlerce kilometre uzakta otururken sanki başka birisinin hikâyesini anlatıyormuşum gibi geldi. Konuşmam bitince America hayatımızı kaybetmeye ne kadar yaklaştığımızı fark edip ağladı.

"Eşyalarımı toplamaya şimdi başlıyorum. Sabah ilk iş orada olacağım," dedi America burnunu çekerek.

"Mare erken gelmeyin, biz iyiyiz."

"Seni görmem lazım. Seni kucaklamam lazım ki iyi olduğunu anlayayım."

"Biz iyiyiz. Beni Cuma günü kucaklayabilirsin.

Bir kez daha burnunu çekti. "Seni seviyorum."

"Ben de seni seviyorum. İyi eğlenceler."

Travis bana bakıp telefonu iyice kulağına bastırdı. "Kadınına sarılsan iyi edersin Shep. Kulağa canı sıkkınmış gibi

yaşamak üstüne tutuştuğumuz iddiayı kaybettiğimde, onu sevdiğimi ilk söylediğimde ve Sevgililer Günü dansının ertesi sabahında yüzünde gördüğüm huzura benziyordu. Benzerdi ama farklıydı da. Bu mutlaktı; kalıcıydı. Dikkatli, tedirgin umut gözlerinden kaybolmuş, yerini koşulsuz güven almıştı.

Bunu tanıyabilmemi sağlayan tek şey gözlerinin hislerimi yansıtıyor olmasıydı.

"Vegas'a ne dersin?" diye sordum.

Kaşlarını çattı, nereye varmaya çalıştığımı anlamamıştı. "Yani?"

"Geri dönmeyi düşündün mü?"

Odanın karanlığında etrafa bakındı, kafası karışmıştı. "Bir geceliğine mi?"

"Benimle evlen," dedim tereddüt etmeden. Sözcüklerin bu kadar kolay ve hızlı çıkmasına şaşırmıştım.

Ağzı kocaman bir gülümseme olacak şekilde genişledi. "Ne zaman?"

Omzumu silktim. "Yarına bilet alabiliriz. Bahar tatilindeyiz. Yarın yapmam gereken bir şey yok. Senin var mı?"

"Blöfünü görüyorum," deyip telefonuna uzandı. "American Airlines," deyip hatta bağlanırken tepkimi dikkatle izledi. "Vegas'a iki bilet alabilir miyim lütfen? Yarın. Hmmmm." Bana baktı, fikrimi değiştirmemi bekliyordu. "İki gün, gidiş-dönüş. Elinizde ne varsa."

Çenemi göğsüne dayadım ve rezervasyonu yapmasını bekledim. Telefonda konuşmaya devam ettikçe gülümsemesi büyüyordu.

"Evet... bir dakika lütfen," deyip cüzdanını işaret etti. "Güvercin kartımı verir misin?" Yine tepkimi bekledi. Mutlulukla uzandım, kredi kartını cüzdanından çıkarttım ve ona verdim.

Travis numarasını müşteri temsilcisine okudu, her dört rakamdan sonra başını kaldırıp bana bakıyordu. Kartın son kullanma tarihini verip de benim bir şey söylemediğimi görünce dudaklarını birbirine bastırdı. "Ee, evet hanımefendi. Kontuardan alacağız. Teşekkürler."

Telefonunu bana uzattı ve ben de komodinin üstüne koyup konuşmasını bekledim.

"Az önce bana evlenme teklif ettin," dedi, hâlâ bir numara çevirdiğimi itiraf etmemi bekliyordu.

"Farkındayım."

"Az önceki konuşma gerçekti biliyorsun değil mi? Az önce, yarın öğlene Vegas'a iki bilet satın aldım. Bu da yarın gece evleneceğimiz anlamına geliyor."

"Teşekkürler."

Gözlerini kıstı. "Pazartesi günü sınıfa Bayan Maddox olarak gideceksin."

"Ah," dedim etrafıma bakınarak.

Travis bir kaşını kaldırdı. "Bir tereddütün var mı?"

"Gelecek hafta bir sürü evrakta değişiklik yapmam gerekecek."

Yavaşça başını salladı, dikkatli de olsa umutluydu. "Yarın benimle evleniyorsun yani?"

Gülümsedim. "Aynen."

"Sen ciddi misin?"

"Evet."

"Sana âşığım!" Yüzümü ellerine alıp dudaklarını dudaklarıma yapıştırdı. "Seni o kadar çok seviyorum ki Güvercin," dedi beni tekrar tekrar öperken.

"Sadece bundan elli yıl sonra hâlâ pokerde canına okuyor olacağımı unutma yeter," deyip kıkırdadım.

Gülümsedi, muzaffer bir şekilde. "Eğer seninle altmış ya da yetmiş yıl geçirmek anlamına gelecekse bebeğim, elinden geleni ardına koyma."

Bir kaşımı kaldırdım, "Buna pişman olacaksın."

"Olmayacağıma bahse girerim."

En serseri gülümsememle, "Dışarıdaki gıcır gıcır motosiklet üstüne bahse girecek kadar emin misin?" diye sordum.

Başını salladı. Daha birkaç saniye önce yüzünde olan alaycı gülümsemenin yerine ciddi bir ifade gelmişti. "Sahip olduğum her şey üstüne bahse girebilirim. Seninle geçirdiğim tek bir saniyeden pişman değilim Güvercin ve asla da olmayacağım."

Elimi uzattım ve o da tereddüt etmeden sıkıp ağzına götürdü ve dudaklarını nazikçe boğumlarıma bastırdı. Oda sessizdi, dudaklarının tenimden ayrılması ve ciğerlerinden gelen hava dışında ses çıkaran br şey yoktu.

"Abby Maddox..." dedi, gülümsemesi ay ışığında parlıyordu.

Yanağımı çıplak göğsüne bastırdım. "Travis ve Abby Maddox, kulağa hoş geliyor."

"Peki ya yüzük?" dedi yüzünü buruşturup.

"Yüzüklerle daha sonra ilgileniriz. Bu belayı başına ben açtım sayılır."

"Ah..." gerisini getirmedi, beklediği tepkiyi verecek miyim diye bakıyordu.

"Ne var?" diye sordum, kendimi gerilmiş hissederek.

"Paniğe kapılma," dedi, tedirgin bir şekilde kıpırdanarak. Beni daha bir sıkı sardı. "Ben zaten... o işi çoktan hallettim gibi bir şey."

"Hangi işi?" dedim, yüzünü görebilmek için boynumu uzatarak.

Tavana bakıp içini çekti. "Paniğe kapılacaksın."

"Travis..."

Bir kolunu benden uzaklaştırırken yüzünü buruşturdu

ve komodinin çekmecesine uzandı. Bir an için, içinde bir şeyler aradı. Nemli kâküllerimi gözlerimin önünden çektim. "Ne? Prezervatif mi aldın?"

Bir kahkaha attı. "Hayır Güvercin." Kaşlarını çattı ve son bir çabayla çekmecenin içine uzandı. Aradığını bulduktan sonra odak noktası değişti ve küçük bir kutuyu sakladığı yerden çıkarırken beni izledi.

Küçük kadife kareyi göğsünün üstüne yerleştirip bir kolunu başını yaslamak için arkaya atmasını izledim.

"Bu nedir?" diye sordum.

"Neye benziyor?"

"Tamam. Soruyu başka bir şekilde sorayım: Bunu ne zaman aldın?"

Travis derin bir nefes aldı ve bunu yaparken kutu göğsüyle birlikte kalkıp nefesini verirken de indi. "Bir süre önce."

"Trav..."

"Sadece bir gün gördüm ve ait olduğu tek bir yer olduğuna karar verdim... Senin o küçük mükemmel parmağın."

"O bir gün ne zamandı?"

"Ne fark eder?" diye terslendi. Biraz kıvrandı ve ben de gülmeden edemedim.

"Görebilir miyim?" Gülümsedim, aniden kendimi hafif sarhoş gibi hissetmeye başlamıştım.

Gülümsemesi benimkine uyuyordu ve kutuya baktı. "Açsana."

Bir parmağımla dokunup parmak ucumun altındaki yumuşacık kadifeyi hissettim. Altın mührü her iki elimle tuttum ve kapağı yavaşça açtım. Gözüme bir parıltı erişince de hemen kapattım.

"Travis!" dye bağırdım.

"Paniğe kapılacağını biliyordum!" dedi oturup ellerini ellerime koyarak.

Kutunun her iki avcuma da yaptığı basıncı hissedebiliyordum, tıpkı her an patlayabilecek kaprisli bir el bombası gibiydi. Gözlerimi kapayıp başımı salladım. "Sen deli misin?"

"Biliyorum. Ne düşündüğünü biliyorum ama yapmak zorundaydım. Bu 'O'ydu. Ve haklıydım da! O günden beri bunun kadar mükemmelini görmedim!"

Gözlerimi açtığımda beklediğim kaygı dolu bir çift kahverengi gözü göremedim; Travis gururundan adeta parlıyordu. Ellerimi nazikçe kutunun etrafından çekip kapağı açtı ve yüzüğü daracık yarığından çıkardı. Büyük, yuvarlak pırlanta loş ışıkta bile parlıyor, her yüzeyinden ay ışığını yansıtıyordu.

"Bu... Tanrım, muhteşem," diye fısıldadım, sol elimi eline alırken.

Bana bakıp, "Parmağına takabilir miyim?" diye sordu. Başımla onayladığımda dudaklarını birbirilerine bastırdı ve gümüş yüzüğü parmağımın sonuna kadar kaydırıp bırakmadan önce bir an tuttu. "İşte şimdi muhteşem oldu."

İkimiz de bir an için elime bakakaldık, büyük pırlantanın küçük parmağımın üstünde dururken yarattığı kontrasttan eşit derecede şoke olmuştuk. Yüzüğün bandı parmağımın alt tarafını bir bütün olarak sarıyor, her iki yanda beyaz altından şeritlerin yanına dizili küçük pırlantalara eriştiğinde ikiye ayrılıyordu.

"Bununla kendi arabanın peşinatını ödeyebilirdin," dedim, sesim çok zayıf çıkıyordu.

Travis dudaklarına götürürken gözlerim elimi takip etti. "Bunu elinde nasıl duracağını bir milyon defa hayal ettim. Şimdi yerinde ve..."

"Ne?" Gülümsedim, elime duygusal bir sırıtmayla bakmasını izledim.

Bana baktı. "Böyle hissedebilmek için beş yıl ter dökmem gerekeceğini düşünmüştüm."

"Bunu ben de senin kadar istiyordum. Sadece senden çok daha iyi bir blöfçüyüm," diyerek dudakları dudaklarına bastırdım.

Epilog

Nefesimi tutarken Travis elimi sıktı. Renk vermemeye çalıştım ama acıyla büzüldüğümde elimi daha kuvvetli sıktı. Beyaz tavanın bazı yerlerinde su lekeleri vardı. Bunun dışında oda tertemizdi. Ortalıkta bırakılmış öteberi, mutfak aleti gibi şeyler yoktu. Her şeyin bir yeri vardı ve bu da benim durum hakkında orta seviyede rahatlamamı sağlıyordu. Kararı ben vermiştim. Uygulayacaktım.

Travis yüzünü buruşturup "Bebeğim..." dedi.

"Bunu yapabilirim," deyip tavandaki lekelere baktım. Parmak uçları tenime dokunduğunda yerimden zıpladım ama kasılmamaya çalıştım. Vızıldama sesi geldiğinde Travis'in gözlerindeki endişeyi görebiliyordum.

Travis yeniden "Güvercin," diye başladı ama dinlemediğimi belirtmek için başımı salladım.

"Tamamdır, hazırım." Telefonu kulağımdan uzakta tuttum, hem acı hem de kaçınılmaz söylev beni ürkütmüşlerdi.

America "Seni öldüreceğim, Abby Abernathy!" dedi. "Öldüreceğim!"

"Teknik olarak, artık Abby Maddox," dedim, kocama gülümseyerek.

"Adil değil," diye şikayet etti, sesindeki kızgınlık eriyip

gitmişti. "Senin nedimen olacaktım! Seninle gelinlik alışverişine çıkıp bekârlığa veda partisi vermem ve buketini yakalamam gerekiyordu!"

"Biliyorum," dedim, yüzümü yeniden buruşturunca Travis'in gülümsemesinin kaybolmasını izleyerek.

Travis kaşlarını çatarak "Bunu yapmak zorunda olmadığını biliyorsun değil mi?" dedi.

Serbest elimle parmaklarını sıktım. "Biliyorum."

America "Bunu zaten söyledin!" dye patladı.

"Seninle konuşmuyordum."

"Yook, benimle konuşuyorsun," dedi kızgınlıkla. "Evet kesinlikle benimle konuşuyorsun. Bunu sana asla unuttur-mayacağım, duydun mu beni? Seni asla, ama asla affetmeyeceğim!"

"Evet affedeceksin."

"Sen! Sen bir...! Sen bildiğin kötüsün Abby! Sen berbat bir en iyi arkadaşsın!

Gülüp yanımda oturan adamın zıplamasına neden oldum. "Kımıldamayın Bayan Maddox."

"Affedersin," dedim.

America "O da kimdi?" diye patladı.

"O Griffin'di."

"Griffin de kim Tanrı aşkına? Dur tahmin edeyim en yakın arkadaşını davet etmediğin düğününe hiç tanımadığın birini davet ettin, değil mi?" Sesi her soruyla biraz daha kulak tırmalayıcı bir hal alıyordu.

"Hayır. O düğüne gelmedi," deyip bir nefes aldım.

Travis içini çekip sandalyesinde gergin bir şekilde kıpırdandı ve elimi sıktı.

"Bunu sana yapıyor olmam gerekiyor, hatırladın mı?" dedim, acıya rağmen gülümseyerek.

Travis "Özür dilerim, buna dayanabileceğimi sanmı-

yorum dedi," sesi sıkıntıdan boğuklaşmıştı. Elini gevşetip Griffin'e baktı.

"Acele et olur mu?"

Griffin başını salladı. "Dövmelerle kaplısın ama kız arkadaşının basit bir sözcük yazdırmasına katlanamıyorsun. Bir dakikaya bitiririm hocam."

Travis'in yüzü daha da asıldı. "Karım. O benim karım."

America neden bahsedildiğini anlayınca heyecanlandı. "Dövme mi yaptırıyorsun? Sana neler oluyor Abby? O yangında zehirli gaz mı soludun?"

Göbeğime baktım, kalça kemiğimin tam iç tarafına sürülmüş olan siyah sıvıya baktım ve gülülmsedim. "Trav ismimi bileğine yazdırdı." Bir nefes daha aldım ve vınlama devam etti. Griffin tenimden mürekkep silip yeniden başladı. Dişlerimin arasından konuştum. Artı evlendik ben de bir şeyim olsun istedim."

Travis başını salladı. "Bunu yaptırmana gerek yoktu."

Gözlerimi kıstım. "Başlama şimdi. Bunu tartıştık."

America bir kahkaha attı. "Sen delirmişsin. Eve döndüğünde seni akıl hastanesine yatıracağım." Sesi hâlâ iğneleyici ve bıkkın geliyordu.

"Bu hiç de delice değil. Biz birbirimizi seviyoruz. Bir yıldır aralıklı da olsa beraber yaşıyorduk. Neden olmasın?"

"Çünkü on dokuz yaşındasın seni ahmak! Çünkü kimseye söylemeden kaçıp gittin ve çünkü ben orada değilim!" diye bağırdı.

"Özür dilerim Mare. Kapatmam lazım. Yarın görüşürüz olur mu?"

"Yarın seni görmeyi isteyip istemeyeceğimi bilmiyorum! Travis'i bir daha hiç görmek isteyeceğimi sanmıyorum!" dedi küçümseyici bir sesle.

"Yarın görüşürüz Mare. Yüzüğümü görmek istediğini sen de biliyorsun."

"Ve dövmeni," dedi sesinde bir gülümsemeyle.

Telefonu kapatıp Travis'e uzattım. Vızıldama yeniden başladı ve dikkatim fazla gelen mürekkebi sildiğinde hissettiğim tatlı rahatlamanın ardından gelen yanma duygusuna odaklandı. Travis telefonumu cebine attı ve her iki eliyle de elimi tuttu ve eğilerek alnıyla alnıma dokundu.

"Kendi dövmelerini yaptırırken bu kadar rahatsız oldun mu?" diye sordum, yüzündeki evhamlı ifadeye gülerek.

Kıpırdandı, acımı benim hissettiğimden bin katı şiddette hissediyormuiş gibi duruyordu. "Ha... hayır. Bu farklı. Bu çok, çok daha kötü."

Griffin, sesinde neredeyse Travis'in yüzündeki kadar büyük bir rahatlamayla "Bitti!" dedi.

Başımı sandalyeye dayadım. "Tanrıya şükür!"

Travis içini çekip elimi sıvazladı ve "Tanrıya şükür!" dedi.

Aşağıya baktığımda kızarmış, öfkeli cildimin üstündeki güzel siyah çizgileri gördüm:

"Vay be," dedim ve daha iyi görebilmek için dirseklerimden güç alıp doğruldum.

Travis'in somurtması bir anda muzaffer bir gülümsemeye dönüştü. "Güzel olmuş."

Griffin başını salladı. "Eğer evlendikten sonra buraya karısını getirip ondan çok canı yanan her dövmeli damat için bir dolar alsaydım... bir daha kimseye dövme yapmam gerekmezdi."

Travis "Ukalalık yapmayı bırak da bana ne kadar borcumuz olduğunu söyle," diye homurdandı.

Griffin, Travis'in kendisini terslemesinden eğlenmiş bir

halde "Ücretinizi kasada alacağım," dedi.

Odadaki parlak kroma ve örnek dövmelerin duvara asılmış posterlerine göz gezdirip sonra yine kendi göbeğime baktım. Kalın, zarif, siyah harflerle yazılmış olan yeni soyadım parlıyordu. Travis gururla beni izliyordu ve sonra da titanyum evlilik yüzüğüne baktı.

"Başardık bebğim," dedi alçak sesle. "Hâlâ karım olduğuna inanamıyorum."

"İnan," dedim gülümseyerek.

Sandalyeden kalkmama yardı etti. Sağ tarafıma dikkat ediyordum ve yaptığım her hareketin kot pantolonumun tahriş olmuş cildime sürtünmesine neden olduğunun farkındaydım. Travis cüzdanını çıkartıp çabucak slipi imzalatıp yeniden elimi tuttu ve dışarıda bekleyen taksiye götürdü. Cep telefonum yenden çalı ve arayanın America olduğunu görünce açmadım.

Travis yüzünü asıp "Bizi epey sağlam bir suçluluk tribi bekliyor değil mi?" dedi.

"Fotoğrafları gördükten sonra yirmi dört saat dudağını sarkıtacak—sonra da üstesinden gelecek."

Travis bana hınzır bir bakış attı. "Bundan emin misiniz Bayan Maddox?"

"Bana böyle seslenmeyi bırakacak mısın? Şapelden çıktıktan sonra yüz defa dedin. "

Taksinin kapısını benim için açık tutarken başını salladı. "Bunun gerçek olduğu dank ettiğinda sana öyle demeyi bırakacağım."

"Of, tamam her şey gerçek," dedim ona yer açmak için koltuğun ortasına kayarken. "Kanıtlamak için düğün gecesi hatıralarım var."

Bana doğru eğilip burnunu, kulağıma erişene dek boynumun hassas cildinde gezdirdi.

Bandajıma çarpınca "Ay..." dedim.

"Of kahretsin, özür dilerim Güvercin."

"Affettim seni," dedim gülümseyerek.

Havaalanına giden yol bunca elele tutuştuk ve Travis'in evlilik yüzüğüne hayatında ilk defa yüzük görüyormuş gibi bakmasına kıkırdayarak güldüm. Gözlerinde artık alışmaya başladığım huzurlu ifade vardı.

"Daireye döndüğümüzde nihayet kafama dank edecek ve ben de böyle bir gerzek gibi davranmayı bırakacağım."

"Söz mü?" gülümsedim.

Elimi öpüp kucağına iki avcunun arasına koydu. "Hayır."

Güldüm, taksi havaalanının önüne park edene dek başımı omzuna koydum. Cep telefonum yeniden çaldı, arayan yine America'ydı.

"Dur durak bilmiyor. Bırak ben konuşayım," dedi Travis ve telefonuma uzandı.

"Alo?" dedi, hattın diğer ucundan gelen kulak tırmalayıcı çığlığın sona ermesini bekledi. Gülümsedi. "Ben kocasıyım da ondan. Artık telefonlarına bakabiliyorum." Bana bakıp taksinin kapısını itip açtı ve elini uzattı. "Havaalanındayız America. Neden Shep'le gelip bizi almıyorsunuz? Böylece ikiniz de dönüş yolu boyunca bize bağırabilirsiniz. Evet, bütün yol boyunca. Saat üç gibi orada olacağız. Tamamdır Mare. Orada görüşürüz." Sert sözlerinden irkildi ve sonra da telefonu bana verdi. "Şaka yapmıyormuşsun. Canı sıkkın."

Şoföre bahşiş verdi ve sonra da kendi çantasını omzuna atıp benim tekerlekli valizimin sapını çekti. Valizimi çekerken dövmeli kolları kaıldı ve serbest elini elime uzattı.

"Ona bir saat boyunca bize bağırması için izin verdiğine inanamıyorum," dedim, onun ardından döner kapıdan geçerken.

"Gerçekten de karıma bağırmasına izin vereceğimi düşünmüyorsun değil mi?"

"Bu terime bayağı alıştın bakıyorum."

"Galiba itiraf etme zamanı geldi. Benim karım olacağını aşağı yukarı tanıştığımız andan itibaren beri biliyordum. Sana bu şekilde hitap edebileceğim günün gelmesini beklemiyordum desem yalan söylemiş olurum. Dolayısıyla biraz aşırı kullanacağım. Artık alışmalısın zaten." Bütün bunları sanki motosiklet bakımından bahsedermiş gibi sakin bir tavırla söylüyordu.

Gülüp elini sıktım. "Hiç sorun değil."

Bana göz ucuyla baktı. "Gerçekten mi?" Başımı salladım ve beni yanına çekip yanağımı öptü.

"İyi. Önümüzdeki aylarda bunu duymaktan bıkacaksın, ama bana biraz kıyak çek olur mu?"

Onun peşinden koridorları geçtim, asansörlere bindim ve güvenlik kontrolü sıralarında bekledim. Travis metal dedektöründen geçince alet bipledi. Güvenlik görevlisi Travis'ten yüzüğünü çıkarmasını istediğinde yüzünde ciddi bir ifade belirdi.

Görevli "Ben tutarım bayım," dedi. "Sadece bir saniye sürecek."

Travis dişlerinin arasından "Ona yüzüğümü hiç çıkarmayacağıma dair söz verdim," dedi.

Görevli elini uzattı; sabır ve biraz da eğlenceyle karışık anlayış gözlerinin çevresindeki ince cildi kırıştırdı.

Travis istemeye istemeye yüzüğünü çıkardı, sertçe görevlinin avcuna verdi ve dedektörden geçerken içini çekti. Alarmı çalıştırmadı ama yine de canı sıkılmıştı. Ben de yüzüğümü görevliye emanet edip, bir sorun çıkmadan geçtim.

Travis'in ifadesi hâlâ gergindi ama geçmemize izin verdiklerinde omuzları gevşedi.

Gösterdiği aşırı tepkiye kıkırdayarak gülerken, "Sorun yok bebeğim. Bak yeniden parmağında," dedim.

Alnımı öptü ve terminale giderken beni yanına çekti. Yanımızdan geçenlerle göz göze geldiğimde yeni evli olduğumuzun mu belli olduğunu yoksa Travis'in yüzündeki, tıraşlı kafası, dövmeli kolları ve şiş kaslarına tezat oluşturan gülünç sırıtmanın mı dikkatlerini çektiğini merak ettim.

Havaalanı heyecanlı turistler, slot makinelerinin biplemeleri ve zilleri ve de her yöne doğru hareket halinde olan insanlarla tam bir keşmekeşti. Elele tutuşmuş olan genç bir çifte gülümsedim anı Travis'le benim ilk geldiğimizdeki kadar heyecanlı ve endişeliydiler. Onların da bizim hissettiğimiz rahatlık ve şaşkınlık karışımını hissedeceklerinden şüphem yoktu.

Terminalde ben bir dergi karıştırırken Travis'in deli gibi salladığı dizine nazikçe dokundum. Bacağı donakaldı ve ben de gözlerimi ünlülerin fotoğraflarından ayırmadan gülümsedim. Belli ki bir konuda endişeliydi ama şu anda üstüne düşünmekte olduğunu bildiğim için bir şey söylemeden onun konuşmasını bekledim. Birkaç dakika sonra dizi yeniden oynamaya başladı ama bu sefer kendi kendine durdurdu ve yavaşça sandalyesinde kaykıldı.

"Güvercin?"

"Evet?"

Birkaç saniye geçti ve sonra içini çekti. "Boş ver."

Zaman aşırı hızlı geçiyordu ve sanki daha yeni oturmuşken bizim uçuşumuz için uçağa binme anonsu yapıldı. Çabucak bir sıra oluştu ve ayağa kalkıp biletlerimizi gösterip, koridordan izi eve götürecek olan uçağa binmek için sıraya girdik.

Travis tereddüt edip konuştu. Sessizce "Şu duygudan kurtulamıyorum," dedi.

"Ne demek istiyorsun kötü bir his gibi mi?" dedim anidan kaygılanmıştım.

Bana dönüp kaygı gözlerle baktı. "Eve döndüğümde bir rüyadan uyanacağıma dair çılgınca bir his var içimde. Sanki bunların hiçbiri gerçek değilmiş gibi."

Kollarımı beline sardım ve ellerimi sırtının sıkı kaslarında gezdirdim. "Bu yüzden mi böyle endişelisin?"

Bileğine baktı ve ardından sol parmağındaki kalın, gümüş rengi yüzüğe baktı. "Sadece sanki şu köpük patlayacakmış da kendimi yatağımda tek başıma, senin yanımda olmanı dilerken bulacakmışım gibi geliyor. Bu hissi atamıyorum üstümden."

"Seninle ne yapacağımı bilemiyorum Trav! Senin için başka birisini terk ettim –iki defa– eşyalarımı toplayıp senine Vegas'a geldim –iki defa– kelimenin tam anlamıyla Cehennem'den geçtim ve seninle evlenip ismini bedenime damgalattım. Senin olduğumu kanıtlamak için neler yapabileceğim konusundaki fikirlerim bitmek üzere."

Dudaklarında küçük bir gülümseme belirdi. "Bunu söylemen hoşuma gidiyor."

"Senin olduğumu mu?" diye sordum. Topuklarımın üstüne yükselip dudaklarımı dudaklarına dayadım. "Ben. Seninim. Her zaman. Ve Daima. Bayan Maddox Olacağım."

Önce kapıya sonra da bana bakarken gülümsemesi kayboldu. "Ben saçmalayacağım Güvercin. Saçmalıklarımdan bıkacaksın."

Güldüm. "Ben çoktan senin saçmalıklarından sıkıldım. Yine de seninle evlendim."

"Bir defa evlendikten sonra seni kaybetmek konusunda biraz daha güvenli olacağımı düşünmüştüm. Ama şimdi eğer o uçağa binersem..."

"Travis, seni seviyorum. Hadi evimize gidelim."

Kaşları çatıldı. "Beni bırakmayacaksın değil mi? Çekilmez olsam da?"

"Tanrının –ve Elvis'in– huzurunda seni bırakmayacağıma yemin ettim değil mi?"

Suratının asıklığı biraz gitti. "Bu sonsuza dek sürecek değil mi?"

Ağzımın bir köşesi yukarıya kıvrıldı. "Bir iddiaya tutuşsak kendini daha iyi hisseder miydin ?"

Diğer yolcular etrafımızdan dolaşıp bizi geçmeye başladılar, ama yavaş hareket edip bir yandan da gülünç konuşmamızı dinliyor ve izliyorlardı. Eskiden olduğu gibi bizi izleyen gözlerin fazlasıyla farkındaydım ama bu sefer bir fark vardı. Şu anda düşünebildiğim tek şey Travis'in gözlerine dönmekte olan huzurdu.

"Kendi evliliğimin başarısız olacağına dair bir iddiaya girmek beni ne tür bir koca yapar?"

Gülümsedim. "Aptal olanından. Baban sana benimle iddiaya tutuşmamanı söylediğinde nerelerdeydin?"

Bir kaşını kaldırdı. "Demek o kadar eminsin ha? İddiaya girerdin yani."

Kollarımı boynuna sardım ve dudaklarım dudaklarında gülümsedim. "İlk çocuğumun üstüne iddiaya girerim. İşte bu kadar eminim."

Ve sonra huzur geri geldi.

"Bu kadar emin olamazsın," dedi, sesinde endişeden eser kalmamıştı.

Bir kaşımı kaldırdım ve dudaklarımın aynı tarafıyla güldüm.

"Var mısın iddiasına?"

Teşekkürler

En iyi arkadaşım ve kız kardeşim Beth'e inanılmaz derecede teşekkür borçluyum. Onun desteği ve cesaretlendirmesi olmasa asla bu yolculuğa çıkmazdım. Rüyalarımın gerçek olmasını sağlayan şey onun bitmek tükenmek bilmeyen coşkulu desteğidir. Kendisine duyduğum şükran duygusunu dile getirmem mümkün değil. Çocuklarıma tükenmeyen sabırları, beni defalara kucaklamaları ve anlayışları için teşekkür ederim.

Annem Brenda'ya ne zaman ihtiyacım olsa elinden gelen her türlü yardımı esirgemeyip verdiği için teşekkür ederim. Meslektaşlarım ve sevgili dostlarım Jessica Park, Tammara Webber, Tina Reber, Stephanie Campbell, Abbi Glines, Liz Reinhardt, Elizabeth Reyes, Nichole Chase, Laura Bradley Rede, Elizabeth Hunter, Killian McRae, Colleen Hoover, Eyvonna Rains, Lani Wendt Young, Karly Blakemore-Mowle, Michele Scott, Tracey Garvis-Graves, Angie Stanton ve E. L. James'e olağanüstü destekleri, sevgileri ve tavsiyeleri için teşekkürler. Bunu bütün içtenliğimle söylüyorum; yazarlık kariyerimin bana kazandırdığı en iyi şey sizlersiniz.

Temsilcim, eğlenceli olduğu kadar yetenekli de olan Rebecca Watson'a ve Intercontinental Literary Agency'deki temsilcilerime çalışkanlıkları ve harcadıkları çaba için teşekkürler.

Atria Books'tan Judith Curr'a aralıksız desteği için ve en başından beri bu projeye tutkuyla destek olan Amy Tannenbaum'a minnettarım. Bu öyküye inandığınız için teşekkürler. Ve çabalarıyla bu kitabın, bu kadar kısa sürede hayata geçmesini sağlayan Peter Borland, Chris Lloreda, Kimberly Goldstein, Samantha Cohen, Paul Olsewski, Isolde Sauer, Dana Sloan, Jessica Chin, Benjamin Holmes, Michael Kwan, James Pervin, Susan Rella ve James Walsh dahil Atria'daki herkese teşekkürler.

Dr. Ross Vanhooser; benden önce yeteneğimi fark edip paha biçilmez tavsiyelerinizi benden esirgemediğiniz için size teşekkür ederim.

Maryse.net'ten Maryse ve Lily'ye ve okutman Nikki Estep'e Travis'le Abby'nin öyküsünü çok sevip, bu öyküyü paylaşmayı görev edindikleri için teşekkürler!

Ve son olarak bitmek tükenmeyen sabrı ve desteğiyle, hayal ürünü karakterler uğruna kendisini ihmal etmeme rağmen beni seven kocama sonsuz sevgi ve takdirlerimi sunmak isterim. O benim her şeyim ve bunların hiçbirini onsuz yapmayı düşünmezdim... onsuz yapmayı istemezdim. Onun sayesinde tutkulu aşk hakkında yazmayı biliyorum. Jeff, olduğun her şey için sana çok teşekkür ederim.